288

Зерцало Богословіи, сопресо-
щественномъ существѣ
Божіемъ:

Яко должнысмо знати Бга, и в якомъ мѣстѣ
показуетъся. Глава Первая.

Бга Понати, и видѣти его правдиве
если кто хочетъ; напредъ повиненъ
есть, показати пред Бгомъ чистое
срдце. Або вѣ, таковый тыко Бга
знае и видитъ его. Повторе, Матѳ. е
потреба ему взираючи на лице Бжие, оубрашити
ся славы его, и оубыватися оного лица предъ
тлаго, и оупадати предникъ на колѣна. Яко и но-
гда оучинивъ Илия Фезвитянинъ, в Хоривской горѣ:
Яко вгорнеть мирѣ и свѣтѣ, чинятъ херовими Исе Ісаія ѕ

рафими. Потрете познай ѧтаѧо ѡ мѣстѣ
Бга ѹзриш; Най первый прѣлщ его ѥдѣ дхъ
рлнный, Моцный крѣпкій Каменый скалы. Потрп
сайочи Кполѣ ключи горы: Но сѣтало дхъ Бжо.
посе прехоим сѫгнь страшлнаго, Но не ѡ сѫгнь
Потрете прѣ ѥдѣ дхъ тонкій сѣтлый тихій,
Кто Бгъ, Ѧтаѧодмъ дхъ показася прѣ мне
его. Подобаеще вѣдати всѣ, Кто сѫ,
Ксоторій хотя вѣдѣти Бга, дхъ бѣрлн
до. ѧзно тако чювствуеш, сѣдрмѣ вы,
Прѣдрзтный вѣтіи Ерестическій, Кото
рыя склоншася зопросѣти Исправшѣти
дѣрв Каменѣю Тѣлѣю. Прѣвратити
горы Хомы. Ѥстаѧ ѡ держѣти Навѣ
праѧлнѣю, Патрнархъ, Прроки,
Апстолъ поучителе Ѯслески. Которій
ѧтсѣ Бга Именуюся Горами: Ѫко
хѣ, Наша гора Стая, сносѧата Ѥсть. Але
правда такоѧо надѣю, Невѣра такоѧый
Бга вдхъ вѣлнѣ, Нѣтъ Бг.
Врѣчій, Споръ ѧаютсѧ ѧзапачѧѧодлѣ сѫгнѣ,
вѣдѣти Бга. Доспѣлѣны резноѧнаго, аре
ѧность п. Непоразумѣ, Сподѣѧаюсѧ вѣдѣ
неслѣ доумѣ, Наоуѣ философій Ѧпочлнш,

Мало сѣвтящнсѧ вѣдѣти Бга, але Ѧта
ѧодѣ Породнам дѣма: ѧбо вѣмъ Недоумѣнѣ.
Чего трѣтій, которій праѧнѣе праѧнѣе Прагнѣ.
вѣдѣти Бга. Ѡ Бга Его вдхъ тѣломъ,
Покорно тихо, Прѣсѣтлы; то, Ѥсть вѣдѣте
но, Нѣтолѣ розѣмъ бумнаго зрѣнѣя, Доторе
сѣтлой, Нѣдѣо тонкой Бгословіи: Ѧтаѧодо тон
ко дхъ праѧзѣмъ, праѧзнѣе ѹзрѣвше Бга ли
вы Сруе, Нѣдо тѣ Бдо показася Нлій.

Вопросъ.

Которій имѣютъ Нездлое Сруе; Вѣдѣть.
Задросмѣѧыя, годѣлѧѧыя, гнѣвлнѣѧыя, ла
комцы, пѣяницѣ, блюзнѣрцы, Такоѧыи Бга
вѣдѣти Ѧзыкомъ Лѣвою Немогутъ.

Вопросъ.

Ачистым сруе Нто сѣть, Вѣдѣть.
Смрѣный, Прокшій, зачлѧѧыи вѣ всего
ѧ Бга. Подѣнщи, Бѣѧолѣ ѣуи, Подлицы,
ѧлтоя Позѣдненѣны; которій ѹстлѧчне на
его мыслнохъ Ѧнѣвѣсны позорьх Пасѣ, Ако сѣое
разѣное ѣшѣ; Такоѧыя вѣ спокорого Исоспа
хо, Ѧзкраго Натресѣтлое лицѣ Бга сѣдго,
Ясно ѣрѣтѣ слѣзѣ Велнчествіа Его.

Како должны суть тых очистити себе сущіи мы
слех сущыхъ набразима тѣлесная которыи хо
тя праздноват здѣсь тѣла. Глава. X.

Пръто нам возлюбленыи, потрева
нив многаго моганим и тайнаго до
бым ѣдомѣта; а до здѣсь хощѣ
дѣтенѣмь, исслѣдо пристыпити ко сѣтѣ
а тѣ Непристѣпнаго Фстѣа. хотѣ но здѣсь зна
здѣнный погорѣ Времирны аггловѣ и нам сълѣ
но и здѣсше скро лико логанїе мнѣти, и здѣсмое
сокрощще, тайнедѣтной ѣгословѣ вонѣти,
и знеи бидѣти силѣ Преображенаго сущедва
и здѣть Непостижимых Христанаго Фдѣа.
э моусѣ Сслѣ но здѣсь до входѣсних, хотячи при
ступити погорѣ сонемь горящои, ико мрамѣ
и бѣдни инепродо пристѣпити; но изволче
зрѣти Христа сущедшаго вкрѣнїе и входящїе Фтне на
сиаи горѣ. Тогда заповѣдь имъ Мои
сеи, Фтце Блѣчитсм инегобудатицным,
ишаты повелѣ змидати, и потрепеть
и ярасть земнаю тогда ѣхали здѣ люде, иса
моисеи знѣми. То далеко болше на то
на потреба показоватн шхрѣто шноте, ико

бодно, хотячи слѣхати тамодѣ слоусѣ ибе
сныхъ або домодѣ самомо бѣ, а другаго на
прилои нефѣ тѣмо блѣстѣлм, но всего поспѣ
тодаки сѣщаго, и прелѣдѣ мира сего оуда
лятисм; нешаты змыдати додого слази
тѣного, но содержа ѣих змыдати слезами,
поумма сѣгрѣшити змыслей негодных и тѣлесна
го разѣмѣнїа. А до здѣсь хотемо Пре
стѣпити недогоры домлящейсм, инѣрѣ тѣ
но мглы видѣти, аньзѣвь трѣвожной слы
шати, хглась громодь. Тамо во тѣлес
нимо и здолопомѣнїо этамодо страшисдо зе
нїто бго показода слаѣ дѣлистедва своего.
Нафе здѣсь сѣкымь этходи того исѣто
ного ѣа гласмо бѣ, и нгазаворно пока
здѣти пресѣтлое лицѣ сѣое наденѣто сла
ѣ Маѣтѣ своего. Но мы негоры мрач
ной здалека стогати хотемо. но всамое но
оудойти, оумны зрѣнѣмо, исамаго цра
нѣного зрѣти на предѣль сущаща, некзре
ченой славы сѣоеи, и аггловѣ. Много сотнаи
херѣдимо, и шестокрилных Серафимоѣ,
предстоящи емѣ. и народоѣ стых тмы тмами

Таковыи дивных видении хощетъ внити, и не
внѣ граница стоящи, но и горних хоры ѡ
небесъ минути, и к самому предѣлу неприступ-
наго свѣта приближитися, и недостижимого
существа речением достигнутися, како мо-
щно смертному твореню. Ѡ нем же на-
нынѣ беседа предлежит ужасная и страшная,
и не на единым сила. Но и оныи аггелове мни-
мамъ весьма ужасаю зряще ко свѣту существомъ.
Познаваетъ бо сия ѡ серафического ликостояния,
яко со благоговенїю великого и по подобности, предстояща
страшному царю, и пресвѣтомъ славы его
покрываю лица своя, и крилъ зрителнаго смо-
трения. Токмо веле мѣры данного имъ свѣтло-
зрения. Высота же бытия величества непостижимо
и изятого покрываютъ главы и лица своя:
таков же и глубина существа таинаго презрения и
сходе его невидимы. Сего ради не покрываю.
Аще и же оныи чисты уме спрятаются своего зре-
ние, далеко болше мы подобни земны со страхомъ
внимати, и вѣрою чистою (познавати) и постиг-
зати величество непостижимого бога.
Како азъ бренная тварь веля и пепе, дерзаю
прикоснутися умомъ моимъ, неприкосновенно

му существу. Вѣмъ бо яко творецъ мой умомъ не-
постижим, и слово неизреченен внѣ всѣхъ умовъ:
Сего ради и азъ зряще разумнаго ѡка смотряю,
трепещетъ бо ми вся внутрнная, превозвышаемо
предѣлы ума моего сия беседа. Аще бо в
аггелскии разумъ ужасаетъ ѡ томъ: каковъ нашъ.
Аще то и я смертныи, не ѡт моея художни что
вѣщали могу, но даро духа святаго; и бо тоися
свѣтъ совершенныи премудрости, проходяи и
ѡсвѣщаяи вся умы разумнои твари, и в то-
го свѣтъ узри свѣтъ, пресуществленнаго три-
ѵпостасного существа. Хощу и аще да достои-
у вѣдати ѡ христолюбцы, яко все писание те-
лесне беседуетъ къ намъ, яко да телесны полно-
мочию людскою. И яко заслоною некакою за-
крываетъ, чистыи и высокии разумъ превзыде.
Аще бо вѣмъ що мало вы слышимо, выше при-
роженнаго разума: тогда смыслы нашъ не
могу того понятии. Но и разу чисто богосло-
вии, вѣдумно зрение содержиста; и богословия
же есть, вѣдомо и зрение не видимы вынослѣдии.
нематериялны речеи и смысло наши неполегчи и б-
лотны существу: Таже бо сама единна есть соединяюще свѣта

и҆ позна́нїе Премꙋ́дрости Небе́сной, и҆сто́чникъ
ра́зꙋма. И҆бо ꙋ҆́мный свѣ́тъ, ты́сѧщи мно́го
ли́чны ви́дѣнїѧ ꙋ҆мо́ зрѧ́ща, и҆ ꙋ҆ма́ зри́тельныѧ
си́лы прони́кает. ѿсвѣща́ет, и҆ бо́жїю є҆ди́нꙋ соде́
ла́сѧ. Е҆гда́же и҆́номꙋ лицꙋ̀ повѣда́ет
сѧ, то̀ в разꙋмъ засло́на ꙗ҆влѧ́етсѧ, про
ре́зъ разꙋ́ма и҆слꙋ́ха. Мо́да тѣле́снаѧ ꙗ҆́ко
глаго́летъ писа́нїе сло́жное, и҆ чле́нки прибавлѧ́етъ
несло́жномꙋ и҆ безтѣле́сномꙋ.
ꙗ҆́ко все писа́нїе тѣле́снѣ ѿ бо́га глаго́летъ, и҆ ꙋ҆́ды
тѣле́сныѧ є҆мꙋ̀ приписꙋ́етъ. **ГЛАВА, Г:**

Ꙗ҆́ко Про́рокъ глаго́летъ, ви́дѣхъ ѿчи вѣ́тхи на
земли призира́ю; то ꙗ҆ве́ли бо́гъ
ѿчи, и҆ паки рекъ, ры́цꙋ твои со
твори́стамѧ, и҆ ꙗ҆ве́ли бо́гъ ры́цъ, про́сло
ре́щи, налагаѧ богꙋ̀ все ꙋ҆́ды, пле́щи ра́ме
на ноги ꙋ҆ха ноздри, мо́лодо, ста́ро, прем
нѣ, пра́вдо, гнѣвъ, ꙗ҆́ро, и҆ про́чаѧ.
А҆́ще ли бы кто̀ ѿ простоты̀ змы́шлѧвъ, при сꙋ
щества пресꙋществе́нно, несло́жно є҆́стествꙋ
ꙋ҆́ды тѣле́сныхъ; тогда̀ та́ковый бога вне́ш
нїе зрѧщи, и҆ сїѧ ѿ простоты̀ поги́баетъ: бо
є҆сли бо́гъ бы́вши мо́лодъ, а҆ по томъ ста́ръ, то
прем

премѣ́на при́бꙋдетъ; а҆ є҆сл[...] є҆́же бы́ти,
и҆ не бы́ти то не бытие знам[...]етъ; и҆ є҆́же ви
ди́мы бо́гъ ꙗ҆влѧ́етсѧ ѿ сло́жныѧ ꙋ҆́довъ, тѣ
ле́сны и҆ ви́димы. ѿ рꙋкъ, и҆ но́гъ, ѿ ѻ҆чїй;
а҆ є҆сли́же ви́димый бо́гъ бы́лъ, то ло часны́й бꙋ
де; ꙗ҆́ко А҆п҃лъ рекъ, всѧ ви́димаѧ вре́менна; а҆ нево
невидимаѧ же вѣчна.
Но ни́что же ѿ таковы́хъ, є҆стество̀ не и҆мать члѡ́нковъ
тѣле́сныхъ. ꙗ҆́ко простое, несло́жное, безтѣле́сно
е, и҆ безъи҆змѣне́нное. Но позна́й, что̀ ѻ҆чи ры́цꙋ
знамене́нїе прибавлѧ́етъ.
Ѻ҆чи знаменꙋю, вѣ́домо всѣхъ ре́чїй сотворе
ныхъ, ви́димы и҆ не ви́димы. И҆бо все бо́гъ
зна́е и҆ ви́дитъ, всѧ тварь на гà пред ѻ҆чи́ма є҆го.
Та́же и҆ ры́цъ, знача си́лꙋ сотворꙋю, и҆ со
держащꙋю, и҆ владычествꙋю всѣми. Ноги,
скоро дѣйственꙋю си́лꙋ ꙋ҆казꙋютъ, и҆ со вѣтельствꙋ
и҆ ми́лости. Ноздри, чꙋйно. Ѹ҆ста, рѣчꙋю
си́лꙋ сло́ва. Ра́мена, крѣ́пость. Ѹ҆ха, слы́ша
нїе всѣхъ вопиющихъ к немꙋ.
Старо, знаменꙋе долготꙋ вѣковъ и҆ безчисле
ное мно́жество часовъ, и҆ безнача́льное.
Молодо, неспоча́емое и҆ вѣчное времѧ пропове
дꙋе. Пра́вство и҆ сонъ, долготерпѣ́нїе знаменꙋ
етъ

…ственномъ

етъ: сеже … телесныи нанъ реченія,
богословія вся сия отъемлетъ от Бога.
И показуетъ намъ несложное, безтелесное,
невидимое, неизменное, присносущное, безъ(?)
и существо пресущественное безконца. И не той
мо телесныя нанъ реченія. Но и умная
отъемлетъ.

О отреченію умны[х] именъ Божіихъ. Глава Д.

Вся имена преизящный богословъ
мой, Діонисіе Ареопагита,
глав. Е. Въ таинственной богословіи.
Что рече глютъ нѣции, безименное существо нарицаютъ благомъ, свѣтомъ, премудростію, видѣ, сила, существо, отечество, сыновство, духъ, троица, единица, движеніе, стояніе, правда, благость.
Азъже глю, яко ничтоже отсихъ Богъ есть, не Богъ свѣтъ, несвѣтъ. Премудро, непремудро, отечество, неотечество, не сыновство, не духъ, не троица, не единица, не движеніе, не стояніе, ниединоже отсихъ Богъ есть, иниже тако есть. Но данеречетъ кто, яко
симъ

существъ

симъ отреченіемъ изводу, вне[…]тіе Бога, да не будетъ; но непостиженіемъ, постигаю непостижимаго Бога. Есть Богъ свѣтъ, но не таковый откоторого Ангели и человѣцы знаютъ, но свѣтъ есть паче всякаго свѣта, видимого, и невидимого. И есть премудръ, но не таковая откоторой человѣци знаютъ. Но над всякую премудро и разумъ. Отъ того бо источникъ всякаго разума, и премудрости. Есть и движеніе, яко подвиженъ ко милосердію, и на отмщеніе злочестивыхъ. И той всѣхъ сотворенныхъ силъ движе; и паки упокоеніе и стояніе всѣхъ движемыхъ, и премѣнныхъ непремѣнно, правда есть вѣчная, и добро непреченная, всякаго зла непричастная.

О пресущественномъ существѣ Божіемъ. Глава Е.

Аще кто хощетъ истиннаго разумѣти и право вѣрити; отвез[…] начално и непостижимо существо.
Во пѣснехъ сіе подобае вѣдати, яко все Богодуховное писаніе, отчасти глаголъ, якоти Моисей, и частью нѣкакого малого створенія его разумное постигае, и можно […]ю оне Моисея, яко море нано поняли изразумѣти
чино.

Гдѣ́же бо́ще э́сть а́зыка разу́ма и́мо́ѳы, и́ли́бо
ча́сный разу́мъ; и́ѳѣ́мостїе пра́ѳами о́ бо́ѣ,
во самомъ ча́сно зри́тєно оумъ бгословцемъ,
ѳерка́ѣтсѧ. И́тїхъ разу́мъ пра́ѳицѣ гла
ѕѣ́тъ на́мъ бга нєпости́жима; и́ною ѳбо
мостїе пєщно́го ла́ѣтъ.

Стаи́йѳе э́брнїи, е́сли хощє́ бга пра́ѳицѣ
го позна́ти, ча́сно и́ною розу́мъ и́ѳбра́ти, ча́сно
гръ́ѣ е́сть сущєѳ́ство пресу́щєстѣ́ное, а́ли́бо
бы́стно на́ѣсь бы́стностїи, сама́ и́стотна
бы́стно пре́ста стоѧ́щаѧ про́пасть нєсло́жна,
нєпогати́мъ и́ нєконца́, нєогранїче́на, нє
ли́чєстїю сѳо́мъ о́ ѣємлє ѣсть ѣдина́ѧ
и́нєѕѧ́ѣмаѧ, всотворе́ныѧ бы́стностїи.
и́самы́ ла́ѣтєрїе нєбєсе́ оумно́и ѣысо́ты,
до́мы и́прѣ́вѣли, ѕорны́ѧ си́лы нєбє́сныхъ,
нєѣ́ѣтєрь хорѵ́ѣ и́порѧ́ѣкомъ ѣ́ѣчєлнихъ и
тѣ́хъ разу́мы прєѳосхо́ѣитъ.
Сѣ́мѳе со́нмъ и́стотнаѧ бы́стность нєо́ѣ
мїема и́нєѕмѣри́ма, и́нєпостасфи́ма, но
ѣ́ѣдиною ѣа́рїю разу́мною; та́ ѣдина ѧ́ли́бо
сѣ́го ѣсѣ́мїи со́ѣлалѣ, и́ли́бо ѣ́ѣ́го ѣсѣ́м
содержи́, и́ѕъ ко́ихъ всѣхъ прехо́ѣитъ нєѕмѣ́рно
и́ѕаѣ́мъ и́сходитъ нєѕадержа́нно, и́ѳнь всѣ

оумо́ѣъ ѳолѳорга́єсѧ. Тое сущєстѣо прє
стѣ́нное нєпотрєбѵ́єтъ и́ною ча́сно́ѧ рєчи,
ко сѣ́ѣмъ бы́стїю всотворе́ны, но само прє
содержє́нно е́сть, и́ѳпостоѧ́но ѕѣ́полнѧ́ѣсѧ
ѣ́й стоитъ, нєхмѣ́тъ ѳосѣ́нь ча́нного слѣ́
чаю, а́ли́бо трафѵ́и́ѣ, и́ѣмѣны, ча́сно
а́ѵ́ѣ́ѣсѧ. Прилѣ́ѕаѧ.
А́ще бгословцы нарекла́ѣа, сущєѳ́ство
прєсѵ́щєствѣ́нѣмъ, що́но ѳ́ѣмъ на́ѣсь бы
но́ѣи, ѳдумы́хъ и́нєѕдумы́хъ, перѣ́ѣы́шєє.
и́ всѣ́хъ всѣ́хъ бы́стностєи, и́ по́гатїсомъ
ѳсѣ́хъ бы́стноѣєи и́тѳо́рцѵ тѣ́хъ и́стотъ,
и́ѣ ѕгранїче́нъ, и́ѣпостоѧ́нъ ѳсѣ́хъ всотворе́ны,
и́ бы́стно ѳбѣ́тъ ѳсѣ́хъ разу́мны, и́скла
ѳнѣ́ота нєразрѣ́ѣшимаго. Та́и бы́стность
ѣзыкъ нєпо́ѣыѳимъ е́сть ѳ́ѣсєи тѣ́ми
разу́ноѧ, и́ бєхмѣ́на и́ѣы́ше э́сталаго на
ле́гєнїи и́ѣлѣ́ѳа, та́сѵ и́ѣ́ѣлоѕъ ѳсѣ́хъ прє
ѣѣ́ѣѵ́щи нємѣ́рмыслъ.

Ѳ́ра́вѣлено, и́ѳнєра́ѣѣлно́ѧ ѣдтва. гм: ѣ

Сущєстѣо прєсѵ́щєстѣ́нное, и́ѣ́ѳе
стѣо нєпостасфи́мое, Трѣ́ца е́сть
ѣ́ѣдинѣца разѣѣлѧ́ємаѧ ѳесло́ѣдтво,

Сотрі к постасі, ѥлица, ѥсѳйстэа, ѳо҃ц҃
ѥменное, ѳо҃Ѳца ѥна ѥстого Дха.
Херовдѣлофе ѥдинстостью Зафше ѥстного,
ѥстностью, Делитедэо, Сладзого, Цр҃тво,
Силою, ѳолею, радого, Мѣдростью, Прє-
гностью, ѧдѣгностью.

Дѣсѧнь ѻ҃ѳфєѳ ѧ Кась: про. сабе ѣсѫно ѧ ѧда ѐі

В томъ Прєвѹщестэенномъ Сѹщестѣ ѳфсѣ
Первого ѳнаго, Корене ѯрѣдѣло ѳ҃ѧтца
цєскаѧ Персона, Натымъ полѵгатоѵ
Эсѣ тѣхи оуѣтль Эселєсѣи, ѧтє҃ѻлокоэе,
ѵлѣзи Ѳ҃ца стаго Эразѣмѣхъ Просѣщєнаѧ
Кагъ сонѣми; ѯнато ѳ҃ѧнлиметъ Эсѣ
ѥгослоэиѧ Зафслѣ.
Та сама Песона соцєскаѧ Прєзсѣ нѣ ѳно-
го нѣимъ. Стоиѣ Песоны Эгєи, ѧрѵгіи
ѧѣ персонѣ Эзѣми сѳго ѥстно ѯ Єстесѳо
Прєнємѣримыми ѧѣи, цєпогатль гасоѳого
Непрєчєнны ѯнєпоѣыѣимы способомъ, гако
самое тѣло ѯдноэ ѧѣлае сѳго ѥѣтность,
гако стѣи Василіе рєнь протиэѣ Єѵномію,
сосєи таінѣ цѣше Непыстаі, ѯѣ ѯсамыи
Агглоэе Херѵѳимы, ѯсерафимы Непоѣѣгать
тєдѣ сѣнєи; На тѣсно простого ѳброго, ѳбра-
ѳотри, ѯпостасное ѳфтоо ѯнєйспытыи нєй
спытаннаго.

Сзѣ сѳго персонѣ пѣстотъ Єстедэа сѧ Прє-
бѳдєніе; ѧ Дхъ стыи Прє҃хождєніе.

Ѳ҃раэенстэа Перс҃ѳ҃ѳфскѣ:

А ѳтъі персонахъ ѳ҃фскихъ, ѳдле прасносѹщнаго
ѥстїѧ ѯхъ; нѣмаш нѣдѣлнои персоны Перѳѣ
ѧшєи ѯпослѣдніи; но ѳдѣ трі раны, нєѕ
початія, ѯ Безлонца; Прєѳѣгнос; ѧѣгнос.
Ѣсли кто простотоѵ, ѯли сѳ Єретикоѣ
Змышлѧ, гако ѳдноі Персонѣ ѳ҃фскоі погатаѧ
погасо ѯлѣтос, Такоѳъіи ѧ҃ріѳѣ Нєдѵгомъ
Злоѳѣрнѧ слѣпотѣєт.
Ѳ҃несміанію перс҃ѳ҃ѳфскіе, ѯсѳѳойѣа х, глава. З.

Ласности ѳфєстэєнны ѯпостасѣ,
Ѳ҃цъ Нєроѳдєніе, сѣ ѓодєніе,
ѧ Дхъ стыи ѯсхождєніе; Того
потрѣѣи ѳбрномъ, ѧѣы тѣхъ Присѳопстоіи
Немѣшѧѣ ѯнєсмнѣѣ ѧ ѳдноѵ персонѣ ѳдѣлн-
нѣ, гако сѳѣмыи ѓло ѳбрныи; то Єсть,
ѳдѣы ѣто нєчинѣѣ ѳ҃ца сномъ прождєніе;
ѧнь на Ѳ҃цѣмъ нєроѳдєніѣмъ; ѧ Дха стаго
ѳдѣы нєчинѣѣ ѧнь Ѳ҃цѣмъ, ѧнь сномъ ро-
ждєніе ѧнь Нероѳдєніѣмъ.
Кто Ѳ҃цъ ѳ҃сѳоєи Присѳопстости ѳбѓнє ѳнєро-
ждєню. ѧ кто ѳ҃сѳоєи Присѳопстоѳи ѳбѓнє ѳро-
ждєню; Такѣѳе ѧ Дхъ стыи, ѳ҃сѳоєи Прп

сѹщностнѣ исхождєнїмъ єстъ ѻбщнє.

Подобаєтъ же всѣ ѻбразы ѻбразомъ единаго
сложенїа сѹщєственое назнаменѹющимъ продолженїе
и ѹтвержденїе разѹма ѥдинаго, ѥдиномъ исходящ
емъ; и что ради того, и ѳы ясно истинн
ѣ ѳстественно показалося. Сыновней зрѣнемъ;
ѻдна бо того ѻбразъ мєнѣ ѹмѣстно ѹзрѣло;
но єсли ѳы духъ стыи тайнѣ назва, ѳсль,
рождєнїемъ; тожде многи розѹмѣли ѹтѣ
шими ѳсти духъ сынъ ѻтчь; легъ
иное назнаменѹ духъ стомъ, схождєнїе. ѻтнѹ
е сн҃ѣ, рождєнїе. И тако рознѣстъ мєжѹ
персонами найдѣтъсѧ.

О соединенїи персо҃нѣмъ. Глава. н҃.

О соединенїю сѹдимъ сообщємъ, сама
ѳбѣтована трѣба сѹть фїи рєчь: азъ
и҃ѡаннъ ѥдино єсмь. сѹдъ домнѣ, и
азъ до сѹдъ; сказанїе истинное
нєсмѣтно. Тако же и духъ стыи, стыи, пр
сно ѥдуще доидѹ х҃ѹ. Нигдє назнае, нигдє
престае; солнце исчисленъ сѹдъ, и сн҃ѣ.
Всѣ стыи Врнгорїе Назнанскїи рєчь доложѣ на
тѣнкословно. Тако сѹдъ нѣкогда невѣло
сѣна, и духа стаго; тако же и духъ стыи, нѣ
когды

когды невѣлъ бѣ сѹда сн҃а ѻтца персонаго
истотнаго дондѹ; тако и дондѹ истотнаго
персонаго, зане предѣчнє ѻбѣщаєтъ.
Єсть ѥдинъ духъ дѣ, и сн҃ѣ. Его дондѹ на
рядно дѣсѧ, и посылаєсѧ; Нерадѣнїи но
ѥлмъ задолго сѹда сн҃а, тако и духъ исходъ
тель исходя ѿтѣдѹ, и ѻтчѹдѣ; и дае
тъ имъ просвѣщенїе разѹма, и нѣтѣлѣнное
козломъ. Такожде и ѻпатрнтархомъ,
и пророкомъ: и на апт҃лы изыйдѹ духъ стыи,
и стотнє персонанє, сѹщественъ. тако
Врнгорїе стыи Назнанскїи рєчь ѳслодѣ на
пѣсѣнницѣ. Апрнщєши тако ѹтъ и҃сѹдъ
тель ѿтѣдѹ, дары даровѣ пророчьскыѧ;
асамъ сѹщество нерождьшєдъ; дары похвѣ
ѥмъ даро҃ незосталъ. Сопросилъ
нѣкоторы, ѳпростыи и҃гдѣлѣдъ знаро
дъ моемъ; що то зародженїе и хр҃ъ
сѣтворѣтъ можетъ; же и ный духъ стыи пара
клнт: ѥдинъ духъ даровѣ. Що ѳ то задѣ
ѧ хр҃ъ родъсѧ: но потрѣба ѻбѣщати, тако
Ѹтѣшѣ сподѣлъ матѣ наша, и сподобѣ

ѥтъ Ѥдинаго дха Стаго Параклита, зане
Пребывающаго вовѣки имѣ; аще дхъ Стыи
дае дары, тыи дары называются, дары
дха Стаго понеже дхъ Стыи даръетъ,
тако даръ крещенїю • даръ
премудрости, даръ прозрѣнїа, даръ чудотво
рѣнїй, кощроѥкїе тайнъ невѣсныхъ.
Тако сыи дары, аможе мнѡгуси здѣ
дхомъ Стымъ; понеже тѣло дѣвъ рѣш
на сѣтъ розни; сѣв: истѡрѣнїа. ѡтъ
роность ѥдинаѧ мерѕи ѕѣломъ; истѡрѣнїамъ
кдха дхи роныхъ; но цѣлно дхъ Престо
нрадотворящомъ параклитъ, вдаѥмо, кѣ
рѣмо тако сѵѣ нѡвыи ѥсть; кѣмъ ѥсть
совершенъмъ ѕѣломъ. а сѡтомъ дрѵгомъ
дхъ шосѧ именѣетъ дхъ даровъ незнаемо,
который ѥсть мерѕи ѕѣломъ истѡрѣнїамъ по
ѕа, кѣ стѡрѣнїѧ; тамошаго хѵлѣнїѧ кзлѵ
дѣнїѧ сѡнъ непрїимѣетъ цр҃ковъ наша до
тѣнѧ сѡ блговѣнїца хва чиста ѡ тѣла.
кнепрїимае заповѣдъ тамошы хѵлнѣнъ.
кнезнаесѧ домашы зло ѕѣрны кзломъ
дныхъ члѣнъ. кпростотѣ и посмѣѧсѧ
кѣнозъ сѡи тѣшетъ тамошое мѵдрова
нїе кхъ флое, псѡмѣтаетъ надѣкн.

Тѡ дѡгалой сѵраѧ ѡ цр҃тѣ. глѣ
кѣко то ѧзнаймѣемо ѧписмъ
стомъ ѥго дхоѵѣномъ, тако дво
гаѧ сѵраѧ ѡ цр҃тѣ ѥсть,
ѧнѵтрнаѧ, кѧнѣшнаѧ; кдѡгалое сходенїе
дха стаго; ѥдино персонаное непостыжимое, ма
сѡперѕо ѧзыкъ кперсонѣ сѡѵѣдомо; ѡдрѵгое
дѣлимое, рѧдно сѡѵѣи фѵсонагалнон
трицѣ стымъ ѕѣсѧе.
А ѥже рѣшемъ сѡдѡгалой сѵраѧ ѡ цр҃тѣ,
пѣршаѧ ѧнѵтрнаѧ несмѣшаемаѧ; перѕо
ѧзыкъ кперсонѣ сѡѵѣдомой присѡщта, сна
ѕодитъ, кдха стаго прокѡдитъ; кзасѧ
присѡщта сѧ кдхѡмъ стымъ перѕо ѧзыкъ
кперсоны сѡѵѣдомой кѣгдасѧ кнезлогатимъ
ѥстествѡ, кперсонѣ братн.
А дхъ стыи сѡ сѡца ѡзнаѧши свое ѥстествѡ
кперсонѣ зара ѕокѣ, недародѣнїемъ, но
кстѡтного бытности кперсоною фѵзетъ,
безлогатимъ кисѡца; кѡнего тако сѡца
даетсѧ кпосылаесѧ несмѣшенїѧго пер
соною но ѡбщою; кса дхъ стыи запозда
нїемъ сѵѣда ксна кходитъ, тако цр҃ъ

ѥкѕѣма, пѧтре
Intima externa

дѣсонї
ѡїмена
ѧі.

ѧ тѳорецъ хотѧри, ко Ѧгглѡмъ ѥпатрїа
рхѹ ко Прркомъ ѧпто҃лѹ ѥдина ѳбрѣсохъ
сѳѧхъ, ѧдвѣдлѣѥ са ѳтѳѧри хотѧнїѥ
сѳѣ, хѡтѣѥ, ѧ сно҃зѣ.

Ефѳ- ма Стораѧ стрѧна ѳнѣшнѧа по҃часѹ ѥдѣшла
Ефѣ ѕнѣѥмыѧ ѳдѣлстїѥ, ѳщелѧлоѥ дѣ
лѣнїѥ ѳдинрѣ Нб҃ѹ хѕѣлѹ Елемѣта,
сѳтѣла, ѳтъръ Морѣ, Ѣдны, прнѕѣ
слѳ҃ѹ сно҃мъ сѳѣмъ; Чѕѣсѹ нѣѳдѣ
мое ѳгглѣѥмн хорѫ ѣ ѣтатєрогѣнѳѣныѧ,
кѣмѣѥмн Прѣтлы, хєрѹвѣмн, сєрафѣмн
Гѳспѳдѧ, Сілы ѳладнцы, Нѧчала ѧрхгглы
ѳгглы, ѧ ѳсѣмѹ сѳѣтло разѹмнаго сѹ
щєства. ѧ Ефѳ ѥдинѡѥ пєрсѡнѣ сѣтѣ
мѹ Тѣла ѳбложѣтнтсѧ, ѧ нѧземлн
ѣвѣствѳдати спсенїѥ ѣдномѹ родѹ.

Ѿпрѣдѣлѣнїѥ Кнгѣ сегѡ.
Ѣдинѡсѹщнй Єго сѳдѣѣмъ
Ѣѧко тѳорецъ ѣстъ ѳсѣхъ,
Глава десѧтаѧ.

Ѳказѹѥтъ Намъ Прѣрнцѣ Кнгѣлы, ѣако
сно҃мъ Єфнѣ нмѣѥтъ Прѣдѣтное ѳ҃ѣлѣ
ѳсѳбѣѣмъ, ѧдѣное ѳсѳлѣтѣсѳѣ,
ѧ ѳтъ нѣжѣлѣѣ Цѣрквѣ ѧ сілы ѳно
ѣѳцхъ сѣтлѳслѣхъ; Прѣѳдѣ созданїѧ ѵ҃ира
воразѹмныѧ сѣтлостѧхъ Нѧчѧлствѳдѧщѣ; та
кѳѳдѣ ѧ прѣдѣорѣнїѥ Вндѣмыѧ, рѧзно Нѧча
лствѳ нмѣѥтъ сѳѳбщѣѣмъ сно҃мъ ѧдѣхъ стѣй.

Ѧко Прѣкъ Моѣ сѳлнца ѣгѧ ѣѳсно҃; стѳѳ ѵ҃ѳ.
то Нѧчѧлствѳѳ ѳдѣнь сілы тѳорнтелѣнѣ ѳсѣтло ѳ҃ѣ
стѣ стѣѣ тѳѣ. Тѣ ѧ҃ко ѳбмъ ѥдинѣ ѳдѧ
ѧцѣтво Нѧчѧлствѳ ѣенѧчѧлнѣѥ, ѧ цѣстїѥ Прѣдѣ
тное сосѳѳбѣѥ Прнсно҃дѧѥ Ѳцѹ сно҃мѹ:
Нѧчѧлствѳѳ ѳдѣнь сілы тѳорнтелѣнѣ; ѣгды
Ѳцъ Тѳорцѣ ѳщелѧлоѥ сотѳорѣнѣ ѳдѣлмоѥ.
Нб҃ѳ, Зємлю, Єлємѣнта, ѣѧфѣ ѳнхъ;
ѧ тѣмн Нєѳдѣлнмѹю сѣтлѹ Єстѣствѳ Ѧгглскоѥ,
Знѣѣствѳдн ѳ҃ѣ цѣствѳ Прнсно҃дѣлъ; тогдѧ
ѧ сно҃мъ сѣмъ сїѥ тѳорѧше; сно҃ѣѧ ѧменѹѣт
сѧ ѧ Ѣст Слѳѳ ѣжїѥ Прємѹдрость.

Ѧ прѣто сно҃ѣ ѣжїѧ, тѳорецъ Ѣстъ ѳсѣѧ Ѣѳрх; ѵ҃ѳ.
ѧ ѳ҃ѣ Слѳѳсѣ Вѣнмѹ Нѣѣса ѳ҃ѹтѣдѣлшасѧ, ѣдхѳ ѳ҃ѣ
ѳ҃ѹстъ Єго ѳдѣѧ сѣла ѧхъ, ѳдѣнь сілы Тѳорн

Сѡпрѣсѫщественномѹ

телнѣ дшевѣ Нѣса. то ѥсть землѧ ѥгѡ
ще дѣлѡ, ѥсталое сѫщество рѣкѡ, ѡбразъ, сѡтво-
рѥнїе, ѡдѣланїе, рассѣянїе, Наслѣдствленїе;
ѥсть бо вѣсь Премѫдрость сотворѧ Сѧ; Ѥдина
мала кнѣжѧтмала, ѧгнцемъ тѣнь кромѣ
ѥсть тьмѫ бѣша Нѣзнего Ничтоже бесствѣ-
сть. Тѹ Запрѣщѥнїе.

Ѡ Прѣжде Затыкаго ѹста хѵалима Архѧнгѣлскаѧ
Кликѹрдова, Которїи сѫмнѧтсѧ прѣѧзнѣсть
Сѧ Ѥвїемѣ Нѣсвѧтаго, Хпрѣѧзнаго бестѣла,
Ѥго сѫщемъ прѧть, кто, ѹслышавши Нѣзна-
ѥмѣть погрѣшѥнѣ. Аѳы бѹдѣте сѣтворе-
ѥте, Прѣсвѧтаѧ Хѵа разѹмѣ, Апостолнаго тѣ-
прѣѧзнаго, Нѣзѣше бестнаго сѫщемъ сна
Хѳорца ѥдѣно. Потрѣба На Латынскїѧ
Хс Сѧ Ѥвїй Ѥстьли творецъ Нѣба Землѣ, кли
пакъ самъ створенїѧ, ѧѣсли реклъ ѥсть
ѥсть творецъ, то задалъ ѥсть лѡгъ Прѣлом
Капѣлѡ; Ѧѣсли ѡнѣ ѥдѣ, лѡгъ то Нѣ
потрѣбны сѫть ѥтомѹ; Хѧрѣмне Немогѹ
лѣгѡ Прѣдѣлъ сѡѥи ѡрѡнѣтн.
ѧѣслиже Апстлы Крѣпкѹ прѣдѣла, то ѡрѣѥ
оучнцѣ лѡгъ, Кнемогутъ лѣгѡ сѡѥгѡ прѣдѣлъ
Ѥдѣи затмѣтн. ѡбѹѥ(ѥвѣ знаѥ Прѣкѹ, Хѧ

сѫществъ Ѥвїемъ

столѣ Прѣдѣлъ, Ѥфѣх сѫть ѹчнтель.
Тѣхъ со прѣѧзнѣстїю (на Ѥвїѣмъ тѣло Ѥдхнїми
ѹстъ сѧвѣдѣтствѹѥтъ, Хпоказѹѥтъ Ѥго Ѥдиносѫщна
го Нѣзѣше бѣстнаго сѡщѣ. Ѥсмь самъ Ѥ
Прѣѧзнѣнъ. Хтворецъ вѣсѣмъ ѥсѣхъ нѣвъ,
тѣло ѧптвъ рѣкъ Нмѣѥ хѧвыи сотворѣ. Ѥврѣѧ
Ѧморѣ самъ Ѥсть позвѣи хѵѣтъ; Модѣли бѣстнѣ
ѧвѣше сотворѥнѣ, ѧнѣвремѣ творецъ; тѣѧнаѧ
то сѵвѣта Ѥретическам. Нхѵѣла Нѣвощасѣго.
Хѵо Похѣстнѣ Сѧ Ѥвїй Прѣѧзѣмн ѣвѣи Нѣзѣ
тлостѣмн разѹмѣносмн Нтѣѧзѣненымн, Прѣно
сѫщїѥ сѣѥ сѡщемъ Хпрѣѧзнѣное бѣстїѥ Нмѣѥтъ.
Ѥсть творецъ ѥсѣхъ ѣнѣхмы, Хнѣнѣдимыхъ,
На Нѣбѣ Хназемѣ, Хтворецъ Ѥсть ѥсѣхъ ѣвѣѧ.
Сѣвѣфе много Умѥнѣ Хразѣвѣѥмсѧ Потрѣѣѧ.
Первѣи прѣѣѣѹщнѣ ѣвѣ, Нѣмѣримымъ со
торого Нѣмѣрило Слнце, Хлѣна бѣгомсѣи;
Сѣи ѣвѣ прѣвѣчу Ѣначало та долготѣ Нѣ
змѣрнѣи, ѡумѣмъ Ѣлѣны тѣмъ погадѣ подиза
ѥсѧ; Сѣи ѣвѣ Прѣдворѥнта Нѣба, Хземѣ бѣло
Ѣтогатѣу; Прѣсвѣтѣѣе Начало Наслѣдѹѣгѡ ѣвѣа,
Хконецъ Ѣмъ, Прѣдворѥнто Нѣба Хземѣи. Тогда
Наслѣдѹѣи ѣвѣ ѣта сѣѥ Начало, Тѣѣе Хконецъ

бѹдѣ кмѣти, прилѣжалено изопсодано ѳдѣ
мого сѵбта сего. Попѣтиннѣре сего збла
Настѧ́ти збыв трѣтий бѹдѹщи. Той пога
тоись сѵомѣ: Конца же не бѹдѣть кмѣтн нбѹ
ѣзы. Но здѣхѡ ты здѣлоѣ, Сн҃ѹ ѳ҃ій
Ѹ҃ѹ Нашѹ ꙗ҃с х҃с, ѳзрѣнь Есть ѳ҃ѵсного п
ѵсною. Таже кдрѣвны здѣлоѣ здѣхѣ,
тисѧща лѣтъ, сто лѣтъ, и здвѣ дѹдѣтали
ѳгда нарицаѣсѧ. Но кто нехай задѣ
дѣсѧ ѳ҃ій҃ѧне кпонѣрщи которій Сн҃а ѳ҃ій
подзѣто бѣсти Непрѣздѣна, Если цо здѣ
Сн҃ѹ ѳ҃ій здѣи сотѳорѣѣ; ѳ҃ѣлоѳ са Есть
Непрѣздѣнный, Сами расѹдѹѣ злозрѣѣдѣ

Глава. А҃І.

Х҃ѣ Стой прозодѣстидѣ пре
ѹѵѣта Лѣстѣнаго сосѹда Іѡанна
Ев҃лѣи Ѿсноѣне Присносѹщи
Сосѹщемъ, ѳнегда рѣкъ Бнача
лѣ вѣ слодо, и слодо вѣ ѹѵѣта
и Бѣ вѣ слодо. Начало Нарѣ
ѹѵѣто: Нонеслодѣ, Начало, але тѣари:
Понеже ѳнего ѳсѣ тѣарѣ ѳзѣла сѵой початокъ
Прѣ творимѣто ѹдѣто Сн҃а. Аесли тое слодо

ѳтогда

ѳтогдѣ, то Есть Ѳнѹтрнодѣи ѳ҃ѣа то Ѣдна
рѣть кѣстно Зѳ҃ѣстдѣ, кзаѳсѣды знимъ,
Же сомѣщена Прѣвыдѣе сѵоего ѹдѣльного Персоного.
Апотомъ рѣкъ кслодо вѣ ѹѵѣта, то Есть ѳ҃ѣ кнѣ
нѣдѣ немѣло бѣти, понеждѣ натомъ часѣ нѣма
ло ѳ҃ного створенѧ, тысло самое ѳ҃ѣто ѣдна
чаное. А кдѣ тое слодо было ѹѵѣста, то
Значитъ Его Зѧше бѣтное, кѣлюсѹще сомѹ
кнерождѣлное бѣстіе ѳзроздѣной ѵпостасн;
Ктое слодо сѣдѣе Сн҃ѣ его, ѳдѣле мысленного
рождѣнїѧ ѳнѹтрного ѳ҃ѣстдѣ сога; Есть
само тако ѳзыѳе прадѣдо кѳсодершенымъ ѳтомъ,
тако кдѹщ. Кмѣта того Ев҃листа рѣкъ к
слодо вѣ вѣ досконалый зѹтоныи, рѣзны
сѹщ ѳо всѣмъ, кромѣ сѵоѣдѣа нерождѣнїѧ.
Птодрещъ Есть здѣхѡ ѳдимы, кнездимы, Неви
сны, кзены. Понеждѣ прилодѣѣ рѣщи
Вста тѣмъ боѣша, кнезнего ничтоже бѣсть Ере
бѣсто. Аще нечисленны родове ѳ҃гльскїи,
Прѣты, херѳѣмы, серафѣмы, нагѣла, ѳлѣды, а
силы, Зѣтѣа, ѳрхѣгглы, ѳ҃гглы, Эста Неви
сным силы Сн҃омъ ѣдиным свѣтъ сотворены:
Кнезнебѣтїи ѳонѣтіе придѣлены, ѳсѣ тѣ
бѣша кѣоне содѣлашасѧ, невидимаѧ: кѳнѹ
маѧ, Нбо, кземлѧ; Елемѣнта, сѵбтила,

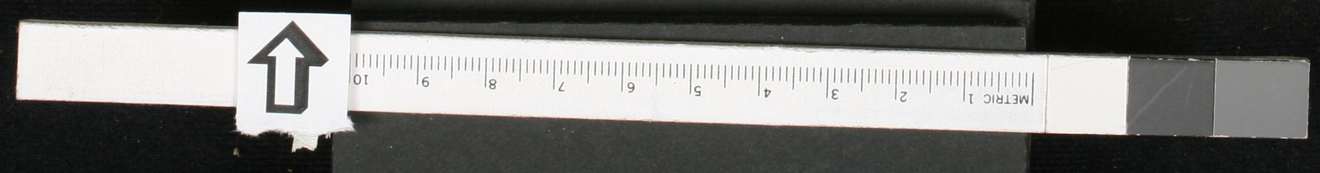

эѳтры, Море Ѣдны, эсталое сѫщество хрⷭ
просто речи эѳесо эдлмый, Мїръ сей, хэѵ
ѥ настоѧщїй. понеже хсе промолвлэѳ Ѥ
речи, и мїръ тѣмъ бы; Адо презнего сэѳ
той эдлмый стасм, естъ сотворенъ:
ефр. а Ксонъ Его носитъ гломъ силы сэѳѣ,
всѣгдесам; то Ест, эсѣ рѣки невесныи
земныи, эдлмыи, инедлмыи, (сѣ фїи
носи Мощи Ѣдства сэѳего, исодержи хрⷭто
стїю силы сэѳеи Ѣдпои, хэлаѣтъ эѳмн
таю Цр҃ь Ксодѣтель. Апосл тойже
ефр. г Ѣдъ крⷭтныи, праздлэѳи Наземмъ таэнса
Ксотлэѳи порцэ. хлѣба того Ѥгослодець
речь; И слодо Плоть бысть.

Ѳ зогленїи сна Ѳфїи; и яко плоть насм прлемл
немѣтанїе, изнепрелодно его Естьство. Гла: ѳ

Гс написэѳ Его эдлцъ, прѣэѣтное бытїе
сна Ѳфїи, и написэѳши прысносущїе
Его неизносущїе солнце, исилдлэнъ
Ѵсолтелнѣю зотвори. Апосл соповѣдле
со доплощенїи сна Ѳфїи, и о ѵдленїю Его
домїръ. хлѣба того речь, и слодо плоть
бысть; и яке слодо Ѣдъ истинныи истворцъ

эѳвхъ. Плоть ѥсть тѣло нашего Прирофе
на насѣе эѳзало стрегистом дэы Мрїи,
Прѣпосѣлством архгллэо, и страхом дхго;
несѣмени слодо тѣломсм стало. хочимнѫ
Мѣсанна сѣвъ Ѣдъ эприроженно нѣомъ, ѣдн
носѫщное слодо Ѣдїе рэное ѳдѫ; Ѵразъ хрⷭ
сонъ слѵжѣнїѣ примнало насм, и эо подобно
члѣкомъ дэло. Попрэши сѵбть сэѳ
Ѣдъ нестерпимоѳ плотїю тамнѣсью за
слонно. и тако смирэши сэѳе эелнгесдо,
Ѣдъ приѣ ко злэно, естьми подобэ хэѵ
тхїи дэми тако младенець дасм нарѵждэтъ. и сѣмн
и тако (сно Ѳфїи зодзгало природенно домн
рь се сказасм назѣлженнѣ нѣе. Ѣдъ тэи
см доплоти, показасм аггломъ Проповѣ
да Ест зогазыце, эбродасм домїръ, до
несеся дослэо, идеже бы первое. той
истинныи Ѣдъ Ест, кѵдо эбчныи, исѵбт
зотмъ сѫщи и воскресенїе оумршмъ.
И тако (сно Ѳфїи слодо сбгее, ѣдѣли зѳоныемъ
плосонадымъ члѣмъ, стасм досконалы члѣкомъ,
Ѣдъ здлоты здга сѫца; члѣ зѣстоты дэцы
Мрїи тагевъ члга природенна. родныи сѵдъ зе
але ефтэа; амешїи сднего зеле члгнесдэа, родны

хлѣбъ зємле глаголєтъ; а҃ дошлъ нанего, для того понєдадь єсть праздникъ цр҃кви глаголя. но єсли кєсть изъ мно
жєствъ, єдинъ же хс҃ъ сн҃ъ бж҃їй, анєдо
каго злоглаголивыи єретикъ несторїй
появлядъ єсть двоихъ сновъ бж҃їихъ, єдного
пр҃єдвѣчного слово бж҃іе: а другаго полътне
го трємѣсячного ѿ глѣба. раздираю
ѓ соєдинєнїе двоихъ єстествъ. и єдинъ
пєсонъ сна бж҃їа надвъ розділядъ.
Легъ и брюхъ матїа наша, потопта ѧщи по
ногі ѡного стросного єретика и злонравъ,
сама изъ снмъ сѡкмъ ѳбрнсмъ исповѣдуя
єтъ сна бж҃їа, оудобнѣ природьно, а
доблной ѹподасъ хпрсонъ. тако и глядя
здѣ костнодей розныхъ, здѣ ѥтъла є
дінъ имѣетъ состадъ, кєдино лицє. пре
то єдінъ глѣнъ анєдо.
Тако ихс҃ъ сн҃ъ бж҃їй, здвоихъ розныхъ костнодъ
зѣ єстдъ, нєлѣнядъ, єдінъ состадъ кєдінъ
лицє имѣетъ, кєдінъ єстъ сн҃ъ бж҃їй глѣ
доспалый, и бъ пр҃аздникъ.
Нєпрєлоѳнѣ єѳтдъ, доглєстдо. и глѣстдо
ѳбстдо; и соєдинєнїе гѣдѣное дышє разо
ма люсного, дєзмѣшлнта сталосм; и єдинос

прєсѹщєствіе захоронены, и прочно єстєства,
бонєсмѣсномъ состадѣ, надвин прєбываєтъ,
того насъ пилно надоучяєтъ стата бгословъ, и
догматами сїе исповѣданїе оутвєрдила до
вѣкъ, оувєрны сущихъ сѡдъ. показывоти
имъ хрта, єдинородного сна бж҃їа, и гда пра
вдного, исовершєно єстествъ ѳбєдомъ,
и здѣ чєство своего тождєства, и сѹщєства.
Тѣлѣсе хрта совершєного глѣка оусвое єстествъ
и сѹщєствъ, подсемъ на подобного, и кромѣгрѣха.
Несотворѣно сего, инеюдѣтєломъ лєстъ добу
стъхъ его. Апрєто нємѣстанїе, анѣ фанного
фантазмого, поимѣлоста здє зѣпоное прєдъ ко х.
творое ѣхъ дхъ телєсне. але досконалос
и праздникъ глѣстдо ѡдшєдлѣнымъ.
Анѣта тако злоглаголивыи єретикъ аполинарїи
хвлядъ на бготпрятнѣую плоть, наго мнѣ
та, потрєва косло дшъ дядщєи, и здѣ здє
бѣстдо дядє, которое дядъ и дядє здѣ
ги, тако бос нєдядло тѣла того, изкотором
дило праздядє; нєдядло и потѣпны глины
кромѣ дшъ, само косло змѣсто дшъ, и здо
дитъ того писмомъ. Нєстадосм мдѣ
єлиста слово дшєго але плотиго.

запрѣдѣли сѵ҃тѣнамъ то ѥресь того ѥретичс
але дарзо шкодзѧл, ѩко затыто похо
ѳевы мѫсьлосѧ, ѕдѣто трѵпо мертвы со
ти ѩ ѕдѣто мѫсьлосѧ само мѧсъ терпѣ
на крѣ, которое ѥсть бестрасное, ѩкъ
чтофе ѳбы нетерпѣло ѩнетерпѣть. но ѫсѣ
прокѧтого ѥретика. Цркоѳь матка наша по
зъ сэой потоптала, ѫзъкомъ проклѧлъ
ѳдала. Анасъ эврейскѣ ноэвсэо
ѥго эѧкон ѕгосльзи сэѣтомъ просэѣщле, ѫ
зъмлае ѕлогословѧно ѩсподэдати, ѩко
ѥго прѵѣтѧнаѧ пло на ѳфѣѧ сълшеѧлнае
ѫсодержѣной слъ ѯс на ѳфіи, ѫсодержѣ
ной ѕго: додогамо ѥстествъ, ѫротьнїй.
сэдэѧмо ѥстествъ ѩлъпѣлэѣго на ѳфіи слъ

бѣстэо ѳфіное; ѫглэѣное, ѳ
чѣлстэорѣнїто на ѳфіи, ѳда
нашего ісѹ. Познадѣсѧ
сѣпѣле его; ѫко члгенѣэомъ
ѳотѣсле лефи; сэластию ѕ
ѕного, ѫгглоэъ назаленїе призда, ѫп
стырѳъ просэѣщэъ, ѫзѣселиэъ галенїе
ѳгглскимъ, ѫзѣсь кролеэъ пескхъ (пескх

ѳэѣзлого напокланѣнїе прилѣэъ, цѧслїй ѫ
ѳфскїй ѕни посло прѣ. члоэѣгенѣэо
до ѥкста прехродомъ оутѣкаетъ;
ѧ ѳфѣэо ѫглы до ѳфесфа посилае. ѫпрѣ
шѣшк эѣгетъ самаго ѥгѵпта до позна
нїе ѕга прилэи, ѫ ѕлого поклонѣнїе спорѣнае.
члгенѣэо ѕѳѫрѣли ѻ ѩнафе стоитъ;
ѧ ѳфтэо ѥго ѻтэорѣае, ѫкъ ѩстадо эодѣѣ
нїи ѕлъѣлно показѣетъ; ѩна ѥго эоходо
эѣрнымъ сэѣмъ дарѣетъ;
члгенѣэо ѕоѣѣсьни гла претерпѣѣаетъ,
четырѣдеста днїй, ѫ четырѣдеста ношлй.
ѧ ѳфтэо змалы пѧтьхлъ ѕоэъ, ѻумноѳи
ѩналомиэъ пѧ тысѧщъ народоэъ, кромъ
женъ ѩ дѣтеи: ѫкъ ѣстикъ ѕѣрѣхоэъ ѣдана
десѧ пошлэъ наполниэъ.
члгенѣэо сѣѣсть оустолъ эпанчалилеѣскомъ, їсѹѧ
ѧ ѳфстэомъ зэолѣ эѣно тэорѣ.
члгенѣэомъ спитъ до корлѣли,
ѧ ѳфстэомъ оуспокоѣае море ѣэтръ, ѧ ма
ѫнъ росказанто ѥго досѣѣтъ, ѩнѧтъ.
члгенѣэомъ ходи ѩстрѧнѣэѣетъ помѣѣта
ѩсела филоѳсѣи; ѧ ѳфтэо ѣѳдонѣсѣрѣи

тѣлѣхъ: прокаѳены ѡчищае. Метѳыхъ во
спрешае, слѣпороженомъ ѡчи дарѹетъ, слѣ
пыхъ просѣщае, нѣмыхъ глаголь родѣ глаз
етъ, глухихъ слоухъ ѡтворае, разслаблє
нныхъ рѹкы оуправляе, и вьсѣдѣ прелиць
Его оутвьрдѣ. Чистѣѥ Наѳаѳоровъ эшелъ
сотрема оучнии: а ѳарьство Приздаѧ Моисеѧ
Ѡпрѣснокъ, имѣнно ѡдысоты Цароу, и зла
дѣетъ и ѳарьства силого Невѣрными, и зѣлы ми,
фарисѣи и мѣтари. Чистѣѥ Прогровъ
Лазарева плаче: а ѳарьство четверодневнаго
Мѣтаца воскрешае. Чистѣѥмъ смертн
боятся, Поима сѣгаза Прѣпилато сѣдѧмъ.
А ѳарьство ѳбщаго смерть оуцѣхае, ланцѹхи а
дского сѣгазанта крѹшн Сѣгаѧ Пѣзо содѣлана
го стостѣѥ родѣгазе. Хѡтѧщи воскѣсѣ хѣдо
дхть. Чистѣѥ На крестѣ висѣ. а ѳарьство
сѣнце, хлѹпь потмѣ сѡблачи, кзѣлѣ трасе
камѣныхъ ворхи кпалы прѹшхть.
Чистѣѥ ѳгровъ полѹчаесѧ. А ѳарьство,
гробѣхъ мнозѣхъ сѡворѧетъ, и мртвыхъ сѡзѡ
ѹ воскрша, хѡгради стыѧ Ерѹсалимъ ѳдѣрхть.
Чистѣѥ тѣло Прадѣсѣ Хлѣбъ оумрле. а ѳарь
сѣдомъ оумершее тѣло дхѣотворх, и воскрешае

Его потрѣтнїи дѣнь, и нѣсмертѣное, и далѣнное
претворше. Сѡстинну Христось (и)бѣдїи
водѹгаѣ прѣродѣнїю, а ѳбѣщнои Ѹпостаси и
персонѣ, и праздѣдѣсѣ вѣ Есть, и глѣнь досто
нальсѣ. Цѣлъмъ тѣло посѣщѣлготѣмъ
сего и прѣщи, и сѣха, продлѣ ѳбѣ (на) ѳбѣго
ѳбщѣнномъ прѣродѣнїю, и пональ тѣло бы
содѣрженыхъ глѣнь, и прѣто рѣчь оуродѣхсѧ
намъ тѣло Маленное ѡбрѣчь и немощное и хлѹ
ѡ намъ пѣстодѣти и ѣздѣтн: а(е)сли бы
не бысль Праздѣдѣсѣ вѣ: Непрѣлодѣлъ бы
можти Назда ѹдѣетъ Еммѣноилъ Ефе сна
мъ вѣ, кровнцы и пѣдѣ ако тѣорець и ѹдѣ
лало ѳбѣ. Цѣсарь Ѣныхъ прѣлъ рѣчь
ѡ ѳбѣщѣ хртѣ: той, которыхъ зготодаль
и(е) землю, ѡдинѣ ѳбѣщыхъ Ѣсотворїѣ сѣ
тлость, и фѣзѣ(ки) послѹшаю Его. Той вѣ
посѣ наземмѣ таѣсѧ; а(е)сли бы не бысль
глѣнь тѣловъ, могъ сотлѣи подѣти. Поке
Ѣсѣ рѣчь, Ѣсоглѣсѣ подѣле.
Хо(т)рѣтнїи прѣлъ, ѡдѣотѣломъ Его Естествѣ
рѣчь, Ѣтыс Ефлеѣме Зѣмлѣ Ноудодѣ, нѣгдѣ
ре Мѣшаѣсѣ Мефѳ Ѣнѣази поудотѣмѣ, Ѣстѣѣ
до Ѹзыйдетъ зодѣ Ѣлѹю, а(е)ще рѣчь Ѣстѣе:
Чистѣѥ сѡмѣнѣѣ. а(е)сли бы невы вѣ Прѣ

дхныхъ, невы рѣчь апрхо его сочативъ ихъ
эвчны. Доэлѣть натро сѣвщахъ послоэе
ск ѯзнто. Апрѣто зло эвркомъ аріа
номъ ипонврцо нехай бѫдѣ эвчнам сромота
хрс они сна цего Єдной персонъ тилко
люсной дыхнлаго, абрстэа его прчать, жи
едхнох ихтнодх цѣэлон сдвлѣть, са
мхфе фло эвркых хлнцы отстэрено
налвы сэого поклоняютъ. ѣако хлопоклонѣцы
но ты хе сна цвій, соверщеных глэче, хпра
здхдых цве, Эдле истотнаго цодэа
тэого, Эразумх хрс дапознаютъ, до
дэгало прѣросрено, Єдинороного сна цвіи,
несотэоренаго ца, но тэорца эсвхо тварех.
Ѡ длговѣрніе сна цвіа. Ефе намъ сдѣла
прхшедшее сэои назелю. Глава ѯі.

Сопе ѣсых показа на мѣсть сэоего бога
того мврїи, понефе сэовлекэ насъ сомн
чхтедва сатанѣнд, хдпреле дх его,
хдырэалъ насъ стемнох эладх его,
хкрасоты тварьскон грѣхозной; хпри
эелъ насъ эосвѣто сэовдного цртвасэов
срѣдствіе грѣха разорнэъ, но хзелю эобдр
но содолвхнэъ, хагглодъ сочдних злѣчеэъ, хдо

гхмн часы эойну трагодвю росторошэъ, хпри
мхрхэъ насъ бгу. Ѡцъ сэоемъ продѣю сэоего. хдъ
сдѣлэъ насъ сблгатэс законымъ, цвного мно
голцвного. Тафе посе дародэа сощенїе
дшамъ хтѣломъ нашимъ, хлѣрь сполодѣнїемъ;
хнаслѣдхе насъ худодэа его, исоедхни насъ са
момъ себѣ, хнепзречѣнных добра родѣ на
шемъ которое ѡно нездѣло, хоудхо неслы
шало дародэа; Но прхшеши сна вфій
подэлго эотмъ васэши, хтвхо просвѣтлэъ,
хнепочитаэъ хро плотнй; Напрнняэъ х
здрѣхи себѣ хзабратно. хѣто сего чѣны
ше хвошехмѣти; ѣако себе смаго дыха
ти насмрть, занепрхятелей сэои. сїе
сонасъ обучнлэъ сно вфіх. Сталсѧ ѣла
тэого занасъ проклѣсты, исмертю засме
рть нашю. Прхшедшїе сна вфіи. ко т
дхнаэо посламэче, двсоэе. двгаго, прелѣ
ната слѣдна хро почтше, хдоло поклонение
сворѣнено. Ілатэа потрѣна, грѣхозноеда ісс
ло прилѣпнсна; Адъ темнїца пеле ті.
ная сгородніласѧ, эйзнь эвчных сте
нови эсшими, насэоводъ хнасэѣтлость,
смерто смертю оудѣлта, двсоэе сказаны

власти темныѧ, миродержца посрамлены,
лоѳъ потемнѣваетъ, правда бж҃іѧ процвѣ-
таетъ; рай ѿворенъ небесныхъ роскошій
и восход на высотꙋ бывае.
На земли житье аггелское насаждено быст,
часто аггелове на землю исходѧ, и человѣци на
небо восходѧ.
Ѿ грѧдꙋщихъ, Сн҃ъ бж҃ій намъ ѿповѣдꙋетъ,
востаніе изъ мертвыхъ; неказителность тѣлъ,
и хвалебность живота вѣчного; и со аггелы
жити во единой любви и згодѣ примꙋ
бж҃іемъ. Восѣвтъ чꙋдовно, и во царство небесно
оустроитъ и дароваетъ намъ.

Ѿ вознесеніи за дни на нб҃са, и ѡседалищѣ
его десно что знаменꙋетъ. Глава. єі

9 І

Исполнившы все ѿцевское хотѣніе
и презрѣне, и наше спасеніѧ
досконале звершивши, свѣтла
жизни смерть, и диавола, и
грѣха жало притꙋпивши. Вернꙋсѧ
з великою славою, и звитѧжствомъ до

пресладного маестатꙋ, ко бл҃гословенномꙋ
ѻц҃ꙋ своемꙋ. И тамо пришедши со своего при-
ѧтного плотію, сѣлъ на правици ѿца своего; ефеа
превыше всѧкаго началства и власти, и всѧкаго
имени именꙋемаго, не точію в вѣцѣ семъ,
но и в будꙋщемъ. Сѣденіе на правици Бг҃а,
знаменꙋетъ неизреченнꙋю чт҃ь, славꙋ рав-
ное со ѿцемъ, и вѣчное соединеніе з Бг҃омъ, на-
шего природженіѧ; и челвѣческую божего на аггелы,
почтено и свѣтомъ Бж҃ества просвѣщенно. И хва-
лою вѣчно коронꙋвано; и ѿ всѣхъ аггеловъ бо-
жиихъ поклонъ и славꙋ, приѧло, человѣчество
Сн҃а бж҃его. А прето и мы нынѣ под-
нѣбесными, таково жемы поклоненіе чтити бж҃ество,
честную и сладкую купно и его приѧтою плоть
Сн҃а бж҃его, и зродного чтити и хвалити ку-
пно з бж҃ествомъ, во единой персонѣ Сн҃а бж҃іѧ,
и доброго, и любовною поклонитисѧ емꙋ.
Ѿ главнѣйша тайны и чꙋдовны слове твоихъ Цр҃ꙋ
ствꙋяхъ, тако толикою челвѣкю, и сладкого поч-
тилъ еси естество наше, и посадилъ еси его во
славѣ превыше всѣхъ хорꙋвъ аггелскихъ.
Ѿ таковы неисповѣдимые даровъ, благодарим
тѧ, бл҃гословенного Бг҃а вотрикꙋ постасно бж҃ество

ствующе сущеслъ ѹдѣлемъ
слѣдимаго.

Сѣтолъ по горѣ Пѵѳѣ Назѣйто, до предѣлѣ
слѣдъ дѣлгосѣда своего, до тма Аггликъ
тиноѳъ. Въ него прилатого плотию сѵ Бжіи, до
скрестѣхъ здѣхъ бумершихъ, Хсѣмъ свѣтитъ,
здѣхъ Негестнаго домыслъ вѣчнаго.
Слѣдоторѣ Нѣчесного прослѣдитъ здѣхъ вѣро
дящихъ семѣ, Хдолѵ ѹродѣтѣлѣ порѣщихъ,
Хло Нѣчесномѵ Наслѣдію хлѣгестѣя тѣхъ
дознесе, Напресѣтлыѣ сѣлаце до Цртво
свое Нѣчесное, Тамо Цртвоватн вѣ
чне. Хѣлѣлуіетѣ Купно со
Сѣмъ Хдромъ Стымъ
тѣохмъ, Нѵснь
Ѵзряше хнаѳъ
их вѣкомъ
ѣмнь.

Сѣмѣ ѣдость, чителѣ

никоѣи Нлежитъ, Длячого
Аггловѣ искѣтъ сей нчлкъ ѵсло
слкыи людѣ мѵромъ свѣтъ
нахлены.

Сѣ Бгословцѣ Нарекѣхъ Нѣжднкимъ
Мѵромъ аггловѣ, ѹмнаго Зарѣто.
тлко Врхгорій Назнанскій реѣь; ѹловѣ
второ Напасхѣ, хѣ чѣ перѣ
е ѹмныѣ мкрѣ сотворѣ, Посѣдѣ второго
смышлнае. Мѵра ѣлкмало, подпалѣнѣто сада
ны; Ихѡнѣске Ерѣтлаѵтъ реѣь ѣслѣ
плато сѣаггльхъ; Х Васхліѣ Стый ѹшѣло
днѣжнѣ ѣтврдо слодѣ. Ѵдамаслкно стыхъ
ѹшѵлѣю Пѣнѣго. Аггловѣ Нарекѣ Нѣжнмыѣ
Мѵромъ, кѣмъ ѣдѵхъ радѵѣтъся ѣотѣкѣть,
Да прѣзднѣетѣдѣ ѣвѣсѣ Мѵро, Ехнмыслфе
Кнѣдѣкмыѣ. Чѣлка Злѣм Назѣвѣ
Малымъ Мѵромъ Ѣлкнѣ сфкладосфодѣ по
глнскхъ Ѣкмократѣ; Ѵдасклкѣ ѹсловѣ
Ефс. ѣонѣмай себѣ.

Четвертое Неподкмо Мѵрѣ.

Мѵро Неподкмое имѣетъ аггелодѣ сѵтъ Назданы. стих прихины; поневаѳѣ самыхъ Мефи сового имѣютъ зеленогена зголѣ любодѣ, и поной эѣтный. Инедалѣтъ Едину хоро, хгинѣ, протиѵ дрѣгого. Алтомѣ, иѳѣ власнымъ сѵоимъ прохождением соединенно сѵтъ Здѣ томѣ Горѣ сѵоимъ. Итого благодатию эѣтное Прикмѣрѣ имѣютъ, хзволено Ево понеже Него непротиѵна сѵтъ ей.

Сѵдоромъ Вкдмо Мѵрѣ.

Тафе хсѵтъ сей Вкдомый, Мѵромъ Назданъ Естъ, хотяй сѵтъ знемъ розных Елементъ, Инѣного сѵщества; Едиными ссового Эмѣя алво этого фиѵѣтъ, Дозамѣренного тас хмъ Дѣа; Протиѵных Елемента зеленогены исѵтаданы Полоземъ доля Землею; Водѣ Зюзне Ефремимъ. Тѣх стихих шпогатъ сѵѣта ссового этого вкѵѣтъ имѣрѣѵѣтъ, иѳѣ Домогинсѵѣтъ. Тоф хосѵѣтила Нещесны розимы офѵѣгла хъ, иѳѣ они знаютъ сѵое полоѣние, Изземъ ронѵго Зранищ эѣтного полота. Фѵѣздос Недоготь протиѵ Солнца; Но гало Цѣ сѵѣ тломи Его попарягося. Исамѣ цистно

стностью сѵого и земляности, Едина другой нешолѣ; но эмѣя фиѵѣтъ Медъ сового, и этого ѿправѵѣтъ слѵгъ тѵоица сѵого.

Сѵрете Мало Мѵрѣ.

Ис ѿглѣ соспадъ тоѳъ розимѣти Морешь, иѳѣ земле сѵоех цистности многих глоних розных зголѣ исоединѣніе сосового имѣютъ. Исоедно тѣлъ фиѵѣще несѵтъ протиѵных сѵѣ, но эмѣя и этого фиѵѣтъ, Изземи сломъ разимною Дшъ творѣтъ Полземное. Тайфе инеѵидимых силы ѵѣших Ѳпримя го ѣтномѣ фиѵѣтъ. Алтомѣ, Кало эмѣя ѣ Видимо Дѣное створена Ѵдкшь цфіе, Тако и фосподъ глѣна оуфряшь, тѣлко познай самого сеѣе.

Ефлосмѵомъ Мѵрѣ.

Четѵертый Флосмѵый Мѵрѣ; алво зголя Флосмѵы Людий Кгрѣшнаго, Солитѵомо исодѣтоны Его: Но исамых цѣвѣ Мефи сового Мирфѵѣтъ, и протиѵ сеѣе Недогого, послодѣх Ѵдно; Неможе сатана сатаны и згонитъ. Ань протиѵ тосхъ Недоготь, по тѣрѣх Полладно ихо фиѵѣтъ этого хлѣ того Мѵро сѵтъ Назданы.

ЗЕРЦАЛО БГОСЛОВІИ СЄ̃ЧЕ

тверако̃ Мірѣ. Й̃ сѡдко̃ мѣстехъ, ѡтемномъ каѳіонѣ; Й̃ сѡпрєсвѣтломъ спѡнѣ.

Бєсѣда пєрвая, сѡсокорєнно пєрвато Нєжиді мого мірa. Й̃ сѡлѣтїа рaзѹмнoи свѣтлости.

Глава. А̃.

Сѵ сицѣ Богатъ ѕомилодѣх, Й̃ Премѹдрїи ѵ̃здоѹл эсѵ̃хѡрєчи; Сѵ̃домы Кнєѕ̃домыслѡ. Той ко торыи Немлє Нѵ̃позрѣлъ анъ понща: но єсегда сѵ̃дѣтєх сослѡдомъ Ндѣломъ стисмъ сѡомъ. Ѕлѣше костно костяго; Прєнемѣрмыми ѕѣлы. Сѵ̃дѣтаный сѵ̃тѡмо Непрѣдѣлной сѵ̃тлостн; Нєпостигнєнъскѣ оуѕѣлѡдно сти Великостаѳ сѡєго.

Той которыи Непотрєбѵєтъ, Нѵ̃ Нщ, анъ ѕємлѣ, анъ кнок тако ѕок тварѣ. а̃ бы мѣло сєнъ днєн Прилащѣти слады долшєн:

Сѡпротивностїахъ ѕтыхъ Мірѣ
Хѡрозностїа ихъ.

Аѳѳе найдѹтсѧ ѕтыхъ четырѡ Мірѣ противности тѣловыи, ѕлѣсвѣхъ сотворєни Ѵ̃тлахъ Видимыхъ Кнєѕ̃дѣмыслхъ, Нєдѣвѣсмѣ томъ, потрєба того Єсть.

Абысмъ познало, Хрозно Єлло, Несотворѡное сѵ̃щєствѡ; сотворѡного, Нєсмѣтное, ѕмѣтнаго. Хѵ̃тное Долгаго. Кнєѕ̃дѣмое ѕ̃дѣмаго. Хдѡброе, ѕлого, Нагло, ѕстаны. сѵ̃тѡ, тмы. Прaвѣ, длъ. Прaвѣнно, ѕгрѣшнно. слaбое, сторнаго. Ѵ̃ргатєе, стыдѣного. ѕємное, смлаго. Ктое дѡлгое рaстоанїе, Противнсмѣ Єдно дрѹгомѹ; Тако дѡброе, злому; Єдно, дѡбрѣмъ. Самѡбѣ посвоємъ ѕлѣ, Непротивнмъ, тако дѡброе дѡбро мѣ. Хѕлое, злѡмѣ.

Кпрогамъ.

Но самъ пресѣ Звѣтлой славѣ вѣдѣтх славенъ сѣтель Кромѣ эшелиного створенїа: сего самого сѣтъ имѣлъ. Аще здобрыхъ сеей Невымолнных, оумыслилъ и зостротвѣ славу своего Одного презѣлкаго, сѣтлостїю, розумномъ, створенно Еще Натой часъ Невидѣ мѣ. И Наперодъ, Помыслилъ сразумно тварь; и замыслилъ Его сталосм дѣло зарано. Прежде Знеѣстїм, добрытїе, розумное створенїе, Неѣдимый первый Мѣръ; аггловъ Бытность. Второй сѣтъ, Потрясенно вѣтъ; Зарю Нѣкую сходную, Прообразно ги сразъ Неѣдимаго Бга. Прежде ѣ Устворилъ, Зане Бытнымъ словомъ сходно сѣхмъ; Яко Есть писано, рече Бгъ, да вѣдетъ сѣтъ; и сталасм сѣтлости на первыи разумнам: Бытно аггламъ. Яко отомъ Зоне, Всѣ Богослужих повѣдаютъ вѣдѣх Безумъ просѣщенный Зарею Духа стаго Но Бемъ и Неѣдимо створенно, Наперодъ на сѣтлѣйшїй Елементъ сотворилъ Бгъ; сѣтлостх Нерозумныо.

Сотворенъе сѣтъ Кромъ аггловъ, Единъ Бразомъ Есть, Множестомъ безличивъ; тма сташа Тмящїй тмы тмамх Мглїоновъ:

тѣмно самъ Творецъ Лжѣй пхъ Власть. Множестово Аггльское, Не прихождаетъ, Не одмалчаетм, Нерождаетъ Восм, Не умираютъ; понеже безплотны сѣть.

О прихожденно Аггльско Глава. К.

Если Помыслишь о прихожденно аггльско, Духове сѣть разумныхъ; Божїнаго сѣтлость Красотж Одѣянныхъ; Прекрасныхъ славы Бга Славою; Пустынныхъ Предстоятель: Семофного Мѣстатх Упредѣла Его. Естество аггльское безтелесно Есть, Неѣсязаемое; Огнезданное, Пламеноносное; Самовластное: Духъ Неѣдимыхъ, Несмертныхъ Вѣчныхъ: Силнось Крѣпостнаго своего, Могъ Ни Единъ аггль Зрослазнна Ближего, Оудесъ сѣтъ Сей Неѣдимыхъ Одѣялтхъ Божественнїх Сл: Тѣлеса Ихъ Легко Его Дѣйна; Духъ Вѣмъ Скороходныхъ Яко Быстро Быхслящих помыслъ Нашего; Сомгновенїи Ока. Внезапу Наземлю снѣхде; и Засм Одесь Наземи Дохйде. Тѣломъ Нѣбесныхъ Несудержимыхъ; Носпросъ Всякое тѣло Безаборны Проходитъ; Не задержатъ Его Нѣ ставны Мѣрозъ Каменыхо:

на дверь фельзных; на петлях. Мѣсто
Аггелове описаны сѫть; Ельи ѥдѣ ѥнець;
Назеемлѣ Его нѣсть: Ѥсли Назеемлѣ идеть
ѥнебѣ Его нѣсть. Толикова ѥсть самое добро
стѣо ѥстало мѣсто напоньше, Ихъ семиле;
саможе нѣ шемлемо; Ѫмѣсто, Намѣсще
Непреходѧ. Аггелове Повсегдѣ Прело
жны сѫть, Хсамодластны; Прехождение
Ѫмѣще; Оуклонистѧмь Злаго, Позломѧ;
Оуклонишѧхсѧ Ѫпаших Непрекмлго пока
нѣю, Понеже цѣломудны сѫть: Члѣколю
бцо Ехномь, Постаѧ, Ѫмарода цѣ, Поми
нѣніе Немощи рдх Плотскох.
Саможе Цѣлое Есть Непреложно, Инеизмѣнно
ѥлѧ Непрехано: зосдоех Нетоть Прхносѣ
шно, Ѫлѣо Зрѧще Ѫистно. Сотворенаже м
рѣтѣ Ѫмѣнѧтисѧ, Ѫисти, Инеѫисти.
Прѧмато тѣже Ѫгілоѫ Ѡсѧщение, Ѫпросв
щенїе ресума: Ѡдхаемо: Инеподѧтное До
брого. Семо до Ѫхъ Сѫтсѣй оумѣрѧе, Хощеть
плѧсать Ѫхъ: Ѩко Ѧрль рекь: Сложесемь
Ѧзнемь, Неѣса оутвердѫшемѹ: Ѫдомь
оуств Его, Ѩзѣ силы Ѫхъ. Силыже Нарель
Аггелскыѧ зоры; Ѫтѣмь сѫть оумощнены ѧ
сѣтъ Неѣсномь: Прхлиць Ѫдѣемь. Посарѧ

угало ѧ

ѫхъ Ненасытимое зависта, ѹдалѹсѧ Ѧзыкъ
сѣтлодѣхъ Лица Цр҃ѧ. Глаголѧ домолѣнѹ,
Ѫхѹ Ѩслышенѹ Непотребѧтоть. Но Безголо
ѫзносного слова, Подаетъ Ельнь Ѧдѣломъ ѹа
зѣмы сѹдѣ, Ѫкоралѣ; Ѫкомышленїе Ѩархѧ
го: Ѫдномысла разѣмь Ѧаготь сѹе хотѣнїе.
Ѧдѣи сѫть, Естествомь рѧны; Ѫлѣ долше
Ельны Наѧдрѣхъ, того Незѣмѣ. Тьмолѣ
творецъ Ѫхъ; то самое Ельно зѣмы Ѕ Ѧгосло
жи Ѫлѣ Ѫхъ цѣ розѣѣлиѣ Нашрѣсѣ Ѫкоргадѣхъ
Ѡ Разѣѣленїю Ѫкоргадѣ Аггелскѣхъ. Глава, Г.

Ѡ Ѧдномь Ѫоргалѣ, Ѫполѣ Ѫхъ,
постаѧѣль Надѣнихъ, старѣѫшинѣ
Ѫдоѣодѣ; Тамодѣхъ Ѫоргалоу
Ѫстановѣль Ѧнихъ: Ѧкѣже Ѫоврѣлѣхъ Ѫоръ Аггл
ѫкѣ, Прѣвыѣаль досѹемь предѣлѣ, Ѧзамѣ
реной сѣтлодѣхъ. Созѫкроѣало Ѫхъ Напо
лѣхъ, Ѩко Мѣѧрѣй Ѕѣтманѣ Ѫойско; Ѫподѧ
ѧлѣ Ѫхъ, Ельны Ѩко Прѣньѫѫѣхъ Ѫготос.
Напрѣнѣ Ѫмѣзѣ Майстатѣ слѣзы сѹеѫ.
Ѧдрѣѫѣ потѣмѫ. Ѫтѣлѣ Ельны Надрѣѫѣмъ
ѳѣшше досѣтлодѣ розны: Помѣрѣ Ѧдрожѧ
ѣмѹ подло Ѫхъ. Сотворѣѳ Ѫхъ Ѫстердѧѣѣ:
Ѧразѣѣлиѳ надѣста Полѣлоѳ. Ѫнѣѣре, Ѧесѧ
тоѣ оуклонѣѳмѹ позломѣ; Ѫбѫ сѣтлодѣ

Нѣкои возвѣмъ покомъ сѡхмѣ.
Аще хво лѣта востало, прилѣпро лѣ
я прилясть творца своего: которїи гоф не
могутъ наѣтїи зрѣнїи; хщаѧ своего
нѣкого оутратити; тако во ѣмѣ ѣхо
оумрѣтнѣѡ хво: хѣаро ѧзы фити
восѣѣтъ нетѣсном слады, прѣѡ блгнодѣ
фей. Именаде и ѣласныхъ намѣ
нѣѣдомы сѫтъ; тако писано естъ, хво
же имень нѣѣмы, нѣ всемъ вѣдо, нѣ вогѣдѣ
шемъ: нарицаѥтсѧ сѫтыѧ имены сѡхмѣ
ѣдѣле постолитого имене пратерано добро
слодїи, нарѣчѣтсѧ родове ѧггликїи; нетако
родѣсѧ нерозѣмѣ того; но ѣлна дѣлнсѣѣ
сѡего хразѣленїѧ: тако ѣдины дрѣзи,
ѡ̈ших достоинѣѡ прерода. имены сїа ты
роды домкр семо дѣлѣмо ѣздѣшных;
хотѧѧсѧ нерода. тако ѡ̈ѣ ѧггликѣ родѣ
мы. по торе сылы нѣных имены сѧ; по
трете оумозѣ, четѣрто ѧгглы. пѧто хно
раздѣленїѣ порѧдо. шѣстїи хоро, имѣ
сѡе назѣлно маѣ подвѣстѣ. ако дѣле
спрадѣ сѡего портаного погатиѣ.
Первыя престолы. ако троны.
Сторїи херѡвими. оумножены разѣмъ.

Третїи серафими. Подвигатель.
Четвертыи вѣстѣ. Пѧнстѣ.
Пѧтыи сылы. Моудрѣ.
Шестыи влады. Благо.
Сѣмыи начала. Погатыи.
Ѡсмыи ѡрхаггелы. Зѣбрѣных напослѧщих.
Девѧтыи ѧггелы. Посланцы.
Сѧ лѣта глѣѣ, показѣѣ всѣѣ нѣк
стѣпно сѡбразъ прѣтыѣ тѣла.
сѡхмена двѣнадесѧтыѧ прѣѧгглъ. глава 1.

Ефсїи предолы, наихъдре
мыслѣнѣ погѣдае ѣтѣ.
търъ ѧзѣмы; тыи ѡ̈ѣ ѣмѣ
шаго сѣта чресного напонѣнны: тако
наи блфшїи хѣрдсїи нѣпостижимаго
ѡ̈ца слѣзѣ: стоѧще досла ѣ землюи на
блфше нѣѣдомаго ѣтѣа.
Сторїи херѡвїими, многоѡчитых, посѣ
ды раздѣвѣтсѧ оумножѣныи раздѣвъ;
понѣже многѣѣ имѣнѣю премѣдро вѣю зра.

сотворе нетлѣнныхъ разумъ. но много въ
нѣ тако чрѣхо. Третіи Серафими,
Шестокрилныхъ, Пламенопосныхъ, Порхателъ всѣ
лох тѣхъ; тыхъ оумѣрено чрта Премѫдро
посрѣне. понеже срѣдныхъ чинъ лѣтаю.
исрѣно силѫ оума продирають на дѣвніе
сладость чрта; наѣссопостворе тѣмнаго сѵѣ
та немогѫть чрѣтн, зарѣ да тобѫдѣ
чѧ сѵта. Тако же и до глѫбинѣ тайны сѵ
до Ксозѣта Сина, неѣхода; понрѣдѣ
же крилами ногъ сѵѣ. ногохе знамено
скоро донзго силѫ разумнаго дѣвнѣи. Пе
лѣго оума, избѣніе продлое нобѣдѫ, инеѵ
ионное попномѫ тесомѫ сѵотворенохо.
Четвертоих чѧ имено́ѵсѧ; понеже
сѵѣщены сѣть чрѣкотѣ дольнего мира: нес
чрѣ матерїѧлной рѣки. но сѵѣщне зра
досѵѣтъ ѿначалнѣи; эсе ѵѣстѣненаго чрѣ
тыхъ силы нарицаюсѧ, сильно во ѣмъ
зрѧ косѵѣтъ сило творномѫ, непрекѣпно
сѵѣтлости; тако чрелъ нашныхо солнцѫ
ѿгненосномѫ. Шестыхъ Эладх,
ако власть ххо неѵтерпана, нѣсныхъ хѵ
до лто нидныхъ; со эладхно ѣмъ чрѣть

по ластотворной силѣ чрѣда; эсѣми ла
дрогфа эѳхимми, нне ѳдѣлимыхъ.
Сѣмыхъ Начала речѣныи, ѫко ѳначалъсѧ сѳ
его цѣстиѳ. Зара простеи зрѣтѣнѣго силѫ.
по Передначалномѵ сѵѣтѣ; Непреданно чрѣ
тн до кротѣ сладос его: ненасытимои сла
дости досѵѣтности тѣмнаго чрѣда.
Ѳдинъ архагглы; тако на агглфи оучнѣ
нъ, Послѣднего сѳщено начали сѳвершеніе,
дходе сѵѣщенныхъ тайна цѣхмѣ.
Ледѣтыхъ агглодѣ; тако нестественѣ сѧ налоганіе,
тыхъ Подѣленіе цѣхъ, Постадлен силѣ ѳдѣ
мало Мира; дходе работѣ Полемыи: тако
цѣли оудѣлѣнѣго Прѣль дѣлѣны, сообщѫщими ѳхѣ
которыми ефе знаменѣетъ томлѣнѣю силѫ.
Дрѣгихъфе доволѣ, Прекогасаны, попрес
тасы златыми; ефе сѵѣщителѣно силѣ Зарх
ѿкрасѣю: тыхъ тако мнѣмаю ѣсли Зарха
гглского чина. аѣфе ѵсепграмх, тыхъ За
гглского (чина) долнего и послѣднего чина.
Тѣхнѣ ѣмъ Прекстѣлены Правѣтъ дѣлхма
го мира, Подѣленіе Тѳца ихѵ. Тѣдѣ сѵ
етъ недолѣю, Подчнусѧ: Тѣдѣ агглодѣ, сѵе
та ако Мрѣкость Зепсодѣныи Елемѣнта дѣ

дмаго Мира. А по семъ домостроѵ
стихіи, аггль предложено есть наспрадѣ
испрадѣдана; тако тѣло именѣетъ дно
го аггла: тако бо свѣтъ аггловѣ, которіи
очищенаго стихіею спрадѣютъ; сего ефѳ
сіи блисканіемъ жгомыс; дрѣзки аггловѣ,
которіи, третіего стихіею воздѣхо обтрами
рако южное; лѣтомъ жгимого. южныхъ
аггловѣ, четвертого стихіею зѣлѣго, йже
глаголи оуродзае спрадѣю; а бы родовѣ нев
ставали домонгліны обла: йелеменіа
емъстерь сонцъ, полофены содерфа непод
Паликѳ инын аггелы, работаго свѣтъ,
содерфѣтъ крѣпъ неба звѣзднаго; южны
шаготъ небо наздное, примѣнъ мобилю;
а по небо первого порѣшена. которое ин
х, ѳсь ю дроты нетесным засовного тагне
тако шестрина млынскам, ю дражаетъ
анетыслио ю дроты планѣ луна лѣны;
на самыхъ водѣ юкіанского моря;
южныхъ аггловѣ, призѣрны глѣщехо, свѣт
страѳами; ю кролеѣствѣ земныс пра
ставлены; тако сѣдмитесѧтно писанію

сотворенѣѳ свѣтъ, прѣѳде шестіа днѣма
го мира; тако сонцы дасныя глетъ, дюнх
ъ дрегеной ѳхамеро; йего сложившій дхо
нское дрепагнта. хгрхгорій назіанзінъ.
а тако много лѣтъ йзбловъ шелк прѣвѣдъ,
прѣсотворенѣ сего шестмаго мира; шлк мно
го час йшестащх лѣтъ премянило, ѳсо
творена йпогатыѣ йхъ, до сотворена ш
стмаго сего ѳбла; не ѳбмы; тыпо сѣтъ
творецъ х, ѳдинъ ѳбласе начало йхъ, йдо
готъ ѳбловѣ тѣхъ.

Прогефе недоумѣю, йоумъ мі трепещетъ;
прежнішя вогловѣнѣ, днѣнюі премудрос лх
ѣрех. Кто бо возглетъ сквозь вѣка,
исложшаны сотворх. ѳсю дѣлы его. оудивѣ
сѧ разумъ его шмене; йнедозмогъ инемъ
сосѣдного зрѣти. понефе посредѣ тмы, й
праду йкрылѣнію адъ дхѣ: сплетанноі й
смертныі сазо глѣлъ.

Тѣмѣже сѣтх дшъ моех плачѣѳ поношѣ.
косѣтъ лица твоего, матн сыскъ. йалчнаѳ
оудіу ютворягаго. насѣщя исланое млело
твое, оубѣленное ѳбѣтного сѣтлословію премѣ
ародн йдіи. прядѣи сѣща твоим. длѣна

оубломъ моимъ; да имъ схлъ твоея сладости
да ѳе ѳразимъ ѳразумъ совершенаго мужа
еще бо азъ строга мало новорожденое
ѳскль зрѣтеной плотьскимъ: да
тако сесща имлемо оубѣленое; ѳбѣгаль
непостижимаѧ сѣтлости; схитїе оумъ
моемъ: да ѳе оузрѣ ѳсѣть твоемъ,
премѣрость истинѣ ѳтїи схлъ многъ.

ѡ ѡпаленїе сатаны, и всего чина ѥго. глава. ѕ.

Архїѳе старѣишина ѳбоны ѳ҃ры а
гелозъ, нарицаемыи люцифер.
алъ ѳ сѣтоносецъ: десятыи полкъ ѳ
фѣх подъгламх нѣзше; (маюсх сѧ
превѣлъ, и ѳ славѣ своего; мъло инѣ
множество ѳгглозъ,) тако сих силы эх
имаго мира. той смотрящи на
дарь сѧх, ѥсѣтло даннаго ѥмъ
ѳц҃ѣ; помѣсли эпѣхъ; ѳле оуфѣѳ
своего самославѣ; сопротивѣсль тво
цъ своемъ; ѡ ѳ҃ро ѳ҃го ѳфломъ оупломъ
ѳбсѣ, и яко гонъ напередѣ ѳсиящо,
и нѣй эѣне зоста. и стань сѣпаѳ

сласи сѣх: зо ѳсѣмъ ѳгглы сѳ имъ
ѥдсѣта, премѣнѣѳсь ѳ потъ; и яко
ѥсть сѣщимъ тако сладка зерна. и
имѣсто ѳггла сѣтлого и красного, тъмо
тенъ и мрачнъ стаисѧ. и стань зо
ѳсѣмъ ѳгглы сѳимъ, ѳ ѕ҃ѣ сѣсѣта
невѣсного, и паль ѳ҃ѣ ѳгнѣхъ тмы ѳѣнох.
ѡво тако благода ѳ҃ѣи сѣть ѥсть ѳ҃ѣ разны
тамъ и мѣсть, тма, ѥсть. тѣто ѣнгаѳоль
прекѣмь, и на ѳѣх него сѧзань; сопро
тивленїю зосталь ѳ҃ѣ сѣх и ѳ҃ѣ пола
танїи. нѣ ѳстаѧ ѳо ѥмъ сего ѣг҃ѣ: поне
же ѳ҃ѣ плотенъ ѥсть.
а тако ѳ пламенїю сатаны имѣшь ѥмъ по
катанїи, тако и посмертьи глѣнь.
по хѵѳефенїю, ѣнгаѳоли натрохъ мѣсте
зосталъ; ѥдинъ эхѣше надо ѳздѣсь надо
дами. дрѣвнихъ надемли: третїи, ѳ ад
свой пропасти позѣмлею; заѣнены тако
ѳтъпѣшихъ. надо ѳздѣсь сѣщихъ палостъ
чѣнь. замѣшанъ ѳ҃ѣ здѣха, эхрамъ, гра
домъ, тако ѥсть писано ѳ҃ѣ. и
ѡгнь ѳ҃ѣ ѳ҃ѣ ѳлѣспадицъ сѣтилъ зподѣтрѣ
исталѧѳ сѣдмь тысящїй сѳѣцъ: и эх

тїхъ Мартинїанодъ Найлешъ, їако Море по
кры́ето. Аназемлѣхъ сѫщихъ, тысѧ
члѣкъ Палоѧтъ, и прелщаго его, и ѡбма
го, Прходта; Прелщаго анепрнне долгаютъ.
вѣсодѣ Помышленїа Нашего Незнаго, анѣ
ѳѣлѣщаго. Но тымо зѣврхнїихъ страдаѧ
члѣка Назкраютъ: Еслнсмо гнѣвае, гнѣ
ѧи дого на плюзнѣрстѣо и ѣнїистѣо прово
дѧ. аще сопохотїю нафенъ дозирае ѳ
ѳѣто, на плѣдъ Прходѧ. Такоже и
ѡпрочихъ Зрадахъ, и прѣщенїю Его;
дѣложе хго оуладнге лгатх: тыжно ю
истинны оуломншасм.

Прорицаюже и вѣсодѣ иногда, изламена
зрѧще бѣгшее, да боше тѣмх Прѣстѫ
пника. Но непрестох вѣсѣмъ збродатих;
оустадѧгнскво зѣмъ сѣто плагародѣ; трх
испогатнѣ Нестота до праздъ. Неимѣи
тоже вѣсодѣ, нвѣдномъ зладѧх, Нетымъ
по нагляни; но нвнадѣѧнѧмих. аѳѣ
По презрѣно ѳрхемъ, Если бѣдъ попѣстих
ма ѣ имо тако и крнюдъ бѣсть.

Ихадолы же Прѣю дразѣюсм Мстанїемъ
ѳразмгных бестих, и оустрашенхе глѣгше

нѣнѧю. Воздухъ, Сол, и землго.
Поскхъ, сотосхъже четырѣ стихїй; эѣврѣ
хх сотворнэ ѧдмаго сего сѣта: тако
стоѧлефачех и гототоэох, Матерїи; сѳэѣ
тлодн ѳгнѣнном, Слнце, лѫнѣ, фэѣздх,
будеся сѣтъ ѧдмаго Мира. ѳ до
здха дыханїе эсѣмо фнэотны, и поля
щѣлѣнны, фэѣремъ, и птицъ и чловѣк.
ѳ водн; и да родн сольше элѣнхъ, рыбы,
іптицы. ѳ землѣ; фэѣроэе четыре
эѣ четыероногїе, и дреѧа плодоѧтые;
и сѣмена разлнчные.

Подобаеже эѣлати ѳелемѣнтахъ; тако
несѣть радны; Ѣдни по эѣмъ легкого
и свѣтлнного Естества; тако то ѳгнх и
здхъ: дрѣгихже тяжшего и грѣшшего;
тако то вода и землю: легкие и свѣте
лные Елемѣнта; на вышшемъ мѣстѣ по
ложнэ Премѫдрый зѣдоѫца. Грѣшихже
и тяжайшїх нанзшемъ; вода и землю;
Землѣ послѣдне ѣ мѣсто дадѣ, вода сѫ
телнвѣшой, наземлею; воздухъ тако той
шей стихїх, на землею и водою; ѳгнеи

же ꙗко легчайшей стихіи, на воздухохомъ
вы́шше всѣхъ даде мѣсто.

Двѣ же стихіи, меж(ду) собою враждую(щі)я
и далии вѣдутъ; вода и огнь: и для
того ихъ Премудрый Создатель, посадивъ
на розныхъ мѣста далеко ѿ себе: вода низко,
огнь высоко: воздухъ же посредѣ ихъ ꙗко
перегорода и миротворецъ.

А если кто рече, ꙗко вачитъ вода зъ о-
гнемъ; такъ. Огнь, воду высуша-
етъ; и паки вода: ѡ огня силу погаша-
етъ. Вторая вражда бываетъ,
кгдыся тыхъ противныхъ стихій зійдутъ
во едино; огнь ефирскій, з водою мор-
скою. Або вѣмъ вода морская во-
сходитъ на высоту, сꙋтелными вапорами,
воспꙋреніе або миама, и преходитъ до
здꙋхꙋ; и дошедши до границъ горячого
мѣста ефирского, вонисты́ми ѡблаки
чинитъ противленіе и шꙋмъ страшный;
по подобію сего; кгды же велзо распаленное
во огни влоѳишь у воду; тогда чинитъ
шꙋмъ и шипѣніе. Тако и на воздусѣ бы-
ваетъ таковое противленіе, и громъ,

гласъ грома, и блисканія: и во ефирскихъ
огнь ѿ туморовъ сꙋтелныхъ; або воспаре-
нія земнаго, и воднаго запаляеся: и про-
исходитъ блискавица. Есть многи глаголютъ,
ѿ того свѣтны философовъ: и нашъ богосло-
вци; Василій Великій и Дамаскинъ святыи.
И тыи четыри елемента, единъ содружи-
мирство; и една стихія, другой, пре-
подае своего квалітатесъ; албо качества:
Подае земля водѣ студени, и зась вода
воздуху мокроты, воздухъ же огневи
порꙋшена. Огнь, земли и воздуху те-
плоты.

Ѡ огни первомъ елементѣ. Глава. Ѳ.

Первого дня сотворихъ свѣтъ, ꙗко
есть писано; рече Богъ да будетъ
свѣтъ; и бысть свѣтъ видимого ѡгня. Быт: а
Естество легкое, просвѣтителное,
горѣ носное, скороходное, согрѣвателное, сожига-
телное, крозь вся видимая проходителное;
которій своего справою, ко своему природже-
нію, всѣ речи матеріалныхъ претворяетъ;

нездрѣтого свѣтлостію сіяетъ: ѧпалхъ бо
тѧхтелемъ водсѣхъ сѹщихъ. Понеже
премѫдрыи творецъ силы Его разлѣмѣ;
ѧзыцѣхъ сѹщихъ, ѧродъ полофѣмъ: Со
лнцѹ, лѹнѣ, ѧфѣздахъ: ѧламенѥ, хра
мъ, водрѣзъ, ѧзопрогїихъ ѧлехъ.
имѣтъфе ѻгнь бѹгашенїе, негако ѧнебыстїе
сходѧтъ. Но неѣдомою силою восходѧтъ
назысотѹ, косѣемъ сростя имѣтъ передо
мъ: хощюмъ ѻгнемъ фе наѣсшѥ мѣстъ
полофе Есть: Его фе философи ѧгословцы
назыдаю Ефѳрское нашенїе.
Ѵнапередъ, премѫдрыи ѧлоѣца его; сѣ
тъ полагае запередъю красотѹ, ѧлѧкма
го мира сего, ако сѣта.
Ащебо имѣешь сѣтъ; тогда ѣстадѣли
зотмѣ бѹдѧтъ, непознадаема: сегора
ѧ запередъ сѣтъ сотворѧ, ѧнарѣчѣ его
Бы ѧ дно; атмъ нарѣчѣ ношь.
понеже тма Есть несѹщество нѣкое: но
слѣгай, ѧлишенїе сѣта показѹетъ тмѹ
Сѵводѣсѣ ѳторомъ Елементъ.
Глава. З.

Ѵглами, стихїи Создѧхъ; тонѣ
сѹптелнѣшихъ, ѧлегшихъ. Ѳземль
ѧ водѣ; Прето, надыщшемъ мѣсто
полофенъ; ѳмлое тѣло ѻбѣемля.
Естестводе тонкомъ. Прозрогнстъ скорое
движенїе имѣетъ, имѣста намѣсто;
хрѹгодѧное нашенїе, прехожѧ творѧтъ.
горѣ ѧголѹ, налѣво ѧправо, ѧнѹтрь ѧзѣ
нѹтрь. Свѣтъ же Его ѧразѣлѧетъ
ѳгамое тѣло, посѣемъ ѧлѣ, водѧхо
слѹфи, трѣ чѹѳствомъ нашихъ телесномъ;
ѧко смыслом: тако звѣремъ, птицамъ,
тако ѧгленѣ. Сводѧхо сѣдѧхае; дѣшихъ
ко, прилагѧхъ водѧхо; то есть плѹщамъ,
тако мѣшкамъ кожаснымъ; ѧсеце ѧдхра
емъ ѧкасѧ досѣдае. Прездводѧхо ѧ
дхмъ, тако прездѣлнѣю ѧкарзо тонкѣю ма
терѣю. Прездводѧхо слышимъ; тонко
глассъ преносѧтъ дослѣхъ нашего.
Свтрѣфе, ѧдихроде, водѧха здрѹшенѧ;
порѹшаетъвесь водѧхъ, ѡчетыроко та
стнй сѣта, сѣрадого англьскаго; ѧтворѣ
перенѣшихъ четырѣхъ вѣтръ, ѡдостоѧ ѧда

пала, Ѳполѣзнѣ ѫтѣнокъ, Ковлѣсѣфе ѳбъ
трь ѫмѣтъ сѣлнцѣ, Подогнѣ дво ѳтерѣ.
жносѫ Меншихъ: Тако Ивлiи црхла, Напо
мощь своей крѣпости.

Сѣдѣхъ посѣщедѣ лица Нехмѣе; Естедѣ
фе, исѣгдае мѣ сѣвта, ѫтмѣе, прхтате
есть: сѣвтъ Ѳслнца, Илѣны, ѫбѣфѣздо
прхсмае. Нехное що, но ѳздѣхъ тма Есть
ѳерхѣ бездны; знагалъ Полофена. ѳдѣхъ
По Естедѣ тепль Есть; Прохлафлаетъфесь
ѳземль ѫдѣлы, ѫпремѣнѣмѫ слнца.

Ѱтамѣ раздѣлгаесѧ ѳдѣхъ натрое; на
мѣрное, Настѣдѣное, Ногрегаѣе; Слнцепѫ
менѣ тепльш ѳземлю Ѻтпрае; ѪЗдѣ
Зѫно Прогонѣ: ѫтало ѳдѣхъ ѳземль,
тѳрь нѣзѣмѣ барзо, ѫнѣ горѣгѣ; Дѣ
сналѣшаго Помешлана, ѕѣврѣѣ Желѣла.
Среднее фе Мѣсто Его, стѣдено Есть; ѫбе
фе змерзаѣсѧ снѣзѣ градъ, Каменѣе
лѣдѣное. Зорнее фе Мѣсто Его,
Зорѣгаее барзо, ѳгнѣдно, само по Естедѣ
ѳѫѣзѣобразно: Прикмѣетъ закалѣнѫ сѣ
то дѣлного. ѲТонѣлѣ царь Зѣнох ѫѳонѣ
ѫтѳери Ѳписанѣе ѪЗромъс.

сѫ дѣа Елемѣнтъ, сѫтѣлны сѫтъ тонцѣх
тѣла ѳгдесѣ Нашихъ Невидѣмы: Ѳгнь Ефѳрѣск
ѫздѣхъ; ѪЗасѫ дрѣгїи дѣа Елемѣнтѫ,
Грѣшних тѣлъ, ѫнѣмъ дѣлмыс; ѳдѣхъ ѪЗѣлѫ.

ѳздѣхъ, Трете Елеметь. Глава, Н.

Ѥтѣмъ Стѫхѫ Ѻда; Ѳстес
тво Морѳа тѣфыка, Мацно по
грѣшѫма; ѫгорѣ ѳдноѕѫма, Про
зрачна, Послѣгаю стѫдена,
ѫтепла; Ѻгнѣѧ Протѫжна.

Создѣлѣфе Премѫдрїй содѣтель Ѻбщ На
дѣое; Ѥдины, Понѣсѳ ѳгорѣ ѫгустѫѣ,
ѫнатѣрдѫ Надѣсоть Полофѫѣ.

Сотѳрхѳфе бгъ, Нѣгдѣѣ тѣрдост,
Посредѣ, ѳдѫнѫ стѫдїѫ; ѫназдѣю Ѫѳ.
тако Есть Ѱписано. рѣче бгъ дабѣлетъ
тѣрдость посредѣ ѳдѣы; ѫсталосѧ
тамѣ. Раздѣлѣѳфе бгъ, ѳдѣы надое;
Келѫнѣ та, Надѣссоть Полофѫѣ, Надерхѫ
тѣрдѣ. Адрѣгѣо частьдѣ,
Востадѣ ѳдѣнѣздѣ по тѣрдѫго. Ѳѫ
тѣрдѣ Многїх философ; ѫтѣсѣло
годе, дѫшлѣрѣѣть, ѫподобаго. Бѣтѫ

БИБЛІОТЕКА
УНІВ. ГОЛЬМІЯ

то, плотное тѣло, тонкое и легчайшее: легчее всѣхъ четырехъ Елементовъ. И взятое
отъ тѣла есть которое сохраняетъ зракъ
нашъ: то есть высоту Невы отъ малаго,
которое выше есть плоскостно.
Когда разливъ отъ воды, и полоненъ
на берегахъ; а до наверху отъ малаго Невы.
Дерева часто до застали полъ Невомъ.
Тогда опадалась тина, отъ верху мра
ный напропастяхъ, и гнилостью донную
ато для того, поневажъ воды лежатъ
на твердостяхъ, засланилъ былъ сонную свѣ
тлость; перво сотворенная свѣта
Апотомъ отъ ль бо, зѣлного свѣта первости
наго; семью части свѣтлостя, и полонъ
до солнце, и луны. И надровныхъ частяхъ роз
дѣлилъ отъ зверхъ, и не всѣхъ только: но
и низостяхъ половинъ, отразличныхъ родѣхъ, ко
жедахъ. И тогда просвѣтилъ, все отъ
мое сотвореніе Понебомъ: и цвѣтіе мирскаго
украсилъ свѣта положеніе; Потреба ве
дати всѣмъ: для чего бо, полонилъ до
лы на верху твердѣ, ато для того, дон потре
ба быстность Матерьялная Нева, а до тве
дость: Есть сухотна, легка, дѣлами, и

пронитателна, Матерьи. Отъ солнце засла
няетъ, огнистаго реть есть. Тогда отъ,
свѣтлость и теплота, тако спрохожена
горѣзная; и всѣ высоки отверзла отъ
на высоть проходила, строть сонную рѣдкую
и тонкую Матерью, и твердо Небесного.
Легъ бо, для того, полонилъ воды, наже
и Нева, а бы не изгорѣла твердость Небесна
я, бѣгня Ефирского и солнца, и зѣздного
мнозѣства. Отъ томъ же бы солнце, сихъ свѣ
тлости промень и теплоты, не згорѣ, але
наполо земной отвратило, и свѣтло
сію зимную тварь: а теплото высѣ
шло мокроть земную.
А до земъ; тогда земля была посредѣ
воды невидима, тако претокъ посроди
тайна; но по зеленіе своимъ, зѣглася
воды жизнны, наелно мѣсто. Тогда
земля, таялася тако сухам реть; че
на, шкетна, тако нѣкалое багнисло. Мокро
тна, нага, и неукрашена. А до то солнце
променами своего свѣта осѣтило: осѣ
шло, и згорѣло. И тогда по зеленіемъ
своимъ прилала схлы, рафитены, и красите

нѣю. Ѵпрорасла традамх, Ѵразлѵчнымх
чудѣсы Ѿ Ѳстедѣа сѳего Прохождѣла, Ѵсѣмѳ
на плодоносных Ѵдрева ѵдрева: Ѵтако бѣ
бѹдрасхдѣ Наготь ѣмѣ.
Адолы засѧ тых, Которіѣх Востали Петѳ
лхю Знязостѣх. Собрамсѧ ѳсѣмы доедх
но Мѣсто Земное, Ѵсталхся ѳелѵкмъ Мо
ремъ Ѳкѵанскѵх: Ѵако Ѥсть тѵсяно, Ѵкаре
хе, бѣ Зодрана додъ Моремъ.
Сѳхрѣлаѳ додх, Морѣ Ѳкѵанскаго ѳно
Землю, Ѳ востока, Ѵзапада. Сѳполѵдне,
Ѵпонохх: Сѣ бѹгхлѵбо трезвѣдхсѧ сольтель,
Ѵлха порастодана Земль. Ѵдо ѳбмъ, Ѵта
ѣмх Згорѣла сѳгорѵлагодх Слнчнох, кѣдхѣмх
Немѣлъ тодарѣда, Ѵхзлѣгенѧ Здолого.
Раздѣлѵлаѳфесѧ додъ, Морѣ Ѳкѵанскаго,
На Ѳногх, Ѵезера, Ѵкамалых Морѣ: На
рѣпх, Ѵнарѣлла, Которых Ѳкаменѣх
Ѳземль Ѵсходта. Ахдѣ додъ Морѣ
мъ слана Ѥсть Ѵгорла. поѣдаютъ Ѵб
которых фѵлософх, Ѵлха того Ѥсть та
кода, понеѳарѣ много стоѵть Наедномѣ
мѣсцѣ Неподѣлна Ѵнедѣлѣмъ. адотого на
Едномъ мѣсцѣ стоѵачх, Ѵслнце бѹстадлче
ходячх Надморѣ Ѳкѵанскѵх, достлга

ѥть Прѳмѣмх сѳохмѣ, Парѣю сѣптѣлного
Ѵдо Мѵламх, Сладо доньѭ. Тальфе Ѵ
182 часто берѣть сѣптѣльнѣшѭю додѣзмо
рѣ, Ѵдозностъ Надѣсотѣ, Ѵбудлѧѥть
Ѿ длацух Доплѣнѣх). Дрѣзхфе Ѵх
ѣелонцѵ Поѣдаю, Ѵако, Поѣстедѣѣ слана
дода Морслѧ; Ѵдо дбмъ Ѣсмѣлых Ѵмѵл
Несланна, Ѵталь долгу стогатх, Бѣспорѣше
ѧ Наѣлно Мѣсцѣ Ѿстоѣрена ѣсѣта:
Тогда быѣм Загнѵлѣ, Ѵзасмердѣлѣ, Ѵ
смрадо сѳѣмъ Зарадхлавх бѹдѣсь додѣхъ.
Ѵдхѣоть Мѣлсѵкѵй згѣбхлѣ.
Астох прхчѵны мнѣсѧ мнѣто, Ѵдѣ спрх
доѣенѧ слана Ѥсть, дода Морслѧ.
Ѵдо донага стхрїѧ. Ѵо Ѣслѵ таѥсть,
Ѵлѵ Ѵнако, ѣсѧ тѵорѣ сѣдныѣ сольтѣ,
Премѣдродкю сѳѣго; Ѵлятого Ѵбы до
здѣха Незарафала дода Морслѧ, Маѥ
сѳѣ трогалое порѣшенѧ: Ѣдно Поѣстедѣ
ѣе додѣ Ѳкѵанскаго Морѣ Ѵлѣть Прѣ
но, Ѳ востока Ѵзападѣ. Ѵзасга Ѿзала
да теплѣть Напѵнаго, Ѵдополѵнощного Морѣ,
знодѣ, бѣфать Надостолѣ: Ѵкодо Ѳбходѧ
ѧе Землю. Ѵако Ѵслнце Нѣбо. Дрѣгое

Порушена. Маю воды морскiи; и оуже и дв-
ѣ през горызонтъ променями своими тя-
гнетъ воды засобою; и нѣчто поносить
на высоту, и засъ опущае: тое порушен-
я часто видаютъ тыи що на мори живутъ.
Третее порушеня з вѣтровъ, иже оубла-
не передворочаютъ его валами, и на сию
странѣ, и на оную. И такъ не попускаетъ
богъ добротливый, загнити ся и засмер-
дѣти водѣ морской. Аля живота ло-
его свѣтный человече, богъ дивне промысливъ.
Хо и се вѣдати подобае, свидѣ сладкая
вода течеть: Поневажъ вся стихия вся-
на естъ стряхрожена. Хапро то оуды-
вати потреба, иже вся землия дыры
в себѣ имѣетъ, тако нѣкии жилы.

вкровѣ С моря засъ суть таковыи мѣста едр-
пины, албо пупы и пропасти, которыми
вода впадае внутрь землѣ, и расходят-
ся по жилахъ, и дырахъ оныхъ. И такъ
идучи сквозь землю, грубость горкости,
и солоность в земли оставуетъ: тылко
тонкая, и сладкая вода исходитъ жерела-
ми. Такъже обисточниковъ составляю-
ются рѣки, и езера. И тако посредъ горъ

проходятъ воды, и засъ в море обвращаются. екiе а
А иже на горахъ высоких бывают жерела и источники
водные. Та причина есть, понеже земля
вся округла есть тако яблоко, на которой
воды лежатъ, зо всѣхъ сторонъ и здолу
и зверху, и з боковъ. И такъ воды,
которыи идутъ з долѣшнеи страны к нам,
то восходятъ на высокие мѣста и горы.
где имъ богъ повели.

А тыи засъ воды, що с нашеи страны, и-
дутъ надолъ под землю, и такъже тамъ
вынирую, бытыжъ на най вышшомъ мѣсцы,
и горахъ. И такъ през всю землю на
противъ себе идутъ и минаются, тако и
проходы оучинилъ Премудрыи творецъ.
И проходячи воды землю, трафляютъ
на мѣста скалистыи тѣсныи, и так вода
тиснучися и валячи загрѣваетъся: и сходит
горячая и прикрощоных теплицъ творитъ.
Албо тыжъ тако нѣкоторыи философы
мовятъ, иже суть впосродку землѣ
мѣста огнистыи. реченыи вулканы; по-
неважъ огнь, разавлен на всѣ стихии, и

Сихъ трафъ ходъ прохо, Елиѣо ѡгнѧна
Хламенемъ распаленого; тогда Загрѣ дае
Сѧ водѣ, ѩзгорѧкшесѧ исходѧщѣ.
Но ѩкто страшѧ Недармо Премѫдро ѳѣѡ.
Еслѩ бы не напотрѣбѣ глѧдѣ: тогда Ѩ ѧдамѧ сѧдѣ,
Абы ссмѣ ты Загнѣздѣ Ѩхной Премѫдрости
Вдрѣй ѩ обротѣ Ѣго, гако гако Ѩхныхъ рѣчь
Ѫзыкѡвъ. Ѩлѡ тебе стоѳрѣ.
Четыре стѫхіи водныѧ, Ѩдра Есть, ѩко
Трѣбна глѧдѣ; того ѡмысле, Прохлафлае,
Напасае Ѫпражнена оупокоѧетъ; Ѣдѣ
ѳотъ тлѣнномѹ скѷбѧетъ.
Снаперѣдъ, подѣлъ Ѣгѡ водъ; Да ѿдѣлѧ
Ѩшѹ ѩхѹ, ѩкы, ктѡ бы зѣлѣнѡ, ѩ цале
Множество ѩма земліи водахъ ѫптицъ
Подзлѣхъ лѣтающихъ; Ѣсѫ сіѧ ѡ водѣ со
творѣны сѣтъ, подѣлѣніемъ Ѳѣѡмъ.
Ѩтогѡ бы водного, хотѧй Ѣгѡ, ѡбноѩтъ;
Застарѣлое грѣхамъ, Прирождѣна наше;
Ѡмыти прѣкрещеніе скѳерну грѣхѡвнѹю.
Ѩлѧтого Напогатиѹ Дха Стаго Ношеніемъ
Ѡстѧбъ водѡс. гако рѣнь стыѩ засѣлѣ;
Водна во ѳмъ Ѣсть ѩстѩтѣлнаѫ Ѣсѫмоѫ сѫ
ѳерны Ѣслѩ прѩимѣтъ Дарь Стаго Дха.

гако Ѳтайнѣ Крещенѩѧ. Ѫтѡраго нашего
Ѩхѡднаго рождѣніѧ. Ѳобразѡтъ ѳбѣтыхъ.

Ѡ Зѣлѣ Четвѣрто Ѣлемѣтѣ. Глава ѳѳ.

Четвѣртаѧ Стѫхіѧ Зѣлѣ;
Та Ѣсть тварь, стѧѣна, тмы
Чѣрнѡсти ѹѳстѡх, Поѣстествѣ спо
нена; Ѫнепорѧшѫма Ѫмѣстасѫѣго.
Чтаѧ Внѣшнѣѩ, Ѳобытіе, Ѳпервыѩ
Днь ѩзмѣ Прѩзѣлѣнна; гако Ѣсть Пѩсано;
Снача Сотворѣ Бгъ, Нево ѩземлю, Ѩбычаѩ
Прѩзѣ то Натвердѡсти Ѣм.
Ѡ постаѧленѣ Ѣх, Ѫтвердѣнѩѧ; Тѹ
но ктѡ Мѡфе Ѳсповѣстѫ; Прѣдѫѣдѣвъ,
Подѣлѣлъ ѹтвѣрдитсѧ Зѣлѣ Надолахъ,
гако дѣнь рѣнь: Ѥ Покаѕѣтъ; гако С
ѩсходѧ сѣбѣрѧтъ то водѡс; Дрѹгѫѣ Пре
родѫ глютъ, гако Подѣсходѧ Зѣлю ѩлна
гемѳре Подѣлѣніѥ сѳѫмъ; ѫюсно Надого
Натвердѣ Ѣм.
Но ѪІѫ Надолахъ. ѪІѫ Надолѣсѣ ѹтѵѣ
рѣна. Дабѣмъ, слаѳ Премѫдромъ, ѪІѫ
Промъ творцѹ Ѣм. Множѣ во ѳмъ

Филодоѳх, сѣта того. Ѯпремѫрѣпшихъ
Богословцы Нашѣ; позвдаго ѥстѫ, сѫщѫ
глѫ землю, тако гавлошо, кнесѭто тѣло.
Но Ѯ неѥо; ѯдѣсѣ сѣтѣ Ѯкрѣлѣлсѣ есть,
тако стыи Эасхлїе Элеть Ѯпнсѣѣтъ,
Сѣѳамероно, ѣѳо Эшестодневїи.
Ѯ Ѯ Зелла Згорамѣ, Ѯзѳдамѣ. По
эѣшена, Нѣ Нагѣре, Наѳодѣсѣ, посредѣ
Нева, тако тыгла, ѯбутѣервѣена Нѣэѣло
мою сѫлого Двїею. Ѧбэсюдѫ Ѣдух
даетъ, ѯповдѣрфи Нѣо, радныс ѭстоганїе:
Тамъ Ѣксопо Ѯземлѣ, Ѯпозелею: тако
Ѯнадъземлею. Ѯзвокоѳ Зелѣ Ѣднако
до Нѣо Ѣксопосѭю, Ѯлалепосѭю сѯзелѣ
ѣстокѣ. Снагалѣ Зѣлѫ, по
ркта Ѣкила Ѳолѫмѣ; ѧнглы слѳдѣлѣ
Поэелѣнїе Ѳфїѣмъ Зобралѣ ѳоедїно мѣсто.
Тогдѣ ѯстѫпѵшихъ ѯзелѣ почнїлѣ Лолы,
Ѯгорыс поэсей Зѣлѣ. Ѣслѳе сїѫ
сотѳорѣѳ Премѫдрыи Ѣѕъ, Напотрѣвѣ,
глѣлѣ: Зорѣ аѣы знїѣ глѣлѣ, ѡсмо
трѣѳа, Шкротѫ Зѣлѣ, Ѯпространное ме
шланїѳ сѳое: Лолыѳе Ѯлга Проходѫрыѣ

Ѯ Ѯстогнїкоѳ ѳ Ѳоны. Полѫѳе раѳныхъ, На
свѣтлѳ Ѯфатѳ, Надъбло глѳегеское.
Посемѣѳе ѥгѣ Зѣлю раѵкгнымн цѳѣты,
Посрѣѳ Наготь Ѣдѳ: Ѯ ѯвократлѳ сѣмена
мѣ, Ѯплодѣ, Многмѣ, сланѣмѣ, Ѯго
шмѣ. Ѯдреѳа Насадѣ Нанѣй разлнчныѣ
плодоносныѣ: Ѯ ѳесѣлымѣ Ѳатамѣ Ѯѳѣсо
шмѣ Ѳорамѣ, Ѯкаменїемъ, Многощѣнныѣ
Ѯкрѫщамѣ Златѣмѣ, Ѯсрѣбрныѣмъ ѯ
красѳѣ Падѫметъ эдомѫ глѳка.
Ѯзѳедѣ Зѣлѣ эсталїѣ родѣ ѯшѣелѣнныѣ,
Ѯвѣздѫшныѣ, Ѯзѳѣрѣ четѳероногїѣ, Ѯга
ды Пресмыкающїѣсѧ поземлѣ. Ѯда
ѣ ѥгѣ Нанѣй Мѣсто, фѣтѣ ф Ѳѣремѣ
Ѧнѣя, Ѯротлѣ, Ѯстыѣ, Ѯнегнлыѣмъ.
Ѯптнца ѯзелѣ Питатисѧ. Понеф
Ѳземное Естесѣ Ѳо Ѳлофѣѳ ѯѳо сѣлѳра
стнтелнѵго, Ѯпнтателнѵго, Ѯсѣмено по
ложѣтыѣ: Ѯ ѯсѣхъ Нормѣтѣсѧ Поелѣ
ѳ Ѳсѣмъ фнѳѫщѣмъ Наземлѣ, глѳѣ,
птнца. Ѯ Ѳѣремѣ. Ѣсѧ сѣѫ На
потрѣѵ глѳѣ, сотѳорѣѳ. Ѯ Ѳты ф Ѳѣро
ѳ Ѣлѣны Напокармѣ, тако Ѣлень, Сарны

Лось, Звѣрь, Оѵда. Прочая.
Дрѣвїѧ Наряды, Ѩако Золоде. Земномо
Лес. Слы Конь, Слонъ; Прочая.
Трѣтиѧ Наслѣдїѧ, Ѩако рысь, Соболь
Кѣны, Лисы. Иныхъ Надрѣную Потрѣбъ.
Тальѧ Птицъ, Единъ Напонармъ Ѩако
Орлъ, Кукушка, Пардусъ, Прочая.
Иныѧ Наѵтъхъ, Ѩако Соколъ, Ѩастребъ,
Иныѧ Птица Слало Пѣснї Гласъ. Наѳсе
лие Слухъ, Ѩако Сладїй, Ластовїцы, Коси.
Хо Чѳодрѣзахъ, Исалъхъ Сїм Знаѧешь.
Единъ Для Подземена Славїй Ѵло Прїносъ.
Дрѣгїѧ Насогрѣванїе, Чѵдодѣанїе.
Иназеми Такоѧ Цѵѣто Ѳе различной Краско
Ты, Хлодной, Донноѧи, Единъ Наѵтъхъ
Ноздра Иѳсемъ тѣлъ. Ѩако рода, Маи
рано, Шѳиханарлѣмъ. Прочая;
Дрѣгїѧ Нальбарлѣо Сотѳорены Свѣтъ.
Ссмое Во Тѳорѣнїе; Напотрѣбъ Члѣкъ
Сотѳорїлъ Цѣтъ. Наземлѣ Иѳморѣ,
Иназолѣсъ, Иназысотъ Небесной.

Велїчествъ Небесныя Шкрасотъ
Его. Члѣка. I.

Хто, Ѩако сих красотъ, Шкрокостн, Чѳссотны; На Землѣто Простерь, Ѩако Шатъ Постолѣто, всемъ створенно Земномъ. Которое, Окрѣсть Водою Земю, Хлады, Ѩодѣѧха; Чѵѣстно Огня Ефирного. Чѵкрасѣ Его Земные, разлнчны Цѵѣто. Зоро Летны, Свѣтоносны Скороходны, Солнцемъ. Премѣнного Лѣного, Ѩалнчныхъ Незльгонныхъ Свѣтлыхъ, Звѣздамъ; Земномъ Глна Зоныхъ Покроѳ Оугафоземъ. Чкако Оукрасѣ, Всталого Красотою; Чнай Первыи Зготоѳа, Палацъ Чдивный, Предзронный; зо Земляны Богатѳо: Чдодѣтномъ. Чрѣсошамъ. Намешкана Ѳ Всего Свѣтнего Царѣ Земледѣтелю, Всѣхъ Домхръ: Члѣка Злагольо. Чтако, Доготодого Мешкана; прѣдѣх Его, Внѣшнїи Земнстыя. Чпрѣшех Земномъ Быласего; Подельѣае Всаломъ Сотѳорено; Авы Славило, Чпокармлосѧ Члѣкъ Ѩако Црѣ: Ѩтако стамлосѧ, Подельнїемъ Цѣїхъ, Всѧ Тварь Напотрѣбъ. Кельѣаѣ Сотѳорена Есть. Солнце, Хлѣна, Свѣтлнцы Земномъ Его. Свѣтле Прохлажденїе. Зѣлїа; Иморе

нилъ Его; Ѡда, Земля своего прихотствъ
свѣта, различной сладости: Море засѣ,
дѣлъцы своея, рыбы безчисленного рода.
Лѣта сопланетамъ; Показуетъ времена лѣ-
та. Чрезъ Солнце Преходы своими; Тѣмъ Прем-
ненїе, Стуженїе, Ктеплоты; Чрезъ показуетъ
преходомъ Ѳсь четырехъ частей, всего рода;
Зимы, весны, лѣто, Ѳсень.
А Кто своимъ порушеніемъ; Чрезъ кротомъ. Пре-
носитъ Слонце, Созвѣздіями: Ѡ востокѣ. На
западѣ: Чрезъ тѣми, верхъ Землѣ;
Анощь Подземлею. Хтамъ сзапада. Ко-
гостолъ Преносъ Подземлею; Ктамъ день Та-
рыхъ; а на верхъ Землѣ ночь Напосонъ Дли.
Прогнѣвѣ умъ мой, Недовѣдѣвать. Коло
Зрѣтелное очесъ смѣрае. Кто по Землѣ
Ѳстьвѣсти Море; Подобатель, Яко спра
ѳ Премудраго Зиждителѣ бга. Тѣла
по дѣла Его, И земныя Инѣясказанныя:
И высше разума Ѳсталаго.
Подобаетъ ихъ, Ѳбычаи тѣмъ Соглѣче;
Для того, Немогреши Доспонале, Поязы-
ти, сотворены дѣло ѳбѣихъ: Что для
того, абысмы Непознадло роѣное Познаніе

творе Зиномъ. А по Ѳбѣ. Если бысь
ѳбдалъ тамъ; Яко ѳбдае Ѡсотворѣнно сѡ
емъ самъ бгъ; Ты бысь мы Ѡ ѡбъ ѳмодли
рѣной бгъ, творцу всѣхъ рѣчей.
Хотяло бгъ Нехзрегенень, инеподыфимъ.
тамъ жѣбла Его: Нъ Ѳдиною ѳбѣ слоѳо,
подобно Ѳсть Хотожаленїю тѣлесъ Его.
Зрадихъ по ѳбѣ, бга Познаѳае: Тамъ
Чѣбградихъ нѣкои Малои; Жѣбла Его Посѣ
зае: разѣмо нашѣ. Яко здѣсь ѳдимы
Мiрѣ Хрясота Его, Исладо; Глѣла
Лѣбла сотворѣнна Ѳсть.
А претто Мiро сеи, ѳдимыи, а по сѣтъ;
ѳкемѣре мы глѣди радаесмъ, флѣмъ;
Чѣумирае ѳдле бытноли сѣеи хоило
вѣка. Добръ Ѳсть: Понеѳдѣ сотвори
Его добротливыи бгъ.
Аесли сѣтъ сеи ѳдимои, тамъ не
ѳбмѣнои Красотѣ; Зѣемными сладкими
роскошами, Хвостатами, Зготованъ
Чсотворенъ Ѳгомъ; Для Ѳдного ѳдѣи
мого, Жбчасного Хсмертного тѣла;
Афонъ помыслишь Чѣглѣе Ѡдшптворѣи;

Неѧдѣ́мой, разу́мной, и҆ безсме́тной; ѓа҆ко ѧ҆́ко
дла҆ нех добра, и҆ да́рм неѧдѣ́мых; и҆ зго
тоа҆лъ, пре҆зало́венїа҆, ѧдѣ́мого сего́ ми́ра.
дло҆ со́тва. А҆́ко о҆́бмъ о҆́ного, мно
ста прекра́сного и҆да́ръ; пра́гне ѧ҆дѣ́тх
ссо҆ а҆́гльское; е҆фе о҆́гготоа҆ѧ҆ и҆ зб лю҆бащего.
и҆ а҆ бе́змфе сѧ́мх до҆ра́мх, ѕѣ́дѣ́мыми;
нѣѧдѣ́мымх: бо҆́бохъ ѧ҆́бцехъ, поста́вк
и҆ зъ; глѧ́ша, цре́мь и҆ зладѣ́телемь.
Тѣ́мно ѧ҆́бх глѧ́ѕе сѣ́тный, ѧ҆́чень тѣ́мно
ѧ҆́ми ла́сх, и҆да́ровъ, тѣ́мъ ѧ҆́мликхъ ѧ҆́ѣ́хъ
ѓа҆ко на́йнфшкй покло́нь покорного а҆́шего о҆
дла҆ѧ҆́й е҆́мъ. и҆ безпре҆ста́нно ѯа҆́лх, до҆́бро
го ла҆ѧ҆ъ и҆́га зсего. и҆нетогда́х да́рмх
е҆го́; и҆нездѣ́х ѯхъ, дла҆ мало́к сладо́ть
гѣ́ха.
А҆́ще сѧ́м сотво́рхшь. тогда́ полѣ́глшь
о҆́ное, глѧ́ѕное мѣ́сто до҆ ц҃рт҃ѣ́х а҆́нюмъ.
глаго́латкю и҆́а нашего і҃с҃а, е҆́мъре
сла́ѧ, тѣ́сть и҆да́рѓа, кѣ́пно со
о҆́ѕемъ и҆́дромъ е҆го́ сѣ́мъ,
и҆́мнь и҆́ѕегда, и҆ доѧ́бмх
ѧ҆́бломъ а҆́мнь.

Сѵ҆сотворе́нїю человѣка:

Ко҆торїй Малы́мъ Мі́ро҆мъ Нарїща́ется.

Бе́сѣда Трета́ѧ.

Сѵ҆состои́тъ глѧ́на ѓа҆ко и҆ѧ҆ѣ́хъ ѕ҆ѣ́стностей
состаѧ́ленъ, и҆ сонера́дныѧ҆ глѧ́ста е҆го́.

Глава҆ а҃і.

Тѣ́хъ мі́ръ е҆́стъ глѧ́нъ. та́мъ
наѧ́ванный сѵ҆фило́софомъ, и҆
бгосло́вомъ. Лѣ́тъ и҆ѧ́томъ
ѵ҆́зрѣхшь пре҆мѵ́дро҆е҆́го. сѵ҆́глѧ, ты
ко познай самого́ себе́; ѓа҆ко е҆́стесь ѣх
ѧ҆ны сотво́рена҆ а҆́ѓнемъ; и҆скра́нкуею пре
мѵ́дрости его́ нехзрече́нною: ко҆торам ѧ҆́те
ѵ҆ зако́нѣ, и҆ сполѣ́нена е҆́стъ.
А҆́ко ѧ҆́бмъ е҆́стесь сотво́ренноѧ҆. зелѣ҆ѕѣ҆ ѕ҆ѣ́ст
ностїй розны́х; тѣ́ло ѣ҆́хмое, сготовле
е҆ле́ментѣ́ѕ҆ъ состаѧ́лено; плоть ѕ҆е́мли,
кро҆́ѕ҆ѣ ѕ҆ѣ́ѕы, ды́ханїе ѕ҆ѣ́ѕдуха, тепло

та ѡбогнѣ: ѧ҆ще҆ нєжѧ҆хмам҃. разѹмна
ѧ҆. нєсмєртєнам, ѧ҆ноѳнїє ѡ҆ѳїхмѣ. этѣ
ло эло҆ѳєна. ѩ҆ко є҆сть пїсано; ѯ҆ѧ҆ѧ҆ѣ҆ѣ
ѧ҆ниѣ а҆ѧа҆мѹ; ѯ҆ѣѥсто а҆ѧа҆мѣ ѳолѹ҆ѳѹѧ҆ѧ҆.
а҆мос ѥ҆ Єлнаѳе сила, тѡи ѧ҆ѣѣ ѹ҆ѧ҆ѳѡи; растѳоре
на є҆сть ѯтѣлѹ; ѯотора҆ѧ сѡ҆ѡѧ҆ѧае ѯ
ѧ҆ѳе эсѥ тѣло. ѯтѹэѳѧ҆мѯ пѧ҆ма҆,
а҆ѧѣѡ змїсламѯ: Прѯемле҆ эсѡ҆ эѯѧ҆хма҆,
ѯнєжѧ҆хмата: сла҆ѳостѯ ѯкрасоты эѯѧ҆хма
го сѹѣта сєго.
ѯмѣєтъѳѣ этѣлѣ сѹоє҆ѹ҆ѣстѳа; ро҆ныхѯ ѯ
нєроднїхѯ; ѩ҆ко ѯстнхїх домѹ҆ръ: Єдноѹ҆то
ѯх а҆ѧѹгїх ѹ҆ѣѣѣ. Тѹѣсѣ, ѩ҆ко земѡ҆
ѹ҆ѣшнѣ; Неповѣѣть а҆ѳѣсѡ того ѧ҆отлнє
слѧ҆ного ѯли ѯорнаго.
Сѡ҆ѡнанїє ѩ҆ко ѳоѳа, тоньшєє ѧ҆ало; Поне
ѳе ѧ҆алше засѧ҆ѧае, ѯ҆ѡгѹѳае ѳѡностъ,
ѯли смра҆ѣ҆.
Слышанїєѳе ѥ҆щѥ, тоньшое ѯсѹптєлньѣйшее.
ѩ҆ко ѳоздѹхѣ, ѯѣѡ ѧ҆ѣше продирае сѹѡ҆
склѣ; ѯпрїѧ҆маѥ ѹ҆шсы здалєча, ѯкрас҆
ѳлаѥтъ ѯхѹ҆ѣ҆.
Зрѣнїєѳе, ѩ҆ко сѡ҆гнь, паче ѯнѣсѣтончайшее,
ѯѣѡ сѡ҆ѡ здалєча, ѧ҆ѣѣнїє ѡ҆сѡѣємлєтъ,

эсѧ҆мое тѣло, ѯ҆ѡсмѧае ѥ҆го, ѧ҆ще ѳоѹ҆ѣѣѣе
ѯхаѳѣ ѳссѡѣѣѹѣо, то сѳѣѡль мнѡгѹѣо шхроѳѣ
зѡ҆ѣѣѹѣо, ѯ҆ѳссѡѣѣ, нєѣєсѣѣѹѣо ѡ҆ѹгрѣшѣ.
Ѯотнѣнѣѧ҆ѳе эсѥго тѣла, ѯ҆ѧ҆ѣѣ ѣогѣ҆ѳа
тѣѣѹѣо сѳоѣо сѡсѡѣѣѹѣо нѣѣа҆ѣѹѣось склѣ, сѳѣи
ѳоѣ ѧ҆ѣѣ; Ѣонѣѳе ѣ҆ѣѣѣ ѣѣѣ эсѧ҆мїѣ, ѯѣѧ
гѡѣѣ, ѣѣѧѣого ѯлѥгкого: сѣѣѣѥного ѯгоѳѧ
гѥго. ѯѣыѣѣ, Пѧ҆ма҆ ѣ҆ѣѣѡѧ҆ѣѣ, Прѯѥѣ
лѣѣ ѣѣѧ҆ѣѣыѣ, ѯнєжѧ҆хмыѣ, сѹщєѣѣа҆:
ѧ҆ѳоѣѣ ѣ҆ѣѣѳѧ҆ѣѣ, ѳѧ҆ѣѣое ѳ҆рѣнѥ҆ѡѣа
ѯѳотнѣнѣѧ҆; Трѡмаѳѣ, нєжѧ҆ѣѣое; ѧ҆ѣѣ
со҆ нєжѧ҆ѣѣѹѣо, сла҆ѳость, ѯгорєсть. Ноздря
ми ѡ҆ѡнѥѧае нєжѧ҆ѣѣѹѣо ѳѡностъ; сльѕѣѡѣѣ
Прѯѥѣѣѣѣ нєжѧ҆хмыѣ ѳласы.
ѯѡ Єлѣ ѯ нєжѧ҆хмыѣ ѣостноѣ; лѣгъѣѣ
ломъѣ ѡ҆ѳѯѣѡѣѡѳоѳъ, ѯ҆ѧ҆ѣѡслрѣѣ, Назѳѧ҆ныѣ.
Ѯонєѳе тѣѣѣ ѣо҆ѳѧ҆ѧѡ; А҆ѥѳе Тѣѣѣ
нєѣо҆ѳѧ҆ѧѡ нєжѧ҆хмыѣ ѣостноѣ, ѩ҆ко ѧ҆ша,
а҆ѧѣѣ, Прємѹ҆ро, ѯпрогѧ҆ѡ. то сѹѣѣ, ѡ҆ѹ
мныѣ сѹщєѣѣа҆: Ѣотораѣѹ҆ѣѣ тѣѣѣ самыѣ,
ѡ҆ѹмъѣ пѡймѹ҆ѣѣ, ѯ҆ѧ҆ѣѣ назрае разѹмного ѯ҆ѹ҆ѧ
тєлною сѹѡ҆ѥю сѣѣѡго: Ѯѣѡ назыѳае ѳх
лѡѳѡѳїѧ҆ѡ, ѯ҆ѡѡѡслрѣѣѡ, Матафхѵсѣѣа҆.
ѯмѣѣѣѳѣ ѣѧ҆ѣѣ ѡ҆ѹслаѳѣѣїѥ, ѧ҆ѳѧ҆ѣое; ѧ҆ѣѣо

смаль. Ѣдинъ дшевный невѣдомый, ни
по самой дши прилѣпный; той достае дво
знавах, ере обулюбихъ хзамалодатихъ себѣ
премудрость; дво здобнѣи обумнаго.
Зламалодати себѣ красоту невѣсную. И
здобніе многи тайно дрѣпхъ. Кто Есть пра
здный смаль дши хвпарь.
Поторе Есть смаль телесный; той зем
лемыхъ рѣчи того свѣта; гдѣ стоамъ
Прилѣсмъ. Сыо сладость Пожар
мзду слапхъ, игорпхъ, таюде хнапхтвъ.
Схденіемъде, наслаждаетоси красотѣ
фенсон; хподобъ шатъ сѣтлыс. Ядна
менѣй много цѣнныхъ дѣтаментовъ. Хдначі
ни златаго, ирребрного, зрокъ напасе;
хзамалѣветъ красоту тѣхъ. Чслухомъ
Пріѣмае смаль здласодъ радослодорныхъ
Отпѣснѣй хмѣзыкодъ.
Чкоздрами засмалѣветъ; здѣность слапыхъ;
радлигны Ѣелкій. комъ хъ слало ѣсдае.
Адтос радослехъ: Ѣдинъ свѣтъ Праздѣдныхъ
сдрѣчне лодные, которыхъ тѣло самого
мосліїо, дмегтаніїо смалѣветъ галью ретъ.
Ихъ тѣло нагеще мысль. хотяй того ли
тюмъ нелодаре, то лодный смаль: Адоть

эстоямъ то Праздѣдыхъ Есть.

Ѡразделеніх состада глѣтесного, галоѣ
Горнам часть нѣомъ, адонам дѣлею. Гла. кі.

Что хсѣ Подобаетъ здатх, гало
глѣсъ состадомъ сдокмъ имѣ
етъ Прхгадіе, дво обучасницс
томъ Ксподдана доѣшелгало
со Стѡреніе: Зѣлѣ Плотхю, доль кроѣю-
дыханіе здухъ, теплотою сѡгнемъ, ере
дъ растхтѣного схлою, ѣзсло дѣсномъ
гаростю Кподготкіемъ. Ѣдѣвшны Ногла
хдласе, схъ хотяй дѣтѣ, негѣю волно.
Прхгадлѣветъде, Хлодѣсномъ, галоѣ дгло.
раздмо. Хсамодластіемъ. Красвдленіемъ
Тѣорїи злое Хлн Нетѣорїтх.
Свѣтъде Хныхъ, силы здшх, которїх раздѣ
мное дѣганіе тѣорга, Подинѣющесм обум
номъ хотѣнно: Кхъ дѣлга глѣль, Назда
нъ Есть Малы сѣтомъ. Хо Ѣсли
состадо Маль, легъ дѣнѣю Премѣдро ѧкї
го, эсемъ имѣетъ. Ч Праздѣде Есть
глѣль Нѣомъ; Хземлею. сѡтпа Ѡонам
часть глѣла, Есть Нѣомъ. Ѡонамде Зелею.

Аще убо, гако знѣеши, досѣть Непрїдѣ
тно дхѣ Бг҃ь, Невїдимый, самосластный
несмертный, всѣ обладѫщїй. Имѣхъ Его силы
разумныхъ, Ангелове Престола.
Тамо Ѩгорней гласи, глѣла долу обѣ, и
ибо хѣзрѣно мысли, оумъ Невидимы
самосластный, несмертный, обѣтный,
много зрѣтеных самѫ Пребышага сила
ших. Которїй Есть, Ишато, Ноура
го, Невидимаго Бга.
Отрѣне Иных силы ши разумнох; долу,
Памѧть. Доброть, мысль, разумъ, хотѣ
Мѣтаніе, радованіе, радость, Любовь.
Се Ѩдаленыших силы, разумнох шь. сіх
Прѣумъ стоѧ, гако слѣнц Прѣзр:
Ѩтомъ слухъ. Зрѣніе, обоняніе, вкусъ,
Гако этыхъ сѣх. Эсѣ Красотъ Мра сего
Зрѣ; Тако Иных оумъ много зрѣтеное
ино; Той зрѣ знѣмамъ Инеѣ знамъ;
Инѣхъ Ѩземны, Многыо Красотъ. Иныхъ
Доброты Наслаждаесѧ. Иэсѣть Инѣмъ
Пасе сѣое зрѣніе, Неѣ зрано. Похотѣнїе
сѣемъ. Иблгодатїю творца Его.

Аесли рекешь, Щѣ Елѣно то, оумъ, Ра
зумъ, Потрѣба здѣлати, гако Неѣдно,
Инамъ сила оумъ, самодѣльнѣмъ шихъ.
То Есть. Истокнилъ. Исѣкаго разума
глѣ гесѣго. Разумѣе сѣнь долшѧ
Прѣходи. Если того, сѣкого Инаго Наз
гнѣшемъ. Хоуразумѣеши. То разумъ.
Аоумъ долшихъ самъ Пресѫ разумень: Той
Исталїи разумы. Имѣрь родѧть, Ноура
шае. Стомъ оумъ, Ѩ Ѫразьѣхъ
Иподобїе слады Его, Инесмертелность Вдѣ
сла. Аесмсѫ оумъ той, Дхѣѧи этѣлѣ
сметномъ, соѣлѣкѣть Прехѫдолѣніемъ сѫ
мъ Зѣломъ, Нагглы Его, Тогда обѣге
Зѣло Водѣнеть. Иразлѫгенѫ тѣла.
Тамѣде Есмеса ѫлѫгѣть, Бга, Ѩдѣлы
роти Его, Иѫплони сѧ сѫи Прехѫдолѣніе,
Козломъ гако Аггль сташїй, Тогда соль
моны оудѣѣной темноды водане, Иосме
ти разлѫгшѧсѧ сѣтѣла, гако слѣпещо
днедоли силъ Всесѣщи, Иѣдѣ Ктомъ
нѣ Елѣнаго оугасѣмъ Зѣло Невидѣмѣти.

Хвсть тмѣ гадѣ сосѣтомъ; Хѳломъ, здо
ромъ;
Чзлсм. Ѳолазъ Есть слово,
хѣласъ, хѣе Есть сѣтъ оума. сварѣдата
того хотѣнїм: Хпремѫдрость, храды,
Хскроѳеное дѣфенїе дшъ, ѳотаѧленїе сѣтъ
полагае.
Поѣторе. На Нещесѣх сѣтъ,
сѣтила, слнце, лѫна, ѳромъ, ѧлхсланїе,
ѳѣтры.
Тако Хѳогласъ ѳдх, тако
сѣтила. Глась тако Громъ. Мнозенїе ю
ка тако ѧлмсла эщѫ: Аѣдраше знодрем
Хсходлтъ, тако ѣтръ дха вѣрнаго.
Адѣе мх рѣхъ. Шнѳнем гастх глѧна, та
Есть тако Зѣмлѧ, Посѣемъ ѧдѫ тѣна,
Мокротна, плодотворна, радлтена, хѳ
лѣс сразъ нто прохолм. Тако Зѣлѧ, мно
гїх тѣла растлѣваетъ; Тако хсѣм нѣднм
гастъ глѧна помарлы, Хтако ѳѣброѳе
ѧнем Прочих силы, хлѣбѣсѣа разлнчных,
тародное, похотѣтеное, храстлтеное.
Посполлстое Прехѳоленїе, дшх, хпло ти;
доброе, хзлое. Смрть хвѣсмертїе.
Хтако Сотворх бгъ глѧна, Здоталом вѣсно
стн; Невесна хзѣна; Тѣло ѧдѧмое ѳземлы
дшѳе Неѧдѧмаѧ, ѳнебесх. хпрето хо

дѣлъ Есть сѣтъ, хтма: Нево хзѣла: ѧгглъ
хзѣбро. хпостаѧ Его ѳранще смертх,
хфндота, Посредѣ Великѣѳѧа хсмхренїѧ.
Сѣтное злѣченѧ. Дхъ, хплоть смерть хфн
ѳотъ;
Сдлало Прхроѳента разныѧ
дшъ, сѣтъ Есть хѧгглъ ѧнѳотъ; хнево
ѡ ѣра ѣфнх, хполовїе слаѧ Его. ѳземле
тѣла тма Есть. смерть Землѧ ѳѣбро.
хтако Несмертїе хтлвнїе ѳоедно содлаѣ,
Пекгрлмѣетъ, Прелѣстїе ѧдхмаго мра.
Дхъ дѣла хѧлы, ѳѣтного, Ега, тѣлоѳе
смхренїѧ дѣвѣта, авѣсем дша хтомъ ѧпыхъ
Непоносхла, хдсѣѣтоѧднох Костноѧсѳо
ех: хѧзысокого бурофента. ѧѳо ѳѣмъ, тако
дщето ѳосносхмсѧ. хѧелнгае тако тадѫто
ѳѣїего, Тогда Позрѣѳше итѣлѧ, разѵмѣемъ
см Костх, шкалъ хпрдхъ. хтако дша
сѳѣе ѳысокое Мнѣтанѧ смерѣае хпокарѧ
етѣсм Прѣ Бгомъ. тѣлоѳе дѣ превши ѳае
поѧладїто дшъ разѵнох, хданаѣгаесм,
хпознаѳае тако Прахъ, Есть, исказително
ѧх начнѧ.
Апрето нехайсм Непоно
сн ѧпыхѧ, тако ѧгчъ шпашїх гѣрѣ, зоѧ
ѳ ласан ѳфѣѣ, сѣѣта хфнѳота: хнаѣбыл
Згѣбх тако ѳзѣ дарѣ. Тѣмѳе Достоп
ми рѣше слово Премѫдраго Грігорїѧ. сострѧ

фенїе ѯкрадлѣ́ченїе. Эра́гъ мл҃тиэ́ъ, ѯ
дрѣ́гъ наэ́втнїи. Тоэа́рїшъ Е́стъ
дша́ тѣ́ло. Позлѣ́ченїо. Але́ шкодли́вый, то
нездра́въ эо́гаетъ на́нто стохотомх грѣ́хъ,
ѯкалогами сэо́имх, ѯзлагатого Непрїятте
назы́ваетбся. Эхно́хъ фе́ сторонѣ
ѯтѣ́ло Е́стъ мл҃тиэый Прїятéль, понеда
бороны дша́ ѡ тыхъ. ѯстраэ́ваетъ холо́двро
мъ; а́бы эдѣ́ѧ тѣ́ломъ мо́гъ подлити молитисѧ
плакати загрѣ́хи, мл҃остыню пода́тх,
хлѣ́бъ поплакати пре́маи ла́то ѡ҃ц҃і́хмъ.
Того́ на́чата дша́ ѯромъ тѣ́ла, страсти
немо́фе. Але́ нездѣ́мъ, ѓако́вомъ мо́гъ;
ѹ҃бѣ́ги эоездана: ѹ҃бѣ́ги эоездана: поэ
стае́ бо дша́ натѣ́ло! ѯтѣ́ло эо́гаетъ
наа́шъ: ѯ҃ бо дла тѣ́ла, нидшего страмъ
люблю; ѯдефе сѣ́хъ царствѣ́е: дшею
фе эдшнего сосе́вства прѣ́зенъ.
Ѡ҃ц҃а
ѯ Е́сли зо́рко кнѣ́зь, тогда земли́ъ е҃сѣ
ѯ҃ бесмертенъ; невре́менъ, ѯсѣ́хъ наслѣ́дн.
А҃ сли тѣ́ло Предафли́ѧ, кланемъ мі́рѣ,
ѯпоса́ѧмъ ѡ҃ц҃а ѓли царства сатанїна: зо
граніца смерти. ѹ҃бы́ти мнѣ́; тогда нѣ́зѧ
смертено, тмѣ, ѯ҃ южнезѣ наслѣ́дникъ;

граніца во эемъ смерти тѣ́ло грѣ́хотное;
Предѣ́лъфе фидотъ эѣ́номъ, желанїе ко́нец,
дшѣ безгрѣ́шной. Посредѣ́фе ѡ҃ бохъ
сухо; ѹ҃мъ ѓако ц҃ѣ́рь, ѯзладѧ́теный сѣ́хъ.
Честра́ѣ фидѣ́ѧ эѣ́ного; Той разсѣ́ваетъ
Помыслы ѡ҃ самох дшѣ́: ѯ҃ ѡ҃ энь прихо́дн
мнѣ ѡ҃ѣ́сѣ́ктѣла. А҃ сли́фе дша Па
сетбся граніца́хъ смертны́хъ, то́ е҃сть
тѣ́лѣ ѹ҃годное Тэорато эотохотъ́хъ е҃го,
Тогда́ блѣ́ѧнна ѡ҃ц҃а, ѡ҃ нево́ѧ, ѯсѣ́хъ
та ѹ҃бе́лаго лѣшенна, Самафе этемно
ѯ҃ зле́сѧ эо мі́рѣ ѯ҃ дѣ́ѧетъ ѓако слѣпе́ць,
ѯтыка́ѧсѧ по ногамх сѣ́лъ про
тиѧнъ ѯ҃ здадїй тенехъ.

Synu Z mo Lodosci Xabyway
mondrości Aby Z Xazoty. Li
by Z Visiel Ky Zatosci.
x M Kyczy Lowski

ѻ̀сѹдѣлихъ дарѣхѹ ѥ̀ѩ̀ихъ, ѩ̀коже ѹ̀тѣшаѥши
людіи. Нравоученіе. Глава. ті.

Ѿ̀чаю сѧ̀ глѣдѣ сѧ̀ю тѹ̀ ѩ̀зв҃ную ѻ̀бро
ѧ̀ ѥ̀ѩ̀ тѣ̀ѣго, ѩ̀ако тѹ̀ землѧнѣ,
нѣ̀здѣ мѡ̀ѧщимъ дарамъ, ѻ̀бдароѧлъ
сѧ̀ѣ. Землѧнѣ добротѣ ѩ̀лю́бѣ сѧ̀ѣ
мѡ̀жѣ, понѣдаѣ сотворѧѣтъ нашѹ ѹ̀разѣ
по̀добѣ сла́вы сѧ̀ѣ. Продаѣ безгрѣ
шнаго безлю́дьи, ѩ̀смерѣ; дароѧтѣлѣ
дшѹ прѣсвѣтлѹю разѹ́мнѹю нетлѣнѹю;
безсмертнѹ, ѻ̀бразѹ, самодержѧвнѣ: многѹю сѹ́щь
разнѹю а҃ггло҃ кромѣ тѣла. ѩ̀подоблѧѣтъ ѥ̀ѩ̀
ѩ̀здателѧ подобѧѣтъ мѧ́рѣ, ѩ̀сѣ рѣ҃х со
творѣныхъ того сѧ̀вѣта дабы тѣбѣ сѧ̀ѣтъ ѹ̀чинѣ
ѥ̀ѩ̀, ѩ̀тебѣ помощь ѩ̀здадѧ подаѧ: ѳѳ
бодѣ дѣтскѣ ѩ̀ротіи, ѩ̀птицѣ нечѣсныхъ,
рыбы морскіѩ; нѣ҃ ѩ̀землѧ до ѩ̀падѹ
тво́ей. Сл҃це ѩ̀бы ѳѳвздѣ, ѻ̀бтрѣ, тебѣ
слѹ́жатъ. Хо ѩ̀ка то́ ѥ̀ще схо ѹ̀годи
ѧ̀ тебѣ мѣ́сто. дивнѣ красоты, прѣгѣ
ное нездѣ́шнѣ ѳоскоши, ѩ̀богатѣ да многа
го ѩ̀ небѣ́сѣ, предалорѣнна сѧ̀вѣта того; ко
торого прагнѹтъ ѩ̀дѣтѣ а҃ггловѣ ѥ̀го.

сотворѧѣтъ нашѹ́ное мѣ́сце; ѩ̀которого здѣ
лали злыѩ а҃ггловѣ; ѩ̀ по предлѣ́ленію,
тѣ́ѣх нетлѣ́ѣнія. Много доброго дароѧтелѣ,
самъ владѣ́ѣ всѣ́ѩ тѣ́ѣрь мѧ́рѣ. дѣла тѣ́ѣ
стасѧ нездѣ́шнѣ: ѩ̀ за смертѣ того смѣ́ртію
ѩ̀милѹетъ того; ѩ̀дѣлѣѣтъ крѹ́ѕѣ сѧ̀ѣго; ѳѳ ѥ҃ѳс҃ѣ҃ті
рѧѣтъ стѣмнѣлѣ, ѩ̀знездѣ в҃ѣсо́ѣшихъ:
ѩ̀прѣхѣѣтъ до сѧ̀вѣта сѧ̀ѣлнѣчнаго мѧ́рѣ сѧ̀ѣ
его. дѣтѣ ѣла талѣ́ѣю нетлѣ́нно праѣ
нно а҃ггло, но ѩ̀ сно ѥ̀ѩ̀ихъ бѣ́ти: ѩ̀ дѣлѣх ѥ҃ѳс҃ѣ҃ а҃
гѣ ѳѳвѣхъ дѣ́вѣръ невѣ́сныхъ. Ѹ̀дѣ ѳѳ
гѣнъ тако́ѣ́хъ дароѧ́ъ, нѣ́здѣный глѧѣ,
а҃ѣмъ ѩ̀хо ѹ̀дадѣ́ти; ѩ̀прѣсѣнъ ѣ́ѣгнѣ
ѣлхоѧ́ти: стерегѣ ѩ̀хъ стѣ́лнѣдѣю, а҃ѣ́ѳсѣ
ѩ̀хо незгѣ́бѣ́ѣ прѣ́ѕлѣ́ѣй фдо тѣ́ѣй.
А҃ко ѣ́ѣмъ ѣ́ако тѣ́ѣ почти ѣ́ѣ́ѣ, дѣ́ѣгако ѣ́о
ше на ѩ̀нѣ́ѣ тѣ́ѣлѣ́ю ѩ̀склѧѣю; а҃ѣ́сѣ того
нездѣ́ѣгаѣ ѣ́ѣ́ѣешь; тогда дѣ́ѣгако, ѩ̀мѣ́ѣа
ками карань ѣ́ѣ́ѣешь на погѣ́ѣныхъ ѣ́ѣ́ше.
А҃да ѕ҃ѣлы ѳѳспѣ́ѣ ѕрако; рѣгено ѣ́мѣ́, ѣ́ако
ѕѣлѣ́ѣа ѣ́сѣ; ѩ̀ѕѣлю засо пойдѣ́ѣх.
Тѣ́ѣфе глѣдѣ, нездѣ́ѣгаѣный дароѧ́ъ дрѣ́ѩ̀хъ,
тако ѣ́ѣмѣ́ѩ̀хъ; Сѣ́сѣ ѳѳспѣ́ѣдѣ́ѣ ѕнѣ́ѣа

Кѣ сѣ ѣтлоди Его: тогда, Не зѣло: но до
Огнь Геенскій пойдешь. Кесли шлешь
ѣда, творцу ѣдоброго дашь своего; кто
зарѣдѣ Пресѣтлыхъ аггловъ; Кѣ тіе
Горнего Іерусалима: тогда достанешь сол
монь, Ѣдоне злослѣдо Міра, Этемъ
Отпало заѣлонъ, Оудѣлими ѣдахъ дсмѣ
тв, Кѣпланаю ѣбѣнемъ.
Ч Если бысь познаѣ себѣ Оглѣте, Іако
Блізко стоишь Міра тѣхъ Кподлѣнѣмъ;
тогда Зарáзо Оутвай Блесни Кѣсозѣлой
Кмѣчителѣства твхъ Кѣбѣди стѣшно
Геранищъ Цртва сатанина: дотрелѣ
лы сѣта, Кѣдобнаго Кмірного
Цртва Хда; Ємѣде тесть
слава Кѣерѣда ѣбѣнаа.
Купно соидуе Кдхо Его
Сѣмъ; Нынѣ Кда
еще Наѣбим ѣ
комъ ѣми
нб.

СѢЗЛОСЛѢБОМЪ МІРѢ ЙКТО ЄГО ТВОРЕЩЪ ЙДЕРЖАЩА ЄСТЬ. БЕСѢДА ЧЕТВЕРТАА.

Ч Бранн Іако Дѣвны Есмы, дѣ да тн,
Кѣ погатисмѣ противѣ Врагъ сѣщъ;

Глава. Дї.

Пісмъ Стомъ, Наѣлѣтьсмѣ Кже
тѣертыи Мірѣ, легъ
Злослѣдыи.
Іако Єсть Писано, Не
любите Мірà, Кнбѣ Фе до
мхрѣ, Іако здесь Мірѣ дольлежѣ,
Аще кто Мірѣ сеи любитъ, Врагъ
Бій Іаподоби быває, Кнѣсто любѣ
Бѣех днемъ. Запрадѣ же Мхрѣ той
хѣтого Кногъ Немофесмѣ розумѣти: тысмо
Фѣдѣтъ Быс сѣѣдольныхъ Людей Которіих
Нехотѣ Врсказано Фіемъ, Ань тѣорца
дольѣго. Но тысмо подоби Сѣща сѣоего
Безъпоказни Фсех пасѣтсмѣ, порозмаи
тѣхъ Пасѣнска Грѣха. Которыи, пого
дѣшихъ Ласного Фіего. Кѣтакъ землихмъ

ларами Его, Легше дафаги совъ росказа
ную вѣхе, хнаѵю звазенную. Оглагмисм
Бѣгай доброго, сопресѣтлыхъ аггловъ Его
Врѣхами сюими. Тако Прииде день, Врѣсх
Аѣшь разливаютъ Здесь Медѣ и млеко.
Албѣгидшхсм: Сѣстьмх Мирдѣютъ. Х
Воедномъ) взгалх взолѣ хсоедненіе, Врѣ
хо сольмонь, Естьмх Мирдѣютъ. Хдо
Едномъ Полиѣ Звѣсами Протхстасм
Бѣдѣ, Инепокармюсм долп Его: Тако дош
глѣцхе, Есѣ Назданы Свѣтъ Мхро Флослѣдь.
Понеждѣ Ятой Злорочьскъ Есть, тако З
четырехъ Елементовъ, Сперенѣшихъ, Ге
тырехъ Флодій, Зазародх, стшхъ, З
лакомѣа, Зобухийѣа. Адхнаволо
Есть того Мира тѣющего Наерражщего;
Ихво той Лѣкадый Врѣ Знаталь Бестхи
своего, Позаврѣвъ слаѣ своего Творца
Хдосхотѣвъ Бѣстх радень Бѣсшнемь.
Смотрягай самъ Насм Инасѣтло Прх
рофета своего, Которого Мѣѣ здарѵ
вѣго; Знаѵ сѣ понѣсе, Язато бы
палъ. Знебесного Мешана Изверженъ З
Высокой сѣтлодх, Доглѣбокох темнодх:

Ѧстоздержено сюемъ Тойфе Лѣкадый Дхъ;
Позазрѣвъ Ноѣ созданному глѣю, Ѧге
стис Его, Хрансому Бытхо Адамоѣ.
Ятогда Бынайше лакомѣе, Ятыс Пре
стоѣ Ееѣ Хадама, Хнедосего ста;
Но Ѧгетвертво Зло Бсмыслѣе; Горь
Врѣшво Бломво, Обухйѣе, Авоѣ
Ионь Набугле Хапна Авос обухъ Врата
сюего. Ятых Злостх Барго свѣто По
лоѣны Елементомъ. Тако сонь Ноѣдхъ
свѣто тонкхх тѣла; Тако Бс Недлкмых:
Тако Ятыхо Дѣ Флодх свѣто тонкх Неоу
лоѣ Бдкмх. Зазросто, Ятыха, Прх
готбста Недѣлямо Прхдшх Недлкмох.
Свѣтъже Дѣ Елементъ Врѣшхъ; Елхнѣ
Надрѣгого Тлаѣшхх. Тако Земля, Надо
лѣ; Ятосвѣто Бдкмых. Тако Ядло
сти Сатаніны, Дѣ Врѣшхъ; Лакомѣе,
Тако вода, Обухйѣе тако земля.
Атако З Елементовъ Бс Жных рѣк Сотво
рены свѣт; Тако Естьсхъ Четырехъ З
лодхй, Жных свѣт Сотворены Аптаволомъ
Ятьмх Начаѣтъ Домирь своемъ;

ѧзыкъ ѧнегдѣ. Мышлѧхꙋ ѧбогатꙋ
ѧ сѣмꙋ ѧ ѧгарѧномꙋ ѧ ѧрелиѳѣ, ѧ ѧхꙋ ѧ ѧнѣ
ѧлиѧхꙋ, ѧ ѧкранахꙋ сѣта того. Ѥгѡ
мы блоудницꙋ нарицаетъ, ѳ глаголѧщꙋ бло
ѧбрѧнꙋ. Ѩкоже сѣтъ сеи ѧдомыи
ѳѣла сотворенаи, ѥмать разстоѧніе
нѣ, ѧсѣкоꙗ ѳземль: Тако ѥмꙋ
сатанинꙋ разлꙋчи, ѧмира ѻтца. Ѩко
тма, ѳсѣтца. ѳ мірѣ ѧдомомъ ѳѣла,
мѣсто ѳѣломъ ѥдномъ.
Тако ѥ ѧ блоудницѣ мірѣ, тѣло ѩко ѳѣлꙋ,
мѣсто ѥсть ѧстанокъ блоудꙋ. Прѣ ѳротно.
непостоѧннаго ꙋма, ѩко ѳода. Легкомꙋ
слюности, ѳ ѧзꙋмлꙋ ѥ ѧ ѳѣнѣніа ѳ блоудꙋ,
сѣтъ ѩко ѳодꙋхъ. Тамѳѣ ѩростѧлемꙋ
ѳоѧмлѧѳѣ блѧдныѧ, ѩко сонꙋ. то сѣтъ
ѩко ѥлемѣнтꙋ блоудницѣ мірꙋ. ѥ ѩко
по горы камѣнныхъ, ѧсѣкоѧ ꙋмїе ѥ ѧзыка
менѣлое сѣрдце; слѧлость ѧрхѡѧнѧта ѩко
ѧзѣтѳѣ: ѧсѣкоѧ разꙋмѣніе ѻсѣѣ, ѩко
ѧсѣта ѧредѣсь; ѧсѣстрота ѥ ѳоспѣхъ ѳо
ѧрѣхꙋ, ѩко слнце, ꙋстаѳѣнѧта прѣмѣна
ѧѳѡброго, ѳ козломъ; ѩко, лѧна. ѧдѣ сло
ѳорогомꙋ рогꙋ злыи мѣсли ѥ ѧлѡзнѧрѳѣа,

ѩко мѳре. Сѩко ѳѡ мірѣ, ѧсѣ ꙋрѣ
шнїꙋ фѣлѣѳѣ; ѩроганы маѳомѣтѳы ере
сѣ, ѩншѣх ересѣхꙋ ѥпротивнѣцꙋ хрѣѳы
хѳѣ: ѧ ѩхꙋ ѳѡ нѧшимъ царствѣѳѣ ѥ
ѧбсѡѳе ѧлѧкѣтель сѣтъ, ѥпрѣхѡдницꙋ бо
мꙋ. А ѩко мы ѧбрѧныхъ, ротѣхѳѣ ѥ
ѩроѳꙋ того мѣра злѡбнаго ѳоѳѧѳѣхъ ѳоѧ
нѣсмы ѧсегда. ѩко ѥсть писано; не ѥсть
наше ѳоѳѧнѣа, ротивѣ ѥ ѩроѳи ѥ плѣ. ефе ѵ
но ротивѣ нагалѣѳѣ, ѥ ѧлѧѳѣ тѣмъ; но
марѳѣфителѣ ѥ ѩрадꙋмъ тмы ѳблаѧѣго
ротивѣ ѧроѳѣ злослѣѳѣ, которїѥ по нѡмꙋ;
ѩко ѳознанꙋх тѣлаюсѧ. Ѧпрѣто, на
ѩко ѳы непрѧтателей ѳашихъ прѧимѣте ѳсѣ
ѻрꙋжіе ѳжіе; рѣль ѳлѣнныи паѳѣль;
ѧ ѳѡбстесѧ мѣдне застѧѧли ѳѧнѣѧтѳы,
ротивѣ ѳшелꙋи злѡѳѣмъ шатанскихъ.
стѧте ѹтвержены повѣдра ѳашѧ праѳдою
того ротивѣ лѣв ѳогойте. Стѧѳте поꙗ
ѳашѧх повѡрноѳи. Ротивно ѯѣзроѳи
зѧчнѣѳѡ, ротивѣ посхи смѣреніе; ро
ѧ ѩко ѳѡ ѳѣрѳѣніе: ротивѣ ѳѧи
ѳѣа: ѩрато ю ѧхе; ротивѣ ѳѣла ѵтвѣ
ротивѣ ѻѳѣрѳѣа посты; ротивѣ ѳрадꙋа

полкй. Хедай ноги ѧшь вѣдѧть что ѳзы
Напроѳзъ Ерлїи; Посылайте свѣтло этмъ
сѹщимъ. Аще кто ѡбрѣсти, грѣшникы ѡбнѣ
тѫ завѣщанїемъ Его, тамоѳный покрїетъ
Мнозѣство грѣховъ сѳихъ.
Сострѣймѣте ѳбрѣ ѓако тарчѣ, Замоторо
бозможете, ѳсѣмъ стрѣлы сатанїны, ѓаста
ленїе погасити; Ѫтерпѣнїе ѧшего спасе
ѓако ѕѣрого, Ѫмегъ ѧхо ѳный ѣре ѣстьсло
ѳ нрїе: Хаѧа ѕѣа ѳѣнѫмъ. Ѧлгоѳъ корѣ
Ѫмѣйте ѓако ѡчнѣ, Ѫтоѳо спалѣте ѳсѣмое
ѹтвержденїе сатанїнское. Ѧгды тамоѳое
сѹрѣдце Ѫдрѣвнѣ ѹбѹрга ѹбѹдась ѧбмоны.
Тогда ѹбоѧтьсѧ, Ѫноши сѳи ѡбратѧ
ѳ ѣвглѣ. Сталоѳой ѣхтъ. тѣ
трѣмъ ѧѣо ѳѕѣрѣ ѣсть; Мѣсто ѓаслоѓанїѧ
Мерх страѳѣлюѳыхъ люми Ѫгрѣшныхъ.
Сѳой ѣхтъ Ѭоно ѣсть тѣло, ѧ ѧша ѣдѣщ
Ѫѳоѣнѣ; Ѫсухрателх ѕѣѣтѫстѳа
тѳего глѣге; ѓѣ Ѫгглы Его.
Тамоѳе ѫсѳонхъ Ѣмъ ѧхѓаѳолъ, Ѫѣмонѣѳго;
Ѣсемх тѧ премоѳе Ѭна тѣноѳх; ѕефло
стѧми сѳоими, Ѫфѕѣѓѫстѳо Натонаго
ѳѣерѣть, ѡглѣге ѣѣлной: Тогда ѕѣѫ

ѳѣтѫ грѣбомъ ѓако ланцѣхѡ; Ѫзаѳѣѣтѫ
ѣнѳѳлѫ ѳѣтнѣго ѳоѕрѧнѣ тѣ нѧго, ѳаѣлонѣ
Тамо ѧхѓаѳо преѳа смерти Ѫмѣѭа ѣѣтнѳѣ;
Ѫтцы Злѣге Нещасмѳыѣ, Паѳенїе тѳоѣмъ
Засмѣтишъ ѧгглоѳъ ѳѣїихъ, Ѫѣѣѣлѣѣе
сѳое, ѳѳрати ѡтѣѣе. Тоѣмо ѧхѓаѳо
Ѧѣѣы Его ѳозрѧѣѣѣтсѧ ѕполоѳѣ тѳое
го, Ѫстрожграной ѣхтѳы; Паѳенїеѳѣ
тѳое, Прелѹѕоленїемъ само ѳладїѧ тѳоего.
ѣыѳаѣтъ. Легъ клы засмѣша Ѫѕоѣ
тѧфы, поѣх сатанѣнѣ злоѳѣ; Ѫпреѹоломъ
ѣтъ, Мѓроѳѣфцѣ, Ѫпосмѣтьсѧ Прелѳѣѣ
ѳловнаго Мѓра; тогда станѣсѧ ѳемлѳѣ
ѕѧхѳоѳѧнѣ; Ѫѓрадо Неѳѣмоѳнага На Нѣсѣ лѹ к.
ѧгглоѳѣѳїи: Ѫстымъ Его Патрїѧрхѡ
Ѫпрѓѡ, ѧпѳолоѣ Ѫмчнѳѡ, ѕѳѣѕѓранѣ
ѣхтѳѣ, Ѫѕѳѣтѧѕѳѣа тѳоего; Ѫсѧ Црѣ
Неѣесныѣ ѹѳѣесѣлѣтсѧ, Ѫѕыйѳе Настоѧ
нѣ тѳое Ѫѓрѣ, ѓогатыѣ Полаѣть ѕѳѣтѧ
цѫ сѳоемъ, Ѫѳобромъ ѳоѕрѣнѣѣ Шатъ ѣѣлѧ
ѣ Несметелноѳѣ Ѫѳѣнецъ Неѹѳѧѳѣѧемыѣ,
Хорѣнащїх ѳѣѓрѳѣѳ сѳое Неѣесно. Егоже ѣѣ
ѧх. ѳѣѣмъ Намъ Полѹчѣтх, ѣлгоѳатїѣго ѳѧа На
шего Їс ха Емѹже слѧѳа. Куѣно сонѳе Ѫхѡ
Его Стымъ, Нѣѳ Ѫѣно Ѫѳѳѣѣѣ ѳѣомъ ѣмх.

Ѻ сластѣхъ мира сего. ѩкоже грѣсѣхъ его
ѻ[т]ъ оумножѣшасѧ паче содомы. гла҃ ѱ҃і.

Оувы мнѣ вдалѣ безѣ нѣкаго, комѹ҃ то
злосмрадьнъ мирѣ оуподобихъ мю.
Подобе҃ есть морѣ кърлїѧзомѹ;
всегда зиѕ҃ стра ѭтремѣна.
Вълънъı его смѣщи кнѧтѣѧ. наподобне
ѧ҃шѣ готѣѧс ереткщѧе. Вконѣѣ разбойнı
ух ѣмоны, засѣли пѣти прадѣшествѣнныѣ;
лодѣѣта звѣного недоѹмѣѧготѣ.
Сто҃ морѣ ѳеклованїѧ бе звѣстное, часѣ сме
тнъıѣ вогльбинѣ адовѣ; корабль состарѣлъıѣ
грѣхѣ стьрпѣнїѣ ѣмонѣ. взѣрѣхѹ мракѣ,
незѣломо ѣга; монїѧ оуѣдѣтенаѧхро.
Ѳхронъ жегѹре сонъ страшлнъıѣ, прадосѣѣа
ѣга. Ѩкостнѣнѣ мирѣ сеѣ злосмрадьѣ
половенъ морю, ѩко сламомѣва домѣтъ
сѣдае. вѣсѣтъса ѩбѣнѣтъ нечловѣкомѣ;
вѣѣѣдѣа жграе прѣдѣѣсмѣ вонамѣ;
оуѣъı мнѣ хотѣѧй бъı нѣцѣ зѣѣ прѣщи зро
вонъ подлами, нѣкънѣѣ флоѣкѣ тѣопхъ.
пололамѣнѣ нѣотсами. тъı оуѣсѣ вогль
лефшѣ ѭфлостѣми ѣко ѳрѣломъ ѿплѣѣае
Стевъ нечистота, сѿ вѣодѣ море ѭгралъı;

Нето вѣсѣде оуѳѣдѣѧго ѭтрок. зрѣѣѣ.
ѣшѣ ѭтъıло вѣѣѣ сѣлъчѧго. ѭсѣвтодѣное
ѿко ѣма тѣмѣго грѣѣа помрачѧго.
Стевъ тѣѣа, ѭраѣон, смѣѣ скрѣтъıѣ.
а оуѣѣѣѣѣо, ѣако лѣѣѣ несѣтъıѣ.
Посѣла насѣѣехъ пѣрѣое мѣсто засѣѣае,
ѭпрѣѣѣ оуѣогѣхъ ѭѣѣѣае.
Зрѣхъ шѣроко црѣѣѣѣтъ, лобѣсѣ ѣнародъ
ярѣе. ахѣщенїе ѣако ѳѣвръ злодѣтъıе.
Стевъ фрѣѣла ярѣѣи слезѣнъıѣ неѣъıсѣхѣа
тъı грѣхолюбѣе сладостю; роскошнѣѣорадо
стю, тъı мѣдрѣ цѣломѹдрїю, ѣго богатни
ѣѣ ѣалостю: оуѣогѣ тосѣмѣѣстю.
Тъı слѣфѣѣнѣѣо ѭлъѣѣтеле сѣѣѣмъ, ѿ
ѣецѣѣешѣ много, адогѣѣнъı посѣлаешѣ оуѣъıѣ.
ѣѣѣфе нѣсто нѣѣѣѣнѣѣ цѣѣѣѣ ѣодъı.
Сего ради нелюѣѣте мирѣ сего злосмрдѣго.
ѭнѣгафе ѣнѣ. Но скоро ѣѣфѣте ѿпрѣлѣ
стѣ его, ѣако лотъ ѿѣѣалѣѣѧ содомъı
догорѣ сигорѣ. Полѣѣро вѣтѣлномѣ фѣтѣлю
ѣмѣрнаго ѭпрѣсѣѣтлое црѣѣѣо ѭдо. Емѣфе
слада ѣѣѣно сѣѣще, ѭдѣо сѣѣ его ѭѣ
нѣ ѭѣсѣгда ѭѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣ.

Часть вторая ѡ Двѡ Мѣстехъ. Ѡтенѡмъ Вавилонѣ, Іѡпресвѣтлѡ Сисѡнѣ Внемже Хс вѣчне Црствуетъ. Бесѣда. Пятая.

Ѡ Вавилонѣ, что знаменуетъ сіе мѣсто великое. Глава. еі.

Блгрчи Богословцы Нашѣ; Егда Языкы и рѣчи, Незѣдомыи Чаѥницъ Еврѣискихъ; хотѣли ѡписати и Посполитому Народови оуказати; Тогда оуживали Романтыхъ рѣчий, Подобенствъ и Прикладовъ; Абы ты снадѣйше зрозумѣти, и понѧти могли. Або Дѣмъ, иле Естъ Незѣдомыхъ речїй, и смыслу Нашему Нелацно понѧтыхъ; Тыи и Иначейсѧ Дѣповѣсти Немогутъ, Тылко двома способы; То Естъ Приповѣстию

фбысѣвдамїи
ѧприлодѣ. Ѧко Ѳвломосмх Ѳбразѣ.
Ѯловѣнѡдо Матерѣлнѣ.

Ѧко Ѩоанъ Стомї Єлицѣ, Ѿпѣсѣтоми
блостѣ, ѧнедѣрїе людѣ Филодѣлого;
Самы Ѽнѣсхѡ, ѧмѣсто ѧхѡ; Єрѵсалимъ
апо҃ї҃ назѣ Содомого, ѧдутто; рекъ ѧлефѣїѣ
нашѣ Ѳс҃ѣ҃ расплатѣ бысть. Таковѣ ѧ
погайстѳа пєрвого; Ѧлга ѧхѡ ѧдолопомлонє
ѧна ѧгародѣ, размногыхѡ, Самы ѧмѣстохѡ
Золодное Ѳетхого ѧдама; Надѣль Ваѳгѵлономъ
Негкстотѣ Єго, ѧдолопомлонєнїѧ ѧдмѣщєго:
Ѩако ѩасньѣ Ѯродѵмѣтѣх Моѳѣ. Ѳдолодѣсѣ
Єгослодїх Єго, ѧдѣ же Ѩако Мостъ.
апо҃ѳ҃ї҃ Єпрѣдѣ комнѣ Єдинѣ Ѳбсємх дѣтлодѣ; ѧхѡ
Моѳлга сомного, Мѳтагх; Прѣдѣ дѣтѣх
Ѳказа Сѵѣ Любодѣицѣ, Єлликѡх Сѵѣтагєх
Надодахѡ Многѣ; Снегоѳе эщетєсѣдѡ тѳорга
Крѵлєѳе Зємьскѣ. Ѯ пѵтилємѣ Филѣгхи Назємъ
Єдина Любодѣанїѧ Єлѣ: ѯдєдємта доповсѣ
Мѣсто Ѧхомъ ѯждѣлємъ ѳенѣ Сѵѣтащѵюто на
Звѣрѣ Схрѳономъ, Ѩонѣ ѧмєнѣ Ѕлгонѣ рєкъхѡ.
Которыи Ѵвыѣ Семь глаѳъ, ѧрогоѳь дєсѣть;
ѯ ѳена Сѵѣтагага Нанѣ Ѡлєгненна Эпофхѳ; ѯ
эѳємаѳи, Коупрашона Злато, Жѧмѣмѣх

дорогимы, ѧпѣламх; ѧмагогх Сашѣ Злаѵѵю
ѳрѵѵъ сѳеи; Ѩонѣ Ѳбрѧлидостѣ, ѧнєгкдотъ
Эщетєгєѳѵа Ємѵ; ѧнагелъ Ємѵ Напксаномѵ
Таєнѵца, Заѳлѡ ѳелѵикыи Ѵѧка Эщетєгєѳѵ
ѧѳѵбрѧлидоѵа Зємьскѵ.
Ѧкѡ тѵ Ѳпхєѳєтъ Намъ, Ѩоанъ Стомї, Ѳемї
ѳое Мѣсто Заѳлѡ: ѧ Эщетєгницѵ Єго тысно
Ѳбранѵю; тѵ Запрѳѣѳы, то розѵмѣѵѣ
Моѳємъ, ѧкѡ той Заѳлѡ рѣ Єсть Зетхїи.
Смоль Страшныи тєѳоно фарѵѳоѳаныи; Ѩонѣ
Ѩно ѧмлагда ѧкѵпаго Паѳѵа.
Тогда ѩо Эѵмѡ рѣ Эѵнєсѳѵѧ ѳѵѣ Ѩодагого
Наѳѣ Крѵлєѳѵа Зємьи; ѧстраше ѳѵѣ Эсємѵ
Сѣтѵ; Ѩако смоль Ѩадїѵыи, Ѩодиратогїѧ
Мєгє Многихѡ Народодъ. Ѩако Прѣдѣ рекъ та
доѵи Ѽтогєдаѧ, Ѡстанѣѵѣ ногами Ѩодо данїѕ
птѵѧ; ѧ Ѯгодѣхдаѳы Ѵроѵю, Ѽфарѵодасѧ.
Заѩѣ тѵранодъ ѧкыхъ, Цєсародъ. Заго
лѣѵса ѧдѣѵѣста Запидєрѵѧ, ѧнєрона ѧ
Заѩы Ѵѣѵхтелєи.
Семь Глаѳъ, Семь Крѵлєѳстѳо: Цѵрѵѳа
ѧкого Сѵѣдѣѵѣ Наѩо Єсѣ.
Єна Сѵѣтагага Насмыѣ Тысно Эѵранаѵ; ѧ
лѣ ѧгордость Знаменѵѣ Цѵрѵѳа ѧкого.

ѧкѣли Златый; достатокъ богатества; зло
та сребра мнодѣство.
Ѳ Ерѡдіи есть Есть, идолопоклоненіе всего
сѣтнее; Царь Неѳидотъ глаголовъ, имена
глоубрѣнїихъ; сиѣта ума изложеніе на
ха сна цѣлы. Которого погани, ѳфесцы
х глоубрѣгїи, и глоузнили назыдаюсѧ его
распятаго ѳилоѵно ѵгародникомъ Премѫгѣ
нымъ Стымъ; Прходѧщи и ависи ѳзапрѣщѣго.
Апѳано Нагель, имѣни плѣнаго; значитъ ѡ
шѣлата, зрадыи ѳгара имѣетъ Шатаны
которые наюнь часъ много вогло ерѣмь.
Ч Ѡлѣшне Есть Назда ѳилоѵно ѳаптолодъ
Христовы и бгословцодъ. ѳпетра; Їѡана;
й пе ѳ Кѡлита Папы рѣшлаго, и ѳеронима.
Но ѳбмо яко до ѳилань халеѣскомъ, за
наѣхолоносора, и ѳатасара; ѣкели мно
гих Чари Мегта Ѱѵглгарова ѵсо ѳлѣи.
хѣреле твхъ, идолопоклоненіе иѳшелалое
и до ѳ ѵластво. Телы ерѣмь нато ѳдона
ко наше ѣсло, слѣфѣнѣ шатаскох; но ѳбмо
ѡ тогда роскадодъ Наюѳесь сѣтъ; слѣф
ны Принослѣти ѵвсомъ; а не цѣ: Ѵпрѣмѣшаль
ѳбрны ѵфцхъ, Предѣроми ималѣтнѣ Цеса
сѣихъ, посланнатисмъ идоло, и ѳфѣбрѣ прно

ѣсть лѣмоно ѵрѣки. Ако Ч самаго до
лна, поразорѣнїю Ефѣсной артемидѣ, до
ѳбрено ѣсло на мѣстѣ, ѳнѣпагїй ѡлѣи. Но
ласного, ѳфїего ѳсще сиотла ѵбло ѣсль
надыгнана засла ѳпатосѣїй сострояъ; и
та ѵдавги рѣсное лѣто назда ѳилоно,
ѣлосиѡ рѣпло длга злодѣй Его.
Легь ѣфъ Нинь, Нешастань Злосмѣсый; алеѫ
ѵрѣ ѳогной слады спетромъ прѣшѣщх дорх
мѣ, тамо наѳбѣи Ѵртѧѣть; и поломоно ѳсѳ
ѣхъ ѳбрны прѣимѣѣть. и ѳбра Его апѣлодъ
петра Ч падла Насафѳѣнага ѣако слнце на
оуѳсь сѣто сїгаѣть. ѵгра
А прѣто ѵга, з
нѧемъ Его слодуя, Немѫры рѣсѣїй, анъ ѡ
ѣкѳателей Его; ѳилоно тѣны имѣнѣю:
но згромабѣна изобранѡ, ѳсего сѣтнахъ
поганѣдъ, Непросѣщѣны народодъ; ѵгрѣшны
ходъ, хфе изъ полѣты дыѣть: и ѐретико
злоѳбры глоузнѣродъ. тако ѳбмо
ѳѣ назидаюсѧ ѳписмѣ сто. тѣнысмь
ѳилоно; и злосмѣы мѵро: Ѣдно то
значитъ, Ѵртво сатанно.
ѡѳѣврано мѣшань ѳилоси. хто ѳѳбродѣ
ѵпѣцы Неѣстїи, Знамѣнѣю. Глава. ѳі.
И Ѡ Ѳ ннъ Есть ѳилонь лѣсто ѳелцо

Зобрана єсть нєгєдніхъ, сноу гнѣва ѳчного,
Мат ті Праѳ демонє гако тєрн тасѧ, сѣта чнєть,
Конєцъ ѕахраєтсѧ намєщанна; хѵѣчное
Зачнєна. Ко комоу єсть, сонный стра
шливый, семогланный, фмкй дрєвній пре
лєдни; которыхъ нєтъла єдины подкрае;
но кдинъ люсцихъ. фмкй тєрѳно фарѳода
ный, акгаѳ єсть.
Которыхъ ѻфарѳодаєсѧ крѡвнаго мноѕи наро
ловѣ кпромѣдагоухъ крѡвь мгнѣ хртоѳыхъ.
Семь главъ, голоднѣшихъ семь ѕлобкй;
Ѕазро, пєха, лѣномдѣо, гнѣвъ, негода
та, сѣфєрдѣо, лѣность; сіи семь двхо
лѵадѣи, кдолѵѣющїи довѣцъ сє. Протхдны
Їса аї праѳь кдєх, кземералх дарѵмъ дра
стаго.
Солкѣє свѣтъ мноѕїихъ народы погапыхъ,
Ѕлотворы змихъ кродх, кторгѣ поп; ка
мѵгае кхѵ, данетаѣсѧ сѣтлое энп по
знанєгга.
Адєна ѕатащата насмокъ натымх годо
мх, оудѣлѧемаѧ злато кпєрлмх;
Пыха єсть свѣта того: кпата то сѣт
ната ѳшєтєгница лєсти оудєсь сѣтъ;
Кѣволѣ лѣдати. ахѵ тлѣнного народа
на, кво содкгаѣоло кгрвхо; ѕивгаєщѧ

Помаєне Люцхтелей сѣхгъ.
Мага ѳшєтєгница негодаѧ, элагѣсѣю
щхрото продхраєтъ энародѣхъ; кгапо лѣ
ца ѕѣсоки члосо рѧсаєтъ кодгатх; та
сѣѣ кролѣѣго, кѣлоѣа нєєдє, плагѣ
кфрасѣкъ фанаго наѣвцх нєѻѕрѣо.
Ащо рєцла та сѣѣ кролѣѣю, то знамєнѣ
єтъ росцошъ того сѣѣта, кѳшєлѧщѣго ро
спѣстѣ; кнєподѣ дѣо законѣ вѣємъ.
Апгано нагєлъ напсано таѧна, оуцагѣє
ѕрады кѳшѣлана; аѣа ѣѣмъ прєпсхѣ
кросношъ грѣхъ, ѣрода элшѣ кдагкдаєтъ
го смєрті ѣѣного.
Ѣрѣвъ гонои дєнѣ пышно ѣѣранои, ча
ша златаѧ пона гѻкрилѣѣсѣ: срєбро
лювіє єсть; корѣ єѣѣхъ фмы. тылло
прємотрємѧ глѣге тлѣно; ѣсамоєѣно
тох тащъ златои. гапо пона єсть мє
ѕдои кѳлѣѣон ѻкрилѣѣсти ѕємои.
ѣѣѣ фмѣѣх, сѣрлѣсѧ нанъ тох тащъ.
Кпраѳє днєх пѣно трѣтхны гадѣ змкє
ѣѣ, смєтоноснаго; ѣоѳєра ѻплыѣаєсѧ
змх кхѣдѣѣсѣ; ѻѣлогихъ скро кѳлоѣщѣ.
Єтои тащ златои, толно кѳѣѣ ѣѣѣхъ
кѳихены злата дѣла кєрєѣра; дѣга

тѣхъ чашь злáтыхъ, чранúцъ зѣнúхъ кроúю
намѣщены, и морѣ сокроúто змѣшано.
Таúна то чаша проклятаúа сѡпогатúтъ
сѧта, зѣлúе ѧдоúныхъ. Палацы имá
жѧ станалые, имѣста, сфѧндамéнты
ѧзсѣроглае, и нéзпамятих ѧзожнѧто
ѧлетъ: и трéтого за сѧта помѣтъ на
ѧхлаѧ, сѧтатúтéсѧтаго, и кроúе ѧсúю
кроúъ спрáхѡ мѣшаѧ: сѧтатѣсню ночá
ми попирáетъ.
Áлúатѣх чашь злáтѣх хс̑ прода̑ есть
Непродáнúй и сѧтаѧщéѧго его на мѣстѣ хо
ѧхтъ. Ѡлтарь ѡбúдранúе, и трúзны,
и манадúрь, ѡгнé сокрúжены и спáлúшюнúе.
Стúна продана. Прочее же помогú,
и слезáми затрú. Áлúа тѣх чашь зла
тѣх матúх нездúшных ѧбúтú сѡúй напúлú
продаю, и ѧзгалое слодúганíе нечсто
та слúѧи прелюбодúганíе, сѡлѡ̑сила
сúзéрна, слодúйѧо, разúнú лóжное
сѧѧхтéѧо; крúво прúсúзѧо, нéпра
зéнúхъ сúлы, крúжа ѡбúдúтъ. Плачь
ѧлоúцъ, нагѡта сúрота, глá нúщúмъ.
Тѣх чашь злáтѣх хорогаги хродъ, по
забúда ѧбúтúлú нéзнúнúе чтырнáдесять

тúсящь. Áзáфь то малúа сѡбра
лúзость этúй чашь, и трúзúна чúсть ѡ
мúседа; ѧшелúаúй если кто дóгетъ
пúти стúх чашь трúзúнú, тамо зúй ѡ
мре смéртю ѧбнаго.
Млúатѣго чáта, потаéнúа здáщи и
прелéстúща, нынь ѧтúе крúпúмъчúла
сомъ; Рúйдѣте рéте комнú ѧ мéш
кáнцы зѣнúхъ; и ѧсéсельтесѧ сомнúго
и пúте сúнéлúха, моегѡ. да но ѧлмú сúрú
нрúщею, и ѧдоза нúсмъ. и тáúна сúмú
глáсѡ мнóги прелéсúла; и сúсовú потаг
нúла, слáдкú ѧбúла сéго; и мнóзúно ѧ
нынь чрúе зѣнúи четмáны ѧолнѧéно
чатúрéде, ѧбúла сéго: и прéтого сúзéрнолúчéно колúна сѡúй помлáнúаго, и здáлúго
слúжúтú ей; и лúвúцы зéсúнúх ѧсхлы пом
лúлú ѧ тúй разночатúлú.
Сéѧсѣ ѡбúчúи и многатúх, старúцы и мла
дúх лонéх тúсняѧтсѧ, и трáгнутъ пла
сéлúща ех, трúтúзнú смéртú ѧбнюю;
то éсть досúшюзатú; и чрúво тѧорúтú
зросúшú во ѧбúлú ѧстáлúх чрúжú долга
сѧ: сего, радú рéнь, матú эштéгéсѧ,
и сѡбрúдú ѧодúлú зéсúюю. Тáúна то зéна

Негѡдлаго. Дѡдѣ ѧлѹчшюѧѳ, Прелюбодѣѹ
тѣнцѹ, ѹбѹѥщедъ ѧчны чрѣѵотворцедъ.
Ѥдѣта того Ѩлосѹ ѵфїй, Прїзываѥ ѳбѹ
Тамѡдыхъ; Которїй радѣ слѹжа, сѡвлѣк
ѡнѹю; ѧнапиѳаемѡ сѡнемжа ѣ, Ѹлта
Хѡдѣвте ѧзнѣга людѣ ѵюй; ѧнето
Сполитѹйтеса чрѣѵѡ ѥмѹ. чрѣѵѡдъ
ѥмѹ Прѣлѣзѣ ѣдъ до нева.
Ѧтако Много ѡна разбогатѣла Ѵродѣчала,
Тѡло дайте ѣй Мѵро, ѵѡльзнїй, плачь,
Ѵсмѣтѵ: Се Ѩлъ Подѣльваѥть ѧгломъ;
Которѣхъ домѹвъ Прѣдалѣены, ѧвы тѡѹ
чинѣли ѵсѣхъ ѳделѹѳанныхъ слѹга Мѵровъ
нѣены, Прѣдали. Понеѳаѳѣ рекла ѣдъ сѵѣ
Царїщего ѧѳѣла ѳа Негсте плачь Неѡузрѣ
Наѳѣли. але ѡто Неѡмешлана Прѣ
ѣе Нанѡ Погибель ѵдолѣвѣнїе ѳвѣное.
Смѣтїю ѳѡ ѵглѣ ѡ сконгласса; ѵѡгнемъ
Звѣри Неѡдѹшена, ѵѳотѵмъ Заѵнена
Бѣде; Послѣѳѣи Прѣлѣзѣ ѣдѣѣхѣ.
Которїи ѡнеи Пророзѣали Мѡгачи;
Спѣдѣ Назѣмѡ Завѣнѡдѣ, ѵѳонѣйдѣ
ѳотѵмъ ѳѡгнѡ ѳаѵнѡскала, ѹбѣѥ ѵтомъ
Непрѡѳѣѳста, Крѣпость, Щарствѣ.
Гѣла Ѣсѣ ѳоѳѣли ѳлаѳѣти бѣдѣ; сѡ

Знагла, Несподѣѳане Прѣшло Натта Запѹ
ѵне, ѳѣчное ѵмѹчѣнїе ѳвтей ѵмешано
Тѳоихъ ѳосѡръ ѹбѹфхшѣ.

Сѡпаѳенїю ѳаѵлона; ѵлоѳѣчной Ѣго Почи
ѥме. Глава Зї.

И Сѣ свѣт Тамѡдыхъ Ѳлосливыхлю
ѳе; Которѣхъ Непрѣзнаю Мѵро пе
кены, ѵкарѧнта сѣнь Ѳагрѣхѵсѳѡх.
Аѣсли нѣмашѣ Ѳлы Карѧнѳ, То пе
ѵлоарѣ нѣмашѣ Запласы. ѵщѡ ѵѡѳельсѳѣ
тѣх Нато сѳѣть тепѣли, Теѳы ѵармо
терпѣли Сокрѹвтнѣх Мѹках; ѵнѣѡ ѣѡ
Несправеливымъ сѣѵего. Сѣѵе Мѵро Негѳ
стиѳго, чрѣшниха, Ѳсправеливы, Ѳеѳѵ
нѡ Мѣсть посадѵти; ѵтѵмѣ ѵсѣѡто глѣѵѣх.
Аѣсли же мѣсто, ѵное чрѣшниѵ, ѧчное спра
ведливѣ; Лазароѵ Пресѣтлое ѵнець,
Ѵно ѧвраамле; ѧвогатомѣ немилосливо
мѣ, ѳопламени Ѵѵенсло.
Сѣѣливъ справеливый сѹдїѡнѣ; ѧгню
Ѥсть Велнїй комилосердѵю: Тако Ѳелѣ
ный. ѵѳправеливоди Карѧнѳ.
Рѣто Непрѣщай теслѣ, ѡчрѣѵотѳоуѵе, Неспра
вивне ѳлшнѣ; ѵфлоѣврѣмѣ. Но ѵако Нар

прѣше оутвѣрдите Сатанаиле, ѩзвѣрвхаѣго,
Напоканиѥ Пріѧмѣ здѣсь ѹбо ласкаѥ, ѩмь
ло своѥ за пояфе, ѩко сдѣ ѹбѣдномѹ сынѹ.
Аѣсли знаѣшѣ Мрѣмѣѣго чрѣвѣшѣ; тогда
наѣбѣи трати дшѹ твоѥю: сатанаѣло тамо
зѣхѣ прѣщае, ѩкоже мати всѣхъ оубо
ѧтае, ѩзвѣрвха прѣходѣ.
Ходѣвай толѣ чрѣвѣшѣ, потѣшь сѧ ѣгѣ
ного застрагенѹ, ѩмѣшанѣць теѣого ѩ
ѹпалого ѧдѧмѣона. Послѣвай же далѣѣ.
Ѭ сѳтоемь ѧдѧмѣонѣ ѩмѣшанѹа его мо
ѧтать Прѣдух.
Ісаіа Сѹѣще рекѣ сладкыѣ ѧдѧмѣонѣ, ѩко раск
Окѣ чно ѩта ѣ въ содомѹ, ѩгомо рѹ; ѩнеѣнасемісѧ
его по до ѣтное врѣмѧ; ѩщѣ врѣтѣѧсѧ дѣвѣ
ѣ ѣго досто лѣ; ѩзѣлѣа ѣго згорѧщѣѣ
камѣнѣ. ѩ нѹѣдѣть ѩко смола горѣти
дѣнѹ ѩнощь; ѩнеѹгасне ѹѣѣное врѣмѧ
Ісѹгнѣзѧѧсѧ ѧнѣмѣ птицѣ, ѩпогкоть
тѹ ѹѣѣріе; сѹноѣетаѧрѣ, ерѣдѣ, содѣс
враноѣе, ѩнѹѣде ѧдѧмѣонѣ мѣшанѧа змѣе.
ѩспѣшаѣсѧ тѹ нѣсѹде, сѹсѹноѣетаѧрѣ
ѩдоспѣѧшѣть ѩдозотѣю дрѣѣ ѣолдрѣѣ.
ѩпогкѣго долѣть. тѹ ѩелень стрѣтошасѧ.

ѩко ѩѣ заповѣда ѩмъ: ѩсѹмѣолѣ зѣмлѣ
лѣти своѧ сѹѣтвѣрѧѣнїе.
Паиѣе ѩнѣ прѣѣ ѣлетѣ: ѩнѣѣе ѧдѧмѣо ере ѩ
згорѣнѣе, ѩкѣкѣще змѣе, долѣть ѩко
лѣѣѣе дорѣѣть; ѩѣласы ѩзсѣѣе тѣза
тѣ нѣлѣть, ѩко сѣны догорѣѣѣ.
ѩпостаѣлю, пѹтѣе ѩхѹ, ѩѹпоѣо тѣхѣ. ѩ
лѣфе ѹснѣть сно ѣѣзны, ѩнедоспѣть
ѣлетѣ ѹѣѣ.
То сѹть ѣласных мѣщане ѹпѧлого ѧ
дѧмѣона. Которыѣ дѣѧѣо зѣнѧраетъ по
ѣласть своѣо сѣдѣхѣ четырѣхѣ частїй
сѣѣта. сѣостока, ѩзапада, сполѣнѣ
ѩпоноч; ѩнатымѣ нѣнь ѹтѣѣѣть, ѩ
ѧла своѣо широко продѣѧраетъ. ѩсты
мѣ ѧдѣлномѹ, полѣ ѹдѣѣть, погнѣѣмѣ
ѩдалѣнїѧ ѣѣѣного сѣфилаѣ, ѩко ѣсть
писано. Паѣе, паѣе ѧдѧмѣо ѣлѣнѣѣ, ѩпо нї
нѹѣде мѣшанѧа ѣтѣца; ѩстрафница
ѧсѧномѹ ѣѣѣ нѣгѣстомѹ, ѣтѣць ѣѣѣго
лѣ сѣть, которы ѩрхѣомѣнаѧ ѹѣ; ѧ
ѩѣкоѣодѣствѣ сѣѹщаго сѣѣта. ма ѣ
Зѣѣроѣеѣе, лозманѣѣѣ чрѣѣо полѣглыѣ
чловѣщѣ.
Сѹноѣентадѣѣсь; ѧѣ

Ѳотно Врань Елѧ҃ Имѣетъ тѣлодѣ Его Ѳ
полѣ Поконое; Ꙗнесы Ѥсть похоту Телѣсного.
Тако Прелюбѣе Хилѧ҃щих Немогутъ Насы
титисѧ Неисполны плотскои.
Ефѣзе Недагосѧ похматих псомъ Ада Ѡдо
лѣнъ сѧх; Таиъ Инемлостиѧхъ Богаты
рѣзъ; Инеѹфитъ. Неимѣтсѧ Голосы сущих
Инщих духа Ко сѧх, Затмилъ Немлосѣдце
Тако Аспидъ Глухи сокоиомъ сѧхомъ.
Ѻда, Болне сѣта Неищи; Ѕношѣе Ѳотъ
стинахъ Лѣтаетъ: Тако Изолдѣе Крово
пролитель, Ночных сѣтодѣе Бѣгаюдетъ
Ѳолофищих; Лишенъ сѣта Нетѣсного; са
мѣе Ѳотъ Врѣха Елѣна; Ѡдологасѧ
посредъ Сѣтей, Мноѓ смертоносных: И
Ѳотъ Ѕлыих Фиѣтъ, Безбрашхѧ Инезбрѣл,
пѣсты сѣсѣхъ Авло добрѣ.
Врано птиѫа, Подѣлжъ Лѣтае; Пожар
ѣе Его трѹпы, Ятвла Метных Прѣзѣ
Тилъ Ихлѧѕоубиѫих Ятхраноде, Зхлаю
Мете телѣсѧ Народѣ Мноѓ, Жарлѣнъ;
Кродѣ Непоѣпнѣго Промѣдаю, Хразноѫщи
Кродосѧ Кормѣ. Змих Гадомъ, По
Ѕвилае тъ Елѧ҃; Фашхѣ Ѳучѣнїе, Оу
Ехдае Ашъ Глѣтесивю; Аѣлаща тыхъ

Которїих Несѣтъ Ѕсыпѧ҃ноны Оубѣръ Ѳтатоѣ
Хедѣрных Народѣ, Ихишных Росѣошнїщъ,
Мїра Ѕлосмѣдого; Ꙗнесытых Врѣхолюбъ
щих, Тако Елень Богатыи, Бѣгаетъ Ѳро
слоша. Погора Ѕссопох Дѹмы Жорлѧнъ.
Поразмлчны Падѧсѧ Врѣха. тыхъ Ѳодо
мѣсѣщи сѣго, Анеѳзалонъ Ѡбїе Ходгатъ.
Тако Ѳых Ѳсѣ, Сѣтъ Тако Шестих Неродѣмных,
Слѣфаще Сатанъ Хрѣхоѳи Его. То Ѕласных
Сѣтъ Мѣщане, Хлюбодатель, Тѣного Коупца
лого дѧлонѣ; Лѣда Ѳне Тако Метѣщь, Ѳ
тѣномъ Кровѣ, Оумерше Смѣтию Ѳѣтного. Ино
Ѕлатого Прѣпѣ рень.
Сѣѣле дѧлѣ Ѳогровы; Ятѣмъ Ѳорѣѕѣтъ Тако
Людѣ. Терзаѫще Ѕласы сѳота; То Знатхъ
Тѣфлое Стогнанта, Ихлатъ Ѳѣтный Врѣшны
Хватратоны Людѣи.
Сѣмномъ, Ако Лѳ; Кѣды Недолане Покармѣ
Злоѳѣ Жѣ; Тогда Оны Ѳгоредх Сѣрца сѳо
его, Ѕкатъ, Хѳолосы сѳох Торгаютъ: Та
ѕласне Жрѣвшихъ Стогаты: Жѣдыса Ѡлме
Онх Росѣшѣ, Сѣта, того, Исладо Врѣхоѳ
нам Злосмѣдого Мира; Тогда Оны Ѳомѣ
На Чѣенсѧх Ѳорѣѕѣтъ, Стогнанѧ; Хѕаѕыло
плаге Ѳѣтнымъ, Хлѣбе Ивле Пла Исмѣбе

tomyte
more
Ratiuay
nastiere
Cetowiem

Звѣздный; ѩтамо нагнѣтъ пло, сдого гада
эроспати гако ѵы гланыхъ, эндзати себѣ
оумираюти вездмерти смерто эѣтного.
Тѣ кводэ потиаютьсѧ змѣщающы эаплоси
мѣ ѫосплашѣть; таѣ ѩплгасанна
содъ, знати радо о которїх эоздравѣютсѧ
сточьцелѣ ѫтатрагенѧ чрѣшнихъ ѫнепошѣть
тѣхъ людїи. Кѣы полепретъ црѣ эпадъ
Маѣ эморе ѡгнѣное чѣсное, эпащенъ, напоѓрѣжѣе
ѡгнегранома лѣтафамѣ; ѩше тлѣнномѣ
ѫкѣ, ѩлѣо эелорысоэѣ гако ѣсть писано.
Падѣ падѣ эаплѧнѣ мѣсто эелпное, ѫвѣ
лѣть мѣшканѧ кѣсомъ, ѫхранѣтѣ эсгало
мѣ дѣхѣ негпѣломъ ѫрасноглле чѣ крѣпость
Ѭрѣдѣа Его, гако расыпа гоморѣ ѫсодомъ.
ѫсоѵратисѧ дѣдъ Его эсмолѣ ѫзелга Его э
горѧщый камѣ. ѫкѣдѣ горѣти дѣнь ѫношь
Ане оугаснетъ доѣвѣкъ. ѫнагоѣ ѫ ѫсрамо
тѣ ѫхо полѓхѣ плѧмѣ, ѫдо мѣгенїѣ ѫхѣ
досходѣтъ доѣвѣкъ.
Ѫосплагѣтсѧ поне ѫсролѣдѣ зѣнѣкъ, лю
бодѣѣѧще снею; гако прїѣдѣ энезапѣсѣ
Его. ѫзѣа Ѣзынь аггѣлъ крѣпкїй, камень
гако Млынскїй, ѫвозѣрѣе эморе, Модя
ѫ гако гаѣодѣ правдныѧ кѣгомъ, доѣерѣе кѣдѣ
Маѣ эаплѧно Ѵра эемныѧ, ѫкто мѣ непомнанесѧ;

ѫкѣвѣдѣ ктомѣ слышано энѣ Ѵла Ѵдѣцѣ,
эсего рода, мѣсныѧнскаго; ѩписанѧ тѣ
Маѣ Не оудслышѣтсѧ ктомѣ эотѣвѣ. шѣмъ
оѓранодѣ, ѫшѣмъ дѣрноэный невѣдѣ слыша
этовѣ. Ѵласъ фенїкѣ, ѫсэѣтинѣ сэѣта
невѣдѣ ктомѣ сэѣтими эотѣвѣ: гако тма
кмрань, эѣгне покрѣстѣ. Ѵласъ Ѳѣ
дѣцѣ эсмѣлон мѣзыкѣ, оудѧне ѫнеѵѣдѣ
хмѣ ктомѣ эѣгной радости; но тѣмно пла
ѵѣ ѫстогнанѧ; ѫэмѣсто слѧлон мѣзы
кѣ, страшный Ѵла крѣчѣ шатасного, ѫ
горлое сточнанѧ людїй затрагонасѣ;
оупалало эаэглона оѓнедателедѣ.
Шѣмъ дѣрноэный; эсгалон трезротноди,
ѫ премѣны; оутихне эѣла сего; которїх
подобено камѣнѣ млѣсномѣ; оѓрадѧющѣ
сѧ оудаѣгне непоболанны сѣ гротомѣ; пре
мѣнѣающѣ ѫсотирающѣ смертны гасо пѫ
ровѣнѧ лѣсное: Ата ктомѣ оуфе сметѣ
догасно, ѫ премѣны невѣдѣ, анѣ ѵаного
стренїѧ ѩлѣо сказѣтеноди; эсе ѩло
эѣмъ премѣнѣнїе догасное предѧне; ѫ
настѣпитъ эѣгное. Сто оупало эа
эглонъ. Знати не смертныѣ эѣгнѣго мѣѧ

METRIC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

грѣшны; предлежитъ смерть долгаснага, соиграющага прирождена людемъ; иже есть смерть вѣчная, нерастлѣвающаго тѣла огнемъ; иво сонмъ юныхъ пали анегдаи. Сіи же исамыхъ грѣшницъ достойны долгаше, нъ бысть незгора, иже не умертвіютъ; но только мысленъ мукъ ждущій вѣчныхъ вѣдѣти на тѣлахъ иша сопхъ.

М. Матѳа Хлъвре Христосъ сопхъ заходитъ всѣхъ, якоже Матѳіевъ сынъ чіи единородный; хлъжеще чистыхъ зритъ. Для тѣхъ не знаемыхъ раны иноплеменныхъ; изъ палата заблудившихъ, обрести и праведныхъ до тѣхъ мирное и прекрасное царство. Хлъже назвыи царствіе.

Ѡтрѣзномъ глась что знаменуетъ. Глава ѳ.

Глась трѣтіи ктомъ неуслышимъ сомъ палатѣ; Грѣхи свѣтъ, якоже сныхъ Апълъ; пророкъ, наученіе всемилостивый: тыхъ понесли глась сей на худыхъ свѣтъ, сподобляючи ихъ хвалѣ нашей, якоже его хвалъмъ тѣмъ. Христосъ твой можно подати: аще смо имѣли фѣрщики, всѣхъ грѣшныхъ

праведнаго бга; ихъ мѣсто глась фенихъ обупалого и тѣнаго палата, истому оудѣ раздѣлъ, и мірскіи оудѣмъ, и свѣтлыхъ ис свѣта: пресвѣтлаго лица его. Неоузрѣнныхъ недѣлныхъ подобныхъ.

Аминь Вѣрныхъ тѣлъ хѣ оудѣ нашъ; Предъ М. Матѳа чное и прѣсносвѣтное слово сѣтее; фенище пресвѣтлый, и престый; просвѣтихъ свѣтомъ лица твоего; и оудесели радоны и слалъ сныхъ глась предидыхъ оустъ твоихъ; егда речешь, прилѣпите глаголоденыхъ сноде сѣда твоего, наслѣдуйте цртво нѣное, оуготованное за Предложенное свѣтасего; сного глась слышать, хрістіанъ твое го небесного, спозовы всѣхъ на полѣтыхъ; хтъмо тя вѣрне ждалитъ нѣтно сошедше хтосъ духъ твоихъ; нынѣ и всегда и во вѣки вѣкомъ амінь.

Слова поученія бесѣдныхъ: Храмъ обученіе сополанію грѣшныхъ. Глава к.

Слухъ нынѣ оуслышите глъ Бдителя Вашего. Ласкаетъ васъ Пряди дающи, до

Прєсвѣтлаго, и мирного Цртва своєго;
Оу Рвшницѣ, Нєфорєлогвѣте сердєцъ ва
шихъ блоговѣріємъ; и заламенблостъ ва
ш. 11 шєго, розѣнѣте послѣшанїємъ и вброно.
Познайте томно вы, которїи рады на
пвдаєтєся смєрнжа златаго, Врвй
тожтво Нєбєсноє Любодѣицѣ вагласной,
Оувагте розѣмнымъ сѣгмъ тако вєло
фе вготовала вы, Напоторо Лвфете
вѣгнє спасти;
Лофе болѣзнѣноє, Страшноє, Огнє пла
мєнь чєвєчєскаго, и дымо тмы вѣчной
прикрытоє: Адотого, Опокла васъ до
сытости, трвпнаго смертєлного; тако
змєвы; и тамъ птанцѣ и назамбро
шалены, Посилає Натоє лѣфло болъ
знєноє, Спасти вѣчного смєрти. и по
крыває васъ тмою, абысте наѣбли не
оўзрѣли Прєсвѣтлаго лица Ца вашего
творца, и ласки Єго Налвбсового.
Але Отто Ласкавый Голосъ Ца вашего,
Призыває васъ досєбе, вопремирноє ща
рѣво Єго: толко имѣте оўха слышa

Мт. 3 м. 6 и по нї.

ти, и нєвѣйте що вобасъ Моєство Цвова:
и зимѣйте Обѣлєсном и зрамѣном Любодѣ
ци; и нєвиѣйте оўгласниками грвхвєм.
Врвсѣю Єм, оўмножєноу Паге вломы,
и гомороы.
Ты фе нынѣ познай Нещасливый Грвшнивъ,
и пысшный госпожнивъ, того свѣта; тако
Матѣюшй и Класавый Бгъ, подає тебѣ
Лѣкарство, на тоє трвтизну грвхо внѣ
ю, покаванїе. тылко Непогордѣй дарос Его;
Але зарадо зрадостю Прійми Єго; Неб
сладай доўстра, добарости налофе сме
тное. Невбдаешъ що та загадкнѣ и
дѣгерѣ, альо Опоноци потає. Вопи
рєвѣта смєть Неготового Недасѣла;
и згрвхами тылкими; Непоѣлатѣ на
страшливый сѣдъ Двїй. Но нынѣ послѣ
шай гласа Ца Бга твоєго, и поспѣшай
и прѣчь из исходѣ стѣного и згрвбнаго
фѣтича вдлюсливого Мира; и отѣного
и оўпалого вагдалона. и зыйдѣте вбмєри
вофи вотъ, вбмы восѣвтъ; вглвбокого

и тѣного пекла; до пресвѣтлого Неба;
ѿ страшливых Шатановъ; ко свѣтлым
аггло Бжїимъ, в товариство: ѿ пла
чу, и стогнаня, и смутку; до
вѣчной утѣхи, радости и
веселя; Его же всѣхъ
покаявшихся, сподобиш
же бе: нашъ получити.
И тамо тебе хвалити.
Вѣсно со Отце и Дхо
твой Сты, нынѣ
и завше и на вѣ
ки вѣкомъ
аминь.

X Piotr Stworzyński P. B.

Symu Zmłodości Nabywaiy modrości
Abyś na potym niebył Wzałosci

Wimie Pańskie. Amen

Ѡ пресвѣтломъ сїѡнѣ мѣстѣ Прекрасномъ, Небесномъ Їерлмѣ.

Бесѣда шестая.

Ѡ церкви Хртвѣй, Їѡмирно Цртвїй его.

Глава, ка.

Церковь именую, немуры и стѣны
згнилыя; которыхъ лѣта многїи
и, зепсованю подаютъ: а лѣто ѡ
гнь допопѣлъ, и внѣвечь ѡборочаетъ.
Ко Лю Бжїй, Выбранный, змеи поганов;
и грѣшнїков и еретиков; и ѡлюченный, ѿ
тыхъ нечестия и скверны: сихъ всѣхъ,
церковїю хтвою именую: которїй правую
вѣру имѣютъ до Зда Нашего Іс ха; и пра
во вѣруютъ до Стую нераздѣлимую и еди
но истотную Трцу престую: Бо Отца, и Сна
и Дха Стаго; во едино три и постасное Бжество:

Которїи захотѣвъ роскладанїа сѣда своего
хотѣвша долготы Его; инѣ бо ненарѣшаго
подложенїем Его, храда вѣчнаго; которого
дхъ стыи постанови, пре апостолы, яко
намъ сказа; пре вѣцы стыхъ, насѣдающа
зеленьскыхъ. Тако бысть праздне свѣтло Чрсо
вѣто хво; Прекрасны бо вѣсто имѣшанна
трисїа телнаго чрдва. Тако рѣша Его
ере ла пре прѣдла, оучнно она мѣшанна чѣлѣ
ходѧщи ѧзыкы знїи; Они, чѣлѣтъ
людо мнози, ата его ѧхъ; Они, сны Глогли
ѧко Мои, азобре вѣдѣ ѧхъ чѣлѣ, Глаголе бъ зде
дерзнѣмь.

Стомь пресвѣтло сѣнь, нынѣ хс его нашо
ѧдетъ; ѧкрѣтъ до вѣкъ; до вѣкъ
дни свои, до то пре мирно Чрквь своемъ.
до Патрїархсе, до прѣцьхъ, до апстлъ, до мч
ченикъ до всѣхъ сладущехъ хвсѣхъ вѣрова шихъ.
Ѧтое то Чртво свое, Полочивъ свѣта сего,
ере ѧко ей Преда хс вѣцѣ сцу своемъ. Тако найпошто
нѣшнїи тако вѣкъ подъ доль; ѧтако Напълнь
знѣшѧго ѧпрѣмнѣшѧго ѧсфѵра; то есть
ап пе ѧ дшь стыи свои вѣрнѣ; которыхъ цѣкнѣ ѧ
навыкъ своего крѣпко; тыхъ подъ нозѣ
ха ѧдше мало Змазы; пре магдалтосмы;

Вѣчного ѧнѣлосложенаго чѣла, сцѣа своего;
хрете ѡбѣ мои, се азъ хлѣбъ мои, ѧхъже
да ѣсть мнѣ ѡмира; Сихъ свѣтъ: прїими
ѧхъ, ѧдохновѣхъ, тѣлесе мнѣ золоухъ ѣсть.
ере ѧ Бѣ стыи, хощѧ да ѧдете азъ да ѧтыхъ
ѣдѧтъ сомного; ѧдѣнута сѣдь мою подо
ї са й рого имѣлѣ ѡутѣше: пре тыс нѣкто сѣдѣ имѣ
ї со а ѕї Знайте протѣнкы, тако то власть Чртво
чѣ вѣцѣ; Позвѣто понѣруи царїтанх;
тако Его вѣдѣшх, то тѣдо са нетѣдѣ Его мѣти.
Хотѣсѧ мѣ розѣмѣти, литерадозѣ чѣнык.
Кѣдѣ бы здѣ запостано ѡто, ѧкѡ праздн
ѣ мои Чртвѣ на чрѣгѡ.

Понеда рѣ рѣша Прѣнь данїилъ, Чртво Его ѕ да ѧ
вѣчное чѣлѣ; Архагглъ Гаврїилъ повѣдѣлъ, ѕ лѣ й
ѧ Кролевство Его нетѣлѣ мѣти поцѣ; ате
тїи Паѣ стыи рѣшѣте преда Чрто: Кто
сты тре праздн мои, хто пренего оуп
пасть.

Мѣсте то самѣ прхна
ти, хѣ дхъ стыи Ерн вѣкамъ праздн;
тако доприцехъ, до агглъ, тако ѧдохно
столе праздн моѣлъ. ѧхѣ Чртво Сна вѣ
го, пре вѣчнаго слова, Ецхно Пстотнаго
ѡбѣщѣлого; Сѣне ѧвѣчное Чртво вѣщѣ

имѣетъ нерождѣнїе. Лежѣ тое дрѣгоє чѣдо,
которое Навнѣ ѳ кроѣ́го своєго; предаетъ
Єго ѡцѹ своємѹ. Но хтѡ потрєба дѹшє
рождѣтїи, Єсли Єго нєпредаш; але не
вѣдаш Єго пановання; Навѣкѹ ѡ дшє
спѣшє зѣдцє Цртвѣ Хр҃ово сто; тако са
рєлѣ; та хѡщѣ мой пришєствїа
на дшє бѹєнїе; то Єсть ѳщѹпїи хѵѣбрны
своихъ. Тѣ загражаю мѣшѣ мѣсти,
фѣ нєпрѣщи, анѣ аггѳлѳ, анѣфє аптѳлѳ
нєзагражаютсѧ мєжѣ собою. але арх
єрєи Єрєси людє, хотѧщи мѣста прєпра
ждою ѹбѣдати; ѳ своєго телєсного рождє
нїи ѹдоволѧтисѧ, тако лѣтєрацхи.
которїи єстаю писмо вѣрнє ѹслѣдоваю.
Мы дє вѣрныхъ просѧ занихъ праѵдного
бга нашего Іс҃а сѣтолюбца, абы хѡ
ѵ҃а тѣ просвѣщєнїи разѹмы, ѳпознанїе таєн
ствъ ѳглагєнїѧ Єго; дѣтїи познали
сѧ Єго, ѳдѳлѣлю прихождєнїю бга
праѵдного, хєлѧна ѳсподнаго, кроздѣла.
ѡцѹпѧ хѡ тако ѳшѣдши вѣки пища
своєго продѹє; и нашє роздѣлѧєтсѧ

ѳ нєбєснѣмъ хѕ҃ѣномъ. Глава, к҃.

Ѵ҃ѵ҃ Чѣфє ѧ перѣое слѡво ѡ дрѣвѣ
сѹ, ѡцѹпѧ хѡй, потрєба
вѣдати, хто дшє своєй роздѣ
тїи; єсмь ѳ глаголєдомѹ хрѣстїанинѣ,
тако тамѡ Єлинєсѣѡ, хшхрѹпї пановання
своєго єсходы Єсть, по всємѹ ѡкрѹгѹ зє
мѹ роспростєрласѧ; анє ѳбѣдно мѣсто
запѣнєна; хотѧщто ѳ Єрѣлѣ ѹшєдшєна на
перѣи днѧнѣ мѧтѳа, самѣ ѹдємь нашє
го хѵѣма. Але роди свои распродєрла, ѡ морѧ ѹтрєнєго
морѧ Заходнєго; и морєнє своимъ напѡлнила ѵ҃л. ѳ҃м
ѧто зємлю: тако надѳстоиць, тако и нападаиць,
наполѹдни и напѡночь.
Чѣвако дѹшї Напоєвъ дѹшє Іскїона; ѧсло ї҃с҃ к
ѳ Рѹбнє Хѵїєрлма; но нєнаєно мѣсто лєгкѣ:
але подсє сѣсть ѳ Єрѣдѹ, вѣрныхъ хѵѣсхѡ.
и нєназемь тѣло простєрла лѣто расписдой.
Але ѳшѣдох вѣхъ, простєрла концы жранищъ
своихъ; наземлѣ и на нєбєсѣхѡ. ѧкѳ жѹрт
вѣтъ сохмѣ црємъ своимъ вѣчнымъ: и ѳсѣ
тъ слады Єго злѣше ходи.
Єсли и нападалое мѣсто роздѣлєна, але

ѳброто и плотѡдѣтно ѳбѣне ѕнаѕана и сѡдолѣ́п
лѣта; Єдна днєвъ сохмѡ трихѹмфѧ́тъ:
Авраамѡ назе́ли, протнѧ́ дхтафола дотєтъ.
хѹпи того ѕѳвтафае. то Єстъ ѳврѣных по
торїих Єщѐ назе́ли ѳдвцъ сѣ настоѧщѐ фи
ѳвтъ ѳтвладѣ смертѣны, тых нынѣ дототъ
хѹдагатъ протнѧ всего цртва сатанна;
хѹдндва Єго, протнѧ́ ѳластих тѣнысхъ х
скль протнѣны дврозѣ ѕлосли ды; протнѧ́
врѣда, їпрелєдни ѕлосли даго Мира и тѣнного
ѳдсло́нѣ, крѣпко дототъ.
Авнамѡ црсодѣ; то Єстъ дшѣ стых ѳврѣнсцвї
ѳдшѣших стѣла смертѣлнаго; и ѡмирѳсего
ѳхдмого; до нвїйѳвїо конецъ дмо мѣ Мирѣ
ко Аггліи хорѣмъ. Гдѣ нѣсно тамо дотє
бесны прсѳвтлы Мѣстѣ спокойнысхъ; Содгмы
трхѹмфѹ́ютъ. По ѳдграной вхтэ́ сѳей хѕ
ѕвѣтазстѳа сѳего, потрое ѡдержали на
шатанѣмъ; Стогѡ нынѣ радѹ́ютсѧ, и ѡбогмы
сѳвтло торфедѧ́ютъ. Гако црсодѣ Мати
наша, хѕначала прнгала: ѡ стых тамо
роздмѣти, и пѣсни имъ вгослодци пождя
ные содадѣша, надѳбнѹю хдъ пмта. фх
тїм Нѣбсного: и до пѣснехъ радѣтеных
достѣдаетъ тамъ Мо́гаги до двѣгнмодѣ;

ѡпрѣдѣлных мгнцх дасъ нѣ зѣ́ла потаи
ла Єсть, но Нѣбо Прнта дасъ, хродн сѳой дѣ
хнѣвеса Насльдодасле; нынѣ до ѳбмо ѳдѣ
ми ада ѡ́ цѹ́ дшѣ, на Нѣбсѣхъ фидетъ ра
дѹющесмѧ.
Ахѳъ Пхсмо стое, и црковное преда́нїе; ѹ
каѕѹ́ѣ мѣсто на Нѣбсѣхъ стых дшамъ, до пре
сѳвтлыхъ, и сполойныхъ дврвхъ Нѣбснысхъ:
тодда имъ ѡ́ное мѣсто, тылло Єсть, мѣ
сто пою́мѡ; анелорѹ́нцых. а́до ѳбмо, и
тых до второе Прхшєствїе хртово; снпдѹ
тъ на́зе́мо; прїѧти тѣла сѳои на́смѡ
просѳвтнти их сладото Нѣбсного. гако
что дѣцъ ѹ́сѳей ѡ́гослодїи рѣсь; и дѣцъ
ле Ерлмъ но́вы́х сходатих Знѣна, ѡ́ца: ѹ
крашенный, гако пантанна ѳлѣнь шлюбѧ сѳего.
Аєсли тѣ́мъ кто дѣстѹ́пнтъ, Варїѳа, кто
нѣрного Звѣря, и бисаѳвнодысхъ ѹ́гѣнной
ѹ́порный нехотѧщи лщъ стых призна́ти, до Нѣ
бесны дврвхъ полойны; нехайфе спѣта́ютъ
стого Іѡана Гѡ́ѳлца, що то Єрѹсали
Знѣна Входатїи; цх Мѣрки Пантаные, и
стѣны сѣгмы: спыта́й со́тое, Єслѝ то
Аггло́ѳ Камень ѳдзнмн; а́херѹ́ѳимоѳ
цѣглѹ́ пами; и серафѝмоѳ мѣлтарих

Ѥкѡ ї

Ѥкѡ. Ѡбаѓишѣ, ѧкоглѣшѣ, щѡ тебѣ
нато Ѡподѣбѣ мѧ҆ѕѣ сѡнымъ стымъ; Назодѣ
тѧ телєснѡѥ; ѧнєрозѹмны лѣтєрамѣ.
ѧгрєгѣ тевѣ члѣгѣ, познай тако дхѣ сѡдѣлѧ
єтѣ, ѧлитєра ѹбиѵаєсмєртѹ ѳбєнаго, ѧ
телєсный разѹмѣ, дозавлѹдєніѧмъ ѧсльбѡты
Прѧходѧтѣ.
Щѡфѣ ѧного любєшѣ розѹмѣтѧ, тѡй Ермѡ
нєвєсных, Єсли нєлѣпѣ, стыхѡ. рєцѣхѡмъ; но
ѳнѣ тако самата правда заѧвлзама ѧстѧ
ѧма ѹсѹста Бога хѡлнамѡ. ѧфѣ тѡй ѹсѹсн
лѧєшѣ, ѧцыся ѳдыхнѹлѣ ѧдѣсихлѣ стосхѣ
Знєва, ѧдогоєшѣ знимъ; Подѡбно хѡгєшѣ
ѧхѣ Знодѣ прихѳдѣх, ѳтвлѡ того ѳлѧмого
сѣта; ѧпосадѧтн ѳпосрєдѣ Зєпсоданы
Єлємєтодѣ: ѹдєсѧ вѣсѡдѣ ѳдологатѣ, ѧ
тѧмлатосѧ понѣмѣ ѳсюдѣ.
Але Здыхлх протнвныхъ тхнѣтвх такоды
х Загадкх людяхъ, Єсли стыхъ сѣтѣ ѳ
нєвѣ; тѡгдѣ непотрєва досидєсєнїѧ,
хсѣдѣ; ѧлѣо тыдѣ ѧтѡ прходѧта Звѣсо
ѹзѧдшх лѡдодѣ; Мѡяхх, тако вѣсо ѳбнѣ
мѧшѣ ѳпєшѣ, тамѣ ѧстыс ѳнѣвѣ; але
славата то ѳдша чѧла; Нєхѣлєто Затыѧ
Мѡфєшѣ то тасне познатн, фєтѡ Єще ѧ

нанвсѧмн лѡготєрпєніе вдїе Єстѣ, фєх
незарадѣ посылаєтѣ намѣнн гєєнскїѧ; ѧлѣ
тєрпєніе, тѧ Знано Єстѣ лѡбрѡти вогсподх.
Ащѡфѣ розѹмѣєшѣ, Єсли Непомадѳ ѧгѣвѡ
шєх лѡбрѡты, Наймилшх прїятєлѧ сѡѳ;
Єсли вѣсѡ Єстѣ сѡрада ѧнємѣка: ѧщѡ
фѣ Немаѳ вѣдѣти стымъ Єго сѹгѡдницомъ,
сѡрадѣ храбрых ѧдѣнѡх, ѳдѣлєнїѧмъ лх
ца ѡбєго; ѧпрєсвѣтлы ѧгловѣ, ѳнѣмъ
ѧдѡрвѣхѡ. Але подѡбно рєгѣ, сѡрада ѳрѧго
Зємнѡмѣ. Пѹста вѣсмѣтѧ, щѡ ро
зѹмѣєшѣ раи вѣдѣх; Єсли Нєроспошѣ:
Хѡстыс ѧша, ѳнѣдно рѧго ѧдѳроспошх Нєѳп
ѧхмой. Ащѡсѧ лѡдѣтѣ сѡморѣна
щѧх, ѧдалы ѳбѣнѡн; Щѡфѣ Мѡфєшѣ ѧ
ного розѹмѣтн; Єсли Нєзлѣєна ѧдѣшѣ
стыло фалєвны, Прєсвѣтлы, нєсмєтны
ѧфѣтѣсѧ ѳбѣнє Звѣро ѧзагглы Єго.
Сѡтофѣ потыхтыла Зѧсѣлє Знѣа; тѡ
стоцѣ Їєрлмѣ; сѡната Щрѡѳдѣ, потораѧ
Знѣвѣ ѳсєлнсѧ; ѧпрѧнадшх ѧхѣ насѧ.
Подторє ѳдызѣдє нанѣо, насѡглащєхѡ.
ѳстрѣвтєніє Знє; ѧтако ѳсєгда сѡѕѣмъ
ѧвѣтѣ; тѡфѣ ѳбѣнє нєфалного порѣшє

ѧ соля
ѧ

ни; тамо фити Кур Лъ эѣти Кстьлой фалеѣны, Кнесмертие бусороно данный. Кмисѣ Пресѣтлое ѣга сѣого Сѣгладати Кѣго доброты Наслаждатисмѣ, Кѣ буприсѣ нам доѣбик.

Сомного кменомь кмени; Которкми писмо свое Назысаетьщее сѣдь Ктоѣ: глава кг.

Споервыхъ, сѣпрѣсѣдь Назысаетьсмѣ, Энограломь; Лѣсерею сѣкѣнсного; страшницего Кѣсѣего: Колесницего Многосѣгистого, Херо ѣтсного; Кзорого тѣгного. Поѣторе, Назысаесмѣ сѣвѣго слоѣдо ѣ Нашихъ, Скарынницего раѣ Второе, достойо Пресѣтлымь. Неѣвстою Кѣ члокѣнкщего, Кдъ ѣогочистою, Кѣсного страшѣщего, Кгонимою сѣзмисѣ; Назысаетьсмѣ Кораѣле Кѣ Урѣто; Адха, сѣѣгарнего Кѣног рада; сѣаѣлодь, Скѣно, Кѣерлимо Неѣсны. Сѣ тѣхъ Кмена слаѣных, Кѣтитѣлы сѣѣтлыхъ; Недармо содерѣи Насовѣ Урѣсо ѣ Хѣа. Кѣо тако

слада Ем многа, Кѣкѣна; тако їѣмена многїѣх содерѣитъ. Назѣана энограломь; энограресе, Прикнесем Кѣегипта; Кнасадѣх Его ѣогорь Стѣй сѣоей, Се Нарекѣ Прѣдь сѣный лю Фкѣдосики ѣзѣеленый Кегипта ѣлкного, Кнеѣолѣ фараѣны; Кприѣеленый ѣземлю сѣвѣтоѣанѣю. Кѣсфе дроѣне сила разѣмѣти можемь. Энограѣь Естъ Новый ѣо Хрѣтїанскїѣх; Кегипта стѣны грѣха Кѣзѣеленый фмь Стѣле Наши Кпрѣѣодкителе. Кѣо тоѣ Кѣвлѣѣ Насъ сѣнеѣлкного фараѣна лкѣ нѣволи Кѣтлѣчьной работы Его; Кприѣе Насъ ѣосѣѣоѣное, Кпресѣтлое Цртво сѣое; Кнасадкѣ ѣогорь, ѣысокох ѣѣломи сѣѣѣ Небесно; Кѣградѣ Его, Їсѣ Хѣ Зѣ Кѣ такопло ѣогматами ѣстинаго Кѣгочестия. Чѣсѣрокими сѣдцкми, такомѣ ѣо сѣчнѣѣ; Кѣгоры сѣколо Него сѣѣорм Кѣѣши Небесны ѣысоки Мешанодь Кѣгло Кѣйхъ. Кѣпрето блѣжено Естъ Таѣсѣѣй, Который фидѣ Кѣлемлмае, Этомѣ Пресѣтло Мѣсть, ѣоѣерлмь Нѣном

Сѝнограѳ Цр҃кве҃ѳ хр҃а, ѩко самъ Гл҃ѣ рѣ
ѩ Есте҃ лоза; а҆ѳц҃ѣ мои; хс҃ ѩко
Іѡан҃ 15 ѥсть влада Цр҃кви сво҃ихъ; тѣлесе҃ лоза ѳ҆ц҃а
на, нарицаетьсѧ; и҃ матица дѣлѳ҆та
подателнаѧ рѡдамъ сво҃имъ; и҃ ѩко лозие
нѣзлобы немоще родити; тако и҃ ѳ҆брѧзи
хромъ ха хемогѫтъ быти; анъ подобѣ
ѳ҆гнилоѳ҆ творити; и҃ ѩко знаѧ Гда
ца Цр҃ква сво҃ѧ прилѣпле҃ѳе листа, исте
рѣсть хр҃ѣ ѳ҆ разлиѳе҃ѳ ѳ҆ тро҃ѳ. ѳмо
рѡѳ. и҃ ѳ҆ пѧленѣ солнечнаго;
Тако и҃ хс҃ хс҃тѧнаѧ лоза фигѳта нѣкаго
ѳмѣсто листвїе, ѳ҆ставѝ Цр҃кви
сво҃ей заповѣдь и҃ чѣмъ ѳ҆ц҃ѣ ѳ҆ставѝ ѳ҆ѳно҃ѳе пи
санїе, на сохранѣнїе Цр҃кве сво҃ѣмъ; и҃ та
ко ѳ҆ц҃ь Васелиѳ҆мъ Зѳлатоустаго сво҃его
тако и҃ѕъ ѕѣбрѧныхъ сво҃ихъ.

Пѣсни пѣснем҃ Поѳтоме назы҃ѳаемъ страдѧщѣго, хѵѳѣго;
на которомъ ѳ҆ѳно сто тарѕѣ, и҃ѕлитоѳ҆ зла
тые; Пѧсма патрїархѡѳ҆, и҃ пр҃рокоѳ҆,
и҃ Апстолоѳ҆ хр҃ѳы, Наѳуки праѳ҆ѧдата;
и҃ стерегѫтъ ѳ҆ тысѧща сѣны; тмы
тмамъ, а҆гглоѳ҆ ц҃рїихъ; и҃ стоѧхъ стои
страдѧщь, и҃ѕбле҃ѧ ѥмѹ ѕѣѳ҆лоѳ҆ныхъ;

раѧѕѣлосѧ ѳ҆ста поѧ сатанины крѹтоѧ,
и҃ несмѣѵтъ прѣ҆ѳ҆ѵѣти и҃нѣи сѣмы про
тивныѧ, и҃ѕ ѳ҆раѧ ѳ҆ѵ҆паломъ ѳ҆ѳѧлонъ;
Стои҃ѣ сто҃и҃ѣ ѳ҆ѳѣи, сѡныхъ дѣла ѵ҆бѣ
ѳныхъ, ѳсѣхъ Ересѣ а҆рїе҃ѳъ раздрѹ҆шитель,
Васелиѧ ѳ҆ликое дѣло: и҃ ѳ҆ рѵкѹ҆ѕ
наѣ҆ѕнаѧѕѣ ѧфанаске алеѯандри
ски҃ѣ; Поѳторе, и҃менѹ҆емсѧ ѳ҆ѕора ѵ҆ѧм
тѹ҆наѧ, ѩко ѹ҆ѣне ѳ҆ѵ҆пѣтана ѕѣѳ҆ро ѕѣ
ноѳ҆ѣ нѣноѣ Прем҃ѹ҆родїе; ѳ҆ѕпѣтана
и҃ѕ҆ѳодана мнѡгими ѕарамъ ѵ҆ѧстаго
ѥѵтомѹ, сѡтѹ҆ѳоѳ҆ѣ ѕора, раѧѕѣѕаѳѣ
сѧ храсѣлаго ѳ҆ста ѳѣны наѣ҆ѵтыхъ,
ѳхтѣйскаго моря; и҃ Ѣ҆ретическое
нападѣнїе и҃ прѣхраще҃ѣнїе; ѵ҆ѕителей
и҃ тиранѡѳ҆ ѕѣныхъ; Прѣхраще҃ѣшесѧ
стремлѣнїе, и҃ наѣ҆ѵтыхъ пѣны ѡнѣ
разѣхаѳсѧ. и҃ ѳ҆ѕглѧѵѣнѣ паки ѳ҆ѳѣ
ѳны ѡ҆ѕрящаго; а҆ѡна сто҃и҃ Непоѳѣ
на ѳ҆ѳѣи ѳ҆ѳѣей цр҃кѹ҆ѕи; тѣла ѳора
ста сѧѡноѳа; Сѧѡнь сказѣсѧ
Весемыѣ ѳ҆ѳѣь; Поѕрѣнѣ ѳ҆ѳѣмъ хрисо҃ѣ,

сѣфе, ѩгоⷭ҃лѡвимѡ прⷭ҃телⷭ҃ ѡсⷭ҃мо и҃ѳвра
зѵмѣти; такоⷭ҃дѣмѡ мѡсе ѥ҃сти красота
ѧдесе́мїе дѡшее сⷭ҃тыⷭ҃ ѻ҃дѹхотвоⷭ҃рше҃ннаго ѥ҃го: такѡ
же самое, ѥ҃ф҃е ѥ҃сѣѵти пресѧтлое лице
ѵ҃ф҃їе, неѡбразно, тогѡво ѥ҃вѣмѡ ѥ҃вѣчнаго ѧсла,
ѥ҃десе́мїа красоты: ѕ҃ѣлохотого ѥ҃лмїнаго
прагнѣти ѧ҃ѕѣти шныхъ прⷭ҃мїныхъ хѡ
рѣ ѧ҃гглїихъ: ѧ҃ѥ҃ѣ тыхъ ѡ҃ѳѣма ѻ҃дѹхѧ
шихъ ѕѣ҃в҃. Ⲥпрета ѥ҃лфе́нныⷭ҃ паѕе
нарекѣ, сѣ҃ноⷭ҃ красоты ѵ҃ртѣма небе́снаго.
ѧгорыⷭ҃ ѵ҃рмѹ҃ѳ; то ѥ҃сть дшѣ сⷭ҃тыⷭ҃; ѧлта
ря҃ѳ ѕѣ҃лотаго ѧ҃стѡлмѣнаго фѵтїѧ;
ѥ҃гдыⷭ҃ таѣ, мѡи ѧ҃ѳвроѧдшїи ѵ҃годїю,
непрѣ҃ѵтѣдше ѵ҃горѣ ѡ҃гнѣ подвиг҃аемой
комрадѣ тмѣ ѧ҃ѕѣрѣ: но прⷭ҃стѹпи
сте ѵ҃горѣ сѣ҃ноⷭ҃ѳ, дѡмѣла ѵ҃гдра
ѳа, ѧ҃ерлтмѹ ѧ҃дномѹ: ѵ҃ѡ тма, тмца
ѵ҃ѧ тмсѧщи ѧ҃гглѡⷭ҃ѳ; ѵ҃ѡ ѵ҃рлѣ пѣѳ
рѡⷭ҃, написаны на небесѣ, ѵ҃ѡ ѧ҃дѡ сѣра
ѕѣмлѣ. ѵ҃ѡсвѣїх ѳсѣхъ ѥ҃ѕѣ, ѵ҃ѡзваѣтъ
но҃ѳ ѧ҃сѡполенїю хр҃ѣ ѧ҃всѣ хр҃тѡⷭ҃ѳ,
Тѣ҃тр҃ѵмъ Прадѣто дѧныⷭ҃ ѳѡгорѣ, ѧ҃ѥ҃ѣе прⷭ҃мї
ѵ҃е ѕр҃їх трⷭ҃ѵфѵю, ѧ҃ѥ҃селтасѧ; ѧ҃гглѡⷭ҃ѳ,
херѵ҃вмы, ѧ҃серафїмы; посѡлѣ сѧдѣ

ѧ҃рхаггы, ѧ҃прⷭ҃ѳцы, ѡ҃ѧпⷭ҃толы, ѧ҃ѵ҃ченицы,
ѧ҃ѡѳѣвмы сⷭ҃тыⷭ҃мы. ѧ҃ркщаѥсѧ тѣхъ
колесницѣго мнѡгѡ҃чⷭ҃тагѡ херѵ҃вмскаго; ѥ҃ѕ҃ѣ҃
дша ѡ҃ѳѣмъ сⷭ҃тыⷭ҃ѣ ѧ҃ѕѣрныⷭ҃ хр҃тⷭ҃ѣ, сѡ
ѡ҃ѳѣщѧсѧ ласкѣ ѵ҃ѳѣх, ѧ҃дарѡⷭ҃ѣ дхⷭ҃тагѡ.
ѳсѧ ѕѣ҃ѣдѣ сѣ҃тла, ѧ҃мнѡгїхъ ѡ҃чїю сѡ
нѣна ѧ҃дѣнїе мнѡгѡю прⷭ҃мѹ҃дрѡⷭ҃ти нѣ҃ѥ
сной; ѧ҃мнѡгѣ тайнѣ ѳ҃фїѣхъ; ѧ҃мѣнѡ҃ѳѣ
ѥ҃го слѡ҃ѳщѣ; тыхъ сѡⷭ҃ѣ ѳ҃ѕѣлѣ ѧ҃ѣхорѣ
мнѡгѡ ѡ҃чⷭ҃ты херѵ҃вмѡ҃ѳ; тыхъ ѡ҃ѳѣ ѳѣмъ
мнѡгѹю ѕр҃ѣ прⷭ҃мѹ҃дрѡ ѳ҃фїю, ѧ҃сѡдрѡ҃ѳѣ
ны Тахѣ, ѡ҃скрѡ҃ѳѣнїе. ѵ҃ѡго назѣана
ѧ҃ѡнѣ҃ѣ ѳсѣмъ нанѣ ѵ҃рѣ ѳ҃ѕѣчной сладѡⷭ҃ти
красоты; которого подѧсѧ мѣ҃ютъ,
сѡдражѡ ѧ҃рхѣѳнѣ серафїмы. ѧ҃ѣ҃ ї҃сѧ҃ѳ҃
ѳѣнїе ѥ҃го намъ сѡражѣетъ ѳ҃ѕѣчное спа
сѣнїе. ѵ҃рлѡ҃ѳ҃ носитъ ѡ҃ѳѣмъ, ѧ҃ко
ѧ҃ѕѣмѣетъ сѣ҃го ѳ҃лѣ ѳ҃ѕрагѡ прадѣно;
ѧ҃ѳрѣтⷭ҃ѣ тайнаⷭ҃ѣ.

Ѡ҃ѣмена ѳтѡрыⷭ҃ ѵ҃рлѧ ѧ҃ѳ҃ⷭ҃; которїѧмъ
нарицаѥсѧ ѳнѡѳѣ ѕѣ҃лѣ ѳ҃ѕѣлѡ҃ѳѹѡ.

Глава. ѯ҃д҃.

Тайнѣ Загнѣнае Ѡ прѣжесѣхъ рѣченїй,
тыхъ по ѳбмѣ дрѡмѣ Стое прѡро
цѣ Ѵмѣ Заѡно. Ѩ стое ѳурѣнїи
хрт҃ѡѳѣ, Ѩ сѣтло. ѳемлю сладкѣѥ;
Ѩ промыслѣ цѣй дѣнной ѡнеи. Прѣто
прѣ, ѳземлю Заднѳдана радѣто
ѥмѹ ѳдхѣ, ѡнеи ѳопке, Мѣтаѥи
Ста Ѵрїи тѣта ѵре, Ѩдѣна ѳопраѳѣ.
Ста Ѥсть, таѡ ѳсѣмѡх сѹѳрны Непрѣ
гаѳна, ѳсѣмѡрѳана бо Ѥсть ѡнѣ
дха Стаго; Пакѣ блата сѣмь кро
полѹрѳанаго; Ѡгхѡена ѳалоѹ Нѣѳес
ноѹ досы; Ѡгѡена Прѳїѹ на ѵрїи
Ѩлата того Ста Ѥсть ѳаѳѣли, Ѩдѣна
Запраѳдѣ. Понеѳаѳѣ ѡнеи Ѩѹѣное
смотрѣнне ѵрїѣ Ѩстонїсѥ; Ѩдѣноѹ
Ѩ дарѣ дха Стаго, ѳонеи таѡ ѳсѣ
ѵнцы сѣть Заходаны; Ѩлата того
Сѣнницею Ѥсть Назѳана Ѩво ѳнеи ѳсѣ
тайны зѣлѳѣна Нашего сѣть Полѹѳе
ны, Ѩѳѣ Патрїархѳѣ, Ѩ проро
цѣ
Ѵ. 4.

Ѩпостолѣ, богатых сѹдѣы, Премѹдрѹа
донеи Прѣнесли.
Ѵнесїх тѣло Ѥдѣны, но Ѩцѣ ѳѣтнохслабы
хс дарѣ сѳоѣ богатых, Ѩнеѣзрѣченыѣ по
лоѳхѳѣ энех; Ѩлѣ ѳжѳота ѳѣтнаго,
Ѩѣнно ѳесѣлѥ Непремѣнного; Тѣло Ѩ
крѳѣ сѳоего Прѣсѣдѣто.
Ѩ Ѵеѣ Ѡ сѳолѣнкѥ ѳѣтнаго, крѣстѣ сѳоѣ
честных. Ѩперстѣ Пошлю ѵленѥ;
дарѣ дха Стаго; ѡкрѣѳатохѣ тайны
Премѹдроѥ Нѣбесной; Ѩѳа (но полоѳе
нкѥ, ѳѣтѣлѣх крѣщенїѥ; Ѩшатѣ Нѣѥме
нѣносѣх. Ѳонех лѣѳатѣ Перла, Ѩ
каменке Многоцѣнное; Памѧ ѳсѣхѣ
Стыхѣ ѳ҃ѹ ѳонѣлоѳѣ цѣїхѣ; Непрелестны
ѳѣѳѣѳѣ разѹмнаго Нѣца; Тихѡ ѳѣмѣ,
Променѣѥмѣ сѳоѣго сѣѣтлаго ѩхѹта сѣѣ
та Намѣ; Ѳтой тѣнѡй Ноех; Посредѣ
Ѵѣѳхоѳнаго ѩхтхѥ ѳоѳѣцѣ Семѣ.
Стоѥ Стоѥ Спѧнхцѹ, лѣѳатѣ сокроѳѣнных
тайны, ѳотаѧленке ѵѳѣщемѹ ѳѣмѹ: таѡ
Ѥсть Пхсано, Ѵ ѳорѣ ѵнсѣшхй Ѳнѹтрѣѳомѹ, 1 по
лї.

и҆ внесе во нь и҆ положи, и҆ꙁнавѣрѧ: То є҆сть
ѡ҆ нѹю свѧтѹю Премѹдро; котораѧ нынѣ
всепрославленомъ мѣстѣ лежи. Власно вра
теномъ ѹмѣ, единыхъ благословѧщихъ;
Сїю и҆ꙁнесетъ Хс, въ благоволенїе всѣмъ вѣр
ныи своихъ во наслѣдїе вѣчное.
Названа тежъ є҆сть Црковъ Хртова, рае
вторый, а҆бо вѣмъ, въ ней є҆сть всѧкаѧ сла
дость и҆ роскошь дѹховнаѧ войне ѿплываю
ще; и҆ цвѣтове бѣлообразных, неѹвѧдае
мыи красоты, и҆ несмертелнаѧ памѧтство;
и҆ пожаданнаѧ ненасытимое солодкїи, свѣ
тоносной премѹдрости:
С того то раю свѧтого, выходѧта четыри рѣки
живой воды; напаваюче всѣ лице райско
и҆ земли четыре Єѵ҃гелистове благодѹхновенное
писанїе, правило праведной Премѹдрости.
Называетсѧ свѣтлый востокомъ; поне
же показѹетъ намъ, свѣтъ Слнца неѹгасим
маго; свѣтъ сладкїй Хвы; и҆ во мїръ посы
лае свѣтъ Премѹдрости; и҆ тмѹ смѹтную
безбожїя, и҆ лжи єретическую прогони;
а҆ своего свѣта сїянїе, просвѣщаетъ ра
зѹмы вѣрных сынов своихъ; и҆ серца и҆хъ
ѹвеселяе вѣчною радостью.

Нетлѣнно названа є҆сть Црковъ Хва и҆ кора
блемъ; и҆бо вне преходимъ глѹбинѹ,
бѹрливого морѧ, того свѣта. И той ко
рабль исправѧща Его Хс; Спасае всѣхъ на
ѿ потопѹ вѣчного, и҆ ѿ морѧ ѡ҆гненного;
и҆ проваджи нас до пристанища, и҆ щасливо
го порту, до Црства своего нбного.
И҆ Вас и҆ ѿ самого Ха, названа є҆сть ѡ҆вча
рнею; той бо вѣмъ Премѹдрїй бѹдовца, и҆ Іѡа. і.
бѹдова ѡ҆вчарню ѡ҆вца свои нагородство
своихъ. Патрїаршескаго, и҆ пррческаго, апостолского [illegible]
благовѣствованїя; и҆ са бѹдѹчи праведный пастыромъ,
которїй дшѹ свою полагаетъ за ѡ҆вца своѧ;
Пои стыи пастыри добрїи, збирае ѡ҆вецъ своихъ
ѿ пѹломовъ тѣни, и҆ тенѧватыхъ; и҆дѣже ѧстн
ское племѧ собрано; и҆ позыскѹетъ блѹдѧщи,
вотмѣ флосливого мира; и҆ ласкаве призы
вае и҆ поименѹ, ѡ҆ниже слышаща гла его,
и҆ поне идѹтъ: тойже и҆зводи и҆хъ стѣнѧхъ
часто, и҆ на свѣтлый горѣ, благодатной благословенїи;
приглашае и҆, и҆ тѹ пашѹ ѡ҆прашае сладо
стїю нбной радости, тако солїю; и҆згонитъ
и҆хъ до ѡ҆вчарнѣ своихъ на покой вѣчный, и҆ не
дае приступити волки, невидимымъ врагомъ,
и҆ лвомъ, ѡ҆гонитъ и҆ жезломъ желѣзным, рѣкой вѣрнїи;

и са вней ѿнде истинны вѣчны пастырем.
але подобно тѣмъ рекъ вже кто спротивны;
если же са тылко правдивый пастыри, то па
триархове архиепископы, и епископы не сꙋть па
стырми правдивыми.

Яко лацно ѡповѣсти може, если со хмъ зго
жаются; и з его навкою, и з правдою поделе
нія христова стада; тогда сꙋть правдивыми
пожить пастырми, и если людми послепна
священства чоне входа дорочанъ, пасты есть:
але если добрего позволившися лѣзе, такова
го ѡнъ назвалъ злодѣемъ, и разбойникомъ.
Щобо нато. рекꙋтъ архиеры, и иа инодыи оучи
никѡвъ; которїи непослепна священства не входятъ
але добрего оудиралаю дорочарнъ христовы;
не спасаютъ але оубиваютъ. не собираютъ, збира
ютъ, але росторошꙋютъ расточаютъ; вѡл
ковъ пастыра вѡцы сꙋть.

Многую славꙋ имѣетъ царство христа, мно
Лꙋкаі гїи имена; называется иговелнницего,
странноприимнищего, странноприимнице вонейже
апостолы; тыхъ бо вѣмъ приделил, и принимали
вѡцарствъ христꙋ; многи стра и народовъ въ
родахъ вѡха; и тага странноприемниця стала;
примꙋ все вѡвхъ заровно, и разбойниковъ и

блꙋдниковъ, и блꙋдницъ покаявшися; и мыта
рей; и гонителей; помяни матѳея и па
вла: принимает и тыхъ, которїи познав
ши своего блꙋда, ѿ тѣмнаго ѿ злослишего мира;
и тѣмнаго вавилона, ѿ работы врачех стымы
грѣха; принимꙋетъ и таковыхъ допомого
своего; и в вѣсовъ зраненыя дает лѣкарство;
раны ѿвязꙋетъ, и струпы гоитъ.
Нарѣчена есть, и вдовою вдовою, яко мꙋжъ Ї коко
стїи рекъ, ѿ прꙋдꙋ ѿ други вдовꙋ мꙋжꙋ ели ai Іони Ї
номꙋ; такъ христа нарекъ веле чловечества.
Первое пришествие христово на землю знаме
нꙋетъ поѡлюбления. христос жени ѿлюбовъ
взявъ з душами людскими, и с природжения
наших. Ѿ злꙋбины богатой ми
лости, и тайный сꙋдовъ яко царь аггелскій
и пана всей твари. Шлюбъ бере з невѣдоні
щего, и бꙋчнаю го царищего: превѣчное
слово божие, присвоюваетъ себѣ всякꙋю дꙋшꙋ
вѣрнꙋю; и певѣм з мовка го, пре патрї
архи пре законъ и пророки: и витымъ пошлю
бению, далъ ей перстень знакъ стонотлю
бви, яко невѣстѣ злата, дары духа святаго;
жени ѿ вльбвенищи своей дает вѣно. и на
вдове разъвлищъ его: навꙋдꙋщее и нана богащее.

Задатокъ посаґу наслѣдуючаго, ѿ мытнѣ
Гербу пердоронаго. Вызволеня зневоль
дїавольской, и смерти вѣчной: Познанїе
бг҃а и любовъ совершеннаго в немъ. И прими
ря тестаменту вѣчного. Знакъ милосер
дїя показавъ ѿ возлюбленицѣ своей, и запечата
Іоа҃ ꙃ то власного кровїю своею: И таковыми
посредствомъ присвоилъ насъ себѣ; Пре тѣло
и кровъ Хр҃тову, сталася тая пана чистая,
в Пе҃ а҃ оучастницею естеству бж҃їему.
Вторая часть посаґу досяла, еще во
вѣру, и надѣи: будущее воздаянїе и зме
ти, бесмертия, оувѣнчена тѣломъ; ве
селїе вѣчное со аггелы внерозлучной любви,
ѿ лице вѣчных тайнъ велѣбую чл҃колюбїя
бж҃їя; Познай бг҃а своего любячаго тя,
ѿдай твое ему, вдячного млтию;
А щоръ затаковыхъ дарие, повинна ѿ возлюбле
ница женихъ своему ѿддавати: напре
вѣру, весьма вдячную любовъ; непока
ланую дш҃у и чистое вѣчную; немае
мѣти иного мужа, развѣ единаго Хр҃а
жениха своего; а если бы которая
дш҃а залюбила предъ грѣхомъ и сотворила

ся со вѣтомы, таковая горъ не может ся зва
ти дѣвою чистою. Но блудницею нечистою.
Таковая дш҃а земляни грѣхъ творитъ; задъ
приваживши легце вари, посагъ вѣчного бо
гатства губитъ; присягу ломитъ; цар
ского палацу ѿпадае; изсвѣта во тму
кромѣшную изгонима бывае; и бѣсоми
агг҃лы всѣ ими наругаема, и посмѣваема
зоставъ вѣчне.
Потреба весьма вѣдати, тако дѣвица по
шлюбленная жениху своему; весело
превыдае вражу украсныи; и много
гихъ неприятелей своихъ насмѣвсио пре
терпѣвае, когда, ѿ возлюбленецъ бг҃а, ве
селья свое ѿвладае, наделейне часы.
Такъ и церковъ Хр҃ва ѿ возлюбленица, смиренная
дщерь Сїона, есть вражного двогако
вое, тако жени ея незара приходы
погатисвою, вохворы нинеля ѿца своего:
то есть, же с тыхъ теснита воловиц семь,
и здраковію ѿчекивато второго пришествія
Хр҃ва.   Повторе засъ восторыи пре
бываетъ, и вгоненнаго пре все житїе вѣка сего;

Посмѣваема ѿ непріятелей своихъ, ѿ водъ
єретическихъ, и гонима ѿ змия.

Ѡ сладѣ, и ѡсвѣтлости церкви Христовы;
яко вся свѣтомъ жены ѡдѣяна.

Глава КЕ.

Толкованый давъ и ученикъ
Христовъ Іѡаннъ Сынъ Громовъ, и
прозорецъ многихъ таинъ вышнихъ;
Той прозрѣвъ оуздравленію ѿпроденія
взглядъ; Темнаго слада, и свѣтло церкви
Сиѡнской Матере нашея; Прозрѣвъ
тежъ и ѡбользни єя, и преслѣдованія
земное, и гоненіе ѿ змия; где тамо же
Апо[к]. гл. ві. И ѡказался чудный знакъ на небѣ.
Жена ѡблеченная въ солнце; и луна подъ
ногама єя, и на главѣ въ ней корона ѿ
звѣздъ двою на десяти: И во чревѣ и
мѣющи долгее страдающи, и болѣющи
родити. И ѡказалося другое
знаменіе, али ѡто змій, великій
семоглавный, который ѡгономъ своимъ
стягнулъ третюю часть звѣздъ небесныхъ

(Хвостомъ звѣзды ангелове ѿпадшіи)

И положилъ ихъ въ землю тѣнную: Той змій
сталъ предъ женою хотящею родити, да єгда
зродитъ, а вы пожре сына єя; И роди сына мужеска,
иже оупасе всѣхъ народовъ жезломъ же-
лѣзнымъ; И взятъ есть дитя єя къ Богу,
и престолу єго: Жена же побѣгла въ пустын-
ню, на мѣсто оуготованое єй ѿ Бога. а вы
тамъ пребывала.

Тогда разгнѣвався змій и началъ гонити,
и даны суть женѣ двѣ крилѣ ѿрла вели-
каго, да летаетъ ними; и видѣвъ змій,
яко не превможе жены; тогда выпустилъ
изъ оустъ своихъ воду яко рѣку, да ю пото-
пить, и поможе земля женѣ. пожре рѣку
єго и воду; и разгнѣвався змій на жену:
и идѣ творити войну с позосталыхъ потомства
єя. которіи хованютъ приказаня Божіе.
и маютъ свѣдоцство Іс. Христово.

Ту заправды земного оуздаженя, тоны
суть слова того мужа святого, и та подъ
оуздвѣніемъ єго многи таиницъ и выведены въ
исполнена; Присмотрися тепер, начина-
єтъ повѣсть ѿ церкви Христовой. ѡ сладѣ и

свѣтлости; бо есмы их не оуказавъ найпе
рвїи славы, и чудесъ ея.
Итакъ прошло начавъ описовати великїя
скорби, болѣзни, гоненїя: многїи бы сїя
слышавше, оудивившися серце, и не хотѣ
ли з матерію своєю страдати.
И мала того найпервѣй оповѣдѣлъ славу,
свѣтлость, понимок жены: и не дивно тако па
велъ. Но жены родящего нарекъ. Жена ѡ
дѣяна солнце. и луна под ногами ея, и ко
рона ѿ звѣздъ двоюнадесяти их.
Лꙋка а О прекрасная жено, и чудовная царица,
свѣтлого востока пани, и пролевая нового
сїянія; и нового Іерусалимскаго царства: вѣта
дневного шатъ вѣчной свѣтлости, и красоты
прибрана: церковь сїѡнская ѿ влюбленни
ца Христова, всегда есть свѣтло сладкого,
и самы праведными, незатемненый вѣчной
свѣтлости солнце Христомъ облеченна; тако є
Гала г писано; Елицы во Христа крестистеся, во Христа
облекостеся.
А естьже вѣрных во Христа облеклися, то
вѣчный и непостижимый свѣтъ вѣрнїи
облекли себѣ; понеже Христос есть разумное

солнце, жерело и творца всякой свѣтлости,
видимой, и невидимой; и бо вхить жиде те
лесне, весь зупольный свѣтъ непостижи
маго божества: свѣтъ пресвѣщенный при Кол. ѕ
сносущный слово божїе: свѣтъ истинный тако Їѡа а
сам рекъ, азъ есмь свѣтъ міру, ходяй по
мнѣ не има тако вы ходити во тмѣ.
Таковымъ свѣтомъ облеченна церковь Христова нынѣ,
и навѣки в ней ходитъ, во все зупольной свѣт
лости никой: весь божїй свѣтъ, всесїя
наго божества опочивае на ней, и просвѣща
етъ ю богатно, и незѣмле сїянія своего ѿ нее;
корона нагладъ ея ѿ звѣздъ двоюнаде
сяти; а апостоловъ Христовыхъ, свѣтилъ звѣздъ ра
зумнаго неба, на оуна пресвѣтлая знаменїе
коруна и цвѣтетъ нагладъ своей церковь сїѡн
ская, вѣдомства оного царства вѣчного не
бесного; а тых звѣздъ много свѣтлых
оудивительне свѣтятся нагладъ ея, и
промень своих свѣтлости по на нынѣ посы
лаетъ. Много видѣлъемъ жейглвремъ
нато прашно бурливо моря. во предъ ро
ждества вѣка сего видимо наших свѣтлое;

Рѣтїе, дознаютсѧ дѣйствїе ѡщасливого, Ѥгда
Раднаго потѣ, Ѵпрекаѧщи Полного вѣчнаго.
Ѥ вѣмъ ѩко ѳвѣзды свѣтлостїю своеѧ
ногѣ; Тако ѹбѣдѣ апостолъ хвалѧщихсѧ,
Ѳто тѣномъ мєрзкомъ рѣчїю вѣщ сего.
Апрѣто, познаемо паче зракы напре
свѣтлое лицє, Матєрѣ нашєѧ Церкве сїѧющее;
Ѥдинорѣчнѹ ємѹ вѣрнѹю, прєсвѣтлѹю: ѩ
тѣмъ свѣтомъ дшѣ нашѧ ѹвєсєлѧтсѧ. Понє
вадѣ завѣрєнно, ѩкорѣчнѹ; Напєвѣх
полодиѳвъ ѹ Церкве своеѧ апостол, тако
глаголѣ. Ѳ тѣхъ сто; Ѩтаи ѳвѣздоплє
нныѧ вѣщє, вѣнцѣ хс гладѣ, наимшєѧ
ѹ блюдєнцих своей; Ноукрасѣѳтѹ красо
тѣ вѣчнѹю, ѩко Церкѹ нашєѧ нєбєсное.
Ноу знаѧтне кости твоѧ прєсвѣтлѹю кров
нѹ нагладѣ своей.
Сѧ лѣна ногама ѩко; Ѳтыѧ мѣсѧц стоѧ
адогалѹю рѣтѣ знаменѣтє; Пєрвое,
ѩко Матєра наша, ѩсмє нынѣ свѣтомъ
ѹдѣтана, ѹ Ѳладыѧ, дабє дноги: ѩнѣсто
нас Ѣдинымъ части тєнєх дней; Ѩко ѳсѣ
мѣ свѣто нєнашимъ ѹдѣтана; Свѣтъ сло
нца, свѣтъ лѣны, свѣтъ ѳвѣздный, Пѹсто
лєщих Ѳдєсь свѣтъ ѩдѣмаго Ѹнца.

Атой свѣтъ ѩдѣмыи, Знаменѣє ѵпроповѣ
дѣтъ. ѳ свѣтъ нєдѣлимо, Тѣх ѵпостасного
цѣтца; Свѣтъ дша, Свѣтъ сна, Свѣтъ дха
стаго; Ѳтыѧдо трѣх Персоны вѣрѣть, ѩдѣ
хѹ ѩмєна хрєстѣть людѣ сѹщих, ѩ ѳтос
свѣтъ нынѣ хощѣ: ѩко слѹще, ѩлѣна ѩдѣ
лѣ ѳ Ѣдинаго Пєзлѣтного свѣта.
Тако ѩтых трѣх Персоны вѣщих, Ѣдинаго
Нєразлѣлного сѹщєства, ѩкѣтца.
Лѣна ногами ѹ матєри нашєх, Церкве сїѧ
ющєи ѳблюдєнхщих хѹды; Врх тто знаме
нѣє; Лѣнѣ знаємо ѩко планєта єсть
неѹ ладѣчна ѳ ѳмѣнаю: тако ѳсѣ про
тивнщих хѹды Церкѹ; ѳсѣ Єрєтїхх ѳмѣ
нных ѹсѣщта сѹщих, ѩко лѣна; Тако
ѫых ѳсѣ Лєва ногами ѹ матєри нашєѧ,
потоптаны ѳсѣмогшаго ѳвѣтного, ѩнє
могѹть зрѣти напрєсвѣтлое лицє ємѹ.
Ѩсли ѳто свѣтлость нєбєсныѧ насѣѧ
имѣєть; то нѣкто нєдоволно ѳфнщамъ
поѧнсѧ, ѩзыкѹщамъ Єрєтицѣ; тыкмо тѣ
ность, ѳ которой глаголѧ тако слѣпцхе;
Тмѣ хє сѣтє ѩстинный просвѣтѣ

ѧкѣ разѹмы, ѳ познанїе тѣхъ праѳдъ;
Ѡ братїи ѥтенаго ѳаѳлонѣ, ѥже пресѣтило
мѧ сїѧнїе.

91 Ѳ ѳрѳѳенїе страѳающей ѧ болѧщей;
ѳрѳѳено сноѳѣ сѳнцѣ. ѵладыкѣ.
писаѳшихъ мїръ стїй, ѳлицѣѥ сла
ѵѣ, ѧсѣтлостѣ чрѣзъ ѧкѡе; про
ѵѣѣ ѳ тѣхъ ѳлицихъ сторѣ, ѣѵѣе, ѹ
тѣснѣ ѧгоненїе натѡ сѣтѣ, ѩко мѣла
ѣхѣ чрѣзъ ѹѳелило Прѣсѣѣо ѳанно сѳнцѣ.
Ѥсѳлѣѕѣ Ѥго тїранѡѳ рѣсѣлаго Цѧрѣѣа,
ѧѩко мѣла болѣѣи ѳрѳѳено, сноѳѣ сѳнцѣ.
Ѥго ѧдѣ ѣлѣ, ѧѳена ѳогрѣѳѣ ѧмѹщихъ,
страѳѣющихъ ѧ болѧщихъ, ѳопѣѥ ѳрѳѳѣнїѧ
сна; ѧроѳѣкѣ Ѵѳрѣсїа.

Ма́тѳо ѳена, нѣкѧвѹщаѧ пол҃ого ѥ҃ѵстаго
ѵѣтасѧ ѳогоро́, ѧкѣвстѣкна; ѧ҃ѳэѣхѹ ѹ
кѧига ѳэѣцѣ семь, ѡ҃ѧлоѵѣѥца хрт҃а
ѳсегѳа ѥмѹ ро́ѳи ѣврѣи сноѳѣ Ѥго, ѳкало
ѵащемъ ѳѣцѣ семь; Погѳѣщихъ ѡ҃ѵроѳи а҃ѳѣлѡ
праѳѣнаго, а҃ѳѣ ѳолѡнѣѣнаѣ ѣѵса, ѧ҃ѣтѡм
рождѣнїю варѳо болѣзнѹѣетъ ѧмѹѵѣсѧ; ѧ
стогнанѧ ѳѣлїѧ ѧрѣѵала, ѧ҃ѣѧ Пѣѳро

нако сѧ родѣла, а҃пѣлоѳъ, мѣѣенѣкоѳъ:
Ѵѳрождѣно ѧкѣ, варѳо болѣла, ѥкрождѣ́ѥ сѧ
ѡ҃ѣлиѳала; ѧ҃ѣѣкса кроѳъ сноѳъ Ѳѧ ѳъ старѣ
мѣѧ тогѵла, ѣѳзмѣрныѧ болѣзни, прѣ
терпѣѳала тогѳа?
ѧ҃ѣѣѧ сноѳѣ Ѥѧ, ѩко нѣзлобныхъ ѳѣѳетѣй,
сѣѣшно ѧшѣи назаконѣнїѣ, напо́лнѣныхъ ѥ҃ѵѣи,
ѧсѹдрѣтныхъ мѣѣ, ѳлѧ ѧменѣ хѳа: ѡ҃
ѳлѧѳѣ тогѳа, ѧлѣ могъ ѳѣмыслити наѳъ
мѣсъ ѣѣтѳарныѧ, фотѣны, ѣѣ ѳѣмыслѧ
ѳѣѣ на а҃пѣлоѳъ ѧмѣнѣкоѳъ ѧстѣны сѣѣахѵѣ
лей хрт҃ѣы: Пѣщи ѡ҃гнѣныхъ, косы ѡ҃стрїи,
ѣѳы, Парѳѹсѣи, ѳѳѣроѳѣ ѳрѣѣѣѹлїѣихъ,
ѧсѵолихъ ѣадоѣ҃тыхъ, ѳошарѣанѡ ѧмѣѣѧ,
ѳѣсгнанѡ ѳѳѳѧѕны сѳпрѣѣѣтелей мїлос
ѳѳѳѣѣо ѳѣлѣо; ѵонос ѳѣрѣ ѧ҃ѣѣнцѣ мѣ
ѳенѣкоѳъ ѳ҃ѳъ.
ѹѳѣ мнѣ, ѧ҃ѣѣѧсѣѡ ѳспомѧнѧѵѣ; ѵогѳамѧ
сѣдѣѣе напо́лы ѳѳрѧѣѡ ѳмирѧѣ; ѧ҃ѵѡсѣ
ѕос прѡлиѳѧѣ, ѧ҃ѣѣѡ мо́ре ѵолосѧѣѣ
болѣзнѣ. ѧѳѧѣѡ Цѣрѣи хрт҃ѡѣы ѡ҃писѧѣи.
ѧ҃ѣѣѣ сноѳѣ Ѥмѹ ѵоѳсѣмь страна҃, ѵомѣѣста
трѣѵы, ѧ҃ѣѣѣла стѣѣ ѵоѳѹлица҃ лѣѳа ѧзѣ
ѳѣныѣ, наѕѣлѣнїѣ ѳѳѳрѣ ѧ҃ѣѣѣца҃, ѣѣ҃ѵѡ

гребенїмъ Зѣнаго: Мнѡги кнслх гроби,
Ѳ ѳбрслїх оутроби.
Ѯкнѣїс тое ѯзубла сѡ кнлѡ цѣнща хртѡа,
Тогда догоребше ркзанїмъ цркгала, и
Ѯ землѡю кользную породнла сѧ мдре
стѣнаго, и пердорнаго, апслодъ, имъ
цѣнюдъ: Понеѯдъ мерне сталн про
тнвѣ всего ѯйсла шатаслаго; Протнвѣ
Мнро дерща и ѯдужмы и нпдѣлумы ѯлго.
Ѯ ѳбтадрнлс фѣзло цѣльзнымъ; Тѣло
то ѳброго кирвтлмъ терпѣнїемъ, сѡно
го гордого мѣстелю дкадолф.
Ѯтако Моисей кногда потопнвъ фараѡна
фѣзло домрх тврдѡно; тако апслодѣ,
имѣнщх, потопнмъ нездлкмого фараѡна,
зосѣмъ ѯйлдѡ его; тако фѣзломъ дре
вото ѳброго, и тепелнвстго; домрх
тврдѡномъ крѡѳ своех пролнтанок.
Ндлы его посрамнлс. Ѯтако нагн
ню слнтаное сокрвшнлн кхъ; тако
фѣзломъ фельзны, кпогаснмъ ѯстадѣв
мы лѣдѣлаго распалёныа, ндсю кр
пость дкадолю разрвшнлн; кпосльтами

сѧ знего, тако знемощного робнлф.
Асатн снесн ѳбтнвъ слдѣ, и ѯзгалн ѯдѣ
тан ѯда сѡего корвнв незепсодѣнного; нсо
аггелскнмн хорн мнлосльтане, и ѯесемле
ѳбтное, и прнвлнвенне кожн и ртлъ его.
тако рекъ нго ѯнзнцю, и ѯдосхщено цѣлсть
тѣло, ѥмѡ кожн, и ртлъ его.
То Есть, ѯзмдлша сты апслодъ, имѣнно
кожн, камак плтъ слды его; ѯдѣлс
на сѡземлсом скорбн кгонененмѡ, напослй
ѳбтный нѣный: Ндъ недайсѧ ѯдлдаго
ѯдѣлск ѳупонщх, которнн сты ѯнца ѯспш
хато, хрма, и нна знкмн творн.
Слышх тако кожн ѳбсхщены содель; и пре
столв его напослй ѳбтнлй.
Сѧ ѯвѣрѯдѣный, кже оупасе тазыкн
фѣзломъ фельзны.
Апслодѣ оупасн, мнѡги народодъ кзыка
мн ло ѥдно сѡгарнв; и ѯдѣлодѣ мосслены
ѥны ѡгнамн; фѣзлъ фельзный, ѯвра
тердамѡ, паче фельза камаптъ,
которн нездмого дкадо змнлгнтнк да
ного мѣлого, нв ѡгнѣ нв мечѣ, нв затоге

нїе: аньѳ ѳвєрми оустрашити, аньѳ врагы
ми плами стѣнити.
Паиѳе страдала, ѥлѳлвла гдѣ, гонима
ѳ фена; ѥгда родила трѣлѣтоѥдѣ,
пѣсьнѣ рителей; Ѯже прохождаѥть пѣтемь
ѯдѣть: тѹлѧтощесѧ ѳтъѳѣскна, ѥгоже
ѳдєртєпа ѵпропадѣ Зєнѣ. Которыи
нєѥстѣ годѣ оудєсь сѣтѣ; ѳли родлачи
тостѣнисѳдѣ; Ѣдєстѣєнисѳдѣѥдѣ Прадѣнисѳдѣ.
Которїѧ ѳльзнѣного ѧтьсного, дорѣгого ѧдѣ
то дорѣѳта ѳбѣного; Ѯже дѣнѣ, ѳнѣ по
ѧимѣѵтоть ѵѣоздѣѳ ѯдѣ; Краѧ єдѣ ностѧ
натьѣ сѳѥ, такоѳѣсѯ ѳєѣрѣ ѳдѣѳльзни
ѵрѣѳѳ ѯда рѣѣ, ѵродѣѧтисѧѣѣ; дабѣ
ѳлонгиѧ ѳѣла. ѧко рєгєно родѧти.
Сєѳѣ знамєнѣѥ нєпрєдѣльное ѧко нєпогаемоѥ.
Страдала ѥлѳлѣзни Прєтєпѣѳала гонїимаѧ
фенѣ; ѯдѣ ѳдѣѣла сѳдѣ сѳи; ѳдѳнѣ
дало Урона ѳтнѣи ѳлади ѧнѣзѣ ѵдѣго
ѳ топтаны сѣтѣ. Прєпозро ѵлѣдаѥго
Мира, ѵѹпалого ѳадѣлонѣ. То Єстѣ
Прєгрѣшнїи, ѵпоганы ми ѥлѳлопѣлонѣ
ли; Попѣсла ѯдѣ ѳбраны сѳи мѣи Пре
тєпѣзати, сѳврѳлосмѣы людїи; ѵпрєты
ѳ апод.

ми ѳлаза Запаѣѳдо гнѣда сѳєго.
Тѣ Запрадѣѳы, ѧѣѣсѧѳ ѵто нєзгорѣѣлъ,
Слышати оугнѣѳ врємь: ѵтєлєснєто раз
мѣти могль. Ѯгѣ ѯдѣ ѣѣсѧѳ мѣло
ѥѣѳ Просто гнѣѳати настѣы сѳи прїѧтє
лєи, ѳѣ ѯдѣ ѳдѣа намѣи; ѧлєто оуѣи
нѣѳ напоѳѣѳѳо сєго: гако ѳѣѳ врємь
дрѣи Которїи ѧи мѣло ѧдѳхо отроѳѳ.
Єдиного сна, ѧдрѣѧго нєдѳнила; ѧхотѧ
тѣ ѳѳѳдѣ мѣти ѳдѣогагни; Пєѳѣєни
наста Карани ѳбулѳрѣѳ, ѧѣѣсѧ нєдѳнисѣ
ѳѣѣога ѳѳ ѥлѳѳсѳнамой ѵнѳтьс прѣше;
ѧѳсѣщнѣ пєрѳѣ, фрѣѣто ѳонта нанєдѳнича,
сѣѣѣразѣѣы ѳросѣаги сѳпана сѳѳєго; Пре
то ѳадше ѳнадѣєсѧѳ ѯдѣ Страдєлиѳы гако
ѯѣ тѣдѣшїи; ѧдрѣѣшнѣсомѣ ласкадшїи,
сѳѳомѣ Марно традѣ, тєлєщѣ оупѣстанѣы;
ѧпраѳєномѣ нѣлозлѣте; то Єстѣ нѣма
лѣ роснѣш сѣѣта того; ѳѣѣѣ ѵѣ ѳѳѳѣ
Заѳадѣ ѳѣєны шѣѣами, ѥлѳдѣсѣнѣ нєнѣ
посѣѣшалисѧ; нєваѳѣтасѧ нѣтрѳха на
гагода Зєлєнѣ, догасно роснѣш.
Потрєба ноїє ѳѣлати, гако наѣсєнїю Пра

ѣенъ ѯнѣдѣ чрѣвнисомъ показуетъ, ѽ
Ёсли несогрѣшившихъ предаетъ знапасти;
їѡ а тако їѡ за праѣнаго, апѳлоѳ имѣющѣ
амофѳ ты розумѣешь ѡсень, нещаслидыи
чрѣволюбче; мнѣ маешь рѣтца поща
хтъ ѯдѣ дати намѣнъ ѣтныхъ.
Ямѣ мх ѣврѣ непощадѣ, ёслисѧ непощаѣ:
тысре оудѣлаѣшисѧ, прѣло прихѣвай нас
каніе праѣное.
Урона сѧнскѣ знѣнцъ хѣс; ѡшех слава
столѣпникоѧ этоптаніо; ѣко, ѣмъ до
стасмсѧ этраѣцъ црта ѧгльскаго.
ѧ здѣсемѣдѧ домѣ ѣлна ѯхъ ѣсла
ѣенѧ: то ёсть, тако тѣ мѣтеніемъ
ктѳпеніѳ, найѣолше прослаѣлёнъ хс
ѣотаѣще, изатѣ мнѣгихъ народѣ, ѧ
страны пришѣи ѣопознаніе ёго.

ѠПресѣѣѣаніе, ѯгнѣнное
црнѧ хѣой ѡзмнѧ. глаѣа кѵ.
писаѣ Мѣрь стѣй, ѡлѣзнѣное
рѣѣтне ѡ ѡлоцѣнцих хѣс; тако
звѡлезно великою сѣно ѣ породѣла.
Ати засѧ, ѡписѣетъ нестоѡпное, фнтне
ёмѹ ѣолѣзъ семь, ѯнѣнне великое; тако

Заѣсѣвхи змѣй лѣкаѣскій мѣль, зчнѣ ѣо ѣелѣ
ѣскѹ ѯонѣнію.
Сѣѣѣ злосмѣный ѣхаѣоль, тако Порѳганъ
Ёсть ѧгѳлама цѣхми; ѧнемогъ подѣтн мѣла
ми тѣарьскими на мѣдведѣнаго ѯонѣмои дрѣнѣ:
вхѣѣ тако досѣщено поѣѣ ѣхтца Ёх; тогда
ѣѣло рагнѣѣасѧ змѣй, ѧнаѣа дрѣнь ѯонѣстѣ;
дрѣнафе ѡѣѣѣ ѣопѣѣнѣю.
Сѣѣѣ ѣхаѣо ѯхтрѣй змѣй, ѧнаѯхрѣтель
ѣоброго прѣсѣѣ ѧѣѣродѣю Прѣдѣнаго Котора
ѧ ѣолѣхть сѣѣ црѣтца нѣнаго; ѽсѣслѣвѣсть ба
го подѣтн ѯхъ нонеѣомофе; ѣгѣ ѣо ёсть хра
нѣй ѯхъ. ѣѣфе ѣопѣѣтѣнѣю ѣѣѣами прѣ змх
ѣмь дрѣнь. То ёсть дѣ ѡныхъ сѣыхъ
ѣо шкрѣѣтно ѯонѣнію, крѣлисѧ ѧ ѣопохѣами
ѣопѣѣтѣна, ѣогода, ѧрѣѣьмина камѣнѣхъ.
Заѡнѣ мѣгнтелей, Занерона, ѯломѣтѣмна,
Затрогана ѧлѣкѧѧ, ѧкѡмптѣана, ѣѹлнѣй
на апостатіи; ѡпоѣѣала ѯонѣмаѧ дрѣна
ѣотъ лѣсни ѣолю сморѣѣнѣѧ сѣого.
Сѣѣѣѣ змѣй тако, непремофе поѣѣѣпати
дрѣнѣ, ѧтако ѣлно ёй ѣѣ крѣлѣ ѡрла ѣе
лѣкаго; тогда найѣолше рагнѣѣасѧ, ѧкѣ
сти ѯѣоусть сѣоѧ зафолою ѣодѣ, таморѣѣ
земѣѣѣ ѣаѡ потопнть, ѧкомофе зѣлѧ

рѣнь, повѣрила долѵ змїеѵ. То Есть,
Ѧдѵ сѣлаги Ѧгнаѳо; Ѩако роспространила
сѧ Цр҃квь жда, На лицѣ всей Земль; Ѩако
сѣщїе Ѵранищь сѳонрь продѣрла доѣ҃ѵ дѣло
Ѧако сѧ оурохила мѵдреца; тогда чото
ѳ сѧ Напоѵренїе Его; Подѣль все дѣнадо
сѳоѣ Ѯзаперѣ сѧгь Чєтїманодь, Ѡкраѳ
сѣнь Цесарей рѵсѣх, сѣны Ѯзлопоколѣнїодь,
Ѯсѣрѣтны мѵдителей; Ѧсего Цр҃ьпостїто до
Ѳрѣдѵѣѳсѧ сѣлѵ На Цр҃кодь Ѯна Неѵѣста Ѥѩ
Пєѳороного Наѧпѳлодь Ѧмѵѣнникодь. Але
немогь Прєѳѣтафрити. Данадо ѳѣмь рѣнь
Помощь Ѳѣга Ѩако дѣѵ кралѣ, Ѧ за Законы,
Ѳетрїй Ѯѳѣсѣх: Ѧ Ѳѣда оуѳѣлѣть ѵмѣлѣ,
тѣмѣ Ѧ долѵѣѣть Ѯѳѣссотѣ, Ѵрѣтѣ сѳѣ
Нєчєснох Прємѵдродѣх.
Подѣль ѳѣ Ѧгнаѳ Ѧрєвнїй ѵмїй, Ѩако Нєдомо
гѣ Прєзмѣнѣ тѣдѣхѣ Ѳѣѵѣтафрѣтѣх Цр҃кодѣ
Тогда Ѯнѣго Лютѣйшѵго. Ѯсѵптєнѣйшѵго. До
нѵ Нанго Подѣзлѣ, Мєдлосѣнѵго Цр҃ѣ Ѯра
фѵ: Єрєтѣчєское ѳѣзєнїє, Фашѯѵго Навѣд.
Ѩако рѣѣ, Ѯзѳѣ ѵмїй злосмѣдѣй Ѯскащєнѣ
сѳоѣхъсмєртоносных Ѩадомь Ѯмѣшлѣнѵю; До
тѣдѣ Затопѣти Корабль Хѵѳ; Но Зѣмѣ
помозѣ рѣнь, Порѵ рѣѣ ѵмѣѳѣ ѳодѣх

Зѣлїа сѣѳде Єрєтѣчєсних, Ѯзнорѵша Ѧпѣцєр
мѵ Ѵродѣ тѣхъ; Ѯторїїх Дозѣль тѣнох сѳѣ
прѣдѳазѧми: то Есть дѣтѣла Ѧтѣлєсне ро
ѕѵмѣѳєх Ѳтѣѧнѣх Ѣдїїх. Ѯѳѣнѧ ѵѣдѣ
Дѣѵѣщє Ѧнєнєцєсна; тѣх На ѳѵмѣшлѣли
разлѵчны Єрєсїѣ Ѵрозны ѳѣрь, ѳѣлѣѣ оуѳо
ловѣка Сєрца сѳоєго; Ѧнє ѳѣле закона Ѣрєго:
Такоѵѣх ѳсѣ сѣть Ѩако зѣлїа, Подѯѵраго
ще ѳодѣ ѵмѯѣѳ, Ѣѳсѳлное Лодное оученїє;
Тѣх рѣѣ Ѣѳсѳлох; Пѣль ѳодь Макарѣѳь,
арїѣ, Сафелїѣ, Ѧполинарїѣ, Єѵномїѣ, Ма
кѣдонїѣ Дѵоѵѣрца, Нєсторїѣ, Мѳтанѣсь,
Ѯгродѣх; Но Ѥщє тѵтодь ѳодѣ Ѯстѣдѧготь
Потѳлодє Ѯхь, Нашѣхъ Єрєтѣцѣх, Ѧріѧны,
Ѡсєвѣѳѳы оученицы, Ѧпєѳѵзѣтаны; Ѯто
Ѩако Махомєтовы Єрєсѣ, Нєѳѣрныя Сарацѣ
ны. Которїѣ Ѳѣѵѣгато Сѧ Цр҃кѣ ѳѣрх
но сѣщїѣ ѳѵѣєсного Нєѣнѧнѣ Ѯстноѳѣ по
ѳѣѳѣа; Ѩако ѳѣѣх ѳсѣ спѧѕѧто ѳодѣ ѵ
мїєѳ: Ѯсозмїѣ Ѳѣнѣ Ѯпрєсльѧѵѣто Цр҃кѵ ѳѣ
Лєсъ Ѵнѣмала Ѳєка Ѳѧтька Наша, Цр҃кѵ ѳѣ
Ѵѣнсѧмѣ Ѯмѣѣть Ѳѣга Помощь; Ѣѳ Цр҃кѣ
лѣ Ѳорѣа ѳєлѣкаго: Ѧ ѳа Законы; Ѩако ѵ
рхѵмѣнаго ѳѵма Прѣзєсѧаго, Ѯ Ѳго слѣзѣнаго;
Ѩадѣѵ прѣѳѧпѧѵѣто Ѳѣга Сѧаго: Прѣ ѳуста

тѣхъ, донасъ похолтащаго.
Аніе тѣмх крилѣмх, дсегда подсолнечникъ
лѣтала. Ядаще смотрѣла часто на слнце не
захолѣмаго сѣта бжіа. Но если
що мало. Иназеми Шкотине.
Седафе оудержатъ змѣа, ядомъ ѧзвстнаго
хехотащаго: тогда зарадо долѣтае надо
сотъ ѥгоразѣмнѣ; ѧлозрѣнїго сѣта ѡбе
слаго. Инаперѣнїе премѣродни невѣсном;
Орѣтни косѣтъ трхъ Ѵпоспасна бжіа.
Полѣае бе ѧна доволенѣнсх, терпелн
дсѣми ѥдѣсти Ѳпресвѣдѣнѣ; ѧсоврѣв
нѣми. ѧпрозолидѣмх, Протнѣ змѣевы
дозѣ; ѧ цѣсмо, сѻдагдѣщѣю, Могли
оу цѣти Прѣнего; ѧдѣла на данѣми крх
лѣми дсѣлетѣти допрадды досконалош:
то Есть ѻдходѣти Ересѣческон лести,
ѧволенїѣ; ѧсами годлаоти Прѣзало
нѣ бжіе дѣтне; Нѣдго догма, ѧподелѣнїй
Ѻрїх Ненарѣшѣвоти. Самѣе неоудѣмда
мосм гонѣнїѣ, Мрѣ нашемѣ; помгавѣ
тле ищетъ ѧгонѣнїе чда сѣдего; Кол
шое порѣганїе ѧношенїе, Претерпѣвѣ;
ѧще Его рады подрадете, онего жѣнганы
ѧдете. Ѳнѣде невѣнадемы, Нашртво Нѣбсного

Ѻ Пресвѣтлѻ Позорѣ Сѻнсѻ, ѓако
Ѻмногїѣ стра ѧнародѣвъ собра Есть.

Глава кѣ.

Трѣхъ Послѣдѣхъ, Сраждмѣ Просвѣще
нны дхомъ Стмъ; тѣхъ Зволидѣ
ѓако Едиными вѣсты Модлать,
Ѻтцо Мѣсть Стомъ; Ѻпресвѣ
тломъ Сѻнѣ ѧнебесно Ерлмъ: оуслышѣ,
що Онѣ Моѣ стодархшмх сѣдмх; Їсаіа
слако женѣтлѣдамъ Ластодѣца Чрсодная;
Той дхомъ свѣтъ, Провѣкѣвѣ слаѣ, хсвѣ
тло Лдех, Этыѣ Сѻнѣ; ѧлосмо
мѣли многїѣ стороны, ѧкролѣдѣа, Наро
дхи Ѻбернѣти подѣрже хѣвы. Кстемности
цвѣта Прїѣти до свѣтлого Чртда Его. Кдѣ
того Тлѣ Мдлать. Просвѣщайсм, про
свѣщайсм Ерлмне; ѧрхїдѣво натмъ
свѣтъ, Кслада ѣдна Этѣнѣ засвѣтисм
ѧтма Покрже Землю.
Прхїде ктенѣ Тѣ, ѧвѣморно Его буде
стенѣ Этѣна: Кдѣлтъ газѣщи родѣтх
досвѣтлости твоей? Чрже Земдыхъ, свѣтло
стїто Сѣмнхм твоегѣ пойдутъ. Несуще тенѣ

злато, ѳфимїанъ вѣлыи; ѧвѣдеши ѳ
плесѧти гоѥне, дошелїаши дара; оудѣ
сѧ. крозрадѣѥтсѧ сѣнце твое. ѯдѣ
цѣ, наѣрнесѧ мнофедѣ морское: ѯмно
федѣ народѣ востра далеѥ прїидѹ
тъ. ѯдѣвѣ коронѹ сѣдзе мѣрѣ
твоѥ; ѯцрїе ѯхѹ ѥвѣдѹть славѹ тъ. ѯ
тъдре полнесѧ ѳгнь твоѥ сїѳнѣ, ѯпосто
ѧ дѳлго ѯдѣнѣ собранъ сѣ, ѯдрузїи твоѥ;
сѣно прїидоша дѳ сѣдзе твоѥ; дѳсѣнць
ѹранїць зѣнѣ; поклонѧтсѧ слѣдъ ногѣ твѳ
ихъ. тъдре надегѣшисѧ, мѣсто сѣнѣ,
сѣлго ѯхїа: ѯкрамы твоѥ, задшедѣ
нѣщь, нефѣдѹть затворѣнїѧ; прѯзѳнѧще
тѣвъ сѣлное мнофедѣ странъ. ѯнефѣдѣ
ѧтѣвъ слоѹе насѣдѹть: ѯлѣна напросѣще
нїе ношїх. ѯсѣдѣть тѣнь ѹѳ сѣтъ. ѳв
тыи; ѯѣѳ слада твоѧ; а тысѧхѧдѧ
ма прадѣѳ ѳдѣць ѹна своѥго.

Корѹна

Тѣ ѳпрадѣ ковдѹхѣ ѳвѣтыи мѳфе ѳѧлѧ
тъ, понѧтныи дѣѕмадѣ словѣ прѣвїихъ;
ѣѕло ѥвѣлѣ многїѣ народѣ прїѣтѣ дѳвѣрь
хрѣѳѣ, дѳпознѧнѣе цѧ ѯпрадѣе ѥго;
шѳсѧ ѣфе ѳѣстѣнѣло; которїѣ прадѳ
ѳвратѣ ѳ бѣдѣ ѣхнѧго цѧ; ѯѣлѣто

хрѣѳѣ прїѣмле: ѯѣѳле нѣх флѣѳѣть, за
прадѣе, таѳѣѣх хѹдѣ нефѣтъ: но до
сѣтлѳсти ѣнѣкѧнаго цѣтца хрѣѳа.
ѯ сѣѳѣ ѧнорѣнъх, звѣѳдѣле ѥвѣрѣ сѣѣсти
ѹрадѣ: то ѣсть, ѯзмногїи народѣ зоѣ
дѣнѧ, ѯѕгромафѣнѣѳ сталосѧ, дѳѣлкѣ
ѳѣрѣ ѯлѣѳѣѳ. ѯсѣѣ, розны народѣ
сѣѣкрамсѧ мѣгенщѣ; ѥвѣдѣ ѳброѳѣ
ѣе, ѣако ѣамѣнѣе непѳлѳвѣкмое; тѣѣ
ѥвѣдѣле ѹрѳѳѣ хѣѳ, ѯдѣно оумирале;
хсамѣ ѣако ѣамѣнїе фѣѳое полофѣлѣсѧ
дѳстѣвѣ ѹрадѣ ѳлѣчѣвѣсѣѣ, напамѣнѣ мно
гощѹбнѣѳ ѳѳѣѣѣх тѣѳѳѳѣ; которѣх пол
фѣѳѣ зафѣѳѣдамѣтѣ тѣшѣѣ мѣствсѣѣѣ
мѣ. ѹрїе прїносѧще злато, ѳфѣх
мѣ ѥвѣлыи; тѣстѣ слаѳѣ, ѯѳѳѣѣ сѣѳѣ;
босѣѣѣѣѣ ѹрадѣ ѳсѣѣѣѣ ѯфѣ ѳоцархсѧ
нѣгрѣхѣ, ѯѳтѳѳѣ ѣго ногѣѣѣ сѳѣѣѣсѣѣѣ
нерхѣѣѣѣѣ холодного; ѯѳсѣѣѣсѧ
прѣѣѣѣѣ фѣѣѣѣѣѣ мхра, ѯѳѳѣѣ
фѣ нѣлоѣѣ тѣѣѣ, ѯѣѣѣѣѣ
таѳѣѣѣ ѳѳѣѣѣѣ ѹрѳѳѣ ѯѣѣ ѣсть ѳѳѣѣѣѣ. ѯ
сѣ ѹрѳѳѣ нѣѣѣѣѣѣ. прѣѳѣ ѣаѳѣѣѣ
то оѣѣѣѣѣ ѳѳѣѣѣ, ѣако ѳѳѣѣѣѣѣ, ѳѳѣ
ѳѣѣѣѣѣѣ ѥвѣлыѣ, ѥвѣѣ сѣѳѣѣ, ѯѣѣѣѣ
ѣѣѣѣѣѣ, оумѣ просѳѳѣѣѣѣѣѣ, ѯ ѳсѣгѣѣ
ѳѳѣѣѣѣѣ ѣго ѳѣѣѣѣѣѣ.

Аще ребъ, и будеш ѡплывати Сїоне; ѡу-
диѧсѧ и раширится серце твое; и обратится на
тебе богатство множество морское.
Ѡплываетъ Сїоне вѣ дарах духа святаго во ду-
ховной сладости и премудрости [illegible] свѣта.
Церковь Сїонская матка наша: дух-
овнѣ [illegible] промыслу Божїему,
и дивнымъ судамъ и премудрости его,
душа святая; [illegible] презренїемъ
справдѣ [illegible] родъ человѣкомъ. И
раширяе серце свое, радостю вѣчного;
яко ѡ [illegible] многихъ народовъ
ѡ моря [illegible] мира. [illegible]
дары святыя [illegible]
И брата твои зайдуть днь и нощъ, не буд-
утъ затворены [illegible]
[illegible] твоих святых врата, [illegible]
Христоподобнаго царства, кто [illegible]
[illegible] вѣрить. И [illegible]
входитъ до царства небесного, [illegible]
вѣчного: [illegible]
И не будетъ [illegible] сонце, и луна, на свѣтъ,
по истинѣ бо непотреба тамъ свѣта [illegible]
вѣчнаго [illegible]: где [illegible] свѣти

 Ап҃ ѯ҃г

свѣтло вѣчная Христїанского царства. Иво
и самая душа и тѣло свое, церкви сїонской
и просвѣтится сладкого небесного,
яко сонце [illegible] ихъ.
Аще ребъ, а ты корона [illegible] своего; ты ѡказавъ яко [illegible] чести, — Матѳ. Іса ѯк
и сладость есть церковь Христа: що бо може
быти [illegible] царь
[illegible] корону, которую царь на
главѣ носитъ. И того вѣнчаеся; и
сладце [illegible] в народѣхъ.
Такъ и церковь Сїонская [illegible],
[illegible] яко най [illegible]
корона, вѣчной сладости и красоты; кото-
рой ся сладости и чести [illegible]
[illegible] Аггелскихъ хоры.
[illegible] сладости и чести, веселися [illegible]
[illegible] матка наша. [illegible] того иншїи
[illegible] моей.
Радуйся [illegible] души Сїѡнова, и преукра-
шай себе ѡ всего серца твоего; держай
Сїѡне [illegible] твоих.
На первѣйшая красота душъ, ѡ всего серца
любити Бога; и ходити [illegible]

его; оукрашати себе дѣлы добрыми; и
засѧ рече, ѧко ѿѧвъ гдь неправды твоѧ,
и наведе наша веселие, и ѡбновитъ тѣло во
блгородъ своего.
Самъ гдь нашъ іс хс, присносущное слово
ѿчее, плотию ѡдѣѧнное. пришедши долу;
ѿѧлъ неправды наша правдою своею.
и ѡчистивъ мертвую совѣсть нашу, и грѣхи
нашъ кровию своею; и наведе душамъ вѣрнымъ
веселие вѣчное, и спасение. и ѡбновитъ
естество наше крещениемъ, водою и дхомъ стымъ;
совлекше з насъ ветхаго члвка грѣховное тѣло спо
хотми его.
И слуга того поведаѧ смѣлыхъ прехвалнъ
имѣти побѣду; и авие рука дшевнаѧ вѣра
зимы нашъ, не ѡслабѣвалъ вмолитвахъ;
тѣмъ бо вѣрою ѧко рукою дотыкаетсѧ до по
лнои оузрихъ. и держитсѧ и хвъ вѣчной млтвы.
и паки иный рече, и гдь твой сіѡне про
роветка людехъ стыхъ, и избавленыхъ ѿ земли:
воздаѧнъ цра и неѡставлѧ; положеныхъ
вграду вѣчнаго, и веселие родомъ.
Зри и бо гдь нашъ твой цртвие вторыхъ родилъ.
кротокъ спаситца. и правдели и моучитъ
заплату сосового.

Сей то сіѡнъ, егдра видѣвъ, незличе
нное множество вебраного люду ѡбнеженны
вшаты бѣлыи; и памовыхъ рокъ ворыпа хв. Ездра кн. г. гл. в.
и младенецъ красоты дивной, возростъ вы
шшего вклада зъ ѡсобна наповолого ихъ
короны.
Иное аво вѣмъ прицы, провидѣли зла
лена дхомъ стымъ; сладъ позыванного того
мѣста сіѡнского цркви іерлмскои матки
нашихъ, вне же хс гдь сныи цртвие ровеши.
и тыхъ то сіѡне ем придансихъ, и стыми тѣни
вѣка сего; ко пресвѣтломоу цртвоу хвоу
на веселие вѣчное: и зволошихсѧ и изша
смертнои; за старѣлого члвка згрѣхов
ного житиѧ: и поѡдѣвалисѧ внастоѧ
крещениѧ вшаты бѣлые несмертелнои,
и вѣчной свѣтлости.
Крои памовыхъ звѣтна два знакъ: кото
ріи побѣдили диавола. и силы его, и
владѣли темными; и посмѣвалисѧ прелес
ти злосливого мира; которіи не пили
скелица златого, прелести и мегодѣ,
зрѣши любодѣвицъ вавилонской.
Но крѣпко заставалисѧ за и мѣна ба
своего; и вѡиной битвѣ, стали вокроѣ

своей шатры сѣнх, ѩкоже Цр҃ь сѣнай зимѣ
Христовѣ водѣ ѩко престоло сѧ҃ноу;
хѵѵѣщих неоудержимоѥ ѣзыкъ народи
ѧзоумиѵѣ напасть ѩхѫ; Цр҃ь кротѣѥ на
спасенїе всѣхъ восходѧ.

По ѩснѣ по кротоу хѡмѧдѣ; смирѣѵ
своѥ бестѣлесно. Хетрѣше ѡлоучивыи
ѡ҃блацѣ, ѩко иногда нагорѣ сѧнайстѣи;
но ѳперсонъ славѣ инѣи; ѧлла всѣми
ѧзыцѣющїй: кротїй понеѧзоу назе҃ли;
Прилюбїѥ ѥго безпетне сѣѧтать грѣшѧщѧ
Мытарїе, разбоиники, ѧзычницѣ гонитель.
Прѣсотрого майстатоу слазы ѥго, трепе
щѵть херѵвими много ѡгнѧщихъ, ѩкоже
тоу дозрѣти нелзѣ ѥго престолоу,
шестокрилатыхъ серафимъ закрыѵающе
хрилома лица, сѵта прѣсоущного сѣтло
ѵо. Цр҃ь страѣлодѣи Маѳѳѣи
Заплатѵ ссолного кѡѳлома Платѣи
подѣло ѥго. Цр҃ьшному нездѣлзному
ласки ѥго, смѣтїю ѵбѣжного, ѡ҃бразомъ тѣлесна
Астрадѣлодомъ фидотоу ѵбѣгнымъ, ѡ҃бра
зомъ нетлѣнымъ. Его же всѣхъ на
столѣхъ хѣ и҃же нашѣ ѵбѣгнѣ дожрѣ.

Ѩко всѣхъ сѣтыхъ, назыдаѥмаго сѧ҃ноу,
ѩ҃кѣѣсна Іерлимѣ восходѧ ѵбѣгѣ;
назе҃ли, ѩна нѣѣси. Ѩко Іерли нѣѣ
сѣи нелзѧсное щастїѥ, но прѣдѣрїѥ
Цр҃ѣва нѣнаго. Глава, кѳ.

Цр҃ь Прѣдѣ, ѩ҃ко слоудѣхъ
Єгоне ѩко Єдинѣмъ оудѣ Мр
ѵа ѡ҃то престолѣмъ мѣсть
сѧ҃ноу; Єдины ѩсно:
Адрѣѣ ѩко позаслоноуто; ѩко комѹ
ѩ҃ко сѣтыи подѣ до зорозѵмѣѣ.
Того, наѩше потрѣба намъ наоучитисѧ
Любѣмицѧ Мои: ѩкоста Цр҃коѵь назы
даѥ ѵдѣѵмаѵ, ѩнеѧдѣмаѵ; Ѣи
нъ же мѣне слазны сѧ҃ноу, ѩкѣѣсны
Іерлимѣ; зане ѳдалоѣщѧ ѵбѣ, по
столѣ зѣлѣто, ѩкѣлѣмъ; ѩкѣ ѵбѣ ѩкоже
и Адѣ сѣты, которїи ѳстѵпили зра
кищь смѣтѣнаго тѣла.
Ѳстаѧдѣши всѣ ѳдѣѵмоѥ, ѩлѣбное
сего сѵѣта; то ѥсть ѩ҃сѣ по нѣѣсномѹ.
ѧи тѣлесный ѩслнце ѳѵѣзды лѵнѣ,

87

сладости того сѣта Непотрѣбны сѣтъ
нижаше дша фышешей стѣла; Ѥсѣ
бо оубѣ ѧдѹмаѧ хмѣлнама. мѣ
мо ѫдѣ ѕаповѣдїе ѳбѣное: Тѣло
нодѣ, нєбєсныѧ нєдѣлимыхъ таѧнѣ
хрослоше сѧдрѹжа, тогда дша стои:
тѣлѣсѣ ѫгрѣшной дша болєзнєтаѧ
єсѣлѧ стѣма, ѫгодѣ ростати ѳбѣщ.
Понєдѣлъ оубѣсѣ сѣтъ сей ѧдѣлмой,
тѣло дша тѣла ѧдѣлмого єсть дорогы:
а дша дѹшѣ, нєбєсныѧ роспошѣ. Хто
ѫ прагнє ѧдѣти сѣло ѧгглово,
Прѣто Моѧ Златоѹстыи Стыи тѣло
дша Стое покрєщєнїю нєстлѣнѣ дорай
зєнный тѣлєсный: но до нєбєсныѧ дѹ
хо̀вный дорогѣ.
Рай нѣкого нєсть ѫного, тѣло мѣсто
рослоше знаѕ Парадѣзѣмъ; а рослѣ
Стыѧ подєстѣ стѣлѣ, нєзнаѧ: але
нєбєсныѧ єсть; тѣло ѫдобѣ кѣ сѣ
сѣда Моѧ, тоѩ нєсловєщ ѕдѣ
бослрєсѣнїѫ таѧнѣ; ѫбо дшѣ Стыѧ
людїѫ ѧгглодѣ прєносѧть до нєба

нєбєсной ѳбѣщѣ.
Прѣто ѫтоѩ дшѣ стыѧ, нарыдаѥмаѧ
Црковїю сїѻнѣ, нєбєсныѧ Ерѹсалмо: тѣ
лѣсно хсѣѫ нарєлѣ ѳтѣлѣ. А ѫбо єдѣ
тѣщѹ Стыѧ ѕдѣ, ѳтносѧщѫ мѣсто нє
призна̀ѥтъ; та єсть прѣчина, рєвнѹ
ѫ немолѧ; ѫ прѣчинѣ ѫбо нє
ѳзнаѧ; ѫ ѵстрїѫ дѣтѧ єсть полѣ,
Заѩшєѧ сѻтое старѣ, дша доброе ѻ
ѫдѧѕѣ: а сѳое блое ѻдѣѧѕѣ ѫ нѣло
рєнѣѕѣ, до гло ѕдѣ ѕѣ, тѣ ѕѫ котрїѫхъ
послѣшаю. ѫдѣ того ѳбѣщѣ сѣ
ми, ѫ ѕѣѫѕѣ ѫ бо прѣходы прѣ ѻ
нѣхъ сѳѫмъ; но нєдоумѣѩ дѣѫдѣ
ѳѣй, Стыѧ сладѫ єстѣ ѫмѣста полѣ
ного нєбєсного ѻтца. Которое ѫмѣ
ѫ ѕ до Дародѣ Запѳѣѫ ѫ ѳсѣѫ ѫ.
Ѧко сѻтомѣ слѣсѣ мѣсть, ѩѣ
дѹсалимь нєбєсно; Мнози ѫнако тѣ
лѣсне дозрѣѣютъ: тако ѵстѣ Прѹдъ
ѫ ѕѫ слѳдѹ, Зєнный Іерѹсалимъ тако
Замыслѣ, ѫ ѳсѣдалѣ; тако ѳѕѣ
дозрѣѣнѣѫ ѳбѣ єсть, тѣлѣсное ѫгрѣѣное.

То тїсѡ бѣ́ша разумѣ́ти, ѩ́ко ѳ҃ерли́мъ
вели́комъ. Кровь Сна҃ нашего і҃с҃а є҃сть Есть
тальѳе҃ныхъ мѣ́ста Его стѣ́хъ ногъ, глаголе́тъ
сѧ́тъ: ѥ́же ѳ҃ мѣ́сто, мѵ́рѣ, ѩ́коже не тѣ́хъ,
ѩ́нѣхъ Народи Некрещоныхъ которїи зне҃
ѳи҃ѧ́ютъ; Дрѣ́вле Ѳасѳ, ѩ́коже сѧ́тїи
нѣ́цыи розумѣ́ютъ Сѡлѡ́нъ; Подобаютъ
кѣ́мъ то Есть Цр҃тво Нбе́сное.
Хо҃щѣ́хъ оубїе́нныѧ, бѣ́дныѧ. Мо́же
сѧ́ Сѡлѡ́нъ Цр҃тво Назва́ти: але́ пра́здѣ́ннаго,
Цр҃тву́ѥ҃тъ бо҃ѯ҃ Сѡлѡ́нъ ѳ҃ѳ҃ѣ́хъ Цр҃ствѣ́хъ.
Лѣ́тъ Цр҃ствъ Не Есть Цр҃тво Нбе́сное Нѡ́ѵ
дрѣ́вле тѣ́мъ Цр҃тва сѡ́ного, которого бг҃ъ
оубїе́нныѧ ѳ҃ржа́вы сѧ́хъ. Пр҃ѣ Ѕаложе́нїе
ѩ́зы́чнаго Мира: Понеже҃ѳ҃ Сама Цр҃ство
Прагне Нбе́сное до сѡ́наго Цр҃тва Нбе́снаго;
Ка́мый сѧ́нъ вѣ́детъ Пренесе́нный посво
ѧ́хъ. ѳ҃ѣ́ по Ѕа́шего Ѩтцемъ до того Цр҃
ства: то потре́ва ѣ́ѳати ѩ́ко Цр҃ство
Есть Пр҃ѣ́дѣрїѧ Цр҃тва Нбна́го; Ѡ҃ѳ҃ѣ
Найдесѧ҃ ѕѡ́нымъ ѳ҃ще́рнѧ сѧ́нскїи,
Тѣ́лѡ́мъ Есть Хр҃стомъ Цр҃тїѧ
Нбе́снаго.

ѳ҃ще́рли́мъ Мѣ́стъ Презѣ́лно;
ѳ҃ фѵ́на҃ Мета Хмѵ́ра Его Ѩ҃ра
тахъ. Глава А҃.

Зха́йтесѧ҃ Пра́дыхъ сѧ́нѳе Ѯ҃ро
ѩ́хъ сѧ́нскихъ ѕ҃хра́йте; ѳ҃ѹсѣ́ѩ
ѧ́тѣ Зацно домъ сѡ́его; Ѡ҃глѧда́йте
Ѩ҃ѳныхъ Палацы Ѩ҃тахъ, Ѩ҃ѳѳ҃ Цр҃ствѣ́
Нбе́снаго. Прѣ҃смотрѣ́тесѧ҃ разумѣ́ѥ҃мыѧ҃ѳ҃тѣ
ма, Тѣ́номъ сѧ́тъ҃ѵ҃ зне҃ сѧ́хъ҃щемъ. На
смотрѣ́тесѧ҃ Хѵ́ѳогатѣ́ѳѳо Прѡ́сѣ́шихъ Ѩ҃ѳо,
Ѕгото́ѳа҃ныхъ ѳ҃ѧмъ зне҃. Познайте҃ тїи
Есте҃ сѧ́ѳе, Ѩ҃ѳо́гако домъ родѵ́писаѳ҃ѳе҃,
Ѩ҃тѣ Есть Ѩ҃тѣ́ѳ҃ѧ҃; котораѧ҃ ѳ҃ѧ
со сѵ́ѹтїѧ҃ Породи́ла, Ѩ҃стрѵ́ѹ҃ѧ҃ ѳ҃ѳ҃ѣ́ла;
Ѩ҃ѳстра́ ѩ́ко Цр҃ѣ́ птица сѡ́ѳѧ҃ Полѵ́нѵ
собрала.
Прѣ҃смотрѣ́тесѧ҃
Собра́номъ позо́рѣ҃ сѧ́нскомъ; Ѯ҃ра́сно
мѣ҃ Мѣ́стѣ҃ Нѳо́мъ ѳ҃ѣ́рлимъ: сѡ́мѣ
ро҃ ѳ҃ѣ́ль Написа́ѳ҃ѣ҃ Сѡ́ѳнъ Стый, ѳ҃ѳ҃ѣ́ро
ѳе́нїѧ҃ ѳ҃ѣ́йнѡѧ҃ Ѩ҃ѳослѡ́ѳїѧ҃.
Сѵ́ѳѣ҃ ре҃ѣ҃; Мѣ́сто сѵ́ѳе҃ Їерли́мъ Нѳо́мъ҃ѵ҃ ѧ҃лпа.
Ѕстѵ́пѵ́ющїи Зне҃ѣ҃ сѡ́ѳѕа; Ѩ҃мѣ́ющеѧ҃ сла

въ зелную и свѣтло его подобна каме-
ни драгому, яко камени яспису и кри-
сталну; имуще стѣну велику и высо-
ку. и врата имуще дванадесять; ѿ во-
стока, врата три; ѿ запада, врата
три: ѿ юга, врата три; ѿ сѣвера
врата три: и мури мѣста того ма-
ють фундаментов дванадесять на них
же написаны суть имена апостолов
Христовых. И каждо врата ѿ
единаго перла: и улицы ѿ злата чи-
стаго; яко кришталь пресвѣтлый. И
церкви не видѣхъ в нем: Господь бо вседер-
жител церковь ему есть. и мѣсто
оное не потребуеть слнца и луны, да
свѣтить в нем; слава бо Божія про-
свѣщает его, и свѣтилникь ему есть Христос.
И язици спасеных свѣтом его поидуть;
и царіе земстіи принесуть славу, и че, и по-
чесну свою до него.
Богослове ѿписуючи, мѣсто тое стое Иеру-
салима Нового Небеснаго; повѣдаль, иже
его ангелъ извелъ на гору высокую, и пока-
за ему оное мѣсто, до юга незыблимаго

и мешканя вѣчное.
Престо и ты Сыну Церкви Сіонской, ѡстави
все нинѣшнія вѣка сего; мысли земныи,
и телесныи разумъ; сам же взыйди на го-
ру высокого духовного разумѣнія и богодух-
ной Богословии: тогда и ты ѡбачишъ сла-
ву мѣста ѡного чудовнаго; и мури его
ѡгнисты; брамы з единаго пресвѣтла-
го перла; фундаменты, с каменій мно-
го цѣнныи не ѡшацованы; улицы з злота
чистого.
Мешкане з народов розных: вшата пресвѣ-
тлых, вѣчной несмертелности; таковое
мѣсто пречудное, не руками людскими з-
будованое; но самым премудрым будующего
Богом. Евре ді
Брамы оутого мѣста, з всѣхъ четырохъ
частій по три брамъ, ѿ востока и запада,
ѿ юга и сѣвера.
Подзнаменуеть, иже тое мѣсто ѿтворе-
но ѿ всѣхъ четырох частий свѣта; и вольно
каждому народови приходити до него;
только же през тыи трои врата;

то, Ѥсть, Кто Кредитьсѧ, Бо Ѹглѣа Ѡц
Ѧ̀на, Ѧ̀дра Стго; Таѥдыи ѯдоѯрѣ до
того Трепрасного, Ѧ̀ѣдоѯного Мѣста; ѯ
поѯорѣ Сѧѯѣ Сѣѡньсѧ; Которїи Просѣщен
ны Ѡдра Стаго; Ѧ̀ѯдоѯо Ноѯоѳрѣѯеных, Ѧ
Ѧ̀мене Ѭ Ѧ̀ѯдасного Цѳтра Назнаменованы.
Праѯо Ѡбрѣтоще ѯо Ѥдного Ѡца, ѯотроѯѣ
Персона Сѡного; ѯо Ѡца, Ѧ̀на, Ѧ̀Дра
Стго; але ѯонѳтѯо Ѥдно Нероздѣлѵное;
Ко моѯи, Ѥдобрали Ѡдра Ѡ Ѥдного Перла;
то Ѥсть Кобрали Персона Ѡ Ѥдного Цѳтра,
трох Ѯдра, Ѧ̀ли Ѧ̀ѯерѣ Ѭ Стѵго Знаме
нѵѯоть.

Іюня 1 Рако самѡ Сѧ̀ Црїх, Сознаѥмтѳ рахлѣ
Ѧ̀дѳ таѥ ѯень, Ѧ̀ѣ Ѥсть Ѧ̀ѯерѣ, Прѳме
не Ѥсли Кто Ѳнѣйѯе, Ѧ̀ѣѯть Ѯнаѯѣных;
Ѧ̀ Ѥсли ѳе Сѧ̀ Црїх Сло ѯо Ѡѯѣе Ѧ̀ѯерѣ Ѥсть
то Ѧ̀ Ѭ Ѧ̀ѯерѣ Ѥсть, Ѧ̀ѣх Стых Ѧ̀ѣ Ѥсть;
Ѯѣ которх Ѯхоѯѳмо Ѯофлѣота Ѳѣного;
Ѧ̀ ѯоѯогѯѣ Ѳѣрны Сѧ̀ѯѣ Црїх ѯотодарх
Ѧ̀ѯ Мерх Прѣсѣтлых англ.
Ѧ̀ Цѳфѯѣ Ѭ Сѳмнѧѯе Ѧ̀мена Наѯратохѣ Напи
санных Ѧ̀ѯанадѣсѧти Патрѧархѡѯ; Ѡ Ѧ̀ѳ

Ѳѳмѣ Сѧ̀ны Намѣ Напередѣ Ѳуказамѣ ѯо
рогѣ ѯо познанїѧ Ѡца; Ѧ̀ Кѳ Мѣста Ѥѡ
Стого. Прѣ Ѯксма Ѧ̀ѯадых сѳх; Ѧ̀ Ѳ
того Ѧ̀мена Ѧ̀х Ѧ̀х Написаны Надграѳ;
то Ѥсть Ѳнезабѵтной Памѧтїѳѳй.
Ѯоѣ Ѵдѳѳмо Розѵмѣти Ѧ̀ѯофѵдраѳе
та Мѣста того Стого; Которїх Сѣѯь
Ѥдраѳенїй Многоцѣнны, Перѳый Ѧ̀ѯѳ,
самфх, Ѧ̀ѳмѳдонѣ, Шмарагѣ, Ѧ̀ѳѳнкѳ
Сардѳѡ, Ѭхсолѳ, Ѳхрѵлїѳѣ, Ѯопазѳ
ѳнѣ, Ѭхсопрасѣ, Ѯѳнцѵѯѣ, Ѧ̀мѳѯх.
Таѥдное Ѧ̀мене Ѯѣсное, Ѧ̀неѵшаѳдѧное;
ѯолѳрѵ Ѧ̀ѣ Ѯафѵдаѳѳта Црїѧ Сѧ̀ѳньсѳх,
Которам Ѥсть Ѧ̀ѳнѳдана Ѧ̀ѳалофѡна,
рѥѣ Прѣѣ, Нагора Стѣ. ѯодѣ Ѯна
тх горѣ Стых Ѧ̀ѳта Ѭх Ѳхѳѳѳго Ѵто
Ѧ̀ѳдого Ѳхтиѧ; Ѧ̀ѳаменѣ Ѧ̀ного Цѣ
ное; Наѳоторх сѵѯь Ѧ̀мена Написа
нѣ Ѧ̀ѯанадѣсѧти Ѧ̀ѯолѳѳ Ѭхтѳх.
Которїх На Залофѵлѵ, Ѭфѵндодалѵ;
Ѳѳ Ѧ̀ѳдѣ, Ѧ̀наѵѵ Ѯѳдѳно Нашемѵ
Сѵфагїх: Ѧ̀ѵѵо (Ѯнаѯѵ) Ѭх Мѣнѵѯь

Ѵ Пѧ

многоцѣнными: то значи҃т дорогоѕ зна
менѣ нашего, крїѕота ѕѣнаго,
ного кровїю сна бжїего, кровїю а҃пловъ
и мчнковъ его; которїи ѕѣлоѕчими кро
вьюѕ сего ѥднаютъ намъ дрѣво ѕѣнаго;
ломаемыми покоными смертми оумерш
ихъ того имена, иже въ фундаментѣ да
надесятїи полофены сѣтъ ѕоурїѧнъ кфой.
Тѣ запрадѣди нѣдх фундаметъ, але
ѧнадеста, ѕоурїѧнъ хѣй, и наи҃ѡшк
и наи҃первѣшїи самъ їс, каменьфи
ѕъ полофенъ ѕосноунъ ѕѣнох кров
ѕи, и тѣхъ предѣди неполольныхъ; кто
Ісаки Есть ѕласнымъ фундаметъ, чрїѧнъ сїѧнсно.
Прѣто намъ той фундаметъ, имное сѧ
дание нане лефащее; на ѕѣ скарбъ
Защнѣшїи и ѕарнѣшїи цисти маетъ
хто ѡ естесты ѕвѣлоѕаны ѡбщо
Ефес. рѣнены ѡ҃ѡ҃ сты, ѳофиѕоть ѕѣнымъ.
Мѣры мѣста ѡного стого, ѡгнѣдныи
Зах. и Напере самаѧ нѣѧтумаѧ ѡсила и
ѡпатрно поѕслаѧ; имнокъ ѕѣ его ѕаѳ

ше ѡ ѕѣрны҃ѧ ѡѳ, нако ѡгнь горѧщїи:
хтомѣ догматы ѥлѵгестиѧ. Прадѣ и
законъ Полофенїемъ нако мѵро ѡтчена.
Сносота мѵроѕъ ты, Есть ѡ҃ѕѣтница
радости на ѕѣсотѣ нѣѥсной полофенаѧ
и глѣбина хѵ, ѕѣрокь страшныи, упре
щенне ѕѣны: Тамоѕного ѡ҃ѕѣмъ крѣпо
стно, ѡграфѣнно ѡ҃ное мѣсто сное:
Прѣто страшно Есть нѣѕрны҃, якномъ
Еретичесми, инѣѕроно грѣшнико; инг
прѣдѣтно ѣмонспимъ сѵламъ.
Сносно, хрѣпость мѵроѕъ слышаги, нѣдх
сѧ ѕастраша сѵда; людх ѳлословѕъ
ѵлюзнѣцроѕъ, Прадѣхдого ѕѣа, этро
Персонадъ ѵзлїхъ сладимого: которїих
Назыѕаю ѕѣ҃ѡ҃ ѣдано хѵ҃ сѣ Прѣтыо
шуа, якна, хдха стаго: Тыхъ сѣѣдъ
рѣ нако ѳлодѣѥ шѣлаю ѡ҃носими ѕѣ
ѕти ѕо того мѣста могли; ѕѣлысш
лѣтогл сѣѣ сѣлтх, поѕѳли сѣрца ѕѳо
его, ане ѕѣлеѕолѣ ѵрех ѵзаконѣ его.

Маѡдых сѧтъ аріѧны ѧпонѣвшѝ, але
Профна таѡдѣ нарѣлѡ, нѣчїй бнѣдрогѣ
нлѡ сподношенїа зворѣ, которых зѣлно
х сторонъ сна нѣїлѡ, полнщѣ гласнаго,
аѣдрѣгох Полнчих ѣстнаго, слоѣамх
нлгознѣрѣда поными; ѣхнаѣх его ѣлѣро
ны ѥгомъ, ѡдѣлнаѣчн ѣѣлхно жѣно
сть ѡстѣа, ѧзаѣше ѧхстнлѡ ѣщѣсного:
Засадхѣшхсяѡ тѣло Напесонь его слѣѣ
ѣда; ѧѣсего звѣного цртѣа прнат
ѣне фрѣдвшаго; ѡсклвго тмою сѣѣго
лорнаго ѡученїѡ запрхтн сѣѣть праѣдн
ѣѣх; Маѡдых ѣсѣ данаго мѣроѣ,
нѣсѣдх ѧнѣдх нѣѣнлѣть доѣого мѣ
ста стого. Есѣн нѣпрѣѣых трохѣрала,
ѣо данаго дхштонъ ѧѣврх этомъ мѣ
сть нѣнаѣѣть: ѣрама тѣрѣ мѣ
ѧа тоѣо сѧтъ стрѣвроѣе гѣйных аглюѣе
ѣѣх; тых ѧзѣелѣна сонца, ѧпонѣ
ноть праѣѣнаго, ѧнѣпраѣѣнаго нѣгеѣн
ѣѣго; ѧснаѣне почѣють смерѣшаго
козла Еретнчеѣѣо; ѧгрѣшнпса смѣѣа

шаго грѣхами мнозѣмх.

Маѡдых Есмхсѣ Нѣѣгхѣѣа полагаѣѣемъ,
ѧнѣпрестанъ Бѣлѣзнѣрѣда; Тогда про
ѣносѣ Маѡ нѣскти што; ѧвнх эошлх
ѣотого мѣста стаѣо, этого сноѣ сѧѣ
сѧх: Зарадѣ ѧкъ ангѣлоѣе нѣїх, заѣенъ
тъ всамох храмх; ѧ эытрнѣтъ эонѣза
мѣсто; гако Прокаѣѣены, ѧнѣгнѣс.

Ѵ мо: тї.

Спошлто ѧкъ ѣомора сѣрѣхлѣмъ сѣгнѣ
горѣащаго; ѧѣеѣе нѣпаѣотъ сѧ пѣѣ;
Царѣлѣе, ѧзоло поклонѣщх, бѣѣхщх,
разѣопнщхся, Зло въ ѣеѣе, мѣѣелофнщх
которїх эыѣхлнсѣ маѡдаго ѣеме
сла, эсѣоѣѣ. Думай Бра сѣого сата
ны: ѧѣплютысѧта, ѧтрелювѣѣе,
ѧѣѣроломѣщх, сѣѣтолюбнщх, лѣѣ
сѣьлнтелїе, Врїѣо прїсмѣщх: этой
ѣе Іромань ѧпѣанщх Напнѣаюсѧ
сѣелнѣра Эгнѣ сѣрѣаного; гако Прнь Ѵ ам
Прхсмотрѣѣшїсѧ цесѣарь ѧх. ѧзобра ї
нро: рѣль, Замѣталѣсх Нагрѣшнѣнх
сѣти ѣгнѣѣных; ѧѣво ѧѣрнсѣы гнѣ

да твоего загонїшъ ихъ: частка келиха ихъ, огнь сѣрчаный: сутже тежъ та и иншїи тогожъ цеху люде: годелїдых, лакомых дыдїрцы, просто рекши всѣ мѣщане дадилоскїи не внїдутъ домѣста ѡного стого, и чистого; жадная речь нечистая.

Ѡ оулицахъ сїѡнскихъ мѣста ѡ злата чистаго; и ѡ ѡбывателехъ его кто сутъ и ѡ кудусобраны. Глава ла.

Мѣста того оулицѣ ѡ флота чистаго, и свѣтлость его подобна камени драгому, ꙗспису и кристалю презрочистому.

То знаменуетъ же нѣедина речь нечистая, не внїде до того мѣста стго: понеже само спречистых матерѣй, з дшъ стых зложено; и премудрыи будовщею бгомъ збудовано.

Кристалева презрочистость значитъ, свѣтлость и чистость дшъ стых: которїи

предлицею бжїи чисты сутъ бежданои змазы грѣха; ꙗко кристалъ найчистшїи свѣтящеся славою нбнѣю; неꙗко крїшталъ, но и паче слнца.

А спитъ зеленостью змѣшаный, знаменуетъ несметенность стых, завше цвѣтущую и неоудаваемую смертным часом, силу живота их. Мѣсто ѡное стое, не потребуетъ до часного слнца и луны, на просвѣщенїе свое; не есть або вѣмъ та жданои темности; где свѣтитъ свѣтлость трех сїꙗтелного бжства, и свѣтъ ему вѣчный хс, той просвѣщаетъ всякую дшу, внеже живущую, славою нбнѣю паче слнца.

Страны, народы, и ꙗзыци многїи, и црїе земстии, до свѣтлости сиꙗнїя его пойдутъ, и принесутъ до мѣста того стаго славу свою, честь и повагу.

Црїе двоꙗко могутъся розумѣти, и ѡ двых стых, которїи надзрѣхом, надналогами тѣла и надпрелестю злосливого мира, и надиꙗволом ѡдержали свѣтꙗство.

Чєзаєм поѣторє, сѡдых которїих по
ѣне дшѣть доѣвць сє, ѩдоѣогазни
ѣлю сѣой сградѣють; Нєдопыскающх
имъ тнкти эшелгалой флѡди ѯро
спѣсты.

Тамоѣых крѣлєѣ и кнгазь, стань
знемалы поѫто людъ сѣоєго, Пре
майдлато ѧдїимъ: ѯто идѣ имъ
Засладѣ кпоѯдалѣ бога;
ѣлѡмо аггловъ цфїихъ, икатрїархоѣ.
и прєтань дхны зоврагга ѣсвѣтны
илювимы дрвгоѣ цдїихъ.

Чвасм ѯных црїє земныя здалєча
станѣть, страдо ѧдвасо содєрлимы;
Задѣѣютсм тань дхной сладъ ѯто
ѣадъ црмо нєсного; прысмотрѣвшєй
сл Красоть, исѣтлости мѣста єго
стого: домоторого прїимѣєть доѣ,
ганє, сѡогативсѣта, здрзны нар
ѧ моѣ доѣ. нагєнщх сѣадєлм прадєнаго,
пєшого доргагнна ѧдохна добрго;
которїй кроѣ сѣого ѣысла запраѣв
ѣга сѣоєго: ѧнѣ ѯрощща сѣта

таѣоѣы прїимѣєть, инадѣоръ сѣоємъ
сѣтлы ѣнце коронѣєть; ѧдшаты,
ѣлых сѣтоносноѯ нєсмртєноѯпѣ
ѣ ѣлєть.

Сѣидатєль пєшїх, имѣщане прєнь
шїх того мѣста сѣть; патрїархоѣе,
прруѯ, аптлы, мѣгєнїщх, ѧгѡлоѣщы
оучитєль ѣсєлєсных: прєподобных и
ѧгоносных цѣщ, ѯѣе ѣоѯѣ человѣа
просїтаѣшн ихѣдєса многих сотѣорѣше.
подпїщх дѣ ѣстѣєнщх; трѣволюбцхъ
стыснщх, ѯѣе ѣєсь горѣ подпгоша, и
прхпєстоглщѣхъ лѣща сѣога топтнѣша;
тѣлагощїисм ѣогора, ѯѣстыня,
ѣодєртєвѣхъ, ѩѣопрстаѣе зєнос: дна
готь, ѣоайѣ, ѯѣарѣь; пламы
прєтрєных, камєнїємъ побиєнныѯпра
ѣных ралх, ѯѣбоудїй ѣа мѣга оумє
дшїх: ѳтѣснща затѣорєных.
которми слады ѯѣєсни нєсть ѣоѯпх
мрѣ ѣєсь; ѯѣитиѣ тѣлно жныѣго
ѯх монахоѣ, ѯѣєвѣ бгонолныхъ,

Ѧ Блгочестивыѣ хр҃тїане: тыѧ стыѧ мѣ҃ѧ
сѧ, Ѧ всѣхъ, сѫть мѣста, стыѧ но҃вы, Іер҃
салимъ Нб҃есный; Ѧ пресѣтлыѧ сіѧно, Ще
ловѣ Ѧдомо҃ Бга Нѣ҃зримаго.
Тамо҃ѣхъ то хо҃ра Ѧнгельскаѧ досѣтъ Лицаѧ.
Ѧ вѣтрѣ, четыре Странѣй сѣта, сѣ востока, Ѧ
ка, Ѧ запада, сѣвера, Ѧ юга, Прхо
ща дотого мѣста Красного Претроѣра
тѣ҃. Ѧ исходѧщаго, сопатрѣщаѧхъ, Ѧзра
амо҃, Ѧ сѧаѧно, Ѧ гѣанозомъ. Ѡ҃ц҃а тѣ҃ѣ
сѫща своего сѣтлѣщесѧ сладого ѣтнаго.
Ѧ граѧ сѣ҃ного сладнаго, Ѧдемнаго, Ѧда
стыѧ Ѧ милосердныѧ Нб҃ѣсныѧ несѫтъ Ѧдо
рены; Но кождого Претѣщаѧго зѣрого
строѣ Ѧ ѧдѫщаго; Ѧ до҃ндѣта ѣтнаго
Ѧ ц҃ртѣа Нб҃есного:
Ѥгоже сподоби ѣсѣхъ Насъ ѣбрѣсти то
хвѣ Ѥ҃ѥ Ѥ҃ѥ Нашъ тѵ҃мо҃та Ѧ҃ѧлистн
ѣтнѣ; Ѥ҃ѥ Ѥ҃ѥ со сѫщѣ Ѧ҃Дхѣ сты҃мъ,
Ѧ҃ѧнь Ѧ҃ Ѧ҃ѧѣ Ѧнаѣлѣ
ѣ҃сѣмъ Ѧмнѣ.

Сѡ посланїѧго Ѵрѣшны, Ѧ градо ѵзнїѥ
ѣбло Красное. Тлака, лѫ҃.

Ѡстанѣте дотѣ҃ сѣтлщїѧ.
Понесѣте Нѧысотѣ сѡгн Ѧшъ.
Ноудѧѣте Ѧако Прѣмлѫ
дѧ Хста сѧ, сосѣдѣнїѧ
Ѧшего Ѧразлѣзѣнта.
Галѣта по ѣмъ Ѧсть Ѧгллодѣ,
Ѧ ѣзыдѫѣть сѣѣта дотѣ҃; сдра
ѣлѧ досѣтъ, Ѧ болѣзнь ѣтнѣго.
Ѧ прѧсамы Ѧратьхъ Ѧдержѣть Ѧсѣ
Ѧако колодѣ сградмыѣ. Познайте
ѣбѣ сѣго, Ѧ многодѣо ѧрѣхоѣ Ѧшѧ,
которїѧ галѣтаго Ѧ сѫта Ѧшего, сѣ
пресѣтлы Ѧгллодѣ, сѣдѣта ѣтнаго,
сѣугастнщ Ѧа тыѧ, сѣдѣсѣлого Ѧсѣтло
го Позорѣ сїѧнскаго: Ѧ проѧдѧта Ѧсѣ
домо҃ѣ ѡгнѣное, Ѧзлѣѣть Ѧмѣщїѧ ѣтныѧ.
Сѡгрѣшнщїѧ тѵ҃ѣте страшное галѣзѣнта
Ѧще, Ноудѧѣтѣсѧ Ѧго Ѧнѣ, Ѧнѣ тамо,
Ѧдѣже Нѣсть Помощѧ Нѣдѣнѣмѣ. сѣла
тѣ ѧѕанїѧ Ѧ Ѧзыкѣнїѧ Ѧшѧ, Ѧ тамо
мо҃ Плачь. Ѧдѣже Нѣсть Полагнїѧ,

Ѧзмкловѧнїа цр҃кве.

Но нынѣ плачте чсло, ѧдѣлки хощте сле
зящѧ, цѣйте перси сво҃и, гако тако дѣи
тѧмнѡх радостїи лишены есте; непосрѣ
дрѣгоѵѣ врѣхѣ дыгнаны ѕ҃ѣздомостїю
ѳбчнаго; жѵвте поцата
Есть поцатанїго: дондельже неѳдрасе сѣвто
лнца, ѧпокѣ ещѐ непорѧдно дасть нас҃вѣ
цѣй; дознщайте ѹа гако противо дасть
которого есть чтодѣ, ѧдѣкти настопа
нѧ дѧшего ѕ҃ѧдѣнѧ, дознсвйтеѣ
сопостѡ ѧрктщѐ, созлеѕамс, дсѣ дѣ
которїх лѧдхте врѣхѣ, желѣзхте сата
нѣ, ѧдолго ѣго творхте, жлташ пїе
стѣнох сѣдѣнодвцх.

Плачте ѕ҃тнѣнѧ жатрагѣнѧ дѧшего,
сонесстнх грѣхолѣвцхе, елѣѧнлоде,
гѵболѣвцхе, сластолѣвнцхе глѣноубїй
цхе, ѕлодѣѣде, раболнцхе, мѵгхтель,
которїх кровь промидаете непокѣнно:
Плачте жгло рхдайте лдохмцхсша
плеѣде, сребролюбцхе, лѧномцхе кото
рїх кровь пролїдаете прїдѧвнх слѣзх

ѹбогїхъ ѹброждцъ ѧкѣдных сиротъ: пла
чтесѧ тародѣлоде, лрдых сѣлоде,
крадо прктѧдѣнцхс, потдацхе, непра
до сѣдѣнцхс, горделїдых, ѕагросли
дсх, пѧнцхе; плачтесѧ ѧкѣс дѣтх
ересткческїх, гако дсѣ такодалѧ творѧ
цхе, недѣлйдете дѣс ѣрѧты стыхъ,
ѳдержѧнта сноѣ врѣхѣ; но часть дѧша
ѣзеро сѣрного горѧщее доѣвкх.

Але тѣт речѣт мѣ квнторїх, помѣ та
кодого ѣ сѣродѣ моѣ, ѧдѣкслидых
рѣгх спомнкаетъ таль есть; ѣсли тѣс
мохъ слоѣ ѹстнздаѣшсѧ, которїх
шмсгаю недамонїѣ жлорѣганїѣ твоѣ
ѧлѧгагодѣскѣ недстнздаль грѣхла
врхлїх жеромонѣ творїт, прѣмцѣ
ѧнеѹдрїтъ око дсѣ дѣлѧщаго ѣѧ;
которїй квѣ сѣдѣлтѣѣ ѕрѣрѣлми
твохми.

Подобно ѣсте лѣѣмм, кгдѣ ѣщѣ ѣс га
ласанїѣ. Полнъ ѣстѧ ѕесадъ слѣда
дѧшь, но ѣсла ѣс ямнъ квда жѧлъ;
але сѣдѣлте що ѳ҃ѧ сѣ҃ кдїх молтъ.

ѧбна кѹпѣ ѣлѣть да ѣсть глѣдѧ дѡбрѣ;
Ѣсли ты ѳлѡ твѡришь, ѻбѣщлсѧ тѣбѣ
рѣтѣ дѡбрѣ твѡрѧшь; Немѡщѣсѧ трѧтити
ѣдинати сѣрца, ѧкѡ лютыѧ ѩзыкѡвѣ:
тамѣ хѣрѣхѡ трѧтизна ѣбсѣдлѧѥ; Нема
сильнѡ ѕдѣшѣ ѣдинѣсѧ, но смѣлостью
оучитслѧ хѡстрыѧ слѡвѣ цѣѥть оучи
ѣдѣсѧ; хѣрѣхѡ прѣпорѧдѧстѡ ѣдѣ
ѣдражаѥсѧ, апрѣдѣ сѡглѧсѣнїѥмѣ ѣдѣ
нѡ хѹдѡнѣсѧ сѡпослѹшлющѣѥ дѣ.
Анѣпослѹшлидого оу цидаѥть смѣрть ѣбтноѵ;
Сего радѣ оубѡѩтсѧ сѡгрѣшницѣ, стра
ного сѹда цѣѥ нѡгнѧ ѣбтнаго; Помы
нѧтѣ галѡѣый да ѳа цѣдѣ кѹдѣ ѣбсѡ
дѧгѣтѣ, ано стыѧ ѣбѣранныѧ цѣѥ
хѹдѣть ѕѣѣсѣлѣть сѧмѣнѣ, ѻдѣбтнѡѵ
ѡтхѡдѣ сѡѣѵ ѣсѣлѡѵ; ѣтогѣ Прѣсѣѳ
тлѣ родѣ ѧгглѣѵ; ада ѣсплюѣть
оусамѡѵ храмы наѣбтныѣ цѣѥ. Помы
нѣтѣ галѡѣый да тогда ѳа цѣдѣ кѹдѣ
ѣс сѡбѧгѣтѣ, ано крѣлѣѣ ѕѣмныѵ
народы ѧзычныѵ ѕнаѣнїѧ, хѹдѣть ѣдѵ
ѣноѵ сладѣ жѣѣтлости, ѻдсѡного красно
го мѣста нѣѣснаго Ерѹсалима, ѻдѣсѣлїѧ

ѣбтнаго Прѣсѣдѡщїй тамѡ хѡтѧщѣ Прѧг
нѣ ѣхѹдѣти сѡѵ ѧгглѣскоѣ; ѧѕѣ ѣѕѵ
гать цѣнагнѹть ѣдѣсѧщихѧ цѣродѣѧщѣх
лютыѵ катѡдѣ ѣдѣмѡны, ѻдѣбтнѡѵ тѣ
стѵ нашѵѵ страшныѵ ѻгнѣнѣнаго сѡгнѧ;
хѣдѣ Плать ѣбтныѵ, цѣкрѣѳѣть ѕѣѣныѵ
тѣрѣѳ Неѹсѣѳаѥмыѧ хѹдѡ Несогрѣ
шаѥмѡ.

Апрѣто оубѡѩтсѧ праѳѣдного сѹда
жестрашнаго Его сѹда: Цѣрестанѣте с
грѣхѡ ѣашѵ плацтсѧ носнѣ, сѡмыслай
тѣ цѣдамѡ нѣзаконїѣ ѳлѡ цѣганїѣ жѣ
гкостѡ ѣашѵ; Ѕѣлагазно цѣпокорѧѥмѡ
ѣшамѡ оупадайтѣ прѣ Его ѣлицѣѳѣѡ.
Прѣѳѣ Шнаго сѹда страшнаго Просѣте
ѹнего Млѡсти, оумилѣте ноѕѣ Его слеза
мѵ тако главница цѣногда; Тогда цѣдѣ
пѣстѣ грѣхи ѣашѣ тако ѕдѣно: Млтиѳѣ
ѡ Ѣсть ѡбращающихсѧ понѣмѣ; тако
са рѣль ѳхѡ азъ тако хотѧщѣмъ нѣхо
щѣ смѣрти грѣшнаго, но ѡбратитисѧ
Емѣ цѣхѡѣ цѣстѣ; Сего радѣ ѡбра
тѣтѣсѧ когда цѣ ѣашемѣ, цѣрцѣ

мѣстѣ днего дарь, ѡ҃кѵ҇шанный фнэоть
ѳбѣтный; Пріймѣте сѣнь шатры кѣлы
т надесемїа дготоѳаныя; ѡрлець
тѣлѡ ѳашѵ ѳ҃ нетлѣнное фнтіе.
Ктогда ѳнїйдете срѣты стыми ѳѳ
рого ѳ҃ полнаго слады сѣта ѳѣтнаго;
ѳпогетъ сподъ скончѣ. Надѣтное
деселіе ѳаше ѳ҃ пѵ҇ртѳа нѣнаго
Егѳже сподоѵ҇ нѣнѣ нашѣ
пѣснадѣѧсѧ тако
тѵ҇ ждѣлѣти,
Ѯ҃ѣе ѳ҃
квѣтно сѡлнце Ѯ҃
ѳ҃ ѳ҃ ѳ҃
Дхо стыи тво
хмь нынѣ Ѯ҃
Чрѣсно ѯ҃ѳ
ѳ҃ вѣкѡвѣко
ѳ҃мнь.

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА

СѢБЛАЖЕНОЙЖИЗНИ

Бѣдѧщатѡ нѣка; Ісѡходнанїго Прѣ
ѳ҃ кѣдныѵ҇. Глава ѵ҇г.

Ѵ҇ ѳ҃ Ѡфе сѵ҇нце, сѣтъ ѳождѧ
мой тварь ѯ҃деселіе ѳѣтъ
родомъ, ѯ҃красѵ҇ѳенїе
ѯ҃ѡнанїе ѳсѣхъ сѵ҇щѣ днемъ.
Тако, ѯ҃ѳспомнанїе сѡнѡх ѧлѳѣй
ной ѳхнѣ, сѣтъ Есть ѳ҃
ѯ҃деселіе ѵ҇ших ѯ҃ристолюбнѡѳой, ѯ҃ѡнанїе
ѳсѣхъ тѵ҇ѣны ѯ҃ѳремѣны; ѳсм ѡ ѳѣмъсїм
тѣнъ Есть противѣ сѡны ѳѣтых нѣтѣлѣных.
Ѡсѣх ѧлѳѣнѡй ѳхнѣ, ѳ҃ѣ ложѵ҇ѧ Мало нѣ
что, по нѣсѣѳодати лѡнѣ ѳашей, ѯ҃ѳѣ
стнти, сѡлѳѣ Стыхъ. Неса прѣсѧ; но
ѳ҃ѵ҇ѳанїе ѳ҃ Христа: ѯ҃ѳѣлѡѳого, по ѳѣ
стно ѳ҃достнѡго ѵ҇ѳесѣлѯтн ѵ҇ших ѳашѧ.

Ино достоумнаніе сѡное блаженое жизни. Прх
ѳдх Грѣшны Напоминаїе, Ильнїѣе ходя
ли ѣмъ Поклоненіе, Хтрѣ колѣнопреклоненіе
ли ѣвшихъ тѵорить: Ино достоумнаніемъ
сѡное блгословѣное ѣхны, Мно зхъ стыхъ
ѳспсаны, Инесмтного мно жѣства кнгъ.

Хвалѣное.

Прф 1 Сего ради глась Мой ѳбѣщалъ гако трѣвѣ,
Исхощдаю ѣсѣхъ, ѣбрѣты рако ѣ ѧѣзѣ Надѣ
селке ѣбѣтое; Исопремъ ѵросшїю ѧрїѣю
ѳпїю, Прхидѣте Помнѣ ѣсѣ градѣнїх,
Прхидѣте понщи, хдѣ ѣстѣенхщхо. Прх
ѵѣте ѡвѣщѣтелїе Блослнѣого Мхра хрѣ
лестн Его: Насладѣтесѧ сладкм покаѧнїемъ,
Прходны Натрапезѣ Моей гаѳе ѵгоѳодхъ
ѣмъ, Пїѣте сѣдшѣ Моех Дхно ѣбѣтаго
ѵеселїѧ.
Насладѣтесѧ ѣброго, хздрѣѣмъ ѵмны
Народѣ Жны, ѵгоѳодны ѿ Прѣвѣ
Созданїѧ Мрѣ, хпрѣвѣ ѳбданїѧ ѳдшаго.
Нзнѣ слѣдо ѣшх хѵоѳданїе ѳдѣе ѵмн
тлѧ, хѳсрсенїѧ праѳѣдхъ.

Сіе гако ѣдѣло тѣлныхъ ѳдѣѣнъ ѵѣдетъ
домре сѡгнѣное: гако ксї сѡнслое Мѣсто
Прнесено ѵѣдетъ ѣсе ѳ ѵастна Нчнаго.
со кожмь по схмѣ ѵѣсто сѡбра жѵлазнна
тѣлное, нафанъ, надыро; їхлїѧ ѳдѣ
тнаннѣ: со ѣсѣхъ Противнно ѣ Моисеѡвѣ
Зелна подѣла, хже ѳ стѵѣтлми ѳтѣла:
хпраѳдного хлѣто Насѡгнало ѳдѣ ѣадѣ
жено, надысотѣ нчнаго.
Гако Грѣшнїих хпротивнщих ѵѣїх, ѵпадѣ
домре Грѣнслое, сполѣ ѣшѣю хлаблмъ
намѵлѣ ѣбѣтаго посѣдно нх: Гако хѵѣлх
ѣбѣныхъ сѡ Хрѣѳх, ѣзлатн ѵѣдѣть напре
сѣдѣлы сѡ блаце, посполѣ ѣшѣго хлѣло
ѵѣ ѵастна нчнаго, наѣбѣнаго рхны. ако гоѧшѣ
Гако же хогда Моїсѣх, сѡпѣстнѣ посли ѳ
сомлаѳатн Зелто сѡ ѣвтоданаго; хто ѳелѣ
ѳ сомлаѳатарѣмъ, ѣкже Прнесли сѡло
ѳо ѳ Зелѣ сѡнѣх, сѡнѣже шѣстх сомла ѵмоті
нали ѣсто Зелто, хже ѳзѣшх ѣплоѳѣ
ѣмѳ, то гро ѣоное ѳроно ѳнна, чарго
ѳелцное хѳнѣѣнїе чрасное; сѣгда ѳх
ѣѣ ѳ Моїсѣх, тогда ѣбло ѳограѳоѣсѧ
хѳѣх лгоухе снхмъ, хграѳостїго ѧпнѣлно,

послѣдѣхѫ ѥвѫшихъ ѩдѣшасѧ ѡ҃богатѣлъ
зѣлъ ѡ҃ноѫ, нездѣнѫщи, ѩсѫтворѣша до
мѫщѣнїе долготѣ тако҃дыхъ нездѣлѣша до
землѣ, ѡ҃ѥвѣтованоѫ занездрастїе ѫхѣ
ѡ҃ѥ;
ѩко трѣвы ѫхъ падоша доп҃стыни.

Тако҃ѩкы ноѥдыхъ ѕдрахло ѩ҃ѥ сѣтло
го, сїѡна, прѣпосылаѥтъ, оумъ ѕдѣ тако
ѣстѣнна, ѡп҃стынѣ ѕбыла сего, до ѡ҃ноѫ
ѕбыѣ ѥдѫщихъ, ѕдѣлѣло ѡ҃вѣтованого;
которѣго ѡ҃вѣщалъ намъ ѫхъ самъ сонъ
ѫ҃оустъı ѕдѣхѡ сты прѣмь сдохъ; дати
намъ ѩнаслѣдѣе ѫ҃ѣто ѩ҃ное, ѕдѣмъ на
шихъ ѳ҃с хѵ҃то.

Оу҃ѕеселѧтахъ ѩдѣ тѣхъ ѡ҃ѥ сламъ ѫ҃ономъ
ѕдѣна; ѵзнесенного тебѣ ѡ҃дѣль ѡ҃вѣтода
ноѫ, рѣкого, скорошедѣнѣного оума моего;
познай пло ѥмѡ ѩко добрѣ ѥсть ѫ҃ловѣ
ѫ҃ѣ сладости ѥго ѕрѣлѧтъ ѧгглы ѵ҃ихъ
ѕдѣсѣхъ.

Тако҃ѩкы ѧ҃ѩ ѕбымъ пло ѫ҃ловѣстъ ѥго
полаѕвѣтъ ѕа ѡ҃ноѫ зѣлъ, нѣсѫдѣ на
ѕдѣнь; ѧ҃ле ѳ҃с сно҃ѵ҃ихъ, ѩкасно ѕрѣтѣныѫ
оумъ ѵ҃ѩловѣсныхъ, сѣтъ добротъı ѥмѡ:
пло ѕрѣловѣтїѫ ѕѣлнаго спѣшѵтесѧ ѫ҃ѣ

по ѕѣсѣ
го сѫ҃н
нѣ ѕѣг
ноѫ.

тамо, ѕѣрого ѫ҃ѵпо҃ѕанїе; ѩ҃ко нѣѵпо
лѣнными ногами; поп҃ѩйте смѵтнѵю
пѵстынѭ, зо ѕѣвмъ родѫ гнѣѕдо: ѩнѣ ѕо
ѕрашайтесѧ наза ѕѣѵпѣѥтъ ѕракотъ
мыслѣного фараѡна; ѫ҃ѵпотлѵѣ сѣнѫю
мгласѣ косластѣ грѣ҃ѵдны; ѩнѣ, паче
ждѣшехъ ѩдѣ трѵ҃пѣ ѳ҃пѵстынѣ ѕбыласѣчо,
нападѣнїе птѫца нечлы҃; которїихъ тѫмы
ѵ҃отсѧ по҃нѣмъ, ѫкаразѣданїе лѣ҃нѣ
сѣтомъ, ѫѣе ѫ҃ходѧтъ ржлающе ѫ҃ѵщѣе ѫ҃го
подѣтїе, ѳ҃пѵстынѣ сѣѣ смѵтнѵю.

Ѫ҃ скоро ѕѣыходѣте ѡ҃нѣх, ѫ҃ѕпрѣѕодѣте
лемъ ѕдѣшѣ ѫ҃ѵдѣте, ѥгоже ѫ҃мѣѣте, нѣмо҃
сѣѫ ѵ҃отѫща Мо҃ѩсѣова; которїихъ ѕдѣ
нѣнѣ прѣдѣхъ ѡ҃ѕрѣмены ѫ҃тѣнныхъ:
ѫ҃ѕѣтны ѫ҃нѣзопсодѣны ѫ҃ѕра нѣчѣсныѫ;
ѡ҃смрти ѫ҃ѵпадѣтъ, ѡ҃ѕѣлъ ѫ҃нѣво, ѡ҃ѩмы
ѕѣсѣтѣ, ѕѣзѣмлѧ ѵ҃ѵзѣхъ жиротиѫ ѩ҃ѵхо;
ѫ҃ѣѣе ѧгглѣ ѕѣ радостно мнѵѵтъ.

Нѣгако Мо҃ѩсѣй, ѫ҃ѵморѣйскїй, ѫмоѧнскїй
ѫхананѣйскїй народѵ҃мъ нѣзлы҃; но гако
ѫ҃ѵ҃ѣ ѵ҃стинныѫ, ѫ҃ѵпрѣсѣтъı хрѵ҃ѕскїй
ѫ҃серафѣскїй прѣслы҃ родѵ҃мъ прѣхѣдѣхъ

фхнс стѣмь дѣтне, эсподнѣй любѣзнѣ, Прихо
дѧй хо Ерѹсалимѣ нѣвѣстномѹ градѹ. Емѹ
ѹѣ хѹдожникѹ ксодѣтель цѣлѣ; Днѣ же слѣда
ѡ҃ѥмѹ Зане сѣтитъ паче слнца дрѣме
ного.

Ісѹ х҃ѵ З. Апрѣто нѣкаѳтесѧ надорозѣ пѣкархѹда
нашего дозѣпсодѧнѹ Елемѣнта сѣтаѳего
ѳлагословенѹмъ Павломъ; разорѣнного Ерхѹна:
Но ко дѹшнемѹ дрѣвѹ стѹшѣпосѧ нѣхма
мысно Зане града, нѣо храмѣна наша
Ѥрѣѳсотворѣнаѧ, жрхтѣѣ наше; На нѣѣ
же ѥсть, ѥнюдѹре стѹителѧ нѣшего фѣ,
сѣго ради тамо сорадостно шествѹѥмо, ж
не ѹдрѹшаитесѧ (нѹдъ Ерихонстѣ, хѳох
нѹда нѣдѹхмаго амалика; которїѣ
ѳобранаго на нѣти до сѣкѹю праѵѣдѹ
ж богатѹю; Но дохранѣте наставника
фхнк прѣдохѹтеля ва, жирѣтного
похѹхтеля тѣхъ полодъ.
Ашѣре хощете, срѣтѣ Зѣлѹ сѣнѣю со
ѣтно занѹ ѳѣтного сѣѣстѹа вашего,
тогда нѣи дѹшѣ нагорѣ ѥгоѧнѹю
слобѣ, ѳысокого радѹма хѹмышле
ёмо ѵѣнїѧ: ѣако Мѡѣсѣй нагорѣ сѣрхѳ.

Ѣтамо ѹѹзрѣхшѣ досѣтѣ ѳѹслодскаго ра
дѹма, сѣтѣ ѡноѣ страны ѧнѣѣрѣнѹ прѣсно
сѹщнѹго, ѣако гослоѹть Зане ѡдѹшаго фхтиѧ:
Тамо же ѳодоѣ любѹтелѣ сѣонѣ, ѣако
самъ весь ждѹтъ сїѣ дорѣнѹ ѳѣтнѹго, ѹде
же всѧ нода ѣѣсмѣтна тѹма жпресѣтла.
Цѣо ѡнамо страна, всѣми ѳогрѣхи ѣарѣм
напонена; тамо шатры ѡблѣх сѣтоносного
ѣесмертиѧ, ѣѣнѣцъ повѣдоносце бѹгото
ѧйны; ѣдесѣлиѧ потоцѣ промѣдаѣсѧ.
Тамо радѣ ѣзсѹшлѣть ѳодѣлѣ, ѣсѣтъ рѣ
ѣкатѣнаго ѣфѳда Проѳрано скѣае; ѣцѣ ли
це своего трѣѣтлое показѣ нѣ ѳодрано лю
ѣтеле сѣохмъ.
Тамо ѹѹдрѣи полоту ѳѣтнѹго сѣѣто покрѣты ѧѵрїа
нѣстью но тамо тѹмы нѣплазѣ нѣвѣ ѳолѣи
ханїѧ: но всѧ сѣмъ ковегнѣ ѣхѣ;
Тамофе тѹмно всѣмъ разо радѣнам ѣако ѹѹ
ѡгонѹю цѣїхмъ, ѧлѹчѹ ѳо сѹдешена ж
ѧлѹда цѣхмъ всѣмъ нѣзадѣно порѣѣсѧ.
ѧзнею ѧлѹсловенїѣ, желада дѹшнего цѣтна.
ѧѧ ѳопѣрѳы ѣа всѣмъ ѣгда сѣметъ ѳо
срѣснѹть, ѧжѹшѹть ѧзгроцѹ ѳо нагласѣ
ѹѣна ѡѣмѧ; Ѳтѣлазѣ ѹдалѣнѹ нѣсладѣ ісѧ х҃ѵ

тены ѧнесметены, Пресѣтлы тако слнце по
слодѣех, Ѩтто, полоѵщы тасноѵто Прѣнаѩтъ
шемѹ тѣлѹ Его, Ѩко той самъ Прѣмѣнитъ
толыи тѣла нашъ, Ѳослаѳ сѣтлости своеѧ
ѧкоѿлеже ѯхъ ѧщатъ ѵѣлѵю несметнѹ,
ѧстоны ѯхъ дорогѹ, ѳѧкоже слѧхом, Походя
щех дѡбытелей Нѣсны, оудесеѧтающе ѧщѹ
ѯхъ ѳдва Ѣѧ; сѡтласоваи слаѳъ жрасоты
ѯхъ Мнѡго тако ѯсамы ѧггло оудивленїе
ѵѣлеть.

Ѳтако тогда ѵѣдѣ ѯмъ ѵхѵнага радости,
ѵеѯѣхъ ѡѵлагать самы сеѣ, Ѳтлась ѧдныхъ
прѣкрасны ѯсѣтлы тѣлаѳ ѵдалѣныхъ;
ѯѳшей гедѣ паѯе поѳѯрх ѵрех Земны.

Ѯдва ѳслышѣ сѡный слаѩй глас
Ѳ ѧца своего: Ѱхѵсѣдѧщаа
го ѯхъ дѡѵртво своѥ.

Ѳ Ѱхѵдѧнто Ѱрадѣноуъ
Сѡцардво Ѯѣсное Глѧвы лѳ.

Ѳ Ѱхѵдѧнто Ѱрадѣноуъ Сѡцардво Ѯѣсное Глѧвы лѳ.

Ѳлѣте Ѣѣге, Глгослодѣных сноѳе
сѹда Ѩлѣго, Ѱхѵдѣте комнѣ мно
гимых дрѣзх Ѩлх, Понесшѯ та
гоѣ ѯдарѣ Днѣжных;

Ѳ ѵѣшаѩтесѧ Прохладѣнїемъ
потѣшѣто ѯхѣлъ Ласкѣ Ѩлѣх.

Ѱхѵдѣте ѡ Врѣменѣнаѯ ѧдъ ѵпомо ѳаѯ
дѡвртъ Ѩлоѥ ѳѣны Покое. Ѯѣга та
ѳѣх глась ѳслышѣ Ѧща сты сдхнѧа ѳѣнх
ха своего, тогда ѯмъ Ѱхѵдѣ ѧѵнам глаго
раго, ѯдѣсѣ ѡгонетъ ѯхъ ѵѣдѣла. ѯдно
ѡно глась Паѯе ѳсѣмъх слаѳости ѯрадѣи,
снѣга ѣегетъ тѣнь ѳъ топ.

Ѱхѵдѣх глгослодѣнам ѧдѣх сѹда Ѩлѣго; ѡ Пѣсни
ѣенице Ѩлѣта, ѵѣстам ѯпрекрасным глѣ пѣснех
ѧще, ѧдо Моѧ Ѧлюбѣмам, ѳостанѣ сѹпра
ха, ѳѣдѣхъ стѣны Смѵтной досѣтъ несметїѣ;
ходѣтном ѳесѣлѣто: Ѩко оубѣе ѯхѣта смѣт
наго ѯхѣтїѣ, ѯстрашного ѯхѵдана Мѣло
ѯѣтъ: ѳнегда стѣдїѣ содѣгаемїѣ газорѧ
ѵѣлѣ ѯдѣгроѳе оумолкоша ѯѣроѳ ѣлостны.
Ѩко сѣ ѣмонсїѣ Чгена поѳрѣ: оубѣе ѵбѣшан
ны ѯдразѣ моѣ, потонѹлѣ тако ѵлоѳо, до

моря сѣнемъ.
Апост. Пріиди долготерпѣнїемъ Моя, яко оубѣ Рѣвый
вхомъ зрѣма, яласъ десела прехотѣ,
достани донидѣ здѣтлость сладости всѣх.
Хто ѡглагай дхныхъ здорїе оубѣ моего;
Де отатерх шкрѣдных Пресвѣтлыя невѣса,
днѣже постадѣны, храбрѣныя фхѣть
дхныхъ родове, де отать тѣноде аггльскихъ;
Снимиже здѣне фхти ѷзеши этодархлѣ,
ѡ сосдершеной люцѣи; Пріиди ѡглагай слави
моего; гофе имѣхъ оубѣ моего прежитїе
Мїра; Изиидѣ ѡстертного пребыла, яко
нидѣ досѣтлыя страны домѣ моего доне
бе аз фхѣ яко имыя дрѣзх. Мои.
Здѣсь Пріиди пріими, нрадонѣ ѡдержѣнїа здѣ моїа
Еже фдала есѣ досель здрого ѡупокоенїемъ
сїе пріими ѥгоже ѡ вѣка тебѣ дати, несме
тнаго слади, яко здѣтлое небо знаслѣдихетное.
Пріиди здѣсѣдѣ аггловъ моихъ; Пріиди
деселимо, здѣлѣнїемъ лица моего, яко
аггльскихъ тѣны лицо[зачеркнуто] здѣ[зачеркнуто] здрадосливѣне;
Пріиди порѣснице моего да любиздагомо
ѡ[зачеркнуто] какїе здѣтлых любѣ; и здолоби натакоѣ
роны слады моех, Пріими дисалиму здѣ
тного цртва, днѣже сотворѣтша цртвоваши здѣтлы

Аггли оуслышѣ, дша стыя тайныя слышѣ
голосъ бга своего. тогда Пріиде нанѡ ѡ
знамо инездомоднамо радости; Паче ѵста
ѡх радоди Мира сего; Ѡнапонтася домо
дшѣтрнамо ѥмо, здродны деселіемъ, здо
силы дшедшимо радоди доздрепещѣть;
тогда она пашх поклонимо препредломъ
делигедна слады его, и блодарѣніе бга
тфоцѣ дженыхъ своемъ, задѣмо нехрете
нимо дарѣ его.
Апосѳ Зарадо подѵймѣть яхъ ѡблащи
Пресвѣтлыхъ надысоть ненѣто, ятамо
подидѣть содѣть нафѣно здѣтно; доцрдо
невѣсное здѣлахъ ѵзалѣны Пресвѣтлыхъ
ѡдродны.
Ѡстало дноѵ радоди споздѵнасмо стыя
до ѡнь часъ; Кдѣ Пріидѣть до ѡнѣ Ира
хнѣ невѣсного Пресвѣтлѣто, ядѣже здѣмих
на; Тамо до перды оузрѣ ѡное наиношее
щадна, ядѣмо поданное добро и богатодо;
Ѡстодѣнша остало радоди невѣсноѵ га
тфоца своего лицемъ комицѣ, доего сѣ
шедѣ здѣмигодѣ: помѣрь здѣщенїмо своего

Тако можно глаголати Тѧрх Творца своего.
Тогда оузрѣ Его истиного, анѣ прѣжде бѣ
но самъ той иногде до Адѣ и до Естества раз
ма нашего; и сего Адѣ сѣтлѣ сотворити;
яна Пророчества исполѣнила наша, сегда
неиземъ Даста Фрѣти Стыи Древо Хоугони
со сѡх: Скиѧ бѣ Страшных Егофе слава
оуфасаетсѧ жерѣбиемъ. Тогда Нестрашено
Стыемъ сѡх Благѣемъ исполнити ихъ Адѣ
сѣта своего.
Се Божиѧ Прѣдѣнаѧ инепознаѧмаѧ
раго Паче осталых раодих до Щртвїих Неѣ
сномъ; Ефе Фрѣти Часно Наличе Плоть
ца своего; всего Нѣсть Подобна до Щртвия
Рѣ Рѣвемъ, Таць Стыи тако Рекло Его:
Тако Фце Хвогсенъ Нѣ Ната Подобех Мѣню
тако сѣ; Ефе Неподѣти Надѣти Лица Рѣи
Милосрдиѧ Его Нѣсовѣта Чрѣвнаго.
То (о Дѣвѣ) Нанаѧ рало, и Подобанаѧ Стыи;
Англо Рѣи; Ефе сѡмѣне Оглядати Пре
сѣтлое Лице Рѣи; Ино онъ Есть со
здавше Всѣлѣнѣи Господь, и Исполни Рѣ
Веселиѧ; и Зѡвѣнїе Всѣмаго раодиѧ;
тако Это само сотворена Всѣ Самѣ;
тако Ино Невѣсть, Коуто Неслыша, Кога

тѣло Подобанное Англо. То Всѣ Дша
стаѧ Подоспрѣсенїю стѣлом Дрѣвнѣи и
хвалѣны оузрѣ содѣшено.
Сонефе до Рѣи Дѣвода Нелицемѣно Его
фе простого долѣю Любиаше, Идѣ сн
сѡх; и Ино Которо Этаѧнати Недѡтѧи
Дѣто Надѣто имѣла: тогда имъ Отоле
Прїѣде Дѣнаѧ рало безъ Прѣкрѣнаѧ,
Кто Ѧласных Покарѣмъ Дших Стѡх Наѣлих.
Посе оузрѣ Всѣхъ Рѣрны по Щѣ Подада
Ѧто радостъ, Щрѣ. и Матерь хвалѧ
шего, Прегрѣшѣто Дѣ Марїю, Ѡдѣсняго
Ѡца и Жна своего стоѧщѣ Красотого сла
дого Сѣтлолю, Прѣдышѧще Всѣ Дѣны
Ангелскїѧ: и Ино Всѣмих Дарами Нѣвѣсны
ми Обогащена Есть.
Тафе Посемъ оузрѣ Рѣлигных Жны и
Дѣвы Ангелскїѧ, Поуѧдѣсна Портаномъ
Милостоѧнїю тѣхъ; Красотѣ и Прѣсѣтло
сладѣ, и Тѣнїю Тѣлѣсномъ: Которих до
Сѣ Пѣто Нѣпрѣстанѣ, Стѣ Стѣ Стѣ Бце сѣда
Щѣ, Егофе и Дѣлы Поны Сѣтѣ Нѣвѣса
Хзѣлѣта.
Но и Прѣтое Милосѣтаніе Посе оузрѣ, Дше
Шнѣхъ Прѣмных Сх Горнего Ихнаталиѧ;

которіх сѹбстоя Пѣснь ѥдиныхъ, имѣющихъ
тысѧщи херѹвимовъ шестокрилатыхъ пламенѣ
носящихъ серафимовъ; имиже Пресвѣтлѣ
и красоты чюдныѧ сѵмь надании предѣ
ловъ; ихъже ѡзрѣвъ мыслено нетлѣ
ныѧ сѣмѣ, Ѳеѳанова ѡбраза:
сихъ ѹзрѣ лѣствица до нѣбесе Ѳласно Ѳх
ровѣнно изображаѥмаѧ Трегѹбнои сѣтлѣ
ми и красотѣ, ихъ. Ѵслышитъ пѣ
ніе тысѧщь ѵдѣнныхъ гласѡвъ, Паче громо
вѣрныхъ доходѧщихъ ѡллга. Семиѧ и
дѣна дѣва тѣломъ Ѳдна ѥсе ѳсеѳѣлитє
лю, гако ѳсь глаголѧ Ѳдна ѥсе ѳсеѳѣлитє
ѧтсѧ Претлаго, и прослади имѧ
тое додѣлѣ.
Ѡ Ѵ Ещѐ пѣснь ѹдивлѣ сама, сладѣ
сѣтлостѣ своего естества. Ѳнѣхъ ѡво
Подѧтное стоѧніе Ѳтцемъ Ѳѳѳѳѳ,
Ѡвѣни стоѧтъ ѳдинои сладѣ красотою
Нѣбесною ѹкрашены. Ѳдинѣхъ лицъ пре
тѣлнаго сѣтлостію сіѧютъ, ѡдѣѵѧмъ,
сладкое пѣніе ѵкладнѣе ѡвѣсто исходѧ
ѡво тѣхъ ѡкладѣнныхъ ѵмами дѡбрѣ
ѡвныхъ пресвѣтлыхъ ѵдѣнѣнныхъ полкъ

глѧще: Ѳлагодарѧтъ тѣѧ ѵдѣ Ѳдѣ
ною сладостію; гако Ѳтроѣхъ ѡ Ѳдиномъ слѣхъ
сѣрозѣ ѡгню, и водѣ, и Ѵдѣ ѳсѣхъ насъ
доброѣ ѳбѣтъ, ѳсоздавшеѳ ѳ ангелъ
тѣхъ.
Такоѳдѣ и поѧ ѹдивлѣ хорѹ сладостію,
гасно ѵдивлѣнныхъ сладостѣ хтовы; ѡнѣхъ
стоѧтъ ѳдинѣ имѣющѣ ѳбѣтъ
ѧко ѐще наземли сѹщѣ многѹю дѣнь
ми трѣмѧ невѣсною, имѣюще ѳдинѣ
ѵмѣніе смотрѣнія ѡбѣимъ, имѣющѣ сѣ
сладостѣ ѵдѣ, просвѣщаѥ тѣхъ разѹмы:
и схѵа ѵдѧщихъ ѳдесѣмиста празднѣмъ,
ѳсесѣтѣмъ ѳбѣтъ ѡгнѣ ѳбѣ стопѣлѣ
сѣѳмъ, и прослади имѧ его имѣѧ
ѳдинѣ: гако тако ѳдѣ невидѣнныѧ
дарѡвъ невѣсныѧ ѡнѣго стадо
ѵчитъ сѧ.

Ѳ Ѳдѣшеной корѹнаціи сѵщихъ ѵдѣнныѧ
ѡбѣтъ: гаѳе ѳстрѣмъ подѳсѹ
щѣю. Глава лѳ.

Тій 16 Нездѣ кождо Восприймѣтъ стыхъ
Оное Мѣсто, Нетленнѣхъ Храмы,
Мешканя Двгное Не порушена
Постоя стѣло Фалеены Рес
Ма кѣ Двтлы Несмѣтныя Двходнѣсмы.
Тогда Зсѣ Видѣть Ѣако Ангелы
Двїи, Тхсты Преобтлы; Несмѣтны, Десѣтн.
Хлѣзнѣхъ Премѣродни Хстонены.
Имѣще досѣѣ Двзможность Зсѣхъ Зрѣхмы,
Нне Зрѣхмы; Пре Видѣвших, Нгралѣвшихъ,
И Зстанѣмъ Тѣхнѣй Премѣродни Двсѣхъ Оу
Зрѣ, досѣѣть Дра Стаго Ѣако Двсе
Дѣль, Тогѡ Глѣтїю Хрѣло до Дѣомѣ.
Хсамѣхъ Дшѣ Своихъ Свѣсѣѣ Познаютъ
Хоуфрта Дослѣнаше Ѣако Зсѣ, Сѣта
Двсѣлаго Хстонена; Хтѣло Своѣ Слѣзого
Нѣсѣного Схѣтающе Ѣако Слнце: Нехрѣтено
Зрѣшше Разѣма Плтѣлаго.
Аще оубо Схсамыхъ Нгослѣдѣхъ, Имѣще
Ѣасно, Зрѣтѣныхъ Оумы, Всѣхъ На Дофо
но Глѣютъ. Нене́сѣмо Ефе Рѣмъ Хро
Зрѣтъ; но Ефе Нашего Естества

тыхъ Разѣмы Понѣтїе Могѣтъ Вдомѣстѣхъ.
Аефе Можемо Ослаѣть Стыхъ, Котораго
Прослаѣ Хъ Бгъ, Нашихъ Хнатѣль:
Ѣако Корѣнодѣны Двѣтъ, Мнто Ѣако
Хсамое Англо Двдетъ Всѣе Оутѣшеніе,
Отѣакодѣй Тѣхнѣхъ Прасотѣ Хъ. Хцо
Тша Зсѣ Хстонѣсѣ Двѣсѣдѣнаго Сѣта.
Тѣлѣфе Самое Тѣло Стыхъ, Двѣ Тѣль
Нѣне Зоздѣлѣтено, Хфалѣно, Хтѣк
ного Создѣного Оукрашена, Хладого Нѣбе
сного Двѣтано: Тѣакодѣ Ѳ. Дразо Дарис
носѣ Насѣѣ Нѣбеснаго Бгсѣа.

Тѣло Стѣе Ѣакодѣе,
Двѣе По Дослѣдженію.

Нѣсмѣтѣное; Нѣдарѣгощееся:
Здрадое; Млодѣное:
Лѣгкое; Ѣасно Двѣтѣщее:
Скороходное; Любѣзное.
Нѣзѣпсодѣнное: Покарѣмъ Зѣпсо
Тѣное: дѣного Нѣпотрѣбѣтее:
Сѣдѣнное;

Столѣтняго Красоты Ѯлады Ѻблегчить Ѯѣт
тѣла Стыѧ сѳохѣ оугонѧлодѣ: Ѯто Знаме
нѣетъ Корѣня Ѳрѳдѣ Ѯдѣлать Ѯдѣлать Надесѧтти,
Которѣх носѧ, Нагладѣ сѳѣй Ѻблѣкшенна
ша Ѯда, ѧкѣ Наша Ѯрлодѣ Сѣѣсѧлѧ.
Ѯ Ѯтолѣтняго шатѣ ѳѣчных Красоты Ѻблегче
го Слады Ѯсѣѣта Ѯдного. Ѯсполѣнѣтъ
ѧкѣ чѣ Ѯпрефомѣе Полыи тѣла Нашѣ,
ѣшѧ Ѯѧли Подѳбны Ѯасподѣ Ѯладого Ѻного;
Ѯако Нагорѣ Ѯладѳсѣи Ѯссѣѣтлѧсѧ Ѳтѣц
Ѯда Нашего Ѯ Ѯда, Ѯако Слоѧце: ѣ подобно
Ѯ на Слоѧце Ѯасньшше Просѣѣтѣи оугонѧлодѣ
сѳохѣ. Ѧы Слоѧце ѳсегда ѳхѵѧмо анепа
ѧѣ Пѣ сѣѣтлодѣ Его; а оугѧнцѣ Тогда
оуѯали, Нестепѣи Ѯрѣѣти Наѧнѣго Ѯ
нѣго сѣѣтлость лица Ѯда. Тѣмѣ тако
ѳго сѣѣтлодѣ Ѯладого Ѯослати Ѯсѣѣ
Нашѣ ѳѣрѣи сѳох, ѳ Ѯѧли Ѯѧтіѣ по
ѳосрѣдіѣ. Тыѳе Помыслѧ сѣѣ Ѻ
тлѣге, Комнѣй сѣѣтъ Ѯмѣтѣи Ѯѵдѣтъ
Стыѧ: Ѯдѣ. Тмы тмѣми Ѯтанѣтъ то
Ѯда, Ѻныѧ Стыѧ Слоѧца, то ѳсть Ѯѵѣ
Стыѧ, Мноѳѣство Нѳзлѣѣнное. ѣщѣ по ѳ
Ѯко Слоѧце ѳоѯѵдѵмой тѵдѣ, томлѧѧ

сѣѣтъ Подаѳ, но Ѯако Ѯа то Ѻныѧ Слоѧца
Стыѧ, Просѣѣтя сѣѣтлостѣю Ѯда Ѯтаго
ѳо Ѯѵдѣѣѧѧ Нѳцѣсномъ.
Тако же Ѯѳѣность Сладаго ѳѣло ѳдѣлѧѧ,
Походѣти ѧкѣ ѻтѣлѣсо Ѯхѣ Стыѧ.
Ѣсли бо ѳбѣть ѳо Мѣрѣ сѣ ѻбѣщаѧлтъ
ла Стѣго Ѯѳѣдата ѳоностѣ Наѳсѣ ѳѣно
Ѧи Мѣра Сѣго Походѣ; Ѻ Ѯако Ѯа то Ѯа
той Ѯасъ Посполѣ ѳдѣшѣго Полрѣкѣтьсѧ
Ѯѳѣрого ѳоностѣ.
Ѯтомѣ, Ѯмѣѣти ѧкѣ ѳѣцало ѳхѵѣѣѧ
Таинѣ ѳѣѣхѣ, Ѯпремѣ ѵдроѧи Его, Ѯѳѣѧи
Ѯако Ѯрѣмпгающѣх, Слышанѣе пѣснѣх Ѯѵѣѧ
сѧи. Ѯнаѳѵѣѣѣ Ѻгѳсе, ѧ ѳѣѣ Ѯрѣсно
ѵдѵѣѣѵщѣи ѣѳсмѣтіе Наѣѣлъ сѳоемъ.
Ѯмѣро Ѯѳѣрох ѳоноѳи, Походѵгѣхѳ
Ѻѯѣтелей Нѳцѣсны.
Сѳх ѳсѣрѣ ѳоѳѣсѣлѧсѧ Праѳѣнкѣ,
ѳопѣѳѣх, ѳѳѵѵѣѣѧ Ѯрѣсѣѣтлого лица
ѣѣѧ; ѳнѣѳе Ѻѯѣрх Нѳѯѵѣѣѣное ѳѣсѣ
лѣе, ѳтого сѣѣтъ, ѳсѣрѣ Ѯѧмого Сѣѣ,
ѳозрѧѳѣѣтъ Праѳѣнкѣ, ѯѣ Ѯрѣѧтъ,
Ѵтѳо Нѳцѣсное Ѯалѳѣѣѳо; Ѯнасльѣе
ѯѧлъ ѳѣѣнох; Ѯсоѯрѣѳѵщѣнѣе ѧгѣлъ

Ѡ҃ѣхъ, хлюбхмого содр҃жества хр҃ова.
Хзжидѣнїю злáсного тѣла своегѡ тáсноудо
твщаго несмѣтхемъ, испрекрáсного лю
бостоянїю Пáтрiархъ водѣ, хзнебесного
Пресвѣтлого фiтiю. Ѡ҃ѣхъ сх҃ Пре
дóбрыи дáръхъ небесны доѣсемiсю Пра
дѣнь. Крáдѣтсю тáко сúсень цвѣтѣ,
хсдоводѣнь днещáдна дѣтного; хтáко до
спрятать забѣгедо нéво, хтáко дѣтá
нáчртдо небесное, хзрх бародѣнiемъ
сúнмá слáдя цвѣтю.
Пстáсодáго дхдвнїю флдъ цвѣт доздви,
хлюслодѣны фядотю; сéно ѣго дѣтнам
рáдо хпожармъ слáсоди ненасптимо.
áсiю слáдо цвѣте ценвдхи, х вúтрхиде
нм хнéсощи. Тáкодвю дхно дострхи
мтъ Прадѣницх, тáко чтó рекъ хдх
сiх добрнь дѣтвю, сúто ѣсть тáкодя
мфiзно дѣтнам небеснам; áкофи
тне рóсщих дѣтнох: сúтой флнх цлре
ной нáдсмйх дно доухстодвлáнiю на
шем Спсм дрх моѣ, сдплáемо
достредсéнiю змéтвы, флнм цвѣщи
ем дѣлв.

Пхсфе долюблéнiих мóх, достомнáнiе
сéмѣ цлфéныа фхнх; хрáдолюю сúнох
úпойте нвъ грудь хщи дáша, прéдде
доблгатнiю дашего; хно засúто цлфéнную
фiзнь, мтщи стыхъ сдáми зáнто наúми
шее здоровïа сдое, хфидо сдой дúдали
нарáлúгных. Мúнх хсмéтх. Ѵбстох
мнóзи болúзни трúвы доповúсна, хго
ра хдотравáдѣ зéны прéтетúми.
Пхсфе нжнь дальбемо дáти зáнто ма
лого úдарúха хлúба, храбранох шати
ны, хзлúшнего пúнатга, хлевáтн тáко
ветрь вдалогъ дросщих сдúта того,
хотемо дблефатн цртдо небесное,
йдúнúю цвѣщúю вúзнь.
Хотúсамъ хéбре нашъ хстрадáлсдца
хщa наша полюномъ сдесдя дѣтюмъ,
фiзнь цлфеной; йдоцртва тдоего небесно
го бúсть достродухти дсúхъ на дбрúы
тдохъ тамо тúа удалúтн, хбтно
содщее хдхо стúо тдох: хнб
хдзше, хнадбúи дбúо дмнх.

Лѣта ѿ сотворенія

Мирꙋ, ѿ лѣтописца Бокрацѣ.

Избранный;

БІБЛЇОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА

Ѿ Адама до потопа. лѣ, в҃, с҃м҃в҃.
Ѿ потопа до раздѣленія ꙗзыкъ. лѣ, ф҃л҃.
Ѿ столпотворенія до Авраама. лѣ. ф҃н҃в҃.
Ѿ Авраама до Исхода ѿ Египта, лѣ, ф҃е҃.
Ѿ Исхода Ізраилева до оумертія Давыдова.
лѣ. х҃а҃. а ѿ Адама. д҃, у҃н҃з҃. а ѿ
начала Царства Соломона до плѣненія
Іерлима, лѣ р҃м҃и҃. ѿ плѣненія Іерли
ма до оумертія Цра Алеѯандра лѣ с҃з҃а҃.
а ѿ Адама лѣ е҃р҃з҃и҃. а ѿ плѣненія
Іерлима до Рождества Хрства. лѣ ф҃л҃.
ѿ оумертія Алеѯандрова, до Августа.
лѣ с҃к҃и҃. а ѿ начала Царства Ав

тꙋ

гѣстока до Рождества хѵл. лѣт мѵ.
Ѧ ѿ сотворенїа свѣта до Рождества
Христова. лѣт. ѕ҃ѵ҃ і҃ф. Рождшесѧ
Гдь нш̃ Ї҃с хс̃, клвто ѕ҃ф. Мца
декемврїа. ко кѕ҃. днь. кр҃вь сл҃нца
Тогда бѣ гі. лвнѣже ї. деньже
нлѧ. Пождаже спсенїа ради
чл҃ка. клвто ѕ҃, ф҃ лд. Кр҃вь
сл҃нцѧ тогда бѣ. ѕ҃, лвнѣже. дї.
Йюдикъ. ѕ҃і. ѿ Рождества же до коне
сенїа. лѣтъ, лд. Ѧ ѿ вонесенїа Гдня
до великаго Костантина. лѣ. т҃ѳ. Ѧ
ѿ пѣкаго лѣта Костантїна великаго,
до пѣркаго Събора. лѣ. кі. Ѧ ѿ коне
сенїа до пѣкаго събора лѣ. т҃ні.
Ѧ ѿ Адама до пѣркаго събора лѣ. ѕ҃ѳ҃нѳ.
Тогда стыи ѿцы Устакнша Пасхѫ праз
новати послѣде Їудеи, якрвь составив
ша на ф҃лѕ҃. лѣта. Нѣцыи ко празд
но

якыи тогда Мата дї. сѫдѣи.
Тогда бѣ Началникъ Събора. С҃. Сильвестръ
Папа рм̃скыи.. и стыѧ ѿцъ тні. Наларїа.
ѵа. Тхаръ Глѣщи. лѣта ѿ Рождества хѵл.
тм҃; Прпрѣшедосїи Велице, Ны хѝ со
ръ Цр҃иградъ, Намакедонїа дх҃оборь
ца. стыѧ ѿцъ р҃н. Прѣдимасть Папѣ
рм̃ско. и прпрїторни. Паѳїмрѣ Цр҃пра
ско;. Лѣта, ѿ Рождества хр҃тва.
тпѧ. Ны Събор гѝ. Ко Ѥсфѣ,
Прпрѣшедосїи Мало, Нанесторїа зло
чѣпкаго, Проста чл҃ка нарицаѣщаѧ
Ехитн ѵа. Стыѧ ѿцъ с Прикелестн
нѣ Папѣ рыскомъ. Якпрѣлѣ Алеѯандрїй
ско. Лѣта ѿ Рождества хр҃ва.
ч҃ ѕ҃і. Ехі дн. и Събор Примаркїа
нѣ. Халкидонѣ Надпѡскора и Ѥвтихїа
Ѥдно Ѥстество хр҃ѣ. и спохѣдлѣющихъ.
Стыѧ ѿцъ, хѵ л. Прилѣ Папѣ рыско
пана

Ѧнатолїи цр҃и градскомъ. Лѣта, ѿрожде
ства хв҃а. ф҃ а҃. Бы҃. Єй соборъ вко
стантинѣ градѣ, При Їустинїѧ великомъ.
Наѡригена, конецъ мѹцѣ глѧщѧ, Ѧнаиныхъ;
Ст҃ыхъ ѿц҃ъ. р҃ з҃ є҃. При Папѣ рым
скомъ. И Єѵтїхїи цр҃и градскомъ.
Лѣта. ѿрождества хв҃а. х҃ л҃ ѕ҃. Бы҃, ѕ҃й
соборъ вкостантинѣ градѣ, При Костантинѣ
Брадатомъ, Насертїѧ, Ѧпира. Єдинѹ волю
вхрѣ глѧщихъ. Ст҃ыхъ ѿц҃ъ р҃ о҃. При Ѧга
фонѣ Папѣ рыскомъ, И Геѡргїи Коста
тинопольскомъ; Лѣта. ѿрождества хв҃а,
ѱ҃ ч҃ з҃. Бы҃, з҃й, соборъ вонике́и,
При на Ико
ноборцѣ. Ст҃ыхъ ѿц҃ъ т҃ ѯ҃ з҃. При Андрїѧ
нѣ Папѣ рыскомъ, И Тарасїи цр҃и градскомъ;
Рѹсь Крестиласѧ Преѵ Владимира ѿ грекомъ,
Лѣта, ѿ соданїѧ свѣта, ѕ҃, ц҃ ч҃ є҃.
а ѿ Рождества хв҃а, лѣта ц҃ п҃ з҃.

Wypisanie Niektorych Rzeczy, potrzebnych
z Kroniki Wszytkiego swiata, Awtora. Nazwane
Marcina Bilskiego, W Wieku Wtorym Popoto
pie.

Zoroastres Krol Baktryianski, ktorego dru
dzy mnimaią być Chama Syna Noego,
ten skorosie Vrodził, iąłsie smiać Nadprzyrodzenie
Ten Naypirwy Podał drogi ko Naukam Wyzwolo
nym. tenteż y czarnoxięzskie Wynalazł
Nauki;

Odziwnych Narodziech ludzi;

Ten Dziwny Narod popotopiesie odludzi nie
ktory Wyrodził, Niektory też zzwierząt.
Niektore zmorskich ryb,

Satyry Ludzie lesni, Wgorach ywielkich pu
szczach bywaią, tak prędcy Iżgo żadna
rzecz Nieugoni, ażsie sstarzeie abo chory
będzie; Nago chodzą, zzwirzem żywą ko
smaci, Mowy żadney Niemaią. tylko iako
Małpy krzykaią.

2 Androgine są Wafryce, ktorzy oboie przy
rodzenie maią, aspołusie mieszaią. Maią
prawe piersi Męnszczyznie, alewe żenskie,
Hermofrodite;
3 Arymaspi, Wtatarskich Kraiach sie rodzą
ci Naczele iedno oko miewaią. azawsze
zgryfy walczą. ozłoto y operły;
4 Astromi Windyiey są niemaiąc Vst, nie
iedzą ani piią, tylko przeznos dychaniem
żywą. Azchrostu zakrycie maią;
5 Celenofagi, są Wkarmaniey. ci iedno żołwie
iedzą. azrybich skor zakrycie maią;
6 Tanefi, Nadmorzem pułnocnym są, ci wielkie
Vszy maią. tak yż wszytek sie imi zakrywa;
7 Hyppopodes Nadmorzem tatarskim Oceiane.
ci maią głowy człowiecze. Anogi przednie
yzadnie konskie;
8 Newry, ytez Wtatarskich Krainach ludzie
cosie naczas wwilki przemieniaią. zaBoga
Marsa chwalą aszable ynamioty zaobrazy.
poswię

poswięcaią, aludzi ofiaruią;
Pigmei, są Windyiey ludzie, Maluczkiey Vrody
yniedługą trwaią, niewiasty piątego roku rodzą 9
aosmegosie starzeią. Walczą zżorawmi ożywnosc, nabaraniech ieżdżąc ynakozłach strze
laią złukow nażorawie;
Cyklopes albo Gigantes. Ludzie wielcy. ia 10
ko olbrzymowie, ci byli wsycyliiey podgorą
Etną, citeż iedno oko wczele miewaią;
Scyryte, miedzy tatary ludzie bezuszu, tyl 11
Troglodyte, Wafryce, ko dziurki;
ci wskałach mieszkaią awęże iedzą; 12
Kambales. ci ludskie mięsą iedzą; 13
Mantykora. Windyiey. maiąc trzy rzędy
zembow, twarz człowieczą. aciało Lwie; 14
Monokuli, ludzie zwielkimi nogami. tak 15
yżsie wszytek zasłoni odsłonca stopą;
wiele yinnych dziwow. albo wyrodkow od
ludzi naswiecię, zwłaszcza Wafryce Indy
iey y scytyiey. co niektorzy bezgłow niekto
rzy

rzy Co wpiersiach gemba, anaramieniu oczy
niektorzy Odwuch Obliczu, awszakże (Jako
awgustyn si pisze) Co Ich Kolwiek iest
podobnych człowieku, wszystcysmy Odiedne
Oyca poszli.

O Iegipcie, y Scytyiey.

Krolewstwo Egipskie Wafryce, po asy
ryyskim Naten czas miedzy Inemi Naswiecie.
Za czasu Reu albo Ragau Syna Faletowe
Naylepiey Rosło yszyrzyłosie, Wktorey Nay
pirwy Sores Panował, tego potym tanao
Krol Tatarski poraził, Drudzy piszą
Iż Chamezys trzeci potomek chamow tam
Naypirwey Panował, potym Panował ponim
Menan ktorzy iuż Uczył ludzi Bogi chwa
lic ymodły czynic, Ale Za czasu abrama
Panowali WEgipcie tebei odmiasta tebe,
albo heliopolis reczeni, potym znowu
panował

Panował Farao Krol, Odtego Miasta Fares
byli reczeni Krolowie Egipscy faraonowie,
Za czasu Iozepha Jakobowego Syna, Ktorego
Kupcy Zawiezli Do Egiptu; Panował WEgi
pcie Krol farao amazys, potym farao
memfres, potym chenchres, Zatego Moy
zesz Wywiodł lud Zydowski Ziegiptu;
potym areus, Remezes, Menopes, exct:
to byli Wszyscy Faraonowie. Za czasu Kro
la Salomona, Krolował Smerdes, drudzy
ponim Aż do Amazym drugiego. Ktorzy
Rzecz Pospolitą y prawa Egipcyianom
Ustawił, tak yż y Solon Grek, ywłoszy.
Wiele iego Praw Nasladowali, iestteż Egi
pt Miedzy Innemi Krolewstwy Naswiecie
obfitszą Wpożytki. tak Iż i Stodołą
Wszytkiego Swiata zwali, ato i Ktemu
sprawnie rzeka Nylus, Ktora prezen idzie
ywylewa

ywylewa Naswe czasy. atym Ziemie Egip
ską Nadine rodzayną czyni. Iest też
Egipt Nad Ine Krolewstwa Naswiecie ludniey
szy. abowiem tam Niewiasty tak są płod
ne, iż Rzadko ktoraby iedno dzicie Miała
przyporodzenia, ale dwoie.. troie czworo
razem, ychowaią sie dobrze. a osmego Mie
siąca rodzą, gdzieby Vnas bez szkody
niemogło być; Wiegipcie Naypirwey Wy
myslono Orać ysiać popotopie, Przez Niewia
ste, Ceres, po Grecku Izydys, Ktora Miała
brata ymęża, Ożyrym, ta Napirwy Vkaza
ła im sprawe około roley ychleb piec Na
lazszy zboże, Ktoresie samo pirwey bez prace
potrosze płodziło;

Pirwsza Monarchiia,

Pirwsza Monarchyia była Vkaldeyczykow.
Vktorych Naypirwy Krolował Niemrot.

poto

potomek chamow, acz kolwiek był Noe Vmi
łował Syna chama ale iż posmiech z oyca
Vdziałał Niezakrył go, przeto Pan Bog Spo
tomstwa iego zwirchnosc odiął y błogosła
więstwo. Iż Niedługo Natym był ani żadny
z tego rodu potym. bo Wnet przyszło do
assura, odniemrota, Ktory assur Niniwen
założył, A od tego powstali, ywezwani assy
ryiani. y Babiloniią posiedli. Wiele Krolow
było wseyto Monarchiiey Kaldeyskiey. Ktorzy
Niebyli godni tego aby co onich pisano.
abowiem zagasiwszy słowo Boże, Do Bałwo
chwalstwa sie rucili, aż Do Abraama, Do
ktoregosie ten wiek sciągał.
Tegoż czasu tanao Krol tatarski pirwszy
Nawschod słonca, panował, Od ktorego Wez
wana rzeka tanais. to iest Wolha.

Za czasu Abraamowego, Powałce Schodor
lamorem Krolem Elamitskim. Założone iest

mia

miasto Wielkie y głowne Jerozalem. głowa wszytkiey Syryiey. Przez Kanan albo Salema, to iest. Melchysedeka Krola y Kapłana Naywyszszego Odstworzenia Swiata Roku 2070.

Ktore Miasto Wezwane było Ebuz salem y mieszkali Ebuzeyczykowie, puty. Aż Izraielczycy za Krola Dawida Wzieli te Miasto, y Ie buzeyczykow Wymordowali. y miasto przezwali Jerozalem. Od tego czasu;

Trzeci Wiek Swiata Poczynasie od Abraama Dodawida iest lat 832. Według Niektorych, Lat 942.

Roku Od początku Swiata Według Siedmidziesiąt Wykładaczow, Bedy. y Orozyusza. 3184. Według Niektorych 3034. Według Żydow. tylko. 1548. Według.

Kary

Karyona. 2000. Urodził sie Abraam z Oyca Tare. z matki Hasły W Kałdeiey Patryiarcha pirszy Żydowski, za czasu Ninusa Krola. Asyryyskiego, Panowania iego Lata, 42.

Ѝ фѵ́ѳъ бы́л фарѧ́нъ о лѣ́тъ и спло́дилъ. аѳра́ма, и нахо́ра, и ара́ма, той же най молодши́й сынъ фараноѳъ. ара́мъ спло́дилъ лота и дѳ́ѳъ дщерь, сарꙋ и мелхꙋ и ꙋмерлъ, и поня́лъ сарꙋ аѳрамъ. амелхꙋ нахо́ръ. бра́тїа ро́дный. дщери бра́та ро́днаго. ара́ма,

Аѳраа́мъ по ѡбѣтоѳа́нїю бжїю спло́дилъ Исаака, ѳо ста́рости ѳсто лѣ́техъ, Аасара. ѳдеѳѧ десѧти лѣ́техъ, ѳзе́ли хананейскои, ѳгера́рисъ, Анахо́ръ ѳмесопотамии, ѳхарра́нѣ мѣ́стѣ зфоно́го

мелхого

Бытїа гла: аі

Мехого стодили осмъ сыновъ, Мефи
которими, наймолодший наймлд Дафу
илъ, сплодил дщерь ревекку, и сына ла
дана,

Глава кг.

Жила Сарра лѣтъ сто двадесять и седмь
и умела до хевронѣ дзели ханаани,
и купил авраамъ поле у ефрона, за шти
риста сикледъ сребра, на погребаніе
всему потомству своему, и поховалъ
жену свою Сарру, а былидвѣ пещерѣ
Една на горѣ, на погребаніе чловѣкомъ,
а другая надолѣ на погребаніе женско
и плоти, тамо тежъ ѡписуютъ. Жебы
ли похованы адамъ и Евва;

Po smierci Sarry. Abraam poiął drugie
żone Cetture, to iest złonczoną. teta
powiadaią być Agar. Niedaiąc sie starzec
w tym uznawać, aby na starosc swoie
miał być bystrzy, a młodą żone mieć.
ale agar swoie miłosnice pirwszą poiął.
ktorą miał wiele synow; wszak żeie za
żywota rozdzielił, aby społecznosci za
dney z Izaakiem niemieli, swięte pismo
powieda, iż dawszy im skarbow dosyć.
poszli na wschod słonca, a Izaak został
we wszytkim imieniu Oycowskim dziedzicem.

Moyzesz. 1. Kapi: 25.

Посмети сариной послалъ авраамъ
слугу своего Елиезера до месопота
мии до мѣста харанъ, которое де
жа нахо братъ авраамовъ. Поже
ну сыновъ своему исааковъ, и по
ревекку дщерь Дафуилеву а
дну

А мой тилва кд.

ѳнꙋкꙋ Нахоровꙋ. Исаакъ зажєнꙋ. Нато
часъ мѣлъ Исаакъ лѣтъ м҃. Ѿ ꙗ поня
рєѳєккꙋ; Авраамъ жи҃ р҃ о҃ є҃. лѣтъ.
Potym rychło Abraam w starosci swoiey
pomarł z żałoscią wielką synow. ktorego
pogrzebli Izaak y Hyzmaiel w Ebronie
gdzie y żona iego Sarra leży; miał życia
swego lat 175. od obietnice Panskiey lata
setnego, 100. ktorą mu był obiecał. Iż
z iego plemienia wynidzie ten, przez kto
rego będą wszyscy narodowie błogosławieni,
to iest Krystus. Tu słowo Boże wzieło
grunt obietnice Boskiey o Krystusie, gdy
i chwałe nową namienił, a pod zasłoną
w sercach ludzkich napisał u potomkow a
braamowych, to iest u Krescianow. abo
wiem łacno by każdy zapomniał przez
dawnosc te obietnice, by nie przez cudze
znaki było pobaczoną a oznaymioną.
iakoż

iakoż o tym Paweł S: pisze, bilibysmy pod
zakonem iako podmistrzem nizli nasza
wiara przyszła, bylismy strzeżeni pod nim,
Acz kolwiek Zydowie są prawi potomkowie
abraamowi, Ale nieużywaią z nami tey
obietnicy. tylko strzego, iako pies u woza
kupieckiego strzeże sukna, a niechodzi w nim,
a miasto nich, nas Pan Bog wszczepił w ma
cice Abraamowe; gdy rozbi (to iest żydowie)
poschły, ktey obietnicy przydał Pan Bog
Abraamowi obrzezkie, na znak pokoia y na
pamięć obietnicę;

Исплоди Исаакъ, зрєѳєнкого, Исаѳа и
Іакоѳа, близнѧта, жи҃ Исаакъ лѣтъ р҃ п҃. Бытія глава к҃є.
Іаковъ по раѳращєнїи Исаѳовъ, а по бл҃го
слоѳєнїи Исааковъ, пошо домєжи рѣча
Сирского Колаѳанꙋ сн҃ꙋ ѳафꙋилєѳꙋ, а
братꙋ рєѳєкки матєрє своєѧ колаѳанꙋ. Глава к҃и.
И поня Иꙗковъ двѣ жєнѣ, дщєри ла Глава к҃є ф҃
ѳа

ѳа́нови, лию и рахи. и сплоди з лиею
ше сыновъ; а з рахилею два сыны.
зедвохъ кухарокъ сыновъ четыри;
Глава лѣ. было сновъ іаковоѳыхъ ѳі. сновѣ лиины.
рувиѡ, симеѡнъ, левѳий, іуда, ізасха.
и завулонъ; с иждеѣ дина, сновѣ рахили
ни иѡсифъ и веніамин, сновѣ валини
рабы рахилини данъ и нефалимъ.
сновѣ зелфини, рабы лиины гадъ и а
ссеръ;

Józef Syn Iakobow Wykonawszy lat 110.
Vmarł ktorego Wszytek lud Egipski pła
kał, Doczekał trzecich potomkow odsynow.
Pod piącią KRolow był Józef W Egipcie,
pirszy Nefrem ktoremu Sen Wykładał.
drugi amazys. trzeci chebron, czwarty
memfes piąty Memfres; Za ktorego Vmarł
A to byli Wszytko Faraonowie, Wezwani;

Dla czego Moyzesz Mowe szpetne
miał, y o Innych Rzeczach, ktorych w by
blii Niemasz Opisanych, Tylko w Kronice.
Marcina bilskiego;

Amenophis KRol Egipski, Niepamiętaiąc
Na Dobrodzieystwa y zacne Posługi Iozepho
we, ktore był przedtym KRolowi y wszystkiey
ziemi Egipskiey Vdziałał Sprawo Bozką.
Widząc Iz sie lud Żydowski barzo Rozmna
ża, Według Obietnicy Panskiey. Roskazał
Vrzędnikom abyie Vciskali Robotami Niez
nosnymi wszędzie. Aby Miasta budowali
phiton, Ramezes, abyteż y Cegłe Spra
wiali, błota Wynosili z miasta Wały Ko
pali, rzeki przywodzili y wiele inych * Mo
wiąc * ciężarow. Rozmnożył sie ten lud bar
zo, tak iż Nas przechodzi pocztem y
mocą. bysie z nieprzyiacielem Naszym Nie
zmowili kiedy Nanas, Aby Wyszli Wolno
sąd

stąd. Ale czym ie Więcy Vciskali, tymsie
Więcey Mnożyli yrosli. bacząc to Krol Egi
pski, Roskazał babam Żydowskim, Ktore
położnicam służą. aby każde dziecie Me
żskiego Narodu zabiły, adziewkam pokoy
dały. Ale baby Boga sie bały. Niesłucha
ły go Wtym, Pytał ich potym czemu Nie
słuchaią coim Roskazał, Rzekły Nieso tak
żydowki proste Nato iako iegipcyianki.
pirwy Niżli przyydziem donich rodzą. Vmie
ią te sprawy sami dobrze, przykazał
Krol swoim ludziom. aby tego pilni byli, aza
bili każde dziecie Ktoresie Vrodzi Wmęzski
Narod. awtym czasie był ieden Mąż zna
rodu lewi, Imieniem amram, żone Miał,
swego Narodu Imieniem Iokabet. Ktoremu
sie przedtym syn Vrodził Aaron, ycora
Maryia, Ale wtych Niebezpiecznosciach
VRodził sie syn barzo Cudny y podobny.
Załuiąc Syna Oyciec ymatka, Zachowaligo
prze

przez trzy Miesiące. Ale boiąc sie by Nie obaczo
ną, Włożywszygo Wskryneczkie, Okliioną
y osmoloną Wewnątrz, Położyli Nabrzegu
rzeki gdzie Woda czasem Wylewała, poru
czywszygo Panu Bogu Odeszligo. Siostra
iego Maryia Ktora służyła VKRolewny.
patrzała zdaleka, sprzygody iż Bozka
wola była, KRolewna Iozefus ią Mianuie
tamur, szła Nabrzeg rzeki. Wobyczay
iakiey Krotofili. Vyzrzała Skryneczkie.
ykazałaią przyniesc y otworzyc. Nalazła
dzieciątką ywzielaie Narękę. Ktore wnet
ielosie smiać Kuniey. Obaczyły yż Żydow
skie. przeto rzekła Maryia siostra, poy
de pomatkie. abyie Nakarmiła. rzekła
KRolewna idź, Iozefus pisze iż Niechcia
ło odżadney yney poganki Egipskiey.
pokarmu brać, agdy przyszła iego Matka
Iokabet. Wnetsie iey chwyciło. y Naięłaią
Krolewna, aby ie chowała dobrze, adała
mu

mu imie Moyzesz Odwody, bo mois Woda podie
rsła, iż ie Nadwodą Naleziono. Vprosiła
to sobie XKrolewna Woyca; Syn go sobie Faraona
przyiela, Agdy iednego czasu, Jako Iozefus
pisze, Posłało XKrolowi Narodu Vkad,
XKrol znim krotofilac, Włożył Naniego Swoią
XKrolewską Koronę, Naktorey był Czartowski
Balwanek Malowany, On ią Rzucił Zgłowy
Naziemie y podeptał Nogami, Widzgnęła
Kapłan pogańskii, Ktory miał przedtym pra
ktykę, iż Wiele plag Maią podiąć Egi
pcyanie, Skoroże ich Vdz albo Xiąże
Vrodzi, radził XKrolowi Aby te dzieciątko
Zabito, onigimu był Wtym Naodpor Mowiąc
Że tą Vdziałało Sprzygody anieznamyślą,
Agdyże Niemogli Oto Zgodzić, dopo tego do
radzoną, przyniesioną Węgle Rozpalone
Doniego, które Jako dziecie brał a włożyła
Do yparzył sobie, ięzyk, stąd potym Nie
mił dostatku Wmowie, y był tym Obyczaiem

Wy

wyzwolen Zonego Mniemania Vkapłanowo.
Agdy podrosł Zjednałamu XKrolewna Mistrzie
dobre Wnaukach rozmaitych, ale Niemogł
być taki doktor Vczony Ktorego by Nyakim Wu
kach Niecelował, Agdy Vrosł był Wdzię
Egipcyanom Wpodziwieniu, Wurodzie, Wnauce, y Woyrasie.
Trafiłoże Iż Murzyno
wie Woiowali Ziemię Egipską. Zebrali się
Egipcyanie przeciw im, aniemaiąc Kogoby
Rozumnieyszego Nadludem Vgorali Het
mana, co społeczo prosiło dog był Moy
sesz, Agdy to Vprosiły Vkrola y XKrolewny,
przyrzekła ie Nato yż Musieli iey przysiąc
Niemu Złego Niemyślić, Vybran Moyzesz
Hetmanem, Ciągnął Ludem, Niewdą Jako
się Nadziewali Murzynowie, ale Ziemią
Mieyscy Trudnemi, gdzie przedtym Żadny
dla wielkości Węzoło Niemogł przeyść,
A aby tym bezpieczniey szybciey odeszło. Na
brał Zobą bociano, Ktoryż Sprzyrodzenia

Sy

sg Wężom Nieprzyiacielmi. Vciekali przed
nimi Wężowie, Miał dobrą Znakomą po
ciechę, Przyiechał potym Nadnieprzyia
cielię swoie Nie Ogatrzone, porazil ie y
miasto Polskie Jabe Wziął, przez przy
czyne, Korbis dziewki Polskiey, Która
Sobie Zamąszenie poiął Zatalcą życzli
wosciq, Ale Gdy Slychał Znosci Do Egiptu
Ona Niechciała Znim iechać, przeto Zgoła
z darskiey Nauki Moyzesz bożyc, Dal iey
ieden pierscionek Wobyczaiu Zamijci. Tam
drugi taki miał y iechał do Egiptu.
Ale Gdy przyiechał, Król Kniemu Duci do
brey Niemiał, y był iego Umysł Zbawić go
gardła Sprzysiodu iego Wszeszych Kapłanow.
Trafilosie tedy. iż Widział iednego Dnia
Egipczyka, Jon Żyda bił bez przyczyny, Ob
czył Moyzesz. że Nikt Niewidział, Zabitgo
a przysypał piaskiem. Drugiego dnia Widział
Znowie dwa Żydzi Swarzq, gromił iednegoznich

Który był Winniejszy, przeto rzekł Moy
zeszowi, Kto cie Ustawił Sędziem Nadnami,
Snadz mnie też Chcesz Zabić iakoś Egipczyka
Zabił, Moyzesz sie zlękł dziwuiąc sie dla
czego to Wiedział. atak boiąc sie Króla, Szedł
Milcząc Vnieznaiome Krainy. Przyszedł
do miasta Madyjan blizko Morza Czerwonego.
Siedział Nad Studnią. Przyszły Cory Kapłana
Madyjańskiego Których było siedm, Napaiac
Oiciec dowiey Studni, przyszli pasterze
Onięzy Odbili ie Owcowy dlaswoich Owiec,
ale Moyzesz Odbił Zasie pasterze, a dziew
kam Kapłańskim kazał Napawać, dlacze
go Oney dziewki dodomu przygnawszy Owce
prosili Oyca aby dobrą Wolą Vkazał piel
grzymowi Wdomu Swym. Wezwał tedy
Jetro albo Raguiel, Moyżesza do swego do
mu, przyiąc go. Aby iadł Chleb Vniego.
Gdy Obaczył Męża doświadczonego Cnotliwie,
dał mu Corkę swoie Zefore, Mieszkał tedy

Moy

Moyzesz zswiekrem swoim, yzżoną. Ktoramu
Vrodziła dwuch Synow, Gersona y Eleazara;

Plagi Bozkie WEgipcie przez Moyzesza

1 Woda Wkrew obrocona, że Wszytkie rzeczy ży
we Wniey pozdychały.
2 powstały żaby bezmiary. zakryły ziemie
Egipską.
3 Aaron Wderzył Wproch ziemi y powstały
Wielkie pluskwy powszytkiey Ziemi Egipskiey
Vludziach y Dobytku;
4 Wszytek Rodzay Much że aż zakryły Wszędzie,
5 powietrze Nabydło, WEgipcie,
6 Pan Bog roskazał Moyzeszowi y aarono
wi pogarsci popiołu Skomina Wziąć y ru
cić Kuniebu, y zaraz sie poludziach Vczy
nili pęcherze Nadęnte Wwszytkim Egipcie,
7 Gromy błyskawice straszne, y grad Wielki,
8 Aruszcze y szaranoza.
9 Ciemnosci Mgła żesie iey Mogli dotykać
a ieden drugiego Nigdy Niewidział;

Zabicie przez Anioła Wszelkiego pierworodstwa
Poczołoszy Odczłowieka dobydlęcia, 10

Poszli tedy synowie yzraielscy zziemie Rame
skiey dosochot, abyło ich Wliczbie, szesc set
tysięcy, samych Mężow okrom dzieci y nie
wiast, A ludu pospolitego bezliczby było.
bosie było ludu Egipskiego przybrało donich
oboyga Rodzaiu, ktore przystały Nażydo
wskie Wiare. Amieszkali WEgipcie lat 430

Trzeciego dnia powyscin Zydowskim, kazał
Faraon Nagotować szesc set Wozow.
iezdnych żołnierzow pięcdziesiąt tysięcy,
a pieszych dwiescie tysięcy zbroynych, abyie
gonił, tedy ci Wszytkie Wmorzu zatopione,

Gdy Moyzesz Na Gore Syna Poscił
czterdziesci dni y czterdziesci Nocy. a przyiął
od Boga tablice Pisane palcem Bożym
Dziesięcioro przykazania, tedy rzekł mu

Pan

Pan Bog. stęp zgory, bo wim lud twoy zgrze
szył, opuscmie iżie Wygładze, a przełożecie
Nawielki lud, ktoremu rzekł Moyzesz. prosze
Panie Moy aby Vcichł gniew twoy. aby nierzekli
Egipcyiani. chytro ich Wywiodł Bog ich aby
ie pobił, niemogąc dać im tey ziemie ktory
obiecał, Vblagawszy Pana Moyzesz zstą
mpił zgory syna niosąc tablice, z obu stron
pisane Palcem Bożym, ktoremu zaszedł
Iozue ktorygo czekał podwierchem gory.
yrzekł. Wielkie tam Wołanie pod namio
Rzekł Moyzesz, Słyszeć głos spiewaiących,
bo iozue niewiedział co sie działo, a gdy sie
przybliżał do nich Moyzesz, Vyzrzał cielca
y tańce, zdumiał sie y rozgniewał, porzu
cił Tablice, y stłukł ie, A cielca Wnet
spalił wproch, a iako Iozefus pisze, Wsy
pał wwode on proch, y kazał im pić one
wode, ktory był przyczyną tego cielca, było
mu

mu żałto około gemby. tak iż każdego mo
gł znać ktory był winien tego bałwochwalstwa,
A ktory niewinien, niemiał gęby żołtey. y rzę
kł do Aarona, Coc Vczynił ten lud, iżes ich
ku temu Wielkiemu grzechu przywiodł; ktorzy
odpowiedział, niemiey zazłe, y niegniewaj
sie Moy Panie, ty wiesz iako ten iest lud
przykrzy ku złemu, bałem siego, y wrucił em
złote kleynoty mnie podane w ogień, z kto
rego ten cielec był wyszedł, widząc Moy
zesz, iż był złupion z swego ochendożenia
stoiąc w Bronie Namiotow. Kazał do sie
bie lewitom, to iest z narodu lewi, ktorzy
niebyli winni cielca, rzekł k nim Moy
zesz, ktory iest Boży bądz zemną, a
przypaszy każdy mąż miecz swoy dobiodr
swych, a podzcie przez posrodek Namiotow,
a każdy zabiy przyiaciela swego y brata,
y było pobitych ludzi onego dnia, dwa
dziescia y trzy tysiące, A gdy drugi raz
chodził

chodził poprzykazanie, zdałasie ludziom twa
rz Moyzeszowa rogata, Niesmieli przystąpić
blizko, Agdy ich Ksobie zawołał, powiedział
im wszytko. Comu było roskazano, od Boga
Nagóre Syna, Dokonawszy znimi rzeczy
położył zasłone Natwarz swoie swoie dla
ludu straszliwego, agdy z Panem rozma
wiał, tedy zasłone Otkładał, agdy zlu
dem Izraielskim Mowił zakrzywał twarz.
Abyło to dwa promienie iasne. Ktore Wychadza
ły od twarzy iego. Zydomsie zdały zarogi;
Wiek Czwarty Swiata poczynasie Odcha
wida, Doskażenia babiloniey, Przez Cy
rusa zdaryusem, iest lat Wedlu Naszych
Hystorykow. 485. A od początku Swiata
do tego czasu, Wieku czwartego, było Lat
Według Wykładaczow bybliy. 4126.
A od narodzenia Abraama lat 941.
Od początku Swiata do salomona
piszą Lat - - - - 4166.

Salamon Syn Dawidow z bersabee, ieszcze
za Oyca przyiął Krolewski Stolec Naktorym
Panował 40 lat W Boiazni Bożey. ale Jo
zefus pisze, yż Krolował 80 lat, Wszakże
Komentatorowie, Wykładaią to iż Jozefus Nie
pochybił wswoim pisaniu Nic, bo swiente
pismo Niepoczyta Salomonowi tych lat Na
Krolewstwie, Wktorychsie od Pana Boga od
wrocił, iedno Wktorych chodził drogami
Bożymi; A będąc Krolem poiął Zone
Core Krola Egipskiego, y Umyslił trzy rze
czy Uczynić Niżli umrze, toiest, Kosciol
Ozdobny y Kosztowny Uczynić Kuchwale Bo
żey. Sobie drugi, amiasto Jerozalem trze
mi Muru Obtoczyć, tak, aby Wpirszym Okrę
gu Kosciol ymieszkanie Kaplanskie, y Dom
iego Własny. Zsłużebniki blizszemi, zmie
szkaniem przestronnego budowania. W Wto
rym Okręgu aby Mieszkali ludzie Możni
y Prorocy. Wtrzecim Okręgu Rzemiesnicy.
potym szedł do gabaon Jozefus pisze że do
hebron

hebron aby tam Vczynił Ofiare, Vczcił Pana
Boga, y Ofiarował tysiąc Ofiar Na Ołtarzu
Moyzeszowym, y Vkazał sie mu Pan Bog Wnocy,
Mowiąc, Zaday czego chcesz Vmnie a dam tobie.
Ktoremu rzekł. Panie Boże Moy. Ja iestem by
dziecie prosty Nieczem gdzie sie obrocić, day
że tedy Miły Panie sercze Vczonę, Słudze two
mu, abych Mogł Mieć rozeznanie Miedzy
złym a dobrym, a kto twoy Sprawiedliwie są
dzić, gdy bałasie rzecz iego przed Bo
giem, przeto Rzekł Wniemu Ponieważ Nie
dał Według Słowa ludzkiego bogatstwa,
albo długiego Zdrowia; takież dasz Nieprzy
iaciół twoich; Vczyniłem tobie Według Słow
twoich, Dałem ci Serdce Mądre, tak iż Ża
dny przedtobą podobien tobie Niebędzie, też
y tey rzeczy Ktorychś Nieżądał dałem ci.
Jeśli będziesz chodził drogami Moimi iako
twoy Oyciec, Ocucił sie Salamon, y Obaczył
Objawienie Bożkie, Wrocił sie do Ierozalem, y przed
Arkę

dárkę czynił dzięki Panu Bogu, y czynił
ofiare spokoyną, dworym przyszli dwie Niewie
scie przed Salomona Nagdy Dziecko zadawione,
ktore były Wszeteczinice: y stanęli przednim,
z ktorych iedna rzekła, Proszę K[rolu] Mo
Panie, posłuchay, Ja y niewiasta ta Mesz
kałysmy Wiednym domu, y porodziłam tamże
Wdomu iey. Potym dnia trzeciego gdymia
porodziła, porodziła też yta Niewiasta, a
byłysmy Społem Obiedwie, y niebyło Nikogo O
bcego z nami Wdomu, tylko Nas dwie.
Vmarł potym syn tey Niewiasty Wnocy. Jżgo
była przyległa, a tak Wstawszy Opołnocy,
Wzięła syna Mego ktory był podle mnie,
gdam Matka Oziębnica twoia spała,
y położyła go Na łonie swoim, a syna swego
Vmarłego położyła Na łonie Moim,
Gdy Wstała rano adamam dać ssać Syna
swego Memu, otom go Nalazła Vmarłym, y
obaczyłam rano, że nie był syn Moy ktorego
ja

ia porodziła, potym rzekła druga Niewia
sta, Nieiestci tak alec syn Moy Żyw, a twoy
iest ten ktory Vmarł, a moy ten iest ktory Żyw
został, y także sie przed KRolem spierały;
Ale KRol rzekł, ta iedna powiada iż syn moy
iest żywy. a twoy iest syn ktory Vmarł, a ta
zasie Mowi, Nietak iest, ale syn twoy iest
ten ktory Vmarł. a syn moy iest ten ktory
żyw został; A przetoż rzekł KRol aby
miecz przyniesiono. y wnet był przyniesiony,
miecz przed KRola, Tedy rzekł KRol, Rozdzie
lcie to dziecie Żywe Na dwie częsci, a daycie
iedne cześc iedney, a drugą drugiey.
Ale Niewiasta ktorey był syn Żywy rzekła
KRolowi, abowiem była wzruszona serdecz
ną Miłoscią przenie, daycież iey to dzieciątko
żywo, a niezabiiaycie go, ale ona druga
Mowiła, Rozdzielciego, a niechay Niebędzie
ani mnie ani tobie, a tak KRol odpowiedział
y rzekł, Daycież oney dzieciątko Żywe a nie
za

Anno Domini 1796 Februarii Die 11 mrz wielky

biiayciego, abowiem Ona iest Matką iego
A Vsłyszawszy Wszytek lud Izraielski Sąd ta
kowy ktory KRol Vczynił, Vlękli siego. abowiem
widzieli iż Mądrosc Boża była Wnim ku
sprawowaniu Sądu;

Wybirane punkta, z kazań Vczynionych
Na modlitwe Panską; Oyczenasz,
Przez Autora, Xiędza Gabryiela Leopolitę
Zakonu Kaznodzieyskiego. P. G.
y Drukowanych Na Przedmiesciu Jaworow
skim Vswiętego Mikołaia Roku B: 1619.

Z kazania Wtorego. Swięcsie imie twoie,
Vważanie czworga imion Boga
Oyca Niebieskiego;

Ja iestem ktory iestem.

Pan Zastępow.

pierwsze imie Boże. Exod 3.

drugie imie Bozkie.

Trzecie Imie Boga Oyca Niebieskiego.

Pan pomsty.

Czwarte Imię, Oyciec Miłosierdzia
y Bog Wszelakich pociech;

z kazania trzeciego. O liscie Heli
iasza Proroka z Raiu do Iorama przyniesiony.

Niezapomnie przypomniec Onego listu Heli
aszowego, ktory po przeniesieniu swoim
do Raiu, We dwadziescia y pięc lat przynie
siony Krolowi Ioramowi Wte słowa;
To mowi Pan Bog dawidow, iżes Niechodził
drogami Iozafata Oyca twego, y Azy Krola
Iudskie, Ales sie puscił drogami Krolow Izra
elskich, y przywiodłes Wnieczystosc lud iuds
ki. y Obywatele hierozolimskie, Nasladuiąc
cudzołoztwa domu achabowego, Nadto Wy
biłes bracią twoię. lepsze Niżes sam.
Otożcie porazi Pan Bog plagą Wielką z ludem
twoim

twoim y z żonami twoiemi, y z synmi twoiemi
y ze wszytką Maietnoscią twoią; A ty rozniemo
żeszsie chorobą wielką bolesci Wnętrza, aż
z ciebie Wykapaią Wszytkie trzewa twoie.

Przydz Krolewstwo twoie.

Wielkosc Krolewstwa Bożego.

Wiemy iż Krolewstwo Boże iest tak wielkie,
iż Wszytka ziemia ze wszytkiemy Krolewstwy
swoiemi, zaledwie Może być przyrownana, do
kropki rossy poranney. albo Maluchnego gu
zika Naiężyczku sal Kupieckich będącego, a
iakoż tedy My mamy Mowić, Przydz Krolewstwo
twoie. A gdzieżsie Niebo tak Wielkie Może
zmiescić Naziemi tak małey: Samo Słonce
sto pięcdziesiąt razow Więtsze iest, Niż Wszy
tka Ziemia. a niewieschi pisze Wminucyiach.
astrolog Zamoyski. y Geometra, iż Słonce iest
sto dziewięcdziesiąt y pięć razy. Niżeli zie
mia Wszytka z wodami. Większe, a coż Mnie
masz Otwierdzy Niebieskiey, ktora iest barzo
Wysoko Nad słoncem, Na ktorey iest tak Wie
le

le gwiazd tak Wielkich, że każda poiedynkiem okryłaby Wszytkie ziemie; acoż Mnimasz o tych mieyscach ktore są Miedzy gwiazdami;

Rożmiar Mil, astrologicznie y geometrską Miedzy planetami.

Do samego Miesiąca Odziemie, iest Mil pięć dziesiąt tysięcy, szesc set dwadziescia y pięć.
Od Miesiąca do Merkuryusa, siedm tysięcy Mil szesc set dwanascie y puł,
Od Merkuryusza do Wenery, znowu siedm tysięcy Mil, szesc set dwanascie y puł.
Od Wenery do Słonca, Mil cztyrnascie tysięcy, szesc set dwadziescia y pięć,
Od Słonca do Marsa, znowu czternascie tysięcy mil, szesc set dwadziescia y pięć,
Od Marsa do Iowisza szesc tysięcy Mil, osm set y dwanascie,
Od Iowisza do Saturnusa, znowu Mil, szesc tysięcy, osm set y dwanascie,
A od Saturnusa do twirdzy Niebieskiey, Mil dwa

dwadziescia y cztery tysiące, czterysta dwadziescia y siedm,
A od twirdzy (Niebieskiey) do Nieba Ognistego iako by było daleko, Sam to wie Pan Niebieski. y oni astrologowie Niebiescy, ktorzy iuż te Wszytkie Sphery stopami swoiemi przemierzyli, y iuż ie Maią podnogami swoiemi, stawszy sie sliczniey szemi Nadwszystkie gwiazdy, y lsnąc sie przed oycem Niebieskim, swiatłosci, iako Miesiąc Wpełni, y iako Słonce swiecące Wmocy swoiey;
Wszystkich Mil, Odziemie do twirdzy Niebieskiey, ~~Odzie~~ Sto trzydziesci tysięcy y trzy tysiące sto pięć dziesiąt y iedna;

Bądz Wola Twoia iako Wniebie, tak y Naziemi,

Słusznie tedy to ludzie Chrzesciiańskie czynią, iż Wyznanie swoie do Pana Boga posyłaiąc Wyprawuią przednim Wiare, bo wiara pierwsze

133151

Kto Bog wie
iako Bog nasz

Psalm 115.

wsze Ma Mieysce, Niż Morze, iako Krol y Prorok powiada. Vwierzyłem y dla tego żem Mowił, Ale ten słowo te Mamy bracie Nadkie, abysmy pierwey Wierzyli Niż Mowili, a bo wiem Mowa Niecowierny ch brzydka iest V Pana Boga, y Modlitwa ich Niema żadnego przystępu doniego, bo Niemogą tego pierwszego słowka Wymowić Wierze, Przetoż ktoby chciał do Boga przystąpić temi słowy, znam, Vmiem, Rozumiem, ten samego siebie zawiedzie, y Odwiadomości Bożey barzo daleko odwiedzie, y obłędnieway pląstany wprowadzi; Abo Wiem Bog iest przedsiędzący Wszystkie Vmieiętności Nasze; Wyższy iest Niż Niebo, acoż Vczynisz; głębszy iest Niż piekło; a skądże poznasz;

Iob. 11. Dłuższa iest Niż Ziemia Miara iego, y szerszą Niż Morze, a iakożgo Ogarniesz; Azaż Niewiesz iż każda rzecz Wyższa Nadzmysł, Nie zmysł; Co bysie prosze stało Zidem twoim, gdyby też Zamim Działa burzącego powszechny.

x Acoż iest grzmot działa, przeciwko Ogromnym pio-

piorunom y Błyskawicom, z Maiestatu Bożego pochodzącym. Więc y Oko twoie ciało Nieli Musiało by cierpieć, gdybyś ie Wytrzeszczył Na Słońce Nacias krótki, y musiało by Miasto światłości bydź Napełnione ciemnościami, przeż iesli zamrużasz powieki Folgując Oku, gdy Błysku. Acziemuż dziwisz bydź Badaczem Maiestatu tak Swiętnego, y nie boisz się, abyś niebył zatłumiony od nieogarnionej drugiego; Żydowie niemogli znieść blasku twarzy Moyżeszowey, aż Musiał blasi Nanie zasłonę, Aty oczy tęgiem swoim Wzrokiem, patrzyć na Swiatłość Niepryst ępną Oyca Swiatłości: Wielki Miłownik Boży Heliasz Swięty, przy patrzając się Panu przemijającemu, gdy pocznie obecność iego Widzialnym Wietrzyku, zaraz Nakłonił głowę swoie, y zakrył ią płaszczem. Aby podobno też podniewierzył aż do nieba, abyś okiem skazitelnym Oglądał Niesmiertelnego, abyś Zrzenicą Nikczemną obaczył nieogarnione; Apostołowie Swięci między Inszemi Naprzednieyszy, y Panu Bogu Naymilszy, na górze Tabor

Nie

niemogli znieść iasności przemienienia Chrystusowego, Wsmiertelnym ciele będącego, y oześcia przez smierć okrutną, z moyzeszem y Eliaszem gadaiącego. Aty podobno Wytrzeszczysz Oczy twoie Na Chrystusa Vwielbionego, y na prawicy Maiestatu Naywyższego siedzącego: Sami Seraphinowie y Cherubinowie, Zasłaniaią Oczy swoie przed Nieprzystępnym y Niepoięty m blaskiem Maiestatu Pańskiego, A iakoż ty Mniemasz, aby iby Oczy twoie były Nato sposobne y dostateczne, Jeśli Ziemskich rzeczy Nieumiemy. A iakoż Mo

Eufrates Rzeka Dziwna

żemy Vmiec Niebieskie; Jest iedna Rzeka Eufrates, Która Wielką prędkością siedm kroć przez dzień płynie prosto łożyskiem swoim, y znowu siedm kroć Wraca się Nazad; y taż Rzeka Na każdy miesiąc, dnia siodmego y osmego gdzie okrągłego Stoi Nieruszaiąc się z miejsca, około czego długo Łamiąc głowy Philozophi, Wszyscy Vstali. Niemogąc znaleść tego przyczyny żadney. Kaco gdy Nastąpił Arystoteles, Wódz y Xżę że Wszystkich Philozophow, yten Nic Niespra wił Cudownym prawie rozumem swoim, o co tak

barzo był zafrasowany, iż On frasunek Wyparł dusze z niego: a drudzy powiadaią, że Wskoczył we Wone Rzeke Morskie: Ponieważ Arystoteles Niemoże Ogarnąć Eurypusa, Niedaysze Eurypus Ogarnie Arystotelesa. A iakoż tedy ty Ogarniesz Boga, Który Stworzył Morze, y ozy stkie rzeki, ponieważ Naprzedniejszy Philo zophi z Xięgiem swoim, Niemogli Ogarnąć tey iedney: Siła to sobie przypisiesz. Oto Ja mego siebie Nierozumiesz, y niewiesz tego iakoś się począł w Żywocie, iakoż tam rost, iakoś iesteś Vkształtowany y z mysłami Napełniony, y du szą Rozumną pospolu z nymi Władzami Obdarzo ny. Oto Niewiesz iakoś Wyszedł Na świat, iakoś przyszedł do swoiey doskonałości, Oto Niewiesz coś est Wewnętrznością twoią, Oto Niewiesz Wiele Masz W sobie Kości, Ile masz żył, iako Wiele Masz członkow Wciele swoim. Oto Niewie sz co Masz począć, z affektami y żądzami swo iemi. Oto Niewiesz skąd się W sobie Mnożą złe wil gotności, Skąd Wynikaią Choroby, y woziody, y bole ści. Oto Niewiesz iako y gdzie Panuie dusza w sobie.

Oto

Ewry gnus czyna śmierć Arystotelesowey.

Oto Niewiesz Jako y kiedy sie Wymknie Zciebie.
Oto Anatomistrodzie Nakazdy Rok bawiosie
Nadtym rzemiosłem, rozbieraiąc ciała ludz
kie, y porząc Wszystkie żyły ich, y badaiąc W
szystkich Skrytosci Wnętrznych. a przedsię
Niemogą tego dostatecznie Wyśledzieć co ma
ią przed oczyma, Niemogą sie tego doskonale do
Macać, co maią W Ręku. A iakoż ty Masz
Wiedzieć co iest Bog. Jako Masz Wiedzieć iaka
iest istnosć iego, iaka iest Natura y przyzro
dzenie iego: iaka iest Moc y władza iego, iakie
są doskonałosci iego: Czego ieslisie dowiadem
napierasz, toć tedy dcesz bydz Większym Sta
d Boga, gdyż Każda Rzecz Ogarniaiąca
Większa iest Nad rzecz Ogarnioną, bo większe
są brzegi Które Ogarnęły Rzekę, aniżeli rze
ka Która W brzegach płynie, Wżdyć Większy
iest dom twoy, Niżli ty Który W nim Mieszkasz
Nawet y grob twoy y trumna twoia, W ktorą
będziesz po śmierci Włożony. Więc gdyby
twoia Czołbatka Mogła Ogarnąć Boga,
Toć by Musiała bydz iuż Większa Nad Boga,

przed ktorym Wszystek świat iest tak mały, iż
Zaledwie iest podobny Kropce rosy poranney
y Naymnieyszey perełce, Która iest Nasienia
ięzyczka Vsat Najpiecklid,

Wielkosć Wielkiego Wieloryba.

Wieloryb, samym brzuchem swoim Może zawo
lic oczwory Stay Roli. A wiednym dołku oka
swego Może połować dwadzieścia dl Sporo;

Wielka iest ilosć anioła

Iż Jesli ieden anioł Nayniższy iest tak
wielkiey światłosci, iż Zarazby Zacmił
Liczbnoscią swoią Wszystkie Słońca Rociaby
ich było tak wiele iako iest gwiazd, y Rociay Nayniż
by razem Wszystkie świecili Mocy swoiey. A Jżego.
Toż Mniemasz o Samym Stworzycielu Wszytkich
Aniołow y Archaniołow, Cherubinow y Sera
phinow, Ktorzy Nigdy Nieprzestaią dwoią
Pana Zastępow Wołaiąc: Swięty. Swięty
Swięty. Pan Zastępow, pełne iest Nieboy

ziet

pełna iest Ziemia dwały iego;

Błąd Manideusz.

Nieszczęsny Manideusz znasladowcami swoiemi, ktoremi to twierdził iakoby Szatan miał stworzyć Wszystkie Widome stworzenia ktorego błąd gdzie sami Sługy Szatanscy oni ozarno Egipscy, ktorzy Mysleć Vczynić Niemogąc, rzekli: Palec Boży Ji iest;

Cztery rzeki Rayskie znaczą cztere Ewangelistow.

Pan Jezus Wołał Wdzień Wrocżystego Swięta Mosżego Kto pragnie niechay przyidzie domnie, y nie chay pije, y Vczymisie Wnim Strzodnie Wod. żywych, podskakuiących do żywota Wiecznego. A za Strzodnica aby Wszystkiemu stworzeniu Oddawszy Swoiemi dogodziła dla tego rozpłynęła się na cztery głowne Rzeki cztered Ewanielij. ktore nieskąd inąd płyną, iedno z Chrystusa Pana Naszego, A ponieważe głowie yto niekim inszym, ale o Panu y Zbawicielu Naszym, ie zusie Chrystusie Napisano iest; Pisał Pan Na Adama Sen twardy, a gdy zasnął Wyiął Kość z boku iego, y zbudował ią Wnieważe, a bo wiem gdy Wtory adam Jezus Chrystus zasnął snem Smierci Na krzyżu, Wte czasy z budowany Kosciół iego, ktory iest Matką Wszystkich Wierzących. Więc y one słowa, Będą dwoie w iednym ciele. Nie o kim inszym Napisane są iedno o Chrystusie Panie Naszym, ktory Wiednosć Persony przyiąwszy Naturę ludzką sam to Naskuteczniej sprawił. iż Bog y Człowiek Był wiednym ciele; Aiesli dacie Wyczytać Chrystusa, y Natrzecim Wierszu, czytayże one słowa Boga Oyca Niebieskiego tak dobrze Mosżego, Nieprzyiaźń położę Między tobą y między Niewiastą, y między Nasieniem twoim y Nasieniem iey. a ono zetrze głowę twoię, co Skuteczniej Wypełnił Jezus Chrystus, Na Rodzony z nay Swięszey Panny, ktora iest Nabłogosławieńsza Między Wszystkiemi Niewiastami. Ale y na ostatnym Wierszu dosyć Znacznie Napisano Edrugie, gdy Napisano O Sprawiedliwym Ablu, ktorego Zabił złosciwy Kain, bo Abel był figurą Chrystusa Nayprawiedliwszego,

Kosciół wyszedł z boku Pana Chrystusa Umierającego.

Genesis

Pan Chrystus starł głowę Węzowe,

Genesis 4.

któ

Ktorego Żydowie gorszym niż Kaimogośkim
werdem prześladuiąc zabili, Wyrosłszy zmia
sta Napole; Wsiąc y Napiątym wierszu do
czytasz się o Chrystusie, gdy Wyczytasz Rodzi
Genesis 5. cow Noego, Ktorzy Nadsynem swoim Mowili.
Ten Nas pocieszy Wgracach rąk Naszych,
A bowiemsie to istotnie Wypełniło Wieczasie
Chrystusie, Ktorysie Stał Nadoskonalszą po
ciechą Wszystkiego Narodu ludzkiego. Otym
zesie Naczytasz y Naszostym Wierszu, gdy
Genesis 6. będziesz czytał o Onym Cudownym Korabiu
W ktorym Noe chował progenitorowy wszelk
pokolenia, a bowiem On był figurą Chry
stusa Pana Naszego, Na Drzewie Krzyża swoie
tego chrzcącego Wszyth Niezbrodzonych ko
dach Utrapienia. O ktorym Sam Mojżesz prze
z proroka. Owy Wszystcy ktorzy przemijacie
drogą, Vważajcie y przypatrzcie sie jeśli iest
boleść, jako iest boleść Moia; Ale y owszystkie
Insze Wiersze Ksiąg Moyżeszowych, y wszystkich
prorokow, dosyć Znacznie Opisuią Chrystusa
Pana Naszego, Odzwiastowania aż do Zesłania

Ale

Skonania y pogrzebu iego, przydaiąc y sławalebne
Zmartwych wstanie, y Wniebowstąpienie, y Nasąd Ostatni przyszłe y Nagrodzenie;
Potępowanie; A gdy te Wzorzą kartę iego Na
drugą Stronę przełorocisz, Zali Niendczytasz
się o Chrystusie: y owszem tak się Naczytasz,
iż Wszystkich tajemnic Bożskich Staniesz się
Sekretarzem, y to co było przedwieki W Bogu
zakryto pracuie Na oko Oglądasz, tak iż
żadney Wymowki mieć Niemożesz. A bowiem
m iuż Wszystkie trudności Wyłożyli Doktorowie Swięci, y na każdo Niedziele, y Na każde
Swięto, Vczą Was czytać, Natey Karcie, przez
wracaiąc się y nazad y Na owo Stronę. poczynaią
rozmaite Wyklady Pisma Swiętego, Jak Sta
rego iako y nowego Zakonu, ktorych postrze
ga z pilnością Studiuiąc, Bo Sczęy będzie so
bie y gomorze Wdzień Sądny przed Panem,
aniżli tym ktorzy Nieprzymuią posłanców
iego, przydrożnych Wimie iego, z zbawie
nym powołaniem iego, ktorym on sam Ot
worzył zmysł, aby sami rozumieli pisma

ydał

dał im przykazanie, aby drugich ludzi nauczyli.
Mowiąc domiá, Poszedszy Vczcie Wszystkie Na
rody. Niesmiey że tedy Mowie, Wyczytamia
to Sobie tak iako y Xiędz, albo lepiey. Aże
mię tak smiało albo raziey czyszno; Aktoż
á dał te Wolność: Wola Pan Namogzesza
Położ te Xięgi W Boku Skrzynie przymierza
Pańskiego, Aiakoż dotey Skrzynie Pańskiey
przystąpisz, albo jako będziesz smiał doniey
dosięgnąć: Aza Niewiesz że stoią Nadnią
Aerubinowie. Aza Nieswiesz że Pan dwoiły iest
na skrzydłach id; Aza Nieswiesz że iest Za
słona, ale iawne przykazanie Boże; a bytam
żaden Niewchodził, iedno Sam Nayworzszy Bisk
wielkim przygotowaniem. aby będąc czystym
ciem Swiętym. iako będziesz smiał przystą
pić do Swiętey Skrzynie Pańskiey. y iako
będziesz smiał dosięgnąć tey Xięgi Swiętey.
A zaż Niepamiętasz Strasznego przypadku
Ozy, Który Nagło Smiercią zabity iest, że
Nieostrożnie albo Vpornie przystąpił do arki
Xięgi Sybilinych Zaroskazaniem Tarquinia

[illegible] Króla Rzymskiego w Kapitolium złożonych,
niegodzi się Nikomu czytać, bez dozwolenia
wszystkiego Senatu Rzymskiego. A iakoż ty
mniemasz żebyś się tobie godziło czytać Xięgi
Swiętne, bez dozwolenia Króla Niebieskiego,
Którzyć skład Vczynił W Kościele swoim, Vczy
niwszy ich Podskarbiem, Na Przedniejszego
Apostoła Piotra Swiętego, od Którego Cząszy
stkim Swiecie rozchodzi się przełożenie
Słowa Bożego. iako to Znać zonyd prawa
zonyd słowo iego. Mężowie Bracia Wy wie
cie że Oddawnych dni Obrał Bog między
nami, aby przez moich słuchali posłanie sło
wa Bożego, Ewangelicy y Wiary. Ktoż
á tedy bez klucza Bożego Piotrowi porucz
onego będzie mogł czytać Xięgi Pisma
Swiętego: Co ieśliby ktoś chciał czytanie ich
przywłaszczyć sobie, tedyćie o tym Wszystkim,
iż Nigdyże tak wiele Nienaczyni się czy
tania swego, iako Przełożonego Kapła
nskiego, Naco Masz iasny przykład
w Królu Dawidzie, nadktorego ktoż mogł

będz

bydz Vmieiętnieyszy, ponieważ Nadwszys
tkie Nauczyciele swoie, y Nadwszystkie star
sze więcey rozumiał. a przedsie Niemogł
Wyrozumieć Występku y Vpadku swego,
z czytania swego, ale go Wnet zrozumiał
z przypowiesci Natanowey PRoroka Panskie.
z ktorego rozmowy obaczył sie Wgrzechu swo
im Wielkim, Wktorym długo leżał, niemo
gąc sie Wnim Obaczyć, chociay Miał ducha
prorockiego;

Aleba Naszego powszedniego dzisia.

Kto pożywa ciała Mego, y piie Krew Moie
Wemnie Mieszka, a ia Wnim, A ktoreż zied
noczenie Może być Więtsze Nadto, gdyby
Kto Mogł Wkąsku chleba, albo Wtrunku wina
połknoć żywo Naymilszego przyiaciela swego
abygo Miał sam wsobie zawsze żywego y o
becznego Wewnętrnosciach swoich, poty ażby
sie sam przemienił ieden Wdrugiego: Takie
ziednoczenia pragneła Artemisia Krolowa
Ka

dziwny przy
kład artemi
zyi Krolowey
Karyyskiey

Karyyska, Niewiasta Vczciwa y szlachetna z ma
łżonkiem swoim Mawzoolusem, Ktorego
tak miłowała, iż posmierci iego, Nietylkomu
Wystawiła taki Grobowiec, Ktory iest poczy
tany Miedzy siedm Cudow Wszystkiego swiata.
ale spaliwszygo Naprocz Według zwyczaiu
pogrzebow poganskich, Wypiła Wszystek
On popioł Wtrunkach swoich, pragnąc tego
aby tym Nowym znakiem miłosci, Mogła Mę
ża swego zmarłego Wżywym grobie Wnętrz
nosciach swoich pochować, y według przemoż
ney siły Natury swoiey sama Wsiebie prze
mienić. Ktory znak Miłosci acz kolwiek
iest barzo Wielki y dziwny. ale przedsie ty
lko iest znakiem, gdyż tego skutkiem doka
zać niemogła, czego Wszystką chęcią pragneła.
Ale łaska y miłosc naykochanszego przyia
ciela y Dobrodzieia Naszego Jezusa Chrystu
sa, tak iest istotna że samego siebie daie
Nam Wkąnsku chleba, y wtrunku wina, a
bysmy go połkneli całego y żywego, daiąc
sie Niewbrzydkiem prochu trupa spalonego

kto

ktory bez Wielkiey brzydkosci, Nietylko pozy
wany ale ywspomniany bydz Niemoze;

O Przenay Swiętszym Sakramęcie Ciała
y Krwi Panskiey. Iako posiłado Zywota Wie
cznego, takze ydoczasny Zywot.

Nietylko posila y pomnaza Zywot Łaski. Kto
rym Zyie dusza Nasza, ale też posila Zywo
ta tego cielesnego. Naco Mam pewne y poty
zne dowody. Mam Nato Zacnego y wiernego
swiadka, Wielkiego Doktora Kosciola Bozego
Augustyna Swiętego. ktory tak powiada.
Ktorego kolwiek dnia Widzi kto Ciało Pana Chry
stusowe, tedy Won dzien Niestraci Swiatłosci
oczu swoich, ani Uwrze zła, ani Nagło smiercią
yiesli by z iakiego przypadku prędko Umarł,
tedy będzie poczytany Zatego ktorzy przyymo
wał Sakrament, y Dusza iego Niebędzie po
słana Nawieczne potempienie. Dotego ieszcze
Tenże Biskup Swięty, przydaie y to że gdy
kto Mszey swiętey słucha, tedy przez On czas
nieubywamu Nic czasu Zywota iego, ale cza
s iego stoi Wswey Mierze Nakształt Zega
rza Umyslnie Zastanowionego, Co iesli tylko
sła

Augu
yn.

Tenże

БІБЛІОТЕКА НАУК. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА

METRIC 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА.

100

Ч. 288

Hill Museum & Manuscript Library

Manuscript Metadata

Country: UKRAINE

City: LVIV

Library: Lviv Stefanyk Scientific Library

Shelfmark: НТШ - 288

Source: 00107

Bibliography:

Total Folios: 135

Date: 17 c.

Exact Date:

Outer Dimensions: 20 x 16 cm

Notes:

Author: Stavrovetskyi Kyrylo (Trankvilion)

Transliterated Title: Zertsalo bohoslovii

Original Title: Зерцало богословіи

Language(s):

Inputter and Date: 2008-04-25

Capture Date:

Description:

METRIC 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

METRIC 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
288

METRIC 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10